

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १५०९

Title गदाधर्या काशिका व्याख्या
रघुनाथ मन्त्र टीका

Author गदाधर्या, रामानुज

Extent १४६ Age ८

Subject गायत्री मन्त्र

गदाधर्यो काशिकाख्यायां

मयवग्रंथरीका

१४० २३

१४०१

३७ वसुधैव कुटुम्बकम्

निरुक्तमिति निरूपितमित्यर्थः ॥ ५

ग० टी०

१

कार

यत्परा ॥ ४

हेरंबः

१

श्रीगणेशायनमः॥ अनुमानं निरूप्येति। त्रिंशदपरामर्शरूपानुमानस्य तत्करणमनुमानमिति लक्ष्यं तच्च त्रिंशदपरामर्श इति स्वस्वपं अथानुमानं
न प्रमाणमित्यादिना प्रामाण्यं तच्चानुमानं त्रिविधमिति विभागं चोक्त्यर्थः। अनुमानादिविशेषकत्वात् साक्षादप्रकारकप्रतिपत्त्यनुकूल्ये
व्यापारस्तदुत्तरकात्तीनेत्येव लक्षणादिप्रकारकन्यायादिविशेष्यकप्रतिपत्त्यनुकूल्ये व्यापारोऽव्यवहितोत्तरकात्कर्तव्यत्वेन तद्वोधनं यत्
तदनुकूलकृतिमानूमणिकार इति बोधः। अथो व्यापारस्तत्करणमित्यादिशब्दात्मकः द्वितीयोऽनुमितिचरणोऽस्यादिशब्दात्मकः बोधनं
च तच्चेत्यादिशब्दः। अत्र स्वार्थानुमितौ अप्रामाण्यज्ञानात् संदिता परामर्शत्वेन हेतुता। परार्थानुमितौ तु न्यायप्रयोज्यविजातियुपरामर्शत्वे
न तस्याप्रामाण्यज्ञानात् संदितात्वात् न चानुमितित्वपरामर्शत्वाभ्यां सामान्यतएव कार्यकारणभावः स्वार्थानुमितिप्रतिपत्त्यु अप्रामाण्यग्रहा
भावोऽधिक इति वाच्यम्। अत्राप्यप्रामाण्यज्ञानात् संदितात्वात् न्यायाप्रयोज्यपरामर्शत्वात् परार्थानुमितिप्रसंगवारणा योक्तव्ये जात्यस्याव
श्यकत्वात्। तथा च विभिन्नसामग्रीप्रयोज्यतावच्छेदकतया स्वार्थत्वेऽनुमितित्वव्याप्तिप्रजाती।। करणे तु स्वार्थानुमितिकरणत्वं स्वार्थत्वं प
रार्थानुमितिकरणत्वं परार्थत्वमिति प्राच्यस्तदसत्त्वात् परार्थस्थितेऽप्रामाण्यज्ञानात् संदितादनुमित्युपगमे न्यायजन्यज्ञानस्यैवोपनया
र्यविषयकत्वेन मूलपरामर्शोत्तरस्वीकारवेयर्थोत्तर। अप्रामाण्यज्ञानात् संदितात्मानुमितिरिति मिश्रमतेऽपि मिधानात् निरुक्तम
नुमानमिति व्याख्यानाच्च। अप्रामाण्यज्ञानात् संदितानुमानस्या निरुक्तत्वात् एकहेतुन्यायाधीनपरामर्शोद्देवात् तस्याव्याप्यहेतुत्वं तदभा

परामर्शरूपतया ॥ २

एवंविधादकारादेः श्राद्धमात्रकलाध्यनिश्चये पितृदत्ताप्रणीतोक्तकथिरहशंक्यात्तत्राप्रामाण्यशंक्याभाविर्हेतुतत्रयोक्तक
= आदिना प्रतिबंधकत्वादियहः = १

त्य ननु मितो ज्ञाति संकराद्या पाताच्चैव नो व्याचष्टे परार्थेति । विपरीतो द्वावक परविज्ञिगीषयान्यायमयोगो विचारः । तदृशया मित्यस्य निश्चयेऽन्य
यः । तत्प्रयोज्य परामर्शो नरकाले इति यावत् । परार्थः प्रयोजनं यस्येति विग्रहः । संशयस्य दुःखहेतुत्वात् न प्रयोजनत्वमिति तद्विन्नार्थं कं
परपदं । अर्थात्साध्यावगाहिं बलाभः । संशयसामग्रीस्तत्त्वान्यायसाध्यत्वान्वयाय च विवादेति । स्वतन्त्रसंशयसामग्रीस्तत्त्वमिदं
नं युक्तमिति शंकापिनिराहृता । परामर्शस्यानुव्यवसायादिप्रयोजनकत्वेन्यायसाध्यत्वस्याप्रयोजकत्वात्तथानोक्तं न्यायजन्यशब्दबोध
प स्यान्नियार्थे प्रामाण्यग्रहं स्तदित्वेन लिंगसंशयद्वारा साध्यसंशयहेतुत्वमिति । किंतु दित्वा कांक्षार्थं दत्तः अनुमानमित्युक्तं । साध्यप
दं न जन्यत्वार्थकमिति व्याहृति । ननु च । ज्ञापमानेति । एतन्मतेन्यायोपयोगसमर्थनार्थं । न च तन्मते विशेष्यस्य ज्ञानस्य लिंगतास्य त्विन्या
यसाध्यतासंभवः । एवं विनिगमनाविरहेण विशेषणस्यापि हेतुत्वात्तत्र तत्संभवेन तद्विशिष्टस्य संगतमिति वाच्यम् । परार्थानुमानत्वाव
च्छेदेन न्यायसाध्यत्वप्रदर्शनार्थं तथाभिधानात् । पूर्वके वलान्वयिग्रंथेऽनुमानस्यैवानुमितेरपित्रैविध्यस्य प्रदर्शितत्वात्तत्रानुमान
मिति मूलस्यानुमित्यर्थकत्वमाहायवेति । एतत्कल्पेन तत्तत्कृतलक्षणलक्षितमित्यर्थः । वस्तुतस्तु विवादनिवर्तकत्वस्य शब्दतो व्याभाषाहाय
वेति । न ननु मानस्यैव न्यायज्ञानप्रयोजनत्वेन साध्यसंशयनिवर्तकत्वस्त्वप्यपराधत्वसंभवादनुमितिरिति व्याख्यानं व्यर्थमिति चेन्न ।
अनुमितितृतीयक्षयापर्यंतं संशयोच्छिन्ने विविक्ततात्त्राभाय तद्व्याख्यानात् । पूर्वोक्तार्थासंभवादाह । परार्थमिति परत्वमुक्तं एत्वम्

यस्यादिनि
तुनसंश
यस्याम
पदार्थि
भावात्

अविप्रतिपन्नसंशयनिवृत्त्यनुभवः=१

उपदिशतिमिति तदप्रदर्शने ग्रंथप्रवने प्रवृत्त्युपपत्तेः सदेतुप्रवोपत्यनिर्णयिताम्भा ४
 साधनप्रवदिरक्तमिति भावः

ग० टी० तच्च दुःखसाधनाभावे संशयनिवृत्तावक्षतमिति तस्यां प्रागुक्तपरपदार्थत्वाभावेऽपि न क्षतिः। विजयप्रयोजकत्वमपि दर्शयति। परस्मै
 ति परापरकीर्यानिवृत्तिर्यस्मादित्यादौ समस्य मानपरपदेऽपि लक्षणां स्यात् अस्तन्नेर्क। प्रतिवादिनिवृत्तिश्च प्रतिवादिसिद्धार्थज्ञाने प्रा
 माण्यज्ञानसंपादनम्। एतत्कल्पेन नुमिति रितिव्याख्यानमावश्यकं परामर्शे ईदृशपरार्थत्वाभावात् एतेन परार्थत्वाद्यभिधानेन निरु
 पणेति न्यायतदवयवनिरूपणेत्यर्थः। संहिं गपरामर्शमात्रस्य न्यायज्ञानप्रयोजनत्वव्यवच्छेदायैवकारः। ननु अनुमिति निरूपणानं
 तरं न्यायनिरूपणोका संगतिरित्यत आह कारणात्त्वमिति। प्रयोजकत्वस्य हेतुज्ञानं तर्भाविष्याह। स्मरणेति। प्रथमकल्पे स्वप्रयोज्यानु
 मिति प्रयोजकत्वं संबंधः तच्चित्यादिना कथ्यते। स्वप्रनुमानं स्वप्रयोजकत्वं तु युक्तं। द्वितीयकल्पे च स्वप्रयोजकानुमितेः प्रयोजकत्वं सं
 बंधः। परार्थं न्यायसाध्यमित्याभ्यां कथ्यते। स्वसंशयनिवृत्तिः। स्वप्रयोज्यसंशयनिवृत्तिप्रयोजकत्वं तु युक्तम्। एतादृशसंबंधज्ञा
 नसहितादनुमानादिज्ञानात् न्यायरूपापरसंबंधिस्मृतिरित्यर्थः। प्रसंगश्च न्यायकत्वादिः को न्याय इति द्विज्ञासाध्यामनंतराभिधानात्।
 क गुरुस्मृतिविषयत्वेन व्यापत्तौ बोध्या। द्वितीयादिमूलं। इति पदं प्रकांतसाधकतार्थकं पंचम्यं तां तथा च अनुमानादिविशेष्यकलक्षणादि
 कारकप्रतिपत्त्यनुकूलोप्योप्यापारस्तदुत्तरकार्यनियो वर्तमानो न्यायनिष्ठसाधकताज्ञानजन्यजिज्ञासाधीनो लक्षणादिप्रकारकप्रतिप
 त्तनुकूलोप्योप्यापारस्तज्जन्यफलविशेषो न्यायादिरित्यर्थः। तदवयवाश्चित्तत्पदं न्यायत्वघटितधर्मपुरस्कारेणैवावयवनिनूयणम्।

स्वार्थविधि
 तेश्च ४

हेरंबः
 २

ग० टी० ०
 ३
 ३
 च्छं चरमगणितत्वस्य चरमपदार्थत्वापातात् । महावाक्यार्थबोधस्येति विशिष्टे कार्यतापन्नबोधस्येत्यर्थः । सच निगमने कार्यतापन्नोप
 उपनयार्थस्तद्विधेयक उदाहरणार्थान्वितो यो हेत्वर्थो न्वितप्रतिज्ञार्थस्तदुद्देश्यकबोधोऽननुषंगपक्षे उपनयार्थनिगमनार्थान्वयेन बो
 ध्यः । उदाहरणवाक्ये च यो यदस्य सस्यस्य यथा महानस इत्यस्य च तात्पर्यग्राहकत्वमात्रं बहिर्पदस्य धूमव्यापकवद्बोध्यस्य धू
 मवत्पदार्थतद्वतोऽभेदान्वयाद्धूमव्यापकवद्भिन्नधूमवान् उदाहरणार्थः । उदाहरणार्थकृत्यवच्छेदकतानिरूपितहेत्वर्थ
 घटितप्रतिज्ञार्थोद्दिश्यतानिरूपिताया निगमनार्थो वच्छिन्नोपनयार्थविधेयता तच्छालिशोद्बोधे प्रतिज्ञादिपञ्चकत्वेन कारणत्वे
 त्याशयः । परिचायकेति तावदर्थबोधत्वादिना शाब्दबोधपदत्वस्य प्रदर्शयन्निवर्तन इति यावत् । यथा श्रुत्यागे वीजं माह ।
 तद्वति । ननु प्रयोजकत्वात् परिचायेन्यायेकदेशेऽतिव्याप्तिस्तावदर्थबोधजनकता व्यापकवाक्यत्वात् । वसंभवादत्त आह । तादृशो
 ति । न्यायज्ञाने एककारणतानास्तेवैककारणतामादाय तु प्रतिज्ञाहो न्यायेकदेशेऽतिव्याप्तिरित्यत आह । यादृयादृशेति । अग्नेया
 येति च वीप्सि न्यायाविषयं । तेति तु नोक्तं सकलांतागता नुपूर्वी विषयितानिरूपकवर्णाप्रसिद्धिः । ननु तत्तद्वर्मावच्छिन्नत्वमस्य वर्णैरेव
 न सर्ववर्णैरेत्यत आह । तादृशेति । तादृशधर्मश्चेत् सर्वतो वद्भिन्नानिति वाक्यनिष्ठानुपूर्वीति हानिद्विशिष्टवाक्यसमुदायत्वं तदाकारवाक्य
 सहस्रघटितसमुदायस्य नत्वेकवाक्यघटितस्य न्यायस्येत्यसंभव इत्यत आह । शेषेति । यत्तु तावदर्थबोधकारणता वच्छेदकविषय

श
 हेरंबः
 ३

तावच्छेदकसमुदायत्वं न्यायत्वं न्यायघटकतावद्वर्णयति समुदायत्वावच्छिन्नविषयतात्वेन कारणतावच्छेदकत्वात्। न च ताद्वर्णय
 तत्ताद्वर्णयति समुदायत्वेन न हेतुत्वं आनुपूर्वीरूपतद्वद्वर्णयति समुदायत्वज्ञानसाधारण्यात्। नाप्यानुपूर्वीविशिष्टसमुदायत्वज्ञानत्वेन। ता
 दृशानुपूर्वीविशिष्टनिगमनमात्रवृत्तिसमुदायत्वज्ञानसाधारण्यादिति वाच्यम्। तथा विधिसमुदायत्वविशेषावच्छिन्नज्ञानत्वेन हेतुत्वे
 पगमात्। तादृशसमुदायत्वविशिष्टविषयितात्वेन तयात्वेन निरूपकनिष्ठतादृशविषयितानिरूपकतावच्छेदकसमुदायत्वं। तत्र च
 न कव्यापकत्वादिप्रवेश इति मतं तन्निराकर्तुमाह। तादृशधर्मश्चेति। समुदायत्वमाकांक्षादिमत्पदसमुहत्वं। तत्र समुहत्वज्ञानस्यानुप
 पत्तयः॥ कांक्षाज्ञानत्वेन हेतुत्वं फलितं आकांक्षावानुपूर्वीविशेषः। महावाक्यार्थघटितलक्षणे तोषिदशोपनयोत्तरत्वविशिष्टनिग
 मनत्वरूपानुपूर्वीज्ञानत्वेन हेतुत्वमिति उक्तकार्यकारणभावस्याप्रामाणिकतया न्यायत्वरूपसमुदायत्वे तादृशविषयतावच्छेद
 कत्वासंभवात्। पर्वतो वह्निर्मानिति शब्दो धे आनुपूर्व्यं तरसाधारणतस्तामान्यं न कारणतावच्छेदकघटकमिति विशेषपदम्। मनो
 योगादिकारणताया योग्यताज्ञानादिविधया कारणताया पदद्वयं निर्गतत्वे तदवच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णाप्रसिद्धे गह। शब्दज्ञा
 ननिष्ठेति। तत्त्वं चैव वच्छिन्नविषयिताय। इति धर्मानवच्छिन्ननिर्णयत्वावच्छिन्नत्वम्। तात्पर्यशब्दो भयसमूहः। त्वं वने तात्पर्यज्ञानत्वा
 वच्छिन्नकारणताया तादृशविषयितावच्छिन्नत्वात्। योग्यताशब्दो भयसमूहः। त्वं वने च योग्यताज्ञानत्वावच्छिन्नकारणताया निर्णय

यत्तु सर्वं विज्ञानं विज्ञानमेव ॥२॥

आनुपरीता न साधारण

लक्षणा ए२

अनुगतस्य=३

वक्तव्य

ट

ए

यवोधीयाएकाकारणताहेत्त्वर्थवोधीयाएकेकारणतेतिपंचैवकारणताःपवेश्याःननुयाक्योमहागौरवादित्यापकलोपादा
नात्तुवाक्यार्थवोधेतद्वत्सकलवर्णविषयकज्ञानानामेवहेतुतयाप्रत्येकंसकलवर्णविषयतावच्छेदिकाकारणतावच्छेदिकाकारणता
शोयायाकारणतातदवच्छेदकविषयताश्रयवर्णहतिमुदायत्वसेवलक्षणत्वस्यसुवचनयाजातिविषयतावारणायवर्णत्वस्या
वक्तव्येपिप्रापकत्वंव्यर्थमितिहेतुतुच्छमविश्वरूपतावद्वर्णज्ञानादिनावाक्यार्थवोधवारणायतनद्वयार्थवोधेततद्वक्तव्यानुप
वीज्ञानस्येवहेतुतायाःअविश्वरूपताउक्तहेतुतायानिर्वर्जितत्वात्।यदपिवाक्यघटकवर्णानांप्रत्येकंनहेतुतागौरवान्।किंतुतावद्वर्ण
विषयताशक्तिज्ञानत्वेनेकहेतुतेवाएवंचअवच्छेदकीभूतयावद्विषयतानिवेशेनोपयत्तेर्मापकत्वंव्यर्थमेवापरंतुव्युक्तमोच्चरितप्रतिज्ञा
दिघटकवर्णसमुदायत्ववारणायस्वप्नपीभूतप्रतिज्ञादिघटकाद्यादिवर्णमिवहितोत्तरस्त्वश्रुत्यनद्वद्वितीयादिवर्णहतिस्तमुदायत्वं
तद्वत्त्वंनिवेश्यमिति।यदपितुच्छतरमातयासतिततद्वक्तव्यवद्वक्तव्यमेच्चरितसकलवर्णज्ञानाच्छावोधवारणायतननिबंधकत्वे
प्रसंगात्।केचित्तुवर्णज्ञानानामपिहेतुतापरंतुतायाःकारणताइत्यत्रकिंकतिपयकारणताउपादीयतेउत्तसकलाः।अधिकतिपयका
रणावच्छेदकीभूतविषयताश्रयवर्णसमुदायत्वसत्वादिकेदेशेतिव्याप्तिः।असकलकारणतावच्छेदकेकविषयिकाप्रसिद्धेस्तादृशेकविष
यितानिरूपकवर्णहत्तिलविशिष्टतादृशापरविषयितानिरूपकवर्णहत्तिलविशिष्ट्यादिरोत्यानिवेशेविशेषविशेषणाभावेनिगमना

लक्षा अपकत्वमेव विवक्षितम् । एतेन तादृश यत्किंचिद्वर्णत्वमापक २

५२

गोटी

५

क३

हि

त्व

मेव२

हेरंबः
५

विरहेण पर्वतो वद्विमानपर्वतो दहनवानित्यादि न्यूनाधिकवर्णचरितप्रतिज्ञाभेदेन च लक्षणानंत्यमत आनुपूर्वीज्ञानहेतुतामात्रं व्यत्यस्य
एमुपवर्णितमित्याहुः । यत्तु वर्णान्तं कत्वादेर्नान्यत् । एवं च तादृश यत्किंचिद्वर्णत्वमेकदेशत्वे गता । तत्तद्वर्णत्वमापकत्वं तु सकलतत्तद्वर्ण
लाधिकरण्योक्तः प्रसिद्धिप्रसंगतादृशैकवर्णव्यापत्वे सति तादृशपरवर्णव्यापकत्वेत्यादि चोक्तदोषप्रसक्तमित्यपास्तम् । यत्किंचिद्वर्णत्व
तावत्स्वविषयितासमानाधिकरणात् तादृशवच्छेदकैर्भूतविषयितानिरूपकत्वविशिष्टतादृशविषयितानिरूपकतावच्छेदकवत्संबंधेन
धेन । स्वप्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकपलादितेन रूपेण तदघटकवर्णभ्रमस्यापि प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यार्थबोधकत्वात् तस्माधारणसमु
दायवारणाय निरूपकतावच्छेदकप्रवेशः । भ्रमान्यत्वं तु न निवेश्यं गौरवात् । स्वावच्छिन्ननिरूपकताकत्वस्यान्यधर्मावच्छिन्ननिरूपक
ताकत्वाभ्याभाववत्तादृशविषयितानिरूपकत्वे सति स्वावच्छिन्नैस्वात्मधर्मावच्छिन्नलोभ्याभाववत्तादृशविषयितानिरूपकत्वे स
ति तादृशनिरूपकतावच्छेदकवत्त्वासंबंधः । एवं चेदृशसंबंधेन वर्णत्ववत्ताश्रयेकदेशवारणाय व्यापकत्वप्रवेशः । यायाकारणते
ति ग्रंथनात्यर्थमप्यत्रैवेति तत्तु कर्मवत्त्वस्यैव विषयमवतिष्ठति । अस्मिन्मते को वर्णः । को वर्ण इत्यनुग
तमति सिद्धं वर्णत्वं जागरूकत्वं । तादृशेति प्रतिज्ञात्वादिकमादायासंभववारणाय व्यापकांतं तत्र सकलपदोपादानं चातयाचनिरूपक
यत्किंचिच्छाद्वैधनिरूपितसकलजनकतावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णत्वमापकसमुदायत्वं निष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकं यद्यस्त

२ तथा सति निरूपकतावच्छेदकवत्त्वेन कथं विद्वज्जातिवारणेऽपि संसर्गिक विषयितास्यत्वे दानुपूर्वीवारणेऽपि दृष्टव्यपत्त्यदिना निवेशाय स्वा
गतिमादृशोऽपेक्षीत्यादयश्चात्रैः परिचयनाजसपत्तिर्देहप्राप्त्यादौ यत्किंचिद्वर्णत्वमेकदेशत्वे गता । तत्तद्वर्णत्वमापकत्वं तु सकलतत्तद्वर्ण
लाधिकरण्योक्तः प्रसिद्धिप्रसंगतादृशैकवर्णव्यापत्वे सति तादृशपरवर्णव्यापकत्वेत्यादि चोक्तदोषप्रसक्तमित्यपास्तम् । यत्किंचिद्वर्णत्व
तावत्स्वविषयितासमानाधिकरणात् तादृशवच्छेदकैर्भूतविषयितानिरूपकत्वविशिष्टतादृशविषयितानिरूपकतावच्छेदकवत्संबंधेन
धेन । स्वप्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकपलादितेन रूपेण तदघटकवर्णभ्रमस्यापि प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यार्थबोधकत्वात् तस्माधारणसमु
दायवारणाय निरूपकतावच्छेदकप्रवेशः । भ्रमान्यत्वं तु न निवेश्यं गौरवात् । स्वावच्छिन्ननिरूपकताकत्वस्यान्यधर्मावच्छिन्ननिरूपक
ताकत्वाभ्याभाववत्तादृशविषयितानिरूपकत्वे सति स्वावच्छिन्नैस्वात्मधर्मावच्छिन्नलोभ्याभाववत्तादृशविषयितानिरूपकत्वे स
ति तादृशनिरूपकतावच्छेदकवत्त्वासंबंधः । एवं चेदृशसंबंधेन वर्णत्ववत्ताश्रयेकदेशवारणाय व्यापकत्वप्रवेशः । यायाकारणते
ति ग्रंथनात्यर्थमप्यत्रैवेति तत्तु कर्मवत्त्वस्यैव विषयमवतिष्ठति । अस्मिन्मते को वर्णः । को वर्ण इत्यनुग
तमति सिद्धं वर्णत्वं जागरूकत्वं । तादृशेति प्रतिज्ञात्वादिकमादायासंभववारणाय व्यापकांतं तत्र सकलपदोपादानं चातयाचनिरूपक
यत्किंचिच्छाद्वैधनिरूपितसकलजनकतावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णत्वमापकसमुदायत्वं निष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकं यद्यस्त

यदिप्रतियोगिताविशेषजं प्रसिद्धिर्निरूप्यस्वरूपसंबंधः। विशेषतः १३ समुदायत्वमित्यनेन तादृशवर्णितप्रतियोगितासमुदायत्वनिवेशेन वाक्यांतरसाधारणसमुदायत्वमार्थनेतृप्रतिज्ञात्वादेस्तादृशसमुदायत्वमिष्टन्यूनवृत्तिनिरूपकत्वेन वारणात् ६

मुदायत्वं तद्विन्नं यत्तादृशवर्णितव्यापकसमुदायत्वं तद्वत्त्वमिति द्वाद्वयार्थः। तन्न न्यूनवृत्तित्वं स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वे सति स्वसामानाधिकरण्यम्। न चैव स्वाधिकरणं यत्प्रत्येकं प्रतिज्ञादितन्न न्यायत्वावच्छिन्नभेदसत्त्वेनासंभवइति वाच्यम्। स्वावच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितानिवेशात्। प्रतियोगितायां चा। नुयोगितासमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं देयं तिनवाक्यांतरसाधारणसमुदायत्वन्यायत्वन्यूनवृत्तित्वेपि नासंभवः। स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितायाः पर्याप्त्यघटितस्वरूपसंबंधेनावच्छेदकत्वं वा वाच्यम्। उच्चारणभेदेन न्यायभेदादेकन्यायत्वस्यापरन्यायत्वमिष्टन्यूनवृत्तितानिरूपकतया। संभवइति स्वमोक्षोनाधिकरण्यनिवेशः। तादृशवर्णितमिष्टन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वोक्तावसंभवइतिसमुदायत्वव्यापकत्वयोर्निवेशः। एवं च घटमानयेत्यादिवाक्यत्ववारणाय द्वांतरे व्यापकांतं। तत्र प्रतिज्ञाहेतुसमुदायादिवारणाय यावत्कारणतानिवेशः। समुदायेत्यनेन भेदसमुदायत्वेन स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदसामानाधिकरण्येतादृशानुयोगितावच्छेदकत्वेवासित्वसमानाधिकरणत्वं तत्प्रत्येकप्रतिज्ञात्वादेरपि वारणाय द्वांतरे व्यापकांतं। एवं च तन्न न्यायत्वरूपतादृशसमुदायत्वमिष्टन्यूनवृत्तितानिरूपकत्वसत्त्वात्कथमेकैकन्यायघटकवाक्यपंचकवृत्तिसमुदायत्वमादायातिव्याप्तिप्रसक्तिः। यदि च द्वांतरेतावदर्थविषयकयच्छाद्बोधो निवेश्यते एतद्व्यपितच्छाद्बोधमन्तरेव निवेशान्न दोष इत्युच्यते तदा फलोपधायकतानिवेशपर्यवसानापत्तेः। नियमनोपधायकतानिवेशपर्यवसानापत्तेः।

यदा ५

शुक्रमेति कथायाप्रकां शाक्रेणे राभिधानि निरुद्धेः लक्ष्यत्वं स्फुटं ६

ग०। टी०

६

६।

तस्मात्सुदयेतद्विषयेषणोपादा नेष्यतिव्याप्तिरशक्यसमाधौ नाचस्यमानेन्यायत्वेत्येकैकन्यायघटकवाक्यपंचकवृत्तिसमुदायत्वनिष्ठ
न्यूनवृत्ति तानिरूपकत्वसत्त्वादसंभवश्चेति चेन्न। यत्किंचित्तादृशसमुदायत्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वसन्नितदन्य
त्वं हि तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वनिरूपकत्वं। अवच्छेदकत्वं च पर्यायघटितसंबन्धेन सामान्यतत्तादृशसमुदायत्वनिवेशेपर्व
तोवद्विमान्पर्वतोदहनवानित्यादिन्यायत्ववति एकतरन्याये ~~तस्मात्~~ ~~ने~~ वाक्यांतरसाधारणसमुदायभेदसत्त्वेनातिव्याप्तिरन्यत्कि
ञ्चित्वनिवेशः। असंभववारणाय तदन्यत्वनिवेशनं। स्वसमानाधिकरणयत्किंचित्तादृशसमुदायत्वावच्छिन्नभेदसमानाधिकरण्यं तु समु
दाये एकदेशभेदोपगमापत्तिप्रसक्तम्। युक्रमप्रयुक्तत्वं सामान्यतः प्रतिज्ञोत्तरत्वशून्यहेत्वादिवृत्तिपक्षसमुदायत्वं तद्विन्नत्वं अत्रैव त्रैव प्रतिज्ञा
सांस्वाश्रयत्वनिवेशे अधिक इति भेदः प्रतिज्ञादिपदं च तत्समानानुपूर्वकिवाक्यपरम्। अव्यावर्तकपदार्थभेदानिवेशत्वाभाय समुदायत्वमिति।
एकैकति। अत्रैकन्यायघटकप्रतिज्ञान्यायांतरघटकहेत्वादिवचतुष्टयं एकन्यायघटकवाक्यद्वयमपरतद्वृत्तकवाक्यत्रयं क्रमिकमित्यादिशी
त्यातत्तत्समुदायत्वमादाय तत्र तत्पंचकेष्वतिव्याप्तिर्वाध्या। स्वाश्रयीभूतेति। इदमसंभववारणायाननुत्तादृशपरिचायकरूपेणैव व्युक्रमप्र
युक्तप्रतिज्ञादिसमुदायातिव्याप्तिर्वारयितुं शक्यत्वाद् व्युक्रमप्रयुक्तेत्यादिव्यर्थम्। न च व्युक्रमप्रयुक्तेषु प्रतिज्ञात्वादिकं नास्त्वैकित्त्वासीन
वाक्यत्वं मेवेति वाच्यम्। प्रतिज्ञात्वादिकमित्यनेन विशेषात्। नापि स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्ययत्किंचित्प्रतिज्ञाद्युत्तरहेत्वा

हेरंबः
६

अत्रोक्तं तावदर्थविषयकयत्किंविच्छाद्वो धजनकयत्किंविज्ञानीयविषयितानिरूपकवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वनिवेशादेवोपप
 न्नोकिमवच्छेदकताकूटोपादानेनानेवंप्रतिज्ञादर्थविषयकघटमानयेत्यादिवाक्यार्थविषयकसमूहालंबनयत्किंचिद्वो धव्यक्तिमादाय
 घटमानयेत्यादिवाक्यघटितसमुदायेऽतिप्रसंगइतिवाच्यम्। तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वविशेषणेनवारणात्। अन्यथा
 त्वन्मतेष्यधिकवृत्तिः समुदायत्वेतादृशवर्णत्वव्यापकत्वसत्त्वेनातिप्रसंगस्यदुर्वोरत्तापत्तेः। नच तादृशानिरूपकत्वात्तमपहायतादृशव
 र्णत्वसमनेयत्पमेवनिवेशंलाघवात्। तथाचोदासीनविषयकन्यायविषयकयत्किंविज्ञानमादायन्यायोदासीनसमुदायेऽतिव्याप्ति
 वारणायव्याप्यकोटाववच्छेदकत्वापादानंन्यापककोटोत्तद्वैयर्थ्यंविष्टमितिवाच्यम्। एवमपिन्यायद्वयार्थविषयकयत्किंचित्समूहा
 लंबनवो धव्यक्तिमादायन्यायद्वयसमुदायेऽतिव्याप्तिस्तद्विशेषणस्यावश्यकतायात्तत्तएवघटमानयेत्यादिवाक्यघटितसमुदायेऽतिप्र
 संगानवकाशेनावच्छेदककोटिप्रविष्टत्वविशेषणवैयर्थ्यस्यदुर्वोरत्वात्। यतुवर्णत्वस्यकत्वादिरूपतयासमुदायत्वेतादृशवर्णत्वव्याप
 कतायाः संभवेपिनतद्व्याप्यतासंभवइति तावद्वर्णविषयताः एकन्यायवृत्तिविषयितामात्रवृत्तिरूपेणानुगमप्यतन्निरूपकवर्णत्वव्याप
 त्वनिवेशान्मायद्वयवारणमिति। तत्तुच्छम्। वर्णत्वस्यकत्वादिरूपतानिराकरणात्। उक्तरीत्येवोपपत्तौ अनुगमवैयर्थ्याद्गौरवाच्च। अत्रेदं
 माधानमवगतव्यभूततज्जनकतावैशिष्ट्यंस्वरूपसंबंधेनेववक्तव्यं। अन्यथाघटमानयेत्यादिवाक्येषिकालिकसंबंधेनजनकं निश्चित

अन्यतमत्वादिना=३

ता

हेरंबः
७

ज्ञानमादायातिप्रसंगात्। अथ कालिकसंबंधेन ननु शततज्ज्ञानजनकतावधिलिंविज्ञानविषयवर्णत्व्यापकत्वस्य घटपदत्वरूपस
 मुदायत्वे सत्त्वात्तन्निष्ठन्यूनवृत्तितानि नूपकत्वसत्त्वेन नातिव्याप्तिरिति चेत्। तर्हि तादृशं प्रतिज्ञात्वादिकमादायासंभवः। अवच्छेदकत्वग
 भोपरदत्तस्य स्वरूपसंबंधेन यत्किंचिदेकतद्वैशिष्ट्यस्य निवेशान्नकोपितोष इति चेत्। एवमप्यवयवेऽतिव्याप्तिः प्रतिज्ञात्वादेस्तादृश्या
 यत्तन्निष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वात्। न्यूनवृत्तितदेकदेशत्वादेः सत्त्वकारणतावच्छेदकविषयितानिरूप्य कादृत्तित्वादित्यवच्छेद वच्छे
 कविषयित्वनिवेशात्। न चोक्तवाक्य विषयितानामपि कालिकसंबंधेन न चोक्तवदकतावत्तात्वरूपसंबंधेनैव तद्वत्त्वं निवेश्य
 मेवं चावच्छेदकत्वनिवेशनमधिकमिति वाच्यम्। अवच्छेदकत्वं न प्रकारविधया प्रवेश्यते किं वच्छेदकतासंबंधेन जनकतावत्त्वमेवेत्य
 गोरवात्। एवं प्रतिज्ञादिज्ञाने कालिकसंबंधेन तत्तज्जनकतासत्त्वेनासंभव इत्यपरदत्तेऽपि संसर्गतयाऽवच्छेदकत्वप्रवेश इति। वस्तुतस्तु
 स्वस्वयोपपन्नज्ञानकन्यायसंग्रहाय वाक्यांतरघटिततादृश्याय वारणाय च स्वरूपोपपत्तौ जनकतानिवेशेति उक्तार्थपर्यवसानं रूप
 एवं चावच्छेदकतायाः प्रकारतयेव निवेशे गोरवाभावात्। एवं विषयतानां विनिगमनाविरहेण न साक्षादवच्छेदकत्वं संभवति। प्रागभा
 वानुपगमेऽस्य तिक्षणोत्पत्तिकधंसप्रतियोगिकात्तद्वृत्तित्वरूपाव्यवहितपूर्वत्वस्यात्यन्तद्वयघटितत्वेन गुरुशरीरतया तदघटितानुपूर्वा १२
 विषयताया एव कारणतावच्छेदकत्वात्। पक्षाद्यवच्छिन्नप्रकारताशक्तिनिर्णयत्वेनैव विनिगमनाविरहेण तादृशप्रकारतानिरूपितपक्षादिनि

नादवेन जोर त्व घटि मानु बर्द्धादि न तावदेनैक कारणता निवेशे यव्यापकत्वानिवेशावश्यं भावात् ४

साक्षात् १

ग० टी०

८ वे

४

त

वे

हेरंबः

८

एवच्छेदकताशालि निर्णयत्वेन पि जनकतायाः क्लृप्तशक्यतया यावदंतर्गततज्जनकतावच्छेदकविषयिता कवर्णा प्रसिद्धिरसंभवाच्चान
चेदृशा संभववारणाय जनकता सुवर्ण विषयित्वावच्छिन्नत्वमेव निश्चयपत्त्याद्यवच्छेदकत्वावच्छिन्नजनकतानां वर्णविषयित्वानवच्छि
न्नत्वेन वारणादिति वाच्यम् । तथा सति तथा विधजनकतावच्छेदकविषयिता अयवर्णवृत्तित्वनिवेशेनेव सामंजस्यवर्णत्वव्यापकलोपादान
वेयर्थान् । एवं च अवच्छेदकत्वावच्छेदकत्वसाधारणावच्छेदकतानिवेशनाभावेनैकोऽपि प्रविष्टत्वमुक्तं । एतन्मते तद्वत्त्वसकत्ववर्णविषयिता
त्वमेवावच्छेदकत्वान्दोषः । प्रविष्टत्वं च पर्याप्तनिवेशोपायकम् । अयपत्त्याद्यवच्छिन्नविषयितायाः साक्षाज्जनकतावच्छेदकतामेतज्
नकता सुवर्णव्याप्यजातिनिरूपितावच्छेदकत्वाख्यविषयिता त्ववच्छेदकत्वानिरूपितत्वमेव निश्चयं । तावदेव वर्णविषयित्वानिरूपित
जातिप्रकास्त्वावच्छेदकत्वजनकतायुदासात् । एवं च तथा विधायाया जनकता तत्तदवच्छेदकयत्किं विज्ञानीयविषयता कवर्ण
वृत्तिसमुदायत्वनिवेशन एवोपपत्तेस्तादृशविषयता अयवर्णत्वव्यापकत्वमपि निवेश्यमिति महात्मा च भवति चिन्ना । एवमपि पत्त्याद्यव
च्छिन्नप्रकारितानिरूपितत्वे सत्यत्वाद्यवच्छिन्नविशेषितानिरूपिता व्यवहितोत्तरत्वत्वावच्छिन्नसामर्गिकविषयताशालि निर्णयत्वाव
च्छिन्नजनकताया विनिर्गमनादिरहलब्धायास्तादृशयावदंतर्गतता तज्जनकतावच्छेदकविषयता अयवर्णा प्रसिद्धा । संभवापत्तेः । ए
द्वैजातिनिष्ठावच्छेदकत्वनिष्ठा साक्षादवच्छेदकत्वानिरूपकत्वे सति सामर्गिकविषयतानिरुपसाक्षादवच्छेदकत्वानिरूपिकारणत्वात् ।

प्रतिहासात् तत्रादि न भागाकारणता घटितप्रसिद्धेः १

त

२ एवं च अवच्छेदकतावच्छेदकताधारणावच्छेदकत्वे वादरण्यात् । प्रविष्टत्वं च पर्याप्तनिवेशोपायकमिति २

गुरुतर
८

तादृशविषयव्याप्यायाजनकतातत्त्ववच्छेदकयत्किञ्चिज्ज्ञानीपविषयताश्रयवर्णवृत्तिसमुदायत्वनिवेशनेनैवोपेतोतादृशवर्णत्वव्यापक
त्वनिवेशवैयर्थ्यमुच्यतेतदातस्यैतदसंघांतरत्वान्नदोषश्चिअत्रसकलवर्णविषयतानांसाक्षादवच्छेदवत्त्वंनलेकमवच्छेदकमन्यतदव
च्छेदकमिति। तस्यैतदधिकरणविषयतावच्छेदप्रसिद्धिरतःप्रविष्टेत्याप्याहुः। यत्तुअवच्छेदकत्वानुपादानेफलोपधानरूपजनक
तोपादानेसमानानुपूर्वीकेत्यादिदोषाप्रसरेपिन्यायान्तरविषयकत्वस्त्वंयत्किञ्चित्त्वंज्ञानेनिवेशं। एवंकन्यायद्वयविषयकज्ञानवारणान्ता
दृशवर्णत्वसमनेयत्वंपक्षोपिसमंजसइति। नवन्यायलक्षणेन्यायत्वप्रवेशाद्वात्माश्रयइतिवाच्यम्। तावदर्थविषयकशाब्दवाधा
यसकलकारणात्तावच्छेदकयत्किञ्चिज्ज्ञानीपविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकान्तरविषयकत्वस्यतदर्थत्वादितितत्त्वमुच्यते। प्रतिज्ञानरहे
तूत्तरोदाहरणोत्तरोपनयान्तरनिगमनत्वादिरूपानुपूर्व्याअव्यापकत्वात्। समुदायत्वविशेषस्यतथालेपित्वमप्युक्तं। तद्वत्त्वमप्युक्तं।
स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाद्यैवहितोक्तत्वशून्यहेत्वादिवृत्तिसमुदायत्वभिन्नविशेषणेनन्यायद्वयत्वादिवारणांकिंचोदासीनप्रतिज्ञैकदे
शन्पायोभयसमुदायत्वमुदासीनप्रतिज्ञान्यायोभयसमुदायत्वंचादायातिव्याप्तिः। न्यायमात्रविषयकयत्किञ्चिज्ज्ञानसत्त्वेपियत्किञ्चि
त्तदुभयज्ञानचदिततादृशवर्णत्वस्यतादृशसमुदायत्वव्यापकत्वसंभवात्। अथतथाविधसकलकारणात्तावच्छेदकवियपितानिस्त्वंक
वर्णत्वव्याप्यत्वंव्यापकतादृशवर्णत्वकत्वंवाविवक्ष्यतांन्यायत्वाश्रयस्यसकलकारणात्तावच्छेदकविषयत्वाभावान्नदोषइतिवेतदाशंसं

वदं

८

एकैकन्यायघटकवाक्यसंघकवृत्तिसमुदायत्वमादायासंभवात् ययतिप्रवेशेनद्विवक्ष्यतेयथ्यति. ५

तत्तत्कारणात्तावच्छेदकविषयता
श्रयवर्णत्वमात्रवच्छेदकवृत्तित्वे
तत्तत्कारणात्तावच्छेदकविषयता

उपलब्धप्रतिपादितं घटमानयेति वाक्यांतरघटिते च

गूटी

९

१

वंकलयेति। यदपि स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वमात्रं नूतनवृत्तित्वं। सामानाधिकरण्यानिवेशे प्रयोजनाभावात् न चैवमसंभ
वः यज्ज्ञानीयतादृशतत्कारणतावच्छेदकविषयताश्रयवर्णलव्यापकसमुदायत्वनिष्ठनूतनवृत्तित्वानिरूपकत्वं समुदायत्वेतादृशतत्
कारणताश्रयतज्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णलव्यापकत्वस्यविवक्षितत्वात्। पूर्वदलेऽवच्छेदकत्वनिवेशे न्यायोदासीनसमुदायेनाति
प्रसंगः। यदि च दृश्यद्वयेपि यद्यज्ज्ञानतत्तज्ज्ञानेति वीप्सां सत्त्वाऽवच्छेदकत्वे यथार्थमुपनिषत्प्रमाणाय यथार्थतर्गतन्यायमात्रज्ञानमादायातिप्रसं द
गवारणा महामोखं यत्तु सामानाधिकरण्यमुच्यते नूतनवृत्तित्वप्रवेशेपि तस्य प्रतिपादितत्वादिसाधारणतया संभववारणाय तादृशसमुदा
यत्वेन निवेशेन तादृशसमुदायत्वशून्यावृत्तित्वं वा निरूपकं तार्थः तत्र चानेकत्र समुदायत्र निवेशे गोस्वात्समनेयस्यैव सम्यगिति तत्तत्।
असंभवभयेन तादृशविषयतान्यतमविषयताश्रयनिवेशे न्यायोदासीनप्रतीक्षासमुदायेति व्याप्तिरिति तु च्छायादृशस्याप्यव्यक्तिज्ञानो
त्तरं न कस्यापि शाब्दबोधः तत्संग्रहाय स्वस्वरूपयोग्यताया एव निवेश्यतया ज्ञानाभेदविवक्षावैयर्थ्यात् न्यायोदासीनप्रतिज्ञासमुदायेति
व्याप्तिरनुद्धाराच्चा यज्ज्ञानशब्देन तथाविधसमुदायज्ञानस्यैव धर्तृशक्यत्वात्। यत्तु शाब्दबोधे यत्किंचित्त्वविशेषणेन न्यायद्वयादिवारणं
। स्वाव्यवहितोत्तरोत्पन्नं ज्ञानं तेन ग्राह्यं तच्चैकैकन्यायार्थज्ञानमेवेति न्यायद्वयादूर्ध्वबोधबुदासः भट्टाचार्याणामयमेवावधारितं तु च्छम्।
एवमपि न्यायोदासीनप्रतीक्षाभयसमुदायेति व्याप्तिरुत्तरं तिरावश्यकत्वेन्यायद्वयादौ दोषस्यैवाप्रसारात्। यज्ज्ञानमादाय व्यापकत्वं तदप्यय

समवेत्यप्यहं

हेतुः
९

अथ तत्त्वेन चारणेपि तादृशसमुदायस्तु प्रतिसाधकं च तत्रावर्तितत्वादिनिवेशमात्रात् ६

क्लिं चिज्ज्ञानमादायापरदत्तनिवेशादवच्छेदकत्वैव पर्यायमिति तत्तु चतरगुणायमात्रज्ञानमादयव्यापकेन्यायोदात्तसमुदायत्वे स्वज्ञानमा सी
यत्र २ दायापरदत्तसत्त्वात् तस्य चच्छेदकत्वोपादानेपि उदासीनधर्मिकन्यायत्वभ्रमादेव शाब्दबोधस्तन्नून्यापेन्यायत्वेन तद्वर्णविषयिताया अ
प्यवच्छेदकत्वादव्याप्तिर्भ्रमान्पत्तनिवेशपि दुर्वारा एवं यत्र घटधर्मिकन्यायत्वभ्रमादेव शाब्दबोधस्तन्नून्यायत्वेऽनिरूपकत्वात् तासत्त्विना
व्याप्तिरिति तन्न। तथा विधन्यायेमानाभावादिति ह तं पक्षवितेना इदं तु बोध्यं। अथाश्रयाभूतप्रतिज्ञाव्यवहितो तस्त्वश्रयस्यादोषप्रकृत
पक्षे प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यबोधजनकतावच्छेदकप्रकारताश्रयानुपूर्वशक्तित्वं प्रतिज्ञात्वं चेद्विमानुपूर्वतइति वाक्यधर्मिकपर्वतोवद्वि अन्यथा
मानित्यानुपूर्वीज्ञानमाहायन्युक्रमोक्तवर्णसमुदायस्तु प्रतिज्ञोतस्त्वोदहेत्वादोसत्त्वे विना नित्याश्रयस्याश्रयप्रतीकत्वाच्चदिवसोविस्मय
न्यवर्णोत्तरवृत्तिसमुदायस्य भिन्नत्वस्य निवेशनीयत्वापातात् तत्र च गौरवात्। आनुपूर्वी पदवच्छेदकता पर्यायनिवेशार्थसाध्यविशिष्टप एवं
क्षवो धर्मयो ह्यहेतुविशिष्टहेतुत्वबोधनिवेश्यहेतुत्वं। नत्रप्रतिज्ञापदकहेतुत्वैव बोधकभागवारणाय प्रकृतपक्षविशेषणं साध्यानिवृत्ता तापन्न
दृशहेतुत्वविषयिताश्रयतादृशहेतुत्वे तद्विषयित्वस्य भेदो निवेश्यतेन निगमनव्युदासः। एवं प्रकृतसाध्यव्याप्तिविशिष्टप्रकृतहेतु
मस्य क्षवो धंसाध्यादिव्याप्तादिमत्प्रकृतहेतुविशिष्टहेतुत्वविशिष्टप्रकृतसाध्यविशिष्टपक्षवो धंनिवेश्यक्रमेणोपनयनिगमनेवो
ध्येन च त्रोदाहरणकारणतयो निवेश्युक्रमोक्तभागपटितोदाहरणघटितसमुदायिऽतिव्याप्तिरिति चेन्न। धूमवान् धूमव्यापकव
बोधजनकतावच्छेदकप्रकारताश्रयत्वे सति तादृशहेतुत्वे तद्विषयित्वशब्दबोधजनकतावच्छेदकप्रकारताश्रयो प्रत्यागुपरीतद्वत्यमिति कलितं ३

गौटी ० द्विमानित्याकाकारकवोधेयोयोधूमवानुसवद्विमानित्याधानुपूर्वप्रकारकज्ञानत्वेनैवहेतुत्वात्तद्विहितुविशिष्टधर्मिवोधजनकतावच्छेद
 १० कप्रकारताश्रयानुपूर्ववच्छिन्नाव्यवहितोत्तरसाध्यविशिष्टधर्मिवोधजनकतावच्छेदकप्रकारताश्रयानुपूर्वमित्वंतत्त्वसंबन्धव्यतिरेक्य
 तद्विशिष्ट ३ दाहरणस्यलेख्यमरचनुतादशकारणतादृशकारणत्वेननिवेश्यात्ताघवात्तैविशिष्टं चसामानाधिकरण्यत्वावच्छेदकविषयता
 १० श्रयवर्णव्यवहितोत्तरवर्णविषयतावच्छिन्नत्वोभयसंबन्धेनेतिचतर्हिमेयोधूमवानित्यादिपूर्वभागवृत्तिआनुपूर्व्यात्तदवच्छेदक
 प्रकारतानाश्रयतयाकयंकारंतदघटितसमुदायवारणमिति। यदिपर्वतोवद्विमानित्यादिप्रतिज्ञायांयोयोधूमवानुसदहनवानि
 त्यादिकंनोदाहरणंतदाप्रतिज्ञाघटकसाध्योपस्थापकतावच्छेदकानुपूर्वोभिन्नसाध्योपस्थापकतावच्छेदकानुपूर्वोमदवृत्तित्वंन्या
 यत्वेनिवेश्याएतच्चविभिन्नानुपूर्विकैकार्योपस्थापकतापदद्वयघटितंन्यायस्यालक्ष्यमभिप्रेत्यातस्यापित्तस्यत्वेतुधूमदहनवत्स
 धर्मोपर्वतोवद्विमानित्यादौ उक्तोदाहरणादिसाधारणसमुदायत्ववारणायभेदप्रतियोग्यानुपूर्व्यापह्ननपक्षोपस्थापकताव
 च्छेदकप्रविष्टत्वेदेयंतत्रैववद्विपदघटितोदाहरणादिघटितन्यायिभ्यामितिप्रतिज्ञायास्तादृशानुपूर्वोभिन्नसाध्योपस्थापकतावच्छे
 दकानुपूर्वोमत्तादतःभेदानुयोग्यानुपूर्व्याप्रतिज्ञांतरप्रविष्टत्वंविशेषणाम्। एवंहेतुघटकहेतूपस्थापकतावच्छेदकानुपूर्वोभि
 हतो १ न्नाविशेषितहेतूपस्थापकतावच्छेदकानुपूर्वोमदवृत्तित्वंनिवेश्यम्। अविशेषितत्वोपादानात्तस्माद्विमानितिनिगमननिर्वाहः। धूमा

धूमादहनवत्सधर्मपिर्वतोवद्विमानित्यादिप्रतिज्ञाघटितं न तत्त्वदस्यध्यात्वादिविशिष्टहेतूपस्थापकतावच्छेदकानुपूर्वोभि

हेरंबः
 १०

द्विमतः सधर्मोपर्वतोवद्भिमानधूमादित्यादित्यायस्यलक्ष्यतेतुमेदानुयोग्यानुपूर्व्यप्रतिज्ञे नरप्रविष्टत्वंविशेषणपर्वतोधूमाद्वद्भिमानधू
 मादित्यादौयोयोधूमवानुसधूमाद्वद्भिमानित्युदाहरणादिघटितस्य संग्रहायत्तत्रैकयोयोधूमवानुसधूमाद्वद्भिमानित्युदाहरणादिघ
 टितस्यचवारणायवप्रतिज्ञाघटकसाधोपस्थापतावच्छेदकानुपूर्व्यप्रविष्टत्वंतत्रैकविशेषणतच्चतादृशसाध्यतावच्छेदकप्रकारताशाल्य
 पस्थितिजनकतावच्छेदकतापर्यायधिकरणप्रकारतानाश्रयत्वंअतएवतत्रयोयोधूमवानुसधूमाद्वद्भिमानित्युदाहरणादिघटित
 स्यापित्युदासइतिधूमाद्वद्भिमानितित्वेननिगमनं।धूमपदेव्यार्थादिविशिष्टलक्षणाप्रसंगात्।एवंयोयस्तद्वाभितिनोदाहरणमूति
 शेषणपरामर्शित्वापत्तेःसंप्रतिपविशेषयत्वेतिदुष्टस्याप्येति।निगमनप्रतिज्ञयोःसंग्रहायप्रतीकद्वयमूतिनद्वितीयकल्यानुसर
 णेन।समूहात्वंनमितिदीधितिकारोक्तदोषाद्वारार्थम्।अन्यथावेति।महावाक्यार्थबोधोयथाश्रुतमूलार्थइत्यग्रेस्यष्टे।अना
 स्थायांवाकारः।न्यायार्थबोधपरामर्शयोरंतराज्ञानाभावाद्विशिष्टसाधसंगतत्वेनोच्चाचष्टेविशिष्टेति।तादृशीमात्रेनेतिल्युत्प
 त्तिमभिप्रेत्या।अंतरपदंस्वरूपपरं।उत्थाप्यतइत्यस्योत्थाप्यतइतिनार्थोमनसो नित्यत्वादित्यतआह।स्वात्मकेति।स्वतत्तद्वाक्य
 र्थविषयकज्ञानं।तेनेतिकेवलमनःपरामर्शकत्वे।संगतिस्तस्यपरामर्शानुपादकत्वाद्देतोव्याचष्टेतेनेति।तदेवतत्तद्वाक्यार्थविष
 यकज्ञानमेवतर्हितयोपनयःकिमितिप्रयुज्येतइत्यतआह।व्याप्यइति।आकांक्षितंजिज्ञासितं।तदस्त्वेनेति।उपनयवाक्यजन्य

व्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिपरामर्शोऽसत्त्वेनेत्यर्थः। नचोपनयार्थवोचोत्तरं निगमनार्थावगाहित्यायार्थवो धएव संभवतीति क
 थमेतदिति वाच्यम्। निगमनार्थविशिष्टोपनयार्थस्य विधेयत्वे विधेयतावच्छेदकज्ञानविधया निगमनार्थज्ञानस्यापेक्षणात्। उ
 पनयार्थशाब्दवोचोत्तरं निगमनश्रवणेन तद्वृत्तकपदार्थोपस्थित्यैवोपनयार्थवो धनाशाच्च न च तावत्पर्यंतं तदसत्त्वेऽपि मत्वा वा
 क्यार्थवो धेऽवांतस्वाक्यार्थवो धस्य कारणत्वे तदनुरोधेनोपनयार्थस्मरणस्यैव कल्पनीयतया तदवगन्मिति निर्वाहोपरा
 मर्शोत्तरस्वीकारोऽनुचित इति वाच्यम्। तदा व्यास्यं शै उद्धो धकं न कल्प्यते इत्याशयः। समाधानं तु तदंशे मोक्षस्याप्रामाणिकत्वम
 नुरुध्य धा धकाभावादिति। अवांतस्वाक्यार्थवो धएव सामग्री अपेक्षिता महावाक्यार्थवो धश्च संभूतसामग्रीकावांतस्वाक्यार्थवो धा धी नाना
 नवेति पुनर्भावेति वादितात्पर्योपेक्षाशं कानवकाशः। मिश्रसमाधानमाह। वादीति वादीति साधारणधर्मोक्तिः। एवमप्यप्रामाण्यशंका
 स्यात्तैयत्वे मानाभावात् क्वचित्परामर्शवैयर्थ्यदुर्वारमेवेत्यस्वरसः। स्वसंमतं समाधानमाह न्याय्यत्विति। न्यायार्थज्ञानस्य हेतोऽव्या
 स्यप्रकारकत्वाद्देवित्यादिनामानसानुधावनम्। तेन वह्नित्वाप्यधूमवानयमिति वाक्येन। तत्र परामर्शजनकवाक्यत्वमितिलक्षणे। धूमः
 पक्षे वर्तते न वेत्येवाकांक्षा। तथा त्वाप्यमित्येवोपनय इति व्याप्तिपक्षधर्मतयोर्विशिखलमेव भावमिति वदतां मतं आह। मुद्धेति। अत्र स्व
 यं न्यायलक्षणासाहेति जागदी शीयावतारणमसंतं गैमूलार्थतया एव संभवात्। उपाध्यायप्रभृतिभिस्तस्या एवानुरोधाच्च लघुलक्ष

१६२
अस्य त्वीमप्रतिज्ञादिपंचकसमुदायत्वमिति १

गांतरासत्वेन मौल्यन्यायलक्षणस्य दुस्त्युत्पत्त्यात् १ अत्रातत्रन्यायलक्षणमित्यस्य पर्यवसितस्यायलक्षणमित्यर्थे इत्याशयेनाह भवेति १ पंचके
ति १ शब्दज्ञानानां जनकानां निवृत्त्युत्पत्तेः १ न चैतावता बोधजनकपंचवाक्यसमुदायत्वमूल्यार्थः १ ननु प्रतिज्ञादिपंचकसमुदायत्वमित्यत्र प्रतिज्ञा
दिपंचानां प्रतिज्ञात्वादिवैव निवेशेन १ तत्र प्रतिज्ञात्वे तत्पदार्थबोधजनकवाक्यलक्षणमेवेति मूल्यार्थ एवोक्त इत्याह अत इति १ उचि
तानुपूर्वीकत्वं तु प्रतिज्ञादिधितिकारेण सामान्यतो बोधनिवेशे घटमानयेति वक्तिव्याप्तिस्त्यादत्र आह प्रयोजकान्तं चेति १ ननु परामर्शप्र
योजकशब्देत्यत्र शाब्दस्य पंचबोधपरत्वे प्रतिज्ञादिपंचवाक्ये रित्यादिमूल्यसंगतिः एकबोधाजनने पि उक्तरीत्या पंचबोधानां यलक्ष
णागमनसंभवादित्याशयेन संकते यद्यपीति १ उपाध्यायोक्तलक्षणे क्वचिदेकज्ञानाजननेः निर्वाहो व्यंजितः १ इति धितिक्रमोत्तरार्थविशिष्ट
ज्ञानमित्येकत्वानुपपत्तिं परिहरति १ संभवेति १ पंचार्थक एकबोधपरामर्शप्रयोजकतोपपादनेऽर्थानुपूर्विकानां बोधानां तदुपपादितं भवति १
भिप्रायेणेत्यर्थः १ इत्यभिप्रेत्या १ ननु तस्य लक्षणे प्रवेशः सफलप्रवेश इति लाघवमभिप्रेत्या १ उचितानुपूर्वीकः प्रतिज्ञादिपंचसमुदायो य
त्रेति विग्रहेन स्यादिसमुदायानतिस्मितया तत्रातिव्याप्तेरहोक्तिरिति १ समुदायलक्षणधर्मत्वेनैव निवेश उचितः १ अन्यथा चारण्यव्यक्ति
भेदेन न्यायभेदादनुगतलक्षणानुपपत्तेः १ अनुगतसमुदायत्वमिति भावात् १ इत्यभिप्रेत्य यत्र समुदाये इत्युक्तमनन्वेव मन्यतमं हेतुयं वा
रणमित्यतः पर्याप्तं प्रवेशयति १ तादृशेति १ सच धर्मोऽर्थसमुदायत्वेनैव तिष्ठत्यति १ समुदायत्वमिति १ एवं सति पंचपदोपादानं संगमय

न निवेशेन बोधनाभावात् २

७ अत्रैकमुदाहरणं श्रमाव्यवधानं अपरमुदाहरणं श्रमोत्तरत्वं चादायो रूढो व्यवहारः श्रमोत्तरत्वं

हेत्वादेस्तादृशप्रतिज्ञासुतस्त्वात्। अनएवतत्रनत्राग्नेनयाविधानुपूर्वो विशेषेति तथाविधविशेषपदयो रूपानमिति बोध्यम्। निगमने
एवविश्रांतेरित्यग्निमग्रं च निगमनपदं निगमनघटकाद्यवर्णपरम्। यत्तु प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यावगाहिवोधजनकतां च
दकयत्किंचिद्विषयताप्रपवर्णसमुदायत्वं प्रतिज्ञात्वं। एवं हेतुत्वादिवर्णनिर्वाच्यम्। अत्रच निगमनएवविश्रांतेरित्यथाश्रुतमेवरमणीयम्।
अत्रप्रतिज्ञादिघटकचरमवर्णानंतर्यनिवेश्यंतश्चरमवर्णाधिकरणकालध्वंसाधिकरणकालध्वंसानधिकरणत्वसतितदधिकरण
कालध्वंसाधि करणत्वं परंतु तत्रस्वघटकवर्णमिगभावासमानकारिणत्वं स्वस्तितयावध्वंसविशिष्टत्वं वाचरमत्वं न निवेश्यं विषयतदधि
करणकालनिवेशेनेवोपपत्तिः। हित्वादिक्षणान्तापूर्ववर्तिप्रतिज्ञाविषयकज्ञानध्वंसाधिकरणकालध्वंसाधिकरणतया तादृशप्रतिज्ञा
धिकरणकालध्वंसविषयकज्ञानाधिकरणतया चाव्याप्तिरतः कालद्वयनिवेशे इति तन्न तथासति ~~प्रतिज्ञाविषयकज्ञानध्वंसाधिकरणकालध्वंसाधिकरण~~ इति समुदाय ७ क्रमोक्त
यत्तान्यत्वस्य प्रतिज्ञात्वादेर्निवेशापत्तेः प्रतिज्ञाघटकचरमवर्णाध्वंसोत्पत्तिकालोत्पत्तिकहेत्वादिबदितन्यापसंभवे तु साश्रयप्रतियो
गित्वाश्रयासमानकारिणध्वंसाधि करणकालध्वंसानधिकरणत्वरूपमव्यवधानं निवेश्यं प्रतिज्ञात्वादि रूपं समुदायत्वं तेन प्र
तिज्ञाघटकाद्यादिवर्णध्वंसाधिकरणका लस्यैव ध्वंसाधिकरणत्वेपिन दोष इत्यप्याहुः। समुदायत्वस्य प्रतिज्ञात्वादेर्न निवेश्यप्रतिज्ञा
यानुपूर्व्यमवश्यादिति बोध्यम्। प्रतिज्ञादिरेके ज्ञानभेदेन विषयिताभेदेऽपि प्रतिज्ञाविषयितात्वेनानुपूर्व्यविषयिताव्यापकत्वं स्यात्। अतः

क्रमशः क्रमोक्तवर्णेन समुदायत्वस्यैव विविदिशिव्यनिवेशेः ननु गमात् चरमत्वनिवेशे नो रवात् समुदायत्वनिवेशेऽप्यप्याहुः ४

तत्र व्यवधानं तत्राद्युपस्थितिं

देतत्कः ये विषयभेदेन न देहा ५

२ मे के व्युत्क्रामो ह्यप्यसमूहः संवत्सराद्यभ्यन्तरे विषयतात्वे न हि विषयतात्वात्प्राप्यतात्त्वात् २

ग० टी०

१३

13

उत्तरकः

विषयिता

हेरंबः

१३

शब्दव्यक्तिभेदेन भिन्नत्वोक्तीर्नेनम्। यादृशयादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नवाक्यविषयितात्वं यादृशयादृशविषयितात्वं तानानुगतमिति भावः।
व्याप्यद्वये यादृशानुपूर्वीकप्रतिज्ञानरयादृशानुपूर्वीकवृत्तेरुत्तरेत्यादिक्रमेणोचितानुपूर्वीनिवेशवद्भिदहनादिशब्दघटे तानुपूर्वीभेदेन शब्द
व्यक्तिभेदेनैव वान्यायभेदप्रसंगः। अग्निमरिचसंज्ञित्यादिभ्यः। वस्तुत उदासीनप्रतिज्ञादिपंचकेऽतिव्याप्तिवारणाय तत्समानाधिकरणभेदप्र
तियोगितानवच्छेदकत्वं भवत्यापकत्वं निवेश्य। एतेनानुपूर्वीविषयितासामान्यनिवेशपक्षे प्रतिज्ञादि विषयितासामान्यस्यावश्यकतया शब्द
व्यक्तिभेदेनेत्यसंगतमेवेति न संख्यातया पिज्ञानभेदेन विषयिताभेदासंज्ञितिसंगतं विषयितात्वं। पक्षिं विवृतिविषयिताविशेषणं। तादृशेति व्युत्क्र
मोक्त्यर्थः। क्रमप्रयुक्तव्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिपंचकोभयसमूहः त्वं वने आनुपूर्वीविषयकत्वव्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादि विषयकत्वव्युत्क्र
व्याप्यव्यापकभावः ज्ञानभेदेन विषयिताभेदात्केवलं न्यायज्ञाने समूहात्वं वनज्ञानिन्याप्यानुपूर्वीविषयिताविरहादित्यर्थः। मेवमिति तस्याएव क्र
मोक्तमात्रज्ञानेपि सत्त्वान्न व्युत्क्रमोक्तप्रतिज्ञादिविरहान्तातिव्याप्तिः। तादृशेति व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिपंचकसमानाधिकरणन्यायघटकानु
पूर्वीविशिष्टप्रतिज्ञादिसमुदायवद्गनमितिव्युत्क्रमोक्तप्रतिज्ञादिपंचकसमानाधिकरणन्यायविशेषइति वा ज्ञानीयेत्यर्थः। आदिना समानकावी
नत्वादपि ग्रहः। समानाकारकज्ञाने विषयितयोरेकेपि सामानाधिकरण्यविशेषकत्वावच्छिन्नानुपूर्वीप्रकारितारूपा उक्तज्ञानीयविषयिताऽ
तथविधज्ञानिन्यायघटकप्रतिज्ञादिपंचकविषयितातोभिन्नेव बहिर्मानुपर्वतइति ज्ञानविषयिताद्वदसमानाधिकरणवद्भिमानुपर्वतइ

१ नच तादृशानुपपत्तिरिति तत्पक्षे तादृशत्वमिति चेत्तद्विषयताविशेषः नच तादृशत्वमिति चेत्तद्विषयताविशेषः नच तादृशत्वमिति चेत्तद्विषयताविशेषः
 १ एतत्पक्षे १५ व्यभिचरेदप्रतिज्ञादेभिर्न तादृशता न्यायेन संभवात् १
 यितानि वे १५ यत्किंचिद्विधदिति त्वेनातिगुह्यत्वात् १

त्यादिज्ञानविषयितावत्तत्तस्याश्रितसमूहालंवनव्याहृतायाः केवलन्यायज्ञानेऽभावात् व्युत्क्रमोक्तप्रतिज्ञादिसमुदायेऽतिव्याप्तिरिति भावः ॥
 तेन यादृशविषयितात्वं यत्किंचिदानुपूर्वीविषयकत्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकतादृशविषयिताश्रयज्ञानीयत्वं व्यापकीभूत
 विषयितायां देयमित्यपास्तम् ॥ अनुपूर्वीकत्वं अनुपूर्व्याश्रयत्वं तच्च विशिष्टनिगमनत्वरूपायाः अनुपूर्वीतदाश्रयत्वस्त्वं निगमने एव विशिष्टा
 तेरित्यनेन दूषितं ॥ दूदानां तु यथा विशिष्टनिगमनत्वं तथैव विशिष्टप्रतिज्ञात्वादि विविधाः पंचविधाः ॥ अनुपूर्वीतदाश्रयत्वस्त्वं तादृशा
 अनुपूर्वीकत्वं प्रत्येकं तु कुंशक्यमित्याशयेन शंकते ॥ अथेति पूर्वनि ॥ अव्यवहितपूर्वकमर्थः ॥ तदुत्पत्तिक्षणेऽत्यन्तिकधंसप्रतियोगिक्षणावृत्तित्वं
 उपनयघटकचरमर्पणं ॥ ५ क्षतं निगमनत्वं चोत्तरवर्णापूर्वत्वविशिष्टाघवर्णत्वं तस्य प्रकारताविशेषाश्रयधर्मत्वेनोक्तरीत्या निवेशः ॥ उदासीन
 प्रतिज्ञान्यायां तर्मातृकमिकहेत्वादि समुदायवारणायाचितानुपूर्वीकप्रतिज्ञानिवेशः ॥ एवमुचितानुपूर्वीकहेत्वादिनिवेशः ॥ लभू ॥ वक्ष्यमा
 एदोषेणैव निरसनीयं कल्यांतरमाहा ॥ अथेति ॥ पूर्वपंचानुपूर्व्य उक्तान्ते दूदानां यदृशैकैव निवेश्येति दर्शयति ॥ एकविधेति ॥ एवमपीति ॥
 नचैतत्प्रतिज्ञोत्तरैतद्वेत्वादि धदिते भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वमनुगतसमाध्यहेतुकन्यायाननुगमप्रसंगात् ॥ यत्तु एवमपि तन्मापघटक
 प्रतिज्ञायाः यथा तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं तथैवापरन्यायघटकहेतोरपरापरन्यायघटकोदाहरणादेरिति नोक्तान्यास्युदा रसं
 भवः तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वव्याप्यधर्मत्वमित्यपि हेतुमत्तसमुदायन्यायोभयभेदावारणात् ॥ नच न्यासवृत्तिधर्मो न वच्छिन्नत्वं

७

प्रतिज्ञोत्तरैक

क

त

तत्त

अत्र १

प्रतियोगिताविशेषणं न्यायत्वं चानुपूर्वीरूपमिति ननु द्वेरासंग्रह इति वाच्यम् । नानान्यायां नर्गतप्रतिज्ञादिसामानाधिकरण्यविशिष्टन्यायभेदावार
णात् । न च द्वेराशानुपूर्वीतरानवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदनिवेशसंभवः । न्यायभेदस्य तादृशतरप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वादि
नितनानावच्छेदकतापर्याप्त्युपादाने भवदुक्तदोषवारणात् । स्वाश्रयेति प्रतिज्ञायां यत्किंचित्तुवेयर्थान्नोक्तम् । यत्तु उपाध्यायनिर्घर्षेता
वदर्थविषयकबोधस्य निविष्टत्वाद्दृष्टयेऽपि यत्किंचिच्छाब्दबोधपदे न्यायद्वयार्थशाब्दबोधमुपादाय न्यायद्वयेऽतिव्याप्तिरतस्त
द्वेदक एतद्विशेषणो यत्किंचित्तु प्रतिज्ञादार्शयिकमिति तन्नायत्किंचिच्छाब्दबोधपदेनेकन्यायार्थउपादायत्तेन वा । आद्येऽनिरूपकत्वा
तेन वारणम् । अस्यैः संभवः । न्यायत्वेन द्वापकत्वस्य दुरुपपादत्वात् । तथा च तत्रापि यत्किंचित्तु व्यर्थमिति विदां कुर्वन्तु । तात्पर्यादिति । उचि
तानुपूर्वीकेत्यादि । रित्यादिः । एवं चेति । न च त्रसंदर्भविरोधादुर्वारः । तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वनिवेशकल्पेऽपि प्रतिज्ञादिपंचके
कदेशवृत्तिसमुदायत्ववारणाय प्रतिज्ञात्वादिपर्याप्त्यवच्छेदकयत्किंचिद्वर्म्मपंचकव्यापकत्वरूपविशेष्यदत्त्वसार्थक्यस्य आवश्यक
त्वात् । असंभवभयेन तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकवर्णत्वव्यापकत्वनिवेशसंभवादिति चेत् । अत्र केचित्तातादृशभेदप्रतियोगिताव
च्छेदकत्वस्यावच्छेदकतावच्छेदकसाधारणस्याप्राप्तापि कत्वेन तादृशानुपूर्वीप्रकारकनिश्चयत्वसमनियतकारणात्तावच्छेदकयत्किंचि
विज्ञानाय विषयित्तानिरूपकवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वनिवेशेनैकैकदेशवृत्तिसमुदायत्ववारणप्रतिज्ञादिपंचवृत्तित्ववैयर्थ्यसंभाव्यतद्

लभिप्रायात्तेनेवंचेत्यादिकथनासंगतिः। यत्तुवर्णत्वस्य कत्वादिरूपतया तादृशनिश्चयत्वसमनियतकारणतावच्छेदकविषयितानिरूप
 कवर्णान्यत्रमत्वसमनियतसमुदायत्वं किं विक्षिप्तं। एवं च विशेषदत्तवैयर्थ्यान्न संदर्भविरोधः। अनिरूपकत्वं तु न निवेश्य एवमपीत्यतिप्रसंगं तं
 संगतेः। यत्तु आनुपूर्व्यामव्यवधानं शनिवेशप्रयोजनाभावाद्दोषाच्च तदघटिततादृशानुपूर्वीप्रकारकनिश्चयत्वसमनियतकारणता
 वच्छेदकविषयताश्चेकोवद्विमानुपर्वतोवद्विमानुकुतो घूमादित्यादिवाक्यसमुदायेऽप्यप्रतिज्ञाजिज्ञासानिष्ठविषयत्वाप्रयोजनेन व क
 र्णोविशेष्यइति न। एवमपि घटमानयेत्यादिवाक्यान्तर्गतप्रतिज्ञादेत्वादिघटितसमुदायेऽतिव्याप्यपेक्षरितितदसत्तावर्णत्वादिः कत्वा
 दिरूपतामन्तेषु तत्त्वादिसंसर्गकनिश्चयनिवेशवर्णपदस्य संसर्गता न्यजात्यवृत्तिविषयतामात्रनिवेशोपयिक्तया तद्वापकत्वनिवेशे
 नैवोपपत्तावन्यत्रमत्वव्याप्यत्वांशयोर्निवेशवैयर्थ्यात् उक्तरीत्याऽसंभववारणाय यत्किंचित्त्व्यापकत्वे सति तद्व्यत्ययरूपस्यैव निरूप
 कत्वात्तार्यस्य निवेशनीयत्वेवमपीत्यादिप्रसंगतेः। वस्तुतस्तु तथा विधेयत्वं चिदानुपूर्वीविशेषावच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदक
 त्वविशिष्टवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वनिवेशान्विशेष्यदत्तवैयर्थ्यमिति पूर्वोद्दिष्टाधिकारोक्तविशेषणव्यर्थे घटमानयेत्यादिवाक्येऽतिप्रसं
 गस्यैवाभावद्वितीयेषां तदभिधानासंगतिः। पंचवैक्यदेशसमुदायवारकविशेषणान्तात्किन्पूनेतत्पूर्वपक्षीभावः। इदानीं तेषां तदभिधान
 संगतिः। तादृशसमुदायवारकविशेषणस्यैव चेत्तत्तन्भ्यते। निरीधितिकारभिप्रायलिखनमात्रं अन्यथा एवं चेति पंचोरेवं नैरर्थस्यादिमितु

त्वान्तरप्रघटकप्रतिज्ञात्वादिरूप ४

क्यं

गोटी ०

१५

१५

रनिवेशयत
आनस्य

का

युक्तं। अत्र एकैकन्यायघटकहेत्वादावपरापरन्यायघटकप्रतिज्ञाधानं तयो वगादिभ्यमात्मकनिश्चयत्वसमनियतावच्छेदकीभूतयत्किंविज्ञा
नीयविषयतामादायेवमपीत्यादिदोषोक्तः। अत्राप्योभूतप्रतिज्ञाधन्यैर्हितोत्तरत्वशून्यहेत्वादिविशेष्यकतादृशाव्यवहितोत्तरत्वप्रकारकज्ञा
नान्पलस्यं भ्रमान्पलं निवेश्यमिति गोरवं। तदपेक्षादृशहेत्वादिवृत्तिभिन्नत्वस्येव निवेशइति बोध्यम्। प्रतिज्ञात्वादीति तादृशैयत्किंचि
द्धर्मव्यापकत्वमर्थः। अन्यथा कुत्रापि समुदायत्वे तादृशनानासमुदायत्वव्यापकत्वासंभवात्। प्रतिज्ञात्वादिकव्यापकत्वनिवेशः संभवः। अ
नुगतप्रतिज्ञात्वात्। स्यादवत्यतिज्ञावृत्तिरन्याप्रत्येकन्यायवृत्तिसमुदायत्वस्य तदव्यापकत्वादित्यवच्छेदकधर्मोपादानं। धर्मश्च पर्वतो व
द्विभानिति वाक्यत्वादिः। पद्यप्येवं सति पर्याप्तवच्छेदकं नानैवेति तद्वृत्तित्यायत्वावच्छिन्नभेदोऽक्षतस्तथापि पर्याप्त्यतिरिक्तसंबंधेन
व्यापकत्वविवक्षणाददोषः। तादृशयत्किंचिद्धर्मव्यापकत्वे सति तदितरचतुष्टयसामानाधिकरण्येकोऽप्रतिज्ञातदितरेकदेशसमुदा
यत्वादिकमादायातिव्याप्तिरतः पंचकेति। प्रतिज्ञादीति। प्रतिज्ञाघटकभावे हेतुघटकभागादिपंचकघटितसमुदाये इत्यर्थः। अत्रापि च
घटमानयेत्यादिवाक्यघटितसमुदायेऽतिव्याप्तिरतः। च निष्पन्नवृत्तिरानिस्तरूपं पद्यततद्विन्नत्वं निवेश्यं चेत्तु एवं चेहसीव घटितरा
दृशपंचकसमुदायत्वस्यापि निरोधो बोध्यस्तदृशव्यापकत्वादित्याहुस्तिषां वायमाशयः। तादृशधर्मपंचकावच्छेदेन न्यायत्वसंभवात् तादृशयत्किंचि
चिद्धर्मपंचकावच्छिन्नानुषांगितावृत्तिरप्रतियोगितायां पर्याप्तिरसंबंधेनानवच्छेदकत्वरूपव्यापकत्वमेव निवेश्यं ततएव तादृशसमुदायत्व

तकारण

तदृश

हेरंबः
१५

निरासेनानिरूपकत्वात्तं विशेषणं नोपादेयमिति प्रतिज्ञात्वादिति। न्यूनपर्याप्तस्याधिकपर्याप्त्यनवच्छेदकत्वादिति भावः। अन्यतमत्वमा
 दायातिव्याप्तिं अनेकपर्याप्तत्वं प्रवेशेन समुदायत्वस्य पर्याप्त्यघटितस्वरूपसंबन्धेन न्यायप्रवृत्तिनिमित्तत्वं वारयति। अनेकेति। यत्तु जगदी
 शेन क्रमेण पंचभिः पुरुषैः प्रतिज्ञादिपंचाभिधानेन्यापत्वायतिरत औचित्ये एकपुरुषप्रयुक्तत्वं देयमानं चेकत्वस्य सर्वसाधारण्यात्कथं
 दोषवारणं। स्वाश्रयप्रयुक्तत्वस्यानाश्रयप्रयुक्तत्वोभयसंबन्धेनैव तदवयवत्वस्य वाच्यत्वात्संप्रयोगात्तमेकत्वमिति तन्न। स्वाश्रयीभूत
 प्रतिज्ञाव्यवहितोत्तरत्वशून्ये तत्राव्यवहितोत्तरत्वानुकूलवृत्तिसमानाधिकरणवृत्तिजन्यत्वोभयसंबन्धेन प्रतिज्ञाविरहस्यैव निवेश्य
 त्वात्। इदं तु बोध्यम्। अन्यप्युदाहरणार्थघटितमेकं न्यायत्वं व्यतिरेकदाहरणार्थघटितं चापरं। एवं चेदाहरणोपदर्शितव्याप्तिविशिष्टे
 वपक्षधर्मसाक्षात्क्षयोपनयप्रयोगान्नायविध्याशिवोधकोर्दहरणोत्तरान्यविधोपनयप्रसंग इति। यत्तु साध्यसाधनभेदेन न्याय्येदं भेदे
 त्वाभासस्विककासाधकतास्थलीपन्यायश्चतुरवयव एवात्र व्याप्तिरुभयसंपत्तत्वेनोदाहरणाभावादिति तन्न। यदि पंचभिरवयवैरसाध
 कतां साधयामीतिसमयं च पूर्वकतत्रानाकांक्षिता अपि पंचावयवाः प्रयोक्तव्याः। अन्यथा स्वकर्तव्यसाध्यतद्व्याप्त्युपदर्शननिर्वाहो न स्या
 दन्यथा सर्वत्रैवोपनयमात्रं स्यात्तावतेवानुमित्युपयुक्तव्याप्तिपक्षधर्मतपोत्तमिन्नदास्तादृशेपितत्रते आवश्यकः। अन्यथा एकसाध्यप
 क्षहेतुकन्यायभेदप्रसंग इति सिद्धांतमवश्यमेतन्नक्षणाकरणात्तत्रापक्षधर्मताया अयुभयसिद्धता तत्र अवयवव्याप्योचित्यापातश्चि

ग०टी०

१६

16

तिनकिंचिदेतत्तन्नापानंतर्गतेति। विचारानिस्तिस्थनीयेतिनार्यः। तादृशक्रमिकप्रतिज्ञादिपंचकस्यन्यायत्वात्किंचुचित्तानुपूर्वीरहितेति
 विभिन्नेति। पर्वतोवदिमानृषितीत्वान्नयोपोरसवान्मरूपवान्यथावदः सत्ताव्याप्यइत्युक्तवानयंतस्मादुपावानित्यादावित्यर्थः।
 तत्ताद्येति। शुद्ध्यायत्वंनास्येवेत्यभिप्रायः। यथाशुभमूलैति एकवचनांतस्वार्थविशिष्टज्ञानमित्यंतमूलैत्यर्थः। अवयवत्सणानुरोधेनस
 मृद्धात्वंवनानात्मकतत्त्वाभसूचनायस्वरसेति। तात्पर्येत्यर्थः। नमंभूयेतिवादितात्पर्याविषयीभूतादेश्यविधेयभावापन्नार्थबोधकत्वम
 र्थः॥ शुद्धेति। संभूयप्रतिज्ञाहेत्यर्थबोधेपिप्रथमतोतसाध्येऽवाधितत्वबोधसंभवः। वाधसंभावनायाजागरूकत्वादित्युपनयापेक्षा।
 यद्यपिपरोक्षेवाधरंकाकिंचित्करीतथापितदाहिना। प्रामाण्यशंकास्यान्नाएवंधूमवत्तांशेभ्रमत्वशंकानोपनयार्थबोधेहेतोस्तुभय
 सिद्धत्वात्तस्यविषयपरिशोधकर्तृक उपयुज्यते। धूमात्मकापभावनिश्वयस्वरूपत्वात्। उपयोगित्वेनेति। अन्यथावाधानुवृत्त्यामध्यस्त
 सस्यानुमित्यनापत्तेः। उपनयार्थग्रहण्यवाधनिवर्तकतयाऽवाधितत्वव्याप्यासम्प्रतिपक्षितत्वाभयभानंतस्यशब्दाधीनत्वायत्तक्षणाद
 रः। संभूयेकार्याप्रतिपादकत्वेआकांक्षविरहेवीजंवदतांगतमुत्थापयति। यत्किं। गुणानांचेतिजेमिनिसूत्रम्। गुणानांविधेयानांपरार्थ
 त्वात्। उद्देश्यमात्रमाकांक्षात्वात्। उद्देश्यमात्रनिष्ठविषयतानिरूपितविषयताप्रयत्नादितिपावत्। असंबंधः। अवच्छेद्यावच्छेदकभावाप
 न्नविषयित्तानिरूपकत्वशून्यत्वमात्मत्वात्तुल्यत्वेनभानादितितदर्थः। यद्यपिपरोक्षेवाधरंकाविधेयानांतादृशविषयित्तानिरूपकत्वं

अत्र

३ नीलरत्नचरी। नय घटलोभयावाति। नयिरेष्यताकत्वं समवेदे मि नान्वं नी। रत्नावति। नयप्रकारतादिरूपित घटत्वावच्छिन्नविशेष्यताया त्रकोदे। पतात्तदेनी। तत्तावति

मात्रपदेन धर्मितावच्छेदक प्रकारभावापन्नत्वव्यवच्छेदः २२

न

नयच्छेदकताप्रवेजप्रस्पर्शघटत्वावच्छिन्नविशेष्यताया त्रकोदे। पतात्तदेनी। तत्तावति

हरेवः
१६

यद्वाविधेयकोधेक इति धर्मविज्ञाता ज्ञाप्यते न विधेयं तस्य अतो धर्मविधेययोरेव संबन्धो भासते ननु विधेययोः विधेयकोधेक इति धर्मविधेयको न ररत्ना
 म विधेयता नो धेयता चेदभावाः ४

तद्व्युत्पन्नैपगार्थत्वात्तमवादिति हेतुद्वयं तत्र पार्थक्येव सम्पत्केन समत्वादित्यस्य विधेयार्थं तथापि पर्वतो वह्निमानि सादो वह्निविषयित्व
 द्वित्वविषयित्वयोरेव चेद्यावच्छेदकभावात् न स्यात्तद्वह्नित्वस्य धर्मिर्परितंत्रेण पर्वतादौ साकांक्षतया वह्निवह्नित्वयोः पार्थक्यत्वात् अतः सम
 त्वादित्युक्तं तथाच यथा वह्नेः पर्वतमात्रे विधेयत्वं तथानवह्नित्वस्य तस्य वल्लंशेपि विधेयतया पर्वतमात्रे विधेयत्वाभावादिति न स
 मत्वं वल्लुतल्लुविधेयत्वं परस्परसाकांक्षत्वं कुतो नित्याशंकायां समत्वादित्युक्तं यत्तद्वह्नित्वस्य धर्मितावच्छेदकप्रकारभा
 वापन्नविषयितयोरेवावच्छेद्यावच्छेदकभावात् न तदनापन्नविषयितयोरिति तद्वह्नित्वस्य धर्मितावच्छेदकप्रकारभा
 वेति अवच्छिन्नविषयिताप्रयोजकस्य विशेष्यतावच्छेदकप्रकास्वनिर्णयोदरभावात् एकवाक्यत्वं एकपदप्रयोऽयविषयितायाः सा
 क्षात्परंपरया वाऽवच्छेद्याया विषयिता तत्प्रयोजकत्वं विधेयभेदे विधेयविषयिताभेदे वाक्यभेदे विभिन्नवाक्यत्वं अवच्छेद्यावच्छे
 दकभावापन्नतद्विषयिताद्वयप्रयोजकत्वं तत्र ज्ञानस्य मत्वेकस्य लीयतद्विषयिताद्वयशालिसमूहात्वं न सत्त्वादिति भावः न चैवं
 कथंचिदित्यादिपंक्त्यसंगतिः निगमने साध्यस्योपनये हेतुमत्त्वस्य च विधेयत्वादित्यत आह विवेकेति योजनया उद्देश्यतावच्छेदकवा
 चकपदस्योद्दिश्य वाचकपदपूर्वत्वानुसंधानेनापि एवं चैकस्यास्य प्रतिज्ञायां फलभेद उपगम्यते तेन पर्वतवह्नित्वो धार्थमेकावह्नित्वस्य
 वत्ते निगमनार्थवोधार्थमपरेति शंका तद्वह्नितावच्छेदक इत्येति अन्यथा शब्दो धेयप्राद्विर्दिष्टमुद्देश्यमिति न्यायानुरोधेनायं वह्नित्वस्याप्य

पर्वतवह्नित्वस्य धर्मितावच्छेदकप्रकारभावात् न तदनापन्नविषयितयोरिति तद्वह्नित्वस्य धर्मितावच्छेदकप्रकारभावात् न तदनापन्नविषयितयोरिति तद्वह्नित्वस्य धर्मितावच्छेदकप्रकारभावात्

४ अत्र प्राधान्येति शब्दपदवत्तत्त्वात्तद्वह्नित्वस्य धर्मितावच्छेदकप्रकारभावात् न तदनापन्नविषयितयोरिति तद्वह्नित्वस्य धर्मितावच्छेदकप्रकारभावात्

नय०

मे

ग०टी०

२७

दिरुक्त

17

धूमवानित्युपकल्पनायत्तेः एवैकस्मादेव फलभेदोपीति भावः प्रतिज्ञानिगमनयोरपियोजनोपगमान्नासन्ति भंगः। दूषणेति। अन्यथाना
दृशतात्पर्यनिर्वाहयोपनेयउचितवाक्योत्तरकल्पनागोस्वस्यात्तवीजत्वात् प्रोक्षणविरहप्रयोजकत्वात् तथा च तादृशान्वेषधिविरहे तात्पर्य
यविरह एव बीजमुच्यतां किं मध्ये योजनाविरहकल्पनमिति भावः। अपात्रे। प्रतिज्ञावाक्याज्ञातेत्यर्थः। विधेयत्वसंभवेपीति। विधेयकोटा
वाधिकात्तादृशो विधेयत्वादपराधत्वमिति भावः। तदर्थस्य। तत्पदार्थस्य। प्रकृतिः। दंडवद्भ्यादिपदमू। सुंदरदंडीत्यादावभेदोचोदया
दसंभवेति। प्रतियोगाति। प्रतियोगिवाचकपदेत्यर्थः। तृतीयार्थे भेदः। सापेक्षेन कृतद्वितममासा इति हि सत्त्वम। सापेक्षत्वमसमर्थत्वं स
ञ्जगद्वेषधप्रयोजकीभूतसमानविभक्तिकत्वादिराहित्यमप्यथा क्रूरराजमातंगराद्वेषधप्रयोजकतयाऽसामर्थ्यात् स
क्रूरस्य राजमातंग इत्यादिसमासः। विशेषणपदोत्तरविभक्तिप्रयोज्याभेदराद्वेषधप्रयोजकत्वेन विशेष्यपदोत्तरसमानविभक्तिरपेक्षि
ताननुविशेष्यपदोत्तरविभक्तिप्रयोज्यराद्वेषधविशेषणपदोत्तरसमानविभक्तिः। एवं भेदान्वयवोधेपीति शब्दमणोविसरः। सर्वमिदं
वीसाविरहस्य त्वत्वे। त्युक्तोत्वाहातावतापीति। एवं च क्वचिदपि व्याप्याधिकरणे व्यापकाभावशंकाया असंभवाद्यभिचारज्ञानाभावः स
हित्तसहचारदर्शनरूपसामग्र्याः पल्लभाह। तदुत्तरमिति। ननु समानविषयकत्वमत्रिणविरोधित्वेमानाभावात् सहानसत्त्वादिना स
कत्वमन्तिषुवत्यादिभत्ववोधेपि धूमकत्वादिनाव्याघभावशंकादुर्वारेति नोत्तरक्षणे व्यापकतामानसवोधसंभवद्वत्यत आह। स एव

स०

हेरंबः

२७

परं परितः

वेति। महानसं धूमवद्भूम्यापकवद्भिर्मन्त्रमहानसान्यद्भूमवद्भूम्यापकवद्भिर्मन्त्रेति समूहात्वं न रावेत्यर्थः। न तस्यार्थमहानसत्तदन्यरूपे।
संयोग्यशब्दो धूमवद्भूम्यापकवद्भिर्मन्त्रमहानसान्यद्भूमवद्भूम्यापकवद्भिर्मन्त्रेति। अथ यानीह पर्वतो वद्भिमानित्यादेः प्रतिज्ञात्वा
दनुपपत्तेः। धूमवद्भूम्यापकवद्भिर्मन्त्रेति। ह्येता धूमवद्भिर्मन्त्रेति। यो यो न वद्भिमानसं धूमवानित्याद्यन्वयुदाहरणे इत्यर्थः। विकल्पा
त्। अथो धकत्वम्। अनुयोग्यविषयको नार्थवो धोः प्रसिद्धः। ज्ञानातीत्यादौ त्वन्यत्रात्रयविकल्पवोधेऽपि उदाहरणतदसंबन्धेति भेदेनापन्या
सः। मनुष्यार्थकमते ये यो धूमवानित्यादौ न तद्वैकृत्यमिति तस्यागः। एतेन। अर्थवोधकत्वसंभवइत्याद्युक्तदूषणेन। महानसं धूमवद्भूम्या
द्वद्भिर्मन्त्रेति बोधे चेद्वादितात्पर्यविषयत्रयात् तदसंबन्धे। रणसमुदायेत्येति। निहायेति। संभूयै कार्यप्रतिपादकत्वमित्यनुवर्तत इत्यनेनान्वयः।
ताभ्यां प्रतिज्ञाहेतुभ्यां। स्वार्थोपस्थितिद्वारेति शेषः। यद्यपि पर्वतो धूमज्ञानज्ञाप्यवद्भिमानितिवोधे पर्वतो धूमाद्वद्भिमानित्याद्यानुपपत्त्या अपेक्ष
णात्कथं ताभ्यामकार्यवोधः। तथापि तादृशविधेयतावच्छेदकविरिष्टभनितादृशविधेयोपस्थितयेतादृशानुपपत्त्या अपेक्षयापि प्रवृत्ते विधेयताव
च्छेदकत्वेन वद्भिमानानुक्त इत्याकां क्षपातुविधेयवद्भित्वावच्छिन्ने धूमादित्यस्यान्वयइत्युपगमात्। ननु वद्भिः किं ज्ञानज्ञाप्यइत्येवाकां
क्षात्तथा च पक्षविशेषणान्नापन्नसाध्ये हेतुज्ञानज्ञाप्यत्वस्यान्वयादेव तन्निवृत्तिसंभवात्। तदापन्नसाध्ये तद्वाधनमनुपयोगीत्याशंकते। ननु
वेति। वद्भिर्मन्त्रेति च नाकांक्षा पक्षविशेषकज्ञानविषयत्वाविषयकत्वात्। विवादाविषयधूर्मिणि सामान्यतो वद्भिज्ञापकज्ञानस्य सिद्धे

यद्वा प्रतिपाद्यो धेवादिवाक्येन तत्प्रत्ययेन कथं विरुद्धं कदाचान्नाप्राप्तपदं कास्यात् तद्विदुः शिवाकारनामिह पितृविशेष्यतावन्तो वक्ष्यभावावयवसंभवात् तन्निवृत्तिश्च
 प्रश्नप्रमाणतत्पदवर्तमानविशेष्यकत्वात् तद्विदुः तथासत्यर्थः समातविशेष्यकभूमात्पुनः कथं तत्तत्प्रमाणतत्पदवर्तमानविशेष्यकत्वात् तथासत्येव प्रयोगेन कथं
 तच्छेदायाकांशयोदाहरणप्रवृत्तारण्यमिति तस्याप्यर्थे तद्विदुः प्रत्ययेन कथं तत्तत्प्रमाणतत्पदवर्तमानविशेष्यकत्वात् तथासत्येव प्रयोगेन कथं

५०००० शुक्तिपर्वते वद्विमतं कुत इत्याकारिकैव सा च पर्वतपदवशात् किं ज्ञानजन्यपर्वतविशेष्यकज्ञानविषयावद्विपत्त्याकारा एतादृशां क्षान्तिवृत्तिश्च पर्व
 तविशेषणतापन्नसाधये हेतुज्ञानजन्यपर्वतविशेष्यकज्ञानविषयत्वबोधनेनैव संभवतीति तयोरेकवाक्यत्वमिति समाधत्तपर्वतइति तत्रैवे
 ति। कुत इत्याभिमित्वाकांशाव्यवच्छेदार्थे एवकारं तस्याः किं ज्ञानजन्यज्ञानविषयतामात्रावगाहितया धूमादित्युत्तरे साध्यमुख्यविशेष्यक इ
 धूमज्ञानजन्यज्ञानविषयतावोधेपि पर्वते वद्विमतं भाव्यावर्तकवद्विमतसाधकात्वाभाद्विप्रतिपत्त्यादितः यक्षपरिग्रहेण प्रतिज्ञाभिधाने च
 यथ्यात् एतदभिप्रेतं पर्वते वद्विमतं बोधानंतरमिति पुनरुपात्तं। यद्यपि वद्विमतं कुतः इत्यतः पर्वते वद्विज्ञानजनकज्ञानविषयत्वव्याप्यध पर्वत
 मेज्ञानं भूषादित्याकांशे बोधने तद्विमतं वद्विज्ञानं किंमित्येव युज्यते समभिध्यात् पदार्थतावच्छेदकार्वांतरधर्मप्रकारकज्ञानेच्छायां।
 किंपदशक्तेः। तथापि प्रश्नोत्तरभावानुरोधेन तत्र पंचमुपादानं। यदियादृशविशेषणविशेष्यभावापन्नपदार्थविषयकत्वेन ज्ञानमिच्छा
 वगाहते तादृशविशेषणविशेष्यभावापन्नपदार्थविषयकत्वेन ज्ञानजनकस्यैवोत्तरत्वमिति नियमः। तदोत्तरानुरोधेन च्छाया मेव तुल्यवि
 ति वेधत्वं उत्तरार्थं शब्दबोधोत्तरमानसबोधस्य वा तन्निवर्तकत्वमुपेयं। तादृशां क्षायाः धूमादिजन्यज्ञानविषयत्वमात्रप्रतिपादकान्ति
 वृत्तिरित्यत आह निवृत्तिश्चेति। निवृत्तिरनुत्पादः धूमपदस्य धूमज्ञानमर्थः समभिध्याद्विप्रतिज्ञादिघटकपक्षपदार्थतावच्छेदकावच्छिन्नवि
 शेष्यकजन्यज्ञानविषयत्वं पंचमर्थः। पर्वतविशेष्यकत्वाघटितस्य किंचिद्विशेष्यकत्वघटितस्यैवोक्तार्थस्य प्रतिपादने तन्निवर्तकताव्यवच्छे

18

त्ये

दि

मिति

एवकारश्च

हेरंबः

१४

18

५
पराधर्मात्तथाप्युक्तेषु

एवं प्रमोहान्ति प्रपदादुपतादेअकुमानाद्विधिध्विष्यतीतिअमिसंधादेवलिभोप्रांशेधप्रपदप्रमोह

१ यद्युक्तोपघटनारण्यवतावदर्थविषयक एतद्बोधोत्तरं निवेदनं तदा तस्यैवास्ति प्रमाणम् । अत्रापि च नास्तीत्येवमिति चेन्न ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

स्वित्पयस्यघटितसंबंधेनप्रतिज्ञायाश्रयःतत्रद्वयेवासं. तेनयाप्रत्याश्रयप्रतिज्ञादिभागादावपिप्रतिज्ञायादिपर्यस्यधिकरणाविषयकप्र
 तीतिविषयभाभाभासःपेदिनदोषः ४

गोटी०

१९

19

येवोधवंडनंजातमेवेति।महेति।प्रथमशाब्दानपदंतुनतावर्थवोधपरंप्रत्येकावयवार्थशाब्दवोधस्यतदजनकत्वात्।अनुगमः।अनुग
 तावयवप्रवृत्तिनिमित्ताभावः।एकदेशहृत्तेरिति।स्वाविषयकप्रतीतिविषयलस्याव्यासज्यवृत्तिधर्मः।समुदायत्वरूपन्यायत्वं।एकैकप्रतिज्ञा
 दिव्यक्तविषयकप्रतीत्यात्तदशप्रतिज्ञाव्यक्त्यंतरघादितन्यायस्यविषयीकरणाच्चित्यपिबोध्यमानापिन्यायेति।यत्किंविन्मायविषयिताव्या
 पकविषयिताकत्वेत्तोउदासीनप्रतिज्ञादिव्यक्तिसमानाधिकरणात्वादिनान्यायविषयितास्तद्व्याप्यत्वादुदासीनेऽतिव्याप्तिः।उक्तनिरुक्तो
 पर्यायघटितस्वरूपसंबंधेनन्यायत्वस्यनिवेशतयात्वाधवादाह।यैवेति।समुदायत्वांशस्योपपत्तिप्रतिज्ञाप्रवृत्तिविवेचनस्य
 बहिर्जादित्तिभिन्नत्वविशिष्टप्रतिज्ञात्वादिपर्यायवच्छेदक्यत्किंविद्भर्मापेक्षक्यापकत्वविशिष्टसमुदायत्वांशस्येत्यर्थः।स्वाश्रयीभू
 तेत्यादिउचितानुपूर्वीकत्वात्।उदासीनेऽतिव्याप्तिराहाउचितेति।प्रतिज्ञेति।पर्वतोदहनवानुपर्वतोवद्विमानित्यानुपूर्वीभेदेनलक्षणभेदप्र
 त्येकंपर्वतपक्षकवद्विषाध्यकधूमवयनेज्याधिरतःपक्षसाध्यवैशिष्ट्यावगाहियत्किंचिज्ज्ञानजनकतावच्छेदकतापर्यायधिकरणप्र
 कारनांप्रत्येकेनप्रतिज्ञादीनप्रवेश्यत्वंविधानुपूर्वीविशेषावच्छिन्नभेदमाहायसर्वत्रलक्षणसमन्वयः।आशुकेकपदंवेत्तादृशप्रवृत्तानि
 वेदशस्यकंवैशिष्ट्यसामानाधिकरण्यं।उक्तधर्मस्येति।संसर्गसाधारणंप्रतियोगिनावच्छेदकत्वंनिविष्टमिति।ननुनिगमनविषयिता
 याएवकारणतावच्छेदकत्वंउपनयादिविषयितानांतद्वच्छेदकत्वमितिकथंप्रतिज्ञादिनिष्ठत्वमुचितानुपूर्वीकत्वस्येत्यतआह।विनिग

हरंबः
१९

तथा २

भाषः २ एतच्छते २

६८

भवापत्तेः। तादृशभेदप्रतियोगिकभेदनिवेशेतादृशभेदप्रतियोगिरनिरूपवत्प्रतियोगिकभेदनिवेशप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगि
 ताव्यापकप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वोक्तौवाप्रतिज्ञाहेत्वादिसमुदायवाक्यान्तरेभयभेदमादायातिप्राप्तिः। अयप्रतिज्ञा
 हेतुसमुदायवारणार्थभेदाचार्याक्तगुरुतरप्रवेशमपेक्ष्यप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकान्यत्वनिवेशनमे
 वोचितम्। नचतत्रप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वमेवकुतेनोक्तंनञ्पदानिवेशेनलाघवादितिवाच्यम्।
 तथासतिप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकघटभेदमादायप्रतिज्ञाहेतुसमुदायावेदोतिप्रसंगात्। भेदकूटनिवेशेवातिगौरवात्। भेदा
 चार्यमेतत्तद्वत्प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्ववच्छिन्नवच्छेदकताकसामान्यभेदस्यैवमन्मतेपि तादृश
 वच्छेदकत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदस्यैवनिवेशनयाप्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वादस्तादृशघटभेदप्रतियोगितावच्छेदकान्यत्वेपिता
 दृशसामान्यधर्मावच्छिन्नान्यत्वाभावेनलाघवानपर्याप्तम्। नचैवंप्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वंपरित्यज्यत्वाधेनप्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगिता
 वच्छेदकान्यत्वमेवप्रवेशमितिवाच्यम्। प्रतिज्ञादिनिष्ठतावद्वर्णान्यत्मत्ववारणायव्यासज्यवृत्तित्वनिवेशेऽतिलाघवाभावादितिचेन्न।
 तस्यापितुक्षणांतरत्वात्। यथास्मिन्निक्षार्थकस्यतदघटिततथाविपर्ययाभावात्। लाघवादरेचप्रतिज्ञात्वाद्यन्यतमधर्मवत्त्वस्यैवग्रंथका
 रसंगतत्वात्। एतेनप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकीभूतोयोगो धर्मस्तदवच्छिन्नानुयोगिताकप्रतिज्ञात्वाद्यव
 तस्यजननकारततत्रहो धर्जनकान्यतमपरं किंतुतत्रहो धर्जनकत्वात्तस्यतदपरमितिप्रसक्तव्यत्वात्। अतिसाहेतुसमुदायवारकोक्तविशेषणानावश्यकत्वाच्च

अन्यथा तादृशानुयोगिताकाव्यवर्णनं चकन्निवेशेऽसौ भवः एकादिभेदेति चेत् शोऽप्यभिः २

प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकाव्यवर्णनं

ग० टी०

२३

२१

च्छिन्नानुयोगिताकाव्यवर्णनं भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं निवेशेनेव प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वावच्छिन्नानुयोगिताकत्वे स
तिहेतुत्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकोयस्तदन्यतं ~~यथा~~ ~~प्रतिज्ञा~~ ~~भेद~~ ~~प्रतिज्ञा~~ ~~वच्छिन्नानुयोगिता~~ ~~क~~ ~~भेद~~ ~~नात्मकतया~~ ~~ना~~ ~~द~~ ~~श~~ ~~व~~
समत्वं कूटनिवेशपत्रेऽनचाधिकरणभेदेनाभावभेदादेः कदेऽवच्छेदः प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वावच्छिन्नभेदादेः प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानु
योगिताकान्यतया तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वादि साधारणतया भेदेन द्विशेषणदानेऽपि भेदाचार्योक्तद
त्वावच्छेदकत्वेति वाच्यम्। अधिकरणभेदेनाभावभेदानुपगमात्। अन्यथा ग्रंथकृतः द्वितीयलक्षणाव्याख्या नावसरे प्रतिज्ञादिभेदपंच
कानुयोगितावच्छेदकान्यत्वं निवेशप्रतिज्ञाद्यवच्छेदकतावद्वर्णनान्यतमत्वावच्छिन्नानुयोगिताकभेदानुयोगिता
कभेदस्य प्रत्येकं भिन्नतया प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकतया तदन्यत्वाभावादेव वारणात्। तथा च महाचार्याणां दत्तद्वयध
रितगुरुत्तरारंभोत्तरैवेति पूर्वपक्षस्यानवकाशः। अत्र अधिकरणभेदेनाभावभेदाभ्युपगमे प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नानुयोगिताकभेदानुयो
गितावच्छेदकत्वरूपमन्यतमत्वं सुवचनितं। प्रतिज्ञानुयोगिकपदादिभेदेऽपि हेतुत्वाद्यनुयोगिकानां तेषामन्यतया तादृशवच्छेदकत्वा
न्यतमवद्वर्णनपर्यंतं विवक्षया दक्षरताया तात्पर्येण प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकत्वमिति प्रतिज्ञात्वाद्यव
च्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमेव साधीयः दर्शितदत्तद्वयोपनिषत्तया च वात्सल्येन अथवा नूनवृत्तिधर्माव

नि

हरं वः
२१

अभावाधिकरणकभावावस्थाधिकरणस्वरूपतया प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नभेदस्य प्रतिज्ञाहेतुसमुदायभेदस्वरूपतया तदन्यत्वाभावादेः संभव इत्यप्याहुः ४

वृत्तिनानुयोगिताकभेदानभ्युपगमेन तावदूर्णवृत्त्यन्यतमत्वेऽतिव्याप्तिरतो यथोक्तार्थकं विशेषणद्वयमिति नाणकत्वानवच्छिन्नपर्याप्तिसंबंधेन
तादृशधर्मत्वं स्यादवयवव्यवहारविषयतया तथा विधान्यतमत्वमेव तद्विदिकमादाय तस्य व्यवहारापादनासंभवेन यथोक्तार्थकविशेषणप्रवेशानुप
गमात् एतेनोत्तरलक्षणास्य लाघवेनैवावतारणीयतया गौरवसंपादनार्थमेव यथोपदर्शितद्वयस्यैव भेदकूटघटितल्योक्तिर्न पुनरुक्त्या सनि
वेशे ज्वेयर्थ्यदिति निरस्तमित्याहुः । इदं तु बोध्यम् । प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगितानवच्छेदको व्यासज्यवृत्तिर्यः प्रतिज्ञात्वाश्रयतदनाश्रयादिवत्तु
घृयावृत्तिर्यो धर्मस्तद्वत्त्वस्त्वलक्षणे विशेष्यद्वयस्थानि प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वप्रवेशद्वयपुनरवयवसंभवेन
वृत्तिभूमेऽपि प्रतिज्ञात्वाद्यन्यतमधर्मवत्त्वं यद्युपगमनकान्तं भवति तद्वत्त्वजनकत्वान्यतमवत्परमिति मूलतः संप्रतिज्ञात्वा
श्रयत्वेन त्वेति लक्षणांतरत्वात् प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदपंचकान्यतमभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वमर्थवत्त्वमिति बोध्यम् । धर्मवत्त्वं प्रतिज्ञाद्यन्यतम

लं त्वया दुः। तदेतत्सर्वमभिप्रेत्यातिगौरवमित्युक्तम् ननु प्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकत्वमित्यस्य साधनं विषयिनाश्रित्य प्रतीत्यवृत्तिश्च
यद्यपि प्रतिज्ञादिनिमित्तं निरूपितविषयिता कत्वमित्यर्थो वाच्यः स्वान्यत्वं प्रतिज्ञात्वादिवारणार्थे न याचत इति न प्रमेयत्वादिकमादाय भागे
न च न्यायाभर्गतत्वमिह न्यायत्वव्याप्यत्वमिति न दोष इति वाच्यम् तथापि तच्च द्वैतवादाधारणात् न च प्रतिज्ञादिघटकतावच्छे

दत्तं यद्यद्रूपं प्रत्येकं तत्तदवच्छिन्नमेदकूटसमानाधिकरणव्याप्यत्वव्याप्यत्वं प्रथमद्वयार्थः। प्रत्येकपदोपादानान्भेदकूटाधिकरणा
यदि जभायाधिकरणकोभायोधिकरणस्तत्प्रतितादशभेदात्तमनिष्ठपर्यंतपदादिभेदप्रतितादेतत्तुमुदाहरादिभेदस्याधिकरणत्वव्यप्यप्रतिबोधिनाय
छेदकपर्यंतपदत्वादिकमादायैकदेशादावतिव्याप्तिरिति तैत्तिरीयप्रतितात्वाद्यवच्छिन्नप्रतिबोधिनाय तत्प्रतिबोधिनाय छेदकपर्यंतं प्रतितात्वाद्यवच्छिन्न
विषयतान्त्रमप्रविषयताय छेदकपर्यंतं यातदि ४

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri Initiative

शक्राष्टकम् २

नय

५

न

कृदा

अथ प्रतिघेताप्रतिदेः ४

विषयतावच्छेदकत्वार्थहेतुनसंभवति-पर्वतपदत्वादेरेव प्रतिसादयं चक विषयकत्वाभावकूटवत्प्रतीति ✓

गं० ही०
२३
२३
ला
प्रति
यत०
व

न-
न्योगितावच्छेदकत्वं तादृशप्रतिज्ञातादृशहेतूभ्यावृत्तित्वस्यैव विवक्षणीयतया शंकाया एवासंगतिस्तत्सार्थक्यमिति। नतदेकदेशेति। व्या
सज्यवृत्तिधर्माधिकरणतानवच्छेदकस्य न्यूनवृत्तेरेव धर्मस्य तदवच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेदकत्वं। अन्यथा एकोनद्वविनिवदुभ्यामप्यत
रोनद्वविनिप्रतीत्यापत्तिरित्यतिप्रसंगेनित्यर्थः। व्यासज्यवृत्तित्वं न्यायांतर्गतत्वं च वक्ष्यमाणकेचित्तु भूतेषु निवेश्यम्। अत्र सत्यंतम निवेश्यं वि
शेष्यमात्रनिवेशः संभवो वाच्यः सच विशेष्यद्वयस्य प्रतिज्ञादिपंचकविषयकत्वाभावकूटवत्प्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वेन तद्विन्नत्वस्य प्रति
ज्ञादवक्षतत्वादित्यालोच्यान्तादृशार्थकविशेष्यद्वयनिवेशासंभवं कर्तुं प्रथमतएनादृशार्थनिराकरणायातिव्याप्तिमाह। सत्यंतमिति। प्र
तिज्ञादीति। प्रतिज्ञात्वादिपर्यायधिकरणविषयकेत्यर्थः। तेन भागेनातिव्याप्तिः। पूर्वोक्तिहेतुत्वनिवेशे सत्यंतवैयर्थ्यादाह प्रवृत्तेति। असंभ
वेति। प्रतिज्ञात्वादेर्हेतुत्वविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वादिनिभावः। सत्यंतमिति। तथा च स्वाश्रयाविधायकप्रतीत्यविषयप्रतिज्ञाकत्वे
सतिज्ञाऽविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकं यद्यत्तद्वच्छेदकत्वे सतीत्यादिक्रमेण भेदकूरं निवेश्यमिति भावः। अतिप्रसक्तस्येति। अग्नेऽनंति
स्तिक्तत्वरूपावच्छेदकत्वरूपप्रतीतिवर्ग्यकारणैव विवक्षणीयं। अतिप्रसक्तं नतिरिक्तवृत्तित्वरूपमवच्छेदकत्वं न संभवतीत्याशयः। तेनातिप्रस
क्तस्यापि स्वरूपसंर्वधरूपावच्छेदकत्वे वाधकाभावादिदमसंगतमिति न शंक्यम्। यत्तु अतिप्रसक्तस्येत्यस्यातिप्रसक्तत्वेन भागस्येत्यर्थात्वरू
पसंधारूपावच्छेदकत्वं न निराकृतमित्याशयवर्णनमिति तत्तु च मूलतया सत्यं प्रेकारिभाषिकावच्छेदकत्वं निवेशसंदर्भविशेषात्। स्वाश्रयस्य

हेरंबः
२३

षयकप्रतीत्यविषयप्रतिज्ञादिकत्वे सति प्रतिज्ञात्वाद्याश्रयाविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वेति ह्यस्य निषर्गमाह आश्रयेति तत्र
 स्वाश्रयाविषयप्रतीत्यविषयतायादशप्रतिज्ञात्वाश्रयेतादशप्रतिज्ञात्वाश्रयवर्णसमुदायाविषयकेति ~~पर्वतपदत्वस्य निरुक्तचटकता~~ ३५५
 वच्छेदकत्वं दुर्घटत्वेन पर्वतपदत्वादेरादाने तदाश्रयाविषयिणीयावद्भिमानिति प्रतीतिस्मादशप्रतीत्यविषयताचपर्वतपदाद्यात्मकप्रतिज्ञा
 त्वाश्रये एव तादशप्रतिज्ञात्वाश्रयसमुदायश्चपर्वतइतिसमुदाय एव तदविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वं न पर्वतपदत्वस्येति चेन्नास्वाश्र
 याविषयकप्रतीत्यविषयतायादशप्रतिज्ञात्वाश्रयवर्णसमुदायत्वाश्रयेतादशप्रतिज्ञात्वाश्रयवर्णसमुदायत्वावच्छिन्नाविषयकप्रतीतिविष
 यतावच्छेदकत्वं प्रतिज्ञाघटकतावच्छेदकत्वमिति निषर्गः । अतस्तु प्रतिज्ञात्वस्य समुदायत्वरूपतयायादशलस्य प्रतिज्ञात्वविशेषणतयायत्य
 तिज्ञात्वाश्रये स्वाश्रयाविषयकप्रतीत्यविषयतातादशप्रतिज्ञात्वपर्यायधिकरणाविषयकत्वेत्यादि क्रमेण निवेशादर्थपूर्वपक्ष एव नान्तर
 तीति । स्वाश्रयाविषयकप्रतीतिविषयत्वाभावसमानाधिकरणप्रतिज्ञात्वपर्यायधिकरणाविषयकत्वेत्यादि शीत्याऽर्थे प्रतिज्ञात्वाभेदोपिन विवक्ष
 णीय इति तु बोध्यं । यत्वेकदेशस्य पर्यायनधिकरणत्वे तद्वृत्तिसमुदायस्य तदधिकरणत्वं दुर्घटत्वादि स्तः प्रतिज्ञात्वव्यापकविषयताकान्यत्वं नित्यति
 मर्थोवाच्यः तत्र च चालनीन्यपिन तत्तन्मितिज्ञाविषयतानां प्रतिज्ञात्वव्यापकतानां संभवतीत्याशंक्यस्वविषयतानतिरिक्तवृत्तिप्रतिज्ञात्वकान्यत्वम
 य १ विषयकान्तार्थइतिसमाधानंतुच्छम् प्रतिज्ञात्वत्वसामानाधिकरण्येनानतिरिक्तवृत्तित्वनिवेशमप्यविषयतासंबन्धेन यत्किंचित्प्रतिज्ञानिष्टमे

तेः प्रतीक्षात्पर्यास्यधिकरणाविषयकत्वादिनिवाच्यमूतथापिप्रतिज्ञायावश्यकत्वात्प्रतिज्ञात्वेहेतुत्वपर्यास्यधिकरणोभयावृत्तिवमात्रे
 णप्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्ववारणसंभवेपितत्रपर्यास्यनुधावनस्यनिःप्रयोजनकतासत्त्वनार्थघटकभागोपादानात्तत्तद्भागत्वयित्वंवि
 द्विषयतानतिरिक्तवृत्तित्वाभावादतिव्याप्तिरतोविषयतात्विति।अप्रसिद्धावपीतिप्रतिज्ञाघटकवर्णेषुप्रतिज्ञाविषयकप्रतीतिविषयत्वा
 पपादनेनतद्विन्नपदार्थमत्रितत्त्वत्वेनचजगत्मात्रस्यतथात्वात्त्विति।स्वव्यापकतावच्छेदकतादृशविषयताकत्वमर्थःअत्रवदंतिप्रत्येकं
 प्रतिज्ञात्वादिपर्यास्यधिकरणाविषयकत्वंपृथक्प्रतीतौननिवेश्यतेभागनिवेशेयथ्यात्रकिंतुप्रतिज्ञात्वापर्यास्यधिरणविषयकत्वाभाव क
 कूटवत्त्वमेवएवंचतथाविधयूटविशिष्टप्रतीतिविषयतानवच्छेदकत्वमिवार्थःएवंचप्रतिज्ञैकदेशहेत्वादिसमुदायादिवारणाप्यभागनिवे
 शनंसार्थकं।अथैवंप्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकत्वस्यहेतुत्वादिसाधारणायोपातंत्रसाश्रयाविषयकप्रतीत्यविषयप्रतिज्ञा एववार
 दिवत्त्वंप्रतिज्ञात्वाश्रयवृत्तित्वंविशेषणं।अर्थहेतुत्वादेहेतुत्वादिविषयकत्वाभावकूटकप्रतीतिविषयतानवच्छेदकत्वेनैववारणादिहेतु ति
 ।परित्याज्यमेवहितत्वापरंतुधूमादालोकवानित्यादौप्रतिज्ञाघटकधूमादितिभागेऽतिव्याप्तिस्तत्प्रतीतिहेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्ट
 हेतुत्वप्रतिपादकत्वरूपन्यापावयत्वाघटितहेतुत्वविषयकत्वेनतदभावघटितयूटवत्त्वाभावादस्त्वद्व्यावृत्तपूर्वोपदर्शितहेतुत्वमेवनिवेश्य
 मतिवृत्तं पल्लु विनेनेति एवदिति।प्रतिज्ञाघटकत्वत्वच्छेदकानांसत्यंतार्थविशेषितप्रतिज्ञाविषयकप्रतीतिविषयता

तद्विशेषित-

तत्पुरुषे

ग० टी०

२५

यद्देहादिभिर्न

२५

तस्य ते

वच्छेदकत्वेन निवेशमपेक्ष्य प्रतिज्ञाभेदानुयोगिता वच्छेदकत्वेन निवेशलाघवम्। एवं हेत्वादि घटकता वच्छेदकानां स्वातंत्र्येणैकैकस्य
 तार्थविशेषितहेत्वाद्यविषयकप्रतीतिविषयता वच्छेदकत्वेन निवेशमपेक्ष्य तत्रैव प्रतिज्ञाभेदवति हेत्वादिभेदवत्त्वं निवेश्यमित्यतिलाघ
 वां प्रतिज्ञाभिर्नैतदव्यतिक्तो एकदेशवारणानास्तीत्युक्तमिति वाच्यम्। प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगिता वच्छेदकान्येकैकस्य
 प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगिता वच्छेदकं यद्यत्तदवच्छिन्नानुयोगिता क भेदप्रतियोगिता वच्छेदं वत्त्वात्तावपिलाघवानपायात् एवं चो
 भयघटकभागद्वयाद्यदित्तत्त्वविशेषणेन प्रतिज्ञाहेतुसमुदायादिर्वारणान्नाभासोक्तगुरुतरविशेषणात्तरप्रवेशादिति भावः। गौरवादिति।
 ननु मिलितभेदपंचकानुयोगिता वच्छेदकं यद्यत्तद्विन्नत्वमित्यादिना भेदकूटनिवेशस्य सिद्धांतकल्पेऽपि दुर्वारत्वात्तुल्यमिति चेन्न। प्रतिज्ञा
 घटकभागधूमादिति हेत्ववयवोदाहरणघटकभागेतत्रितयादिवृत्तिसमुदायत्वादेः स्वसमानाधिकार्यास्वानधिकरणवृत्तिप्रतिज्ञात्वादि
 कत्वसत्त्वेन तद्भेदस्य निवेशनीयतया गौरवं भट्टाचार्यमते तत्समुदायत्वस्य मिलितभेदपंचकानुयोगिता वच्छेदकत्वाभावेन तद्भेदस्या
 निवेशादिति गौरवस्य ननु तुल्यता न चैतेनेत्यादिभेदे भागद्वये। तस्य वैयर्थ्याभ्यां स्वसमानाधिकरणत्वस्यानेकव्यापकाधिकरणात्ताक
 त्वस्यावश्यं निवेशनीयतया तत्समुदायत्वस्य स्वपदेन दुर्द्धरतेति तद्भेदानिवेशेन गौरवं तुल्यमिति वाच्यम्। प्रयोजनांतराभावेन तथा वि
 वक्षितुमशक्यत्वात्। भागद्वयस्य तर्हि वैयर्थ्यमिति चेदतस्मिन्तदपि दूषणमस्तु यत्तु तत्तु भट्टाचार्यमतेऽपि भागद्वयस्य विशिष्य निवेशेनास्ती

धर्मवित्तेत्यर्थः

कामधर्म

देवं!

२५

संप्रमो॥ उभयावृत्तित्वार्यकताया एवाग्रिकरणेन तत्तत्सार्थक्याय स्वव्यापकधिकरणत्वात् कत्वविवक्षणादिति भावः यत्तेनेत्यादिमते उभयावृत्तित्वस्य कथं सार्थक्यं प्रतिज्ञाहेतुभयसमुदायत्वादेरपि स्वसमानाधिकरणत्वात् स्वानधिकरणवृत्तिप्रतिज्ञात्वादिकत्वेन प्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकत्वादिनिमित्तसमानानुपूर्वीकप्रतिज्ञासामान्यतादृशहेतुसामान्योभयादिसमुदायेऽन्तिव्याप्तिरस्य सार्थक्यमानवेषात्तु स्वाधिकरण

बनिबेना
नानेत
मात्रा
वाच्यंत

॥६॥

स्वानाश्रयोऽप्यधिकरणेऽभ्युदयि च स प्रागभावाप्रतियोगित्वेनोत्तेर वा

ग० टी०
२६
२६

याचेति प्रतिज्ञात्वाश्रयवृत्तित्वे हेतुत्वाश्रयवृत्तित्वोभयाभावादिर्बोध्यः। तेन प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वादितः प्रतिज्ञाहेतुकेदेशसमुदायत्वादेरप्यन
याएकस्तेषां निवेशसंभवेपिन सतिः। उपनयाघटकत्वेन उपनयत्वानाश्रयत्वेन। अनुषक्तस्य निगमनाघटकत्वं तु मतांतरम्। ननु अयं तस्मादित्यत्र यथाश्रुते उपनयनिगमघटकत्वेन
यातिव्याप्तिर्न स्थिता सा प्रकारद्वयेपि संपादिता अयं पदस्योपनयघटकनिगमनघटकत्वात् विशेष्यवाचकपदत्वाच्चेत्यत आह। अयं तस्मा
दिति त्वेति। ननु स्वानाश्रयांतरितत्वं स्वानाश्रयोत्पत्त्यधिकरणक्षणावृत्तिर्धंसप्रागभावान्यनरप्रतियोगित्वं वाच्यं तथा च हेतुत्वादेः स्वानाश्र
यप्रतिज्ञाघंतस्ति भागद्वयवृत्तित्वादव्याप्तिरिति चेन्न। स्वाश्रयीभूतैकभागध्वंसाधिकरणक्षणावृत्तिकत्वसति स्वाश्रयभागांतरप्रागभावा
धिकरणाक्षणावृत्तिकत्वं स्वानाश्रयस्तत्कथं तत्त्वं तदन्यत्वस्य विशेषणपदार्थत्वात्। प्रतिज्ञोदाहरणसमुदायत्वं निरुक्तत्वात्। अयं हेतुत्वा
क्यं मेवेति नातिप्रसंगः। विशेषणपूरणभयाद्। वस्तुतस्त्विति। एकदेशेति तथा च प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नभेदानुयोगित्वमिव निर्वर्धना
संभवः। ननु हेतुत्वमिन्नं यद् हेतुत्वाश्रयवृत्तिसमुदायत्वं तद्विन्नत्वे सति उपनयत्वमिन्नं यदुपनयत्वाश्रयसमुदायत्वं तद्विन्नत्वं मेव छाघ
वाडुचितमिति चेन्न। यदि स्वानाश्रयेत्यादिविशेषणं तदा हेतुत्वाश्रयतदनाश्रयोभयावृत्तित्वं उपनयत्वाश्रयतदनाश्रयोभयावृत्तित्व
मेव च सम्यक्। वस्तुतः स्वानाश्रयत्वादिः स्वत्वघटितत्वेन प्रतिज्ञोदाहरणैरे समुदायप्रतिज्ञानिगमनसमुदायोदाहरणनिगमनसमुदाय
स्वाश्रयप्रतियोगिकत्वं साधिकरणोपपत्त्या। अयं प्रतियोगिकप्रागभावाधिकरणः क्षणः तदुत्पत्तिर्लोकात्

न४

हरंबः
२६

वृत्तिः

नि

३१

प्रतिज्ञोदाहरणानिगमनेनैतन्नयसमुदायप्रतिज्ञोदाहरणेकदेशसमुदायादिवारणायवहूनिविशेषणानिअतःप्रतिज्ञात्वाश्रयतदनाश्र
योभयारत्तित्वनिगमनत्वाश्रयतदनाश्रयोभयारत्तित्ववहूयमेवेतिदोषितिकर्तारमणायःपथाः।दिगिति।तादृशधर्मस्यपर्याप्तिसंबंधेनेवा
वयवपदपवृत्तिनिमित्तत्वात्नेकदेशेऽवयव्यवहारः।वाक्यांतस्माधारणेकैकावयववृत्तिसमुदायत्वस्यतादृशधर्मतयाश्रितव्यमित्युक्त्या
यांतर्गतत्वविशेषणोववार्यते।स्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकान्यत्वदानेचाद्यतित्वचतुष्टयंनदेयमितिदिगर्थः।दोषितिकारेणजनकत्वा
तस्यपरिचायकतयाप्रतिज्ञाजन्यबोधान्निशिष्यनिवेश्यवाक्यान्मिवानुगमकेनान्यतमत्वेननिवेशः।प्रीकृतप्रयेतुबोधानामेवान्यत
मत्वेननिवेशंवर्तमानतमवतारयति।मूलस्यमितिदोषितिकारमतंतखंडयति।तादृशेति।अनुपपत्तिरसंभवः।प्रतिज्ञात्वाद्यन्यतमवत्वस्त्व
परिष्कारिचपुनःपुनःजनकत्वनिवेशनगोरवस्त्वोदोषएवेतिभावः।नन्वन्यतमबोधजनकैकवाक्यत्वमवयवत्वक्षणांतथाचन्यायेना
तिव्याप्तिस्तस्यैकवाक्यत्वाभावादतथाहाह।विशिष्टार्थबोधमिति।ननुकेवलप्रतिज्ञाद्यर्थविषयकज्ञानव्यक्तिरेवोपाहायतांज्ञा
नपंचकान्यतमजनकत्वनिवेशनोपदोषइत्यतःस्पष्टांतरेदोषमाह।अवयवैकदेशेवेति।ननुवाक्यज्ञानस्यजनकतामतेप्रतिज्ञादिवि
षयकज्ञानत्वमेवजनकतावच्छेदकतत्पर्याप्त्यधिकरणत्वस्यवक्तिः।सत्त्वादसंभवइत्यतआह।वाक्यज्ञानस्येतिविषयस्यानवच्छेदक
त्वादाहात्तादृशधर्मोवच्छिन्नविषयकत्वमेति।अथतादृशशब्दत्वपर्याप्तावच्छेदकताकजन्यतानिवेशःसंभवः।अभिचारवारणायतादृश

३ विभिन्नानुपपत्तिकप्रतिज्ञादिज्ञानजन्यतानानामेकोपादानेऽन्यतुपपत्तिकप्रतिज्ञादावप्यसिः।तस्यतःज्ञानजनकत्वात्सकलोपादानेचात्यतप्र
त्यक्षरीरगौरवमितिदोषंस्फुटतयोपैष्य

घटक

सग०री०

२७

27

तादृशानुपूर्वीप्रकारकज्ञानोत्तरत्वस्यापिजन्यतावच्छेदकत्वात् न च यत्किंचिज्ज्ञानोत्तरत्वसहिततत्तदर्थशादृत्वपर्याप्तजन्यताव
 च्छेदकताकलंवाच्यं तादृशतादृशानुपूर्वीविषयिताया अपिजन्यतावच्छेदकघटकतया तदनिवेशपर्याप्त्यसंभवादिति चेत् अत्र के
 चित् तादृशयादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नज्ञानस्य हेतुत्वं तादृशतादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नज्ञानाव्यवहितोत्तरत्वसहिततत्तदर्थशादृत्वपर्याप्ता
 वच्छेदकजन्यतानामन्यतमत्वेन निवेशः क्व तादृशतादृशानुपूर्वीभेदेनान्यतमत्वस्य शरीरगौरवात्तत्तदानुपूर्व्यवच्छिन्नज्ञानाव्यव
 हितोत्तरोत्पन्नज्ञानव्यक्तीनां तत्तच्चित्त्वेनोपादानमुचितमिति वाच्यम् तथा सत्येकदेशेऽतिव्याप्तिप्रसंगादिति परेतु यत्किंचिज्ज्ञाना
 व्यवहितोत्तरत्वघटितधर्मसहिततत्तदर्थविषयकशादृत्वपर्याप्तावच्छेदकताकजन्यतानामन्यतमत्वेन निवेश इत्याहुः परंतु मूर्द्धन्य
 एवाव्यवहितोत्तरत्वस्य निविष्टतया विषयविषयित्वस्य कार्यतावच्छेदककोटिप्रवेशे निष्फल इति कथं तादृशविषयिताघटितधर्म
 स्वच्छेदकतापर्याप्तिनिवेशः संभवतीति बोध्यम् वस्तुतस्तु प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यतत्तदर्थशादृत्वकार्यतावच्छेदकी ह्यस्यावत्यः प्रतिज्ञा
 घानुपूर्वी तादृवच्छिन्नविषयितान्यतमत्वेन कारणत्वोपगमान्नविषयिता घटितधर्मकार्यतावच्छेदत्वपर्याप्तिवाध इति सम्यक्
 केचित्तु तत्तदर्थविषयकशादृत्वो धर्तृत्वैयत्किंचिज्जन्यतमजन्यता शून्यज्ञानवृत्तिजन्यतानिरूपितजनकतानि निवेशान्नेकदेशेऽति
 व्याप्तिः अवयवद्वयादिवारणं तु जनकताद्वयशून्यत्वादिनैवेत्याहुः यत्तु तत्तदर्थशादृत्वव्याप्यजन्यतान्यतमजन्यतानि निवेशः कार्यः उच्यते

अवयवद्वयाप्रयोज्य

५

२ अवयवद्वयाप्रयोज्यत्वोपादानाद्देहत्वप्रतिज्ञासमाधत्ते २ न्यता २ ति ह्युपादानादित्यादिभिर्जन्यतामुपादायप्रतिज्ञादावव्याप्तिः २

हं बः
२७

पयविषय

मिति

स्वाविषयविषयिताया अनिवेशपितद्वनिष्टभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वरूपव्याप्यत्वं सकलजन्यतास्वक्षतमूलक्षणेव्यवहितो
 त्तरत्वं न निवेश्यते वैयर्थ्यात् । प्रतिज्ञाहेतुसमुदायदेशजनकताद्वयशून्यत्वादिविशेषणेन वारणं । न च वद्विसंबंधिवुद्धिवाधवच्छि
 न्नजन्यतासादयेकदेशः । तिव्याप्तिः प्रतिज्ञाघटकत्वं चेत्तन्मते तद्विशेषणं नास्तीति वाच्यम् । तथापि तादृशशब्दान्प्रावृत्तिचरूप
 व्याप्यत्वस्यैव निवेशात् । महानसो वद्विमानिति शाब्दवुद्धिसाधारण्याः । वद्विमतत्वरूपानुपूर्व्यवच्छिन्नज्ञानाव्यवहितोत्तरत्वावच्छि
 न्नजन्यतायाः साध्यविशिष्टपक्षशाब्दव्यवहारेण भिचारित्वात् । अत एव जन्यभिन्नविषयकप्रत्यक्षादिसाधारण्यवारणाय कार्यतावच्छेद
 ककोटौ शाब्दत्वनिवेशान्नतत्कार्यतापास्तादृशशाब्दत्वमभिचारित्वेनासंभवः इति तन्न । शाब्दत्वनिवेशेऽपि भूतत्वं च दवदित्यानुपूर्
 वीपर्वतो वद्विमानित्यानुपूर्वी ज्ञानोत्तरं भूतत्वे घटशाब्दबोध एव प्रतिबंधकवशेन च पर्वते वद्विशाब्दबोधो न जातस्तत्र कार्यतास्त्विना
 संभवात् । यदपि समानासमानुपूर्वीकत्वात् । अनुपूर्वीकसमानार्थकप्रतिज्ञाधीनजन्यतायां तथाविधहेतुधीनजन्यतादौ च वैलक्षण्यं स्तीतृ
 कृत्यतत्तदर्थशाब्दबोधवृत्तिविशिष्टविषयान्नजन्यतान्यनमनिवेशः कार्यइतितनुच्छम् । कार्यतावच्छेदकधर्मावच्छेद्यत्वादित्यस्य जन्य
 तावैलक्षण्यस्याप्रामाणिकत्वात् । पूर्वोक्तपर्याप्तिसमिप्येवमस्य । तादृशेति । अयतादृशजनकताप्रययत्विंविज्ञानवि
 षयवर्णसमुदायत्वमेवास्तु किमवच्छेदकत्वोपादानेन यत्किंचित्त्वनिवेशेन प्रत्येकमवयवव्यवहारोपपत्तेः । यत्किंचित्प्रतिज्ञाहेतुविकदेशसमुदा
 अस्यथा जगती तादेमादौ नोपपत्तौ धातुत्रयत्रयताये । अथप्यमादायत्वात्तादेरुपात्तत्वात् । २

तादृशवर्णनसमन्वितसमुदायत्वपर्यंतोक्तौ तु तद्वदितसमुदाये ४
विध-

ग० टी०
२८

28

यादावतिव्याप्तिं तज्ज्ञानस्य तथा जनकताद्वयप्रत्यक्षात्। स्नानवच्छेदकविषयितायां तथा विधजनकतावच्छेदकत्वस्य निविशतया तद्वि-
शिष्टतादृशजनकताप्रत्यक्षाच्चेति अवच्छेदकत्वं मुक्तमिति तन्न। तादृशसमुदायत्वमन्यतनित्वानि रूपाकलं निवेष्टेयत्वं तत्कलस्यापवा-
हयितुं शक्यत्वात्। एवं तादृशान्यतमवो धस्वरूपेण यत्र यवसंग्रहायावच्छेदकत्वनिवेशात्। केचित्तवच्छेदलानुपादाने पर्यंतो वद्विः सं-
वंधीति निराकांक्षवाक्येऽतिव्याप्तिः। स्नानवच्छेदकताया विधजनकतावच्छेदकविषयिताप्रत्यक्षात् विषयकतद्विषयत्वात्। न तादृशप्रतिज्ञा-
त्वाप्रयनिराकांक्षोत्तरहेतुत्वेत्याद्यानुपूर्वी विशेषावच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य निराकांक्षे सत्वात् साध्यविशिष्टपक्षबोधकताव-
च्छेदकविषयिताघटितमुचितानुपूर्वीकत्वं निवेष्टेयं तथा चोक्तनिराकांक्षस्य न्यायांतर्गतत्वाभावाद्धारणे किमवच्छेदकत्वनिवेशेनेति वाच्य-
म्। एवमुचितानुपूर्वीघटकहेतुत्वादिशरीरेऽवच्छेदकत्वनिवेशमपेक्षकत्रैव तन्निवेशलाघवमिति द्याहः। अवच्छेदकत्वाघटितचितानुपूर्वीक-
त्वनिवेशे उदासीनेऽतिव्याप्तिः। तदुत्तरनिराकांक्षहेत्वादिवाक्यानुपूर्व्या उचीतत्वात्। इदं तु बोध्यं। तथाप्यवयवैकदेशवारणापत्तादृशवर्णनस्य
पकलं निवेष्टेयं एवमपि प्रतिज्ञोदासीनसमुदायेऽतिव्याप्तिः। न्यायांतर्गतत्वेन तद्धारणमिति चेत् प्रतिज्ञाहेतुघटकत्वसमुदायत्वमादायाति-
व्याप्तिः। अनिरूपकत्वात्तेन वारणं चेत्तर्हितया विधजनकताद्वयप्रत्यक्षादिवैयर्थ्यमिति। यदपि वर्णसमुदायत्वस्यैकदेशे सत्वावर्णनसमन्वि-
यतसमुदायत्वनिवेष्टेयं तत्र प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वादेस्तथा विधजनकताद्वयप्रत्यक्षादिमज्ज्ञानविषयवर्णनत्वव्यापकत्वादतिव्याप्तिरतो व्याप्य

क२

क२ न विषय

तो

हरं बः
२८

त-५

ग० टी० ३९
 ज्ञानमादायेति गृहाण। अथ प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिवारणाय त्वानवच्छेदकविषयिताविशिष्टजनकताशून्यत्वस्य ज्ञाने निवेशधूमादाख्ये
 २९ कवान्यर्वतोवद्भिमानधूमादित्यादौ प्रतिज्ञाया मव्याप्तिः। तादृशप्रतिज्ञाज्ञानस्यापि धूमादित्यानुपूर्व्यवच्छिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतावत्त्वान्
 तादृशजनकत्वस्य निरुक्तान्यतमजन्यतानिरूपितत्वात् त्वानवच्छेदकीभूतपर्वतादिपदविषयितावत्त्वाच्चेति चेन्न। तादृशान्यतमजन्यता
 निरूपिताया जनकता त्वानवच्छेदकविषयिताविशिष्टतादृशजनकताशून्यज्ञानीयत्वावच्छेदकविषयिता निरूपकवर्णसमुदाय
 त्वमर्थः। तादृशज्ञानीयत्वत्वावच्छेदकत्वोभयसंबन्धेन जनकताविशिष्टविषयितेतन्नियावत्तथाच स्वपदं यज्जनकता न्यक्तिमादाय यदा
 लक्षणा समन्वयः कर्तव्यस्तदा तत्परा एव धूमादित्या कवान्यर्वतोवद्भिमानित्यादि प्रतिज्ञाज्ञानत्वावच्छिन्नाया जनकता तदनवच्छेदक
 ३० विषयिताविशिष्टतादृशजनकताशून्यत्वं प्रतिज्ञानस्यास्तेवेति लक्षणा समन्वयसंभवान्नानुपपत्तिः। अन्यतमनिरूपितजनकत्वमेव जनक
 मात्र कतापरत्वे तु ज्ञानज्ञाप्यत्वं धूमीयमिति च। धजनकताया अपितथात्वेन तदनवच्छेदकीभूतपर्वतोवद्भिमानिति भागविषयिताविशिष्टजनक
 तावत्त्वेन तादृशप्रतिज्ञाज्ञानासंग्रहापत्तेः। न वा त्र तादृशविषयिताशून्यत्वमेव निवेश्यतां किं तादृशजनकता प्रवेशनेनेति वाच्यमूतयासतिता
 दृशान्यतमजन्यतानिरूपिताया जनकता तदनवच्छेदकविषयिताशून्यत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ विषयितायां पुनस्तादृशान्यतमजन्यतानिरूपि
 तजनकतावच्छेदकत्वस्वरूपविशेष्यदत्तवैयर्थ्योपपत्तेः। अस्माकं लेकदेशज्ञानस्यापि तादृशतादृशान्यतमजन्यतानिरूपितजनकतानवच्छेद

हेरंबः
 ३९

कविष्यपिताविशिष्टतादृशजनकताशून्यत्वादिकदेशवास्तव्येवतद्वत्सार्थक्यात् अन्यथापरस्परनिरूप्यनिरूपकभावापन्नसकलविष
 यितानां तादृशजनकतावच्छेदकत्वेनैकदेशमात्रविषयकज्ञानीपविषयिताया अतथात्तेन जनकतानवच्छेदकतया तत्रातिव्याप्यभावादि
 शेष्यदत्तवैयर्थ्यापातात् अतएव तादृशपदमप्यावश्यकं अन्यथा एकदेशज्ञानस्यापितादृशविषयिताविशिष्टयथाकथंचिज्जनकता
 शब्दित्वेन तद्वत्तवैयर्थ्यापातात् यत्तु तादृशविषयिताशून्यत्वनिवेशे विषयिता अव्याप्यवृत्तित्वेनाव्यावर्तकत्वमिति जनकत्वोपादा या
 नं विषयिताविशिष्टजनकत्वं चनाव्याप्यवृत्तीति दोष इति तत्र मंदमूलतया सति प्रमेयत्वसाधारणतादृशविषयिताविशिष्टत्वं निवेश्यतच्छू
 न्यत्वस्यैव निवेशेनोपपत्तेस्तादृशजनकतापर्यंतनिवेशे वैयर्थ्यस्य वज्रलेपत्वात् एवं प्राप्तिरिति कस्मैप्येतादृशजनकत्वाभावनिवे
 शेऽसंभवः वैशिष्ट्यावच्छिन्नतादृशजनकत्वाभावनिवेशे तु तादृशजनकत्वं व्यर्थमिति दूषणमन्तरममध्ये विविच्योच्यते नन्वेवं
 वर स्वानवच्छेदकविषयिताशून्यत्वस्यैव सम्पत्तेविशिष्टजनकताशून्यत्वनिवेशेऽनतिप्रयोजन इति चेत्तर्हि अग्निमदूषणगणमध्यपत
 दूषणस्यापि गणनेकाक्षतिः परेतुस्त्वस्याननुगर्तपानप्रतिस्वमादायानुगतलक्षणनिवृद्धि इति स्वानवच्छेदकविषयिताविशिष्टतादृ
 शजनकतात्मकं यद्यत्संततदभावकूटत्वमेव ज्ञाने निवेशनीयं तादृशंच प्रतिज्ञाहेतूभयज्ञानादौ प्रसिद्धं तत्र च हेतुज्ञानत्वावच्छिन्नाज
 नकतानप्रवेशतो किंतु तदन्यचतुष्टयीति न धूमादलोकवान्मवर्तनोवद्विमानित्यादिप्रतिज्ञायामव्याप्तिः एवं च जनकत्वनिवेशत्वंऽनमप्रस
 ३ एवं प्राप्तिरिति कस्मैप्येतादृशजनकत्वाभावनिवेशेऽसंभवः वैशिष्ट्यावच्छिन्नतादृशजनकत्वाभावनिवेशे तु तादृशजनकत्वं व्यर्थमित्यपि दूषणम

त्वरसप्रत्ययः

अथ ग० टी०

३०

व

३०

न्या

व३

कमेवेत्याहुः तदपि नातीव संदर्भे शुद्धं प्रतिभाति इदं शरीत्येव प्रतिज्ञा हेतुसमुदायादिवारणे तत्तदर्थविषयकशब्दत्वपर्याप्तावच्छेदकतानि
वेशस्य व्यर्थतापत्तेः अस्माकं तु प्रतिज्ञा हेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनकत्वं स्वपदेनोपादाय लक्षणसमन्वयसंभावनावारणाय पर्याप्तिनिवेश
नमश्चिके। स्वज्ञाननुगमदोषस्तु यत्किंचित्त्वेन लक्षणोऽस्त्वस्मद्व्येति। अत्र वदंति प्रतिज्ञेकहेतुघटितसमुदायवारणाय पर्याप्तिनिवेश
शनमावश्यकं। अन्यथा तत्समुदायत्वे हेतुत्वर्थविषयकशब्दत्वघटितधर्मावच्छिन्नजन्यतानिरूपिताया तद्विषयकज्ञानत्वावच्छिन्नजन
कतादवच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णवृत्तित्वस्य वद्विमत्पदविषयितया अत्र प्रतिज्ञेकदेशज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतावच्छेदकतया
ज्ञानेतादृशजनकत्वाभावकूटत्वस्य वसत्वेनातिव्याप्तिः। पर्याप्तिनिवेशे च हेतुत्वर्थविषयकशब्दत्वपर्याप्तावच्छेदकताकजन्यताकजन
कताहेतुज्ञानत्वावच्छिन्नेव तद्वदवच्छेदकवद्विमत्पदविषयितया विविक्तजनकत्वात्वेन नातिव्याप्तिः। एवं धूमादालोकवानुपर्वतो वद्वि
मानित्यादौ धूमादालोकवानुपर्वत इत्यादि भागेऽतिव्याप्तिः। धूमादालोकवानुपर्वत इति भागज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतायाः हेतुत्वर्थविषय
कशब्दत्वघटितधर्मावच्छिन्नजन्यतानिरूपितत्वेन तज्ज्ञानेतादृशजनकत्वाभावकूटत्वस्य च तत्र तदवच्छेदकविषयितानिरूप
कवर्णसमुदायत्वसत्तादिति। अत्र तथापि प्रतिज्ञेकदेशे धूमादिति भागेऽतिव्याप्तिः। तत्र हेतुत्वर्थविषयकशब्दत्वपर्याप्तावच्छेदकताकज
न्यतानिरूपकजनकतावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वसत्तात्तज्ज्ञानेतादृशजनकत्वाभावकूटत्वञ्चिन्महाचार्याणाम

देश

देठ

हेरंबः

३०

नादिविषयितानि विशिष्टतथाविध्यजनकताश्च प्रकृततासीयतदवच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वात्वे ५

स्वरसंसर्गतिरिति न तत्त्वानवच्छेदकविषयितावहिर्भासायात्तदर्थविषयकशतृत्वं ^{नि} ~~प्रा~~ वच्छेदकताकजन्यतान्यतमजन्यतानिरूपि
 तजनकतावच्छेदकविषयितातन्निरूपकवर्णसमुदायत्वमेव समुद्दिताः तत्र विशेष्यद्वयेपर्याप्तिर्न प्रवेश्यते किंतु योजनकतावच्छेदकविष
 यितामादायलक्षणासमन्वयः पर्याप्तिचदितार्थकतज्जनकतास्वपदेनोपादायतस्यांतद्वनवच्छेदकविषयितान्यत्वमपेक्षितम् तथाच
 हेत्वर्थविषयकशतृत्वघटितधर्मावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयितायास्तद्विषयकशतृत्वपर्याप्तावच्छेदकताकज
 न्यतानिरूपितजनकतानवच्छेदकोभूतवस्तुलिकादिभ्योऽपि विषयितान्यत्वाभावान्नोक्तस्थितिः तन्माप्तिरिति एवं सत्यनुगमेन प्रतिज्ञाहे
 तुविषयिते उपादायप्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिरुक्त्या त्वानवच्छे

अव. गारी.

३१

३१

३१

दकं विषयितान्मत्वकूटनिवेशात्। विषयिण्यज्ञानवृत्तिस्तद्वृत्तिर्जनकता स्वपदेन तस्माद्वोपादानात् प्रतिसा विषयित्वादेहेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनकता
 मादाया व्याप्तिरिति वाच्यम्। तस्मिन्लक्षणांतरत्वात्। प्रकृतलक्षणापरिष्कारपत्वे स्वपदेन प्रतिसार्थविषयकशाब्दत्वपर्यासावच्छेदकता कजन्यतानिरूपि
 तजनकतेव हेतौ लक्षणागमनापहेत्यर्थविषयकशाब्दत्वपर्यासावच्छेदकता कजन्यतानिरूपितजनकताया अप्युपादेयतया हेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनक
 तानप्रवेश्यते किंत्वमचतुष्टयीत्यस्य संगतेः। अतएवात्र स्वपदेन हेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनकता गत्यते तथा च स्वानवच्छेदकवद्व्यालोकपदादिविषयि
 ताविशिष्टहेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनकता वत्त्वेन तादृशज्ञानस्य तत्कृतवत्त्वाभावादेव नातिव्याप्तिरिति पर्यासुपादानं व्यर्थमिति समाहितं। स्वपदेन हेतुज्ञा
 नत्वावच्छिन्नजनकत्वस्योपादाने धूमादालोकवान्यवर्तौ वद्विमानिति प्रतिसाया मया स्यात्तज्ज्ञानस्य हेतुत्वविषयकशाब्दत्वपर्यासावच्छेदकता कजन्य
 तानिरूपितजनकतानवच्छेदकपर्वतपदादिविषयिताविशिष्टजनकता वत्त्वात् तादृशकृताभावादिति। यदि च स्वानवच्छेदके नि स्वपदेन प्रत्येकं तादृशजनकता
 पंचकमपि गत्यते हेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतान्यात्येति नुपयाप्युत हेतुत्वाभिप्रायेण योज्यते। न चैवं निरुक्तप्रतिसाया मया सिः। तज्ज्ञानशाब्दबोधस्य विवक्षि
 तहेतुत्वविषयकत्वात्। तथा च न कोपि दोष इति विभायते तदा प्रतिज्ञे कदेशे हेतुज्ञानादिवा रणात् स्वानवच्छेदके सादिभट्टाचार्योक्तविशेषात्। वैयर्थ्ये दूषा
 पत्तिरिति मंतव्यम्। ननु यथाप्युत मते स्वानवच्छेदकत्वं स्वानतिरिक्तवृत्तिभिन्नतया च हेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनकता उपादाने पि प्रतिसा विषयितायास्तदनति
 रिक्तवृत्तिरिति तया तद्विन्नविषयिताविशिष्टजनकत्वाभाववृत्तिरकूटमस्य मिति चेत्तर्हि हेतुविषयितायाः प्रतिसा जनकता रिक्तवृत्तितादव्याप्तिरिति दिक्। स्वस्य स्व
 नि-

हेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतावतिर्हेतुविषयतायाः बोधवृत्तिपक्षान्तिरसाध्यान्तिप्रकृतहेतुविशिष्टहेतुत्वशाब्दत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितजनकतासत्येद-४

३२

३२

धर्मादात्तोकवानित्यादेहेतुतात्वावच्छिन्नजनकतायाः स्वस्मृतिरतिभावेनप्रतिहाहेतुभयहाससंग्रहेपितदीपप्रतिहातात्तात्वावच्छिन्नजनक
तायाएवस्वपदेनोपादानात्तदवच्छेदकविषयितोपादानाप्रतिहायेममाप्तिः नहिप्रतिहाहेतुसमुदायेतिवाप्तिः नहिषयितायाः स्वानवच्छेदकतात्
एवैवमदन्तावच्छिन्नजनकतावच्छेदकत्वांतविषयिताविशेषणं देयमेव ३

धर्मितावच्छेदकत्वकारणप्रतिज्ञाज्ञानेपलादिप्रकारानिरूपितविशेष्यतायाअयुपगमेतदृशप्रकारतायाः स्वानवच्छेदकविषयितायाः शून्यत्वविहै
राप्रतिज्ञायामाप्तिः जनकताविशेषेनावच्छिन्नत्वसंबंधेनतद्विशिष्टताभावत्रदोषइतिनदसत। अवच्छिन्नत्वसंबंधेनतदृशविषयितावेविशेष्यत्वनिवेशे
परिचेत्यादिग्रथविरोधात्। उदासीनपदार्थविषयितायाः स्वानवच्छेदकत्वेपितादृशजनकत्वसतदनवच्छिन्नतयाव्याप्तयोगेनविषयितायांतादृशान्यतमज
नकतावच्छेदकत्वस्योन्मत्तपलपितत्वापत्तेरिति। यादृशप्रतिज्ञादिज्ञानमुदासीनपदार्थविषयकमेवजायतेतादृशप्रतिज्ञादिअज्ञाव्याप्तिमाशंकतेपरिचे
ति। समाधत्तेतदेसादि। एवंचस्वानवच्छेदिकायातथाविधजनकतावच्छेदकविषयितातद्विशिष्टतादृशजनकताशून्यत्वंज्ञानविशेष्यतामित्यर्थः। अत्रस्वान
वच्छेदकतादृशजनकतावच्छेदकविषयिताशून्यत्वमेवास्तुभागविषयितायास्तादृशजनकतानवच्छेदकत्वेनतत्वातिव्यासेर्विशेष्यदलसार्थव्यसंभवादिति
तुवोध्याम्। अत्रतिरेवेति। इदंचात्रालोचनीयमास्वानवच्छेदकतादृशजनकतावच्छेदकविषयिताविशिष्टस्मृतिजनकताशून्यत्वातिः। पंचानामप्यवपवा
नांविषयितामेयसोपगमेपित्वमृत्तवृत्तिजनकतास्थानेस्वमृत्तवृत्तिः स्वानवच्छेदकविषयितानिवेश्योक्तं। तत्तुस्वावच्छेदकेसादिकमपहायस्वाप्यतत्त्वस
मानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकविषयितोभयाभाववत्त्वेनज्ञानविशेष्यता। स्वानवच्छेदकविषयितानिरूपकत्वेनवावर्ताविशेष्यतायइति। असमानाका
रकप्रतिज्ञाद्वयेजन्मताभेदमतेदोषाप्रसक्तेः। समानेति। इहमेवेति। एकप्रतिज्ञाप्रतिज्ञाद्वयमिन्नेतिप्रत्ययसंभवेपिनावयवइतिप्रत्ययासंभवात्। तस्यातथा
त्वेप्रतिज्ञाद्वयस्यावयवतास्वीकारे। परिचिंतनीयइति। प्रतिज्ञाद्वयस्यालस्यतापक्षेतादृशसमुदायत्वनिष्ठमृत्तवृत्तितानिरूपकत्वंदेयमित्यभिप्रायः। नचेतेनैव
प्रतिज्ञाहेतुसमुदायातिआप्रिवारतोस्वानवच्छेदकेसादेवैपर्यप्रसंगादितिचेदेतत्कल्पेइत्युक्तात्।

१ विषयिताविशिष्टत्वं वास्वस्मानाधिकरणपक्षहितस्वमृत्तवृत्तित्वसंबंधेनेत्यवयवांतरविषयतानिमित्ततात्तसंग्रहः धर्मादात्तोकवानित्यादेचप्रति

तथापिजनकतावच्छेदक ४ अत्रायंभवावाप्यितामाशयः
३ यमुदासीनप्रतिहाहेतुमिन्नतामोयैववयवैःतुतावेकमाश्रुतामोयैव

नहिप्रतिहाहेतुसमुदायेतिवाप्तिः नहिषयितायाः स्वानवच्छेदकतात्

३३

३३

नि

लाध्यविषयता निरूपितत्वोपलब्धितादृश

वस्तुतस्तदृशलाध्यविषयता निरूपिताया तादृश

योजकत्वहेतुः यत्किंचिद्विषयिता कवर्ता समुदायत्वे वा अन्यत्र च प्रकृतपक्षविशेषणता पक्षप्रकृतसाध्याचितप्रकृतहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयि
 तानिवेशान्नप्रज्ञादिघटकहेतुत्वर्थबोधकभागेऽतिआसिः यदि पक्षप्रकृतानोत्तरं कदाचित् प्रकृतप्रकृतहेतुत्वविषयिता लिकार्यानुदयस्तन्मु
 खविशेष्यताया अप्रतितादृशहेतुत्वविषयतां प्रति प्रयोजकत्वात् नैव वा तत्तादृशविषयताशालिवोधे प्रतिज्ञोत्तरहेतुज्ञानत्वेन हेतुत्वविषयत्ववपवस्यतस्य
 योजकत्वे हेतुः सार्थविषयता प्रयोजक इति अवधारणत हेतुविषयतायां आसादिविषयितानिरूपितत्वे देयं तेन निगमनवृत्तकतस्मात्तदेनातिआसिरित्यत
 आह। एवमिति। वाक्यद्वयात्मकमेति। वाक्यचतुष्टयात्मकस्येत्यर्थः। ननु स पक्षतावच्छेदकाद्यवच्छिन्ने हेतुसाध्यवे शिष्टावगाहिशादत्वपर्याप्तावच्छेदक
 ताकजस्य तामाशंकार्थसमाज रूपग्राहकेन निराकरोति। तादृशार्थद्वयेति। तथा चेति। ननु तादृशोऽप्यप्यकथनात् न तावदाप्यप्यकभावात्ता पक्षजनक
 तादृशसत्तावच्छेदकविषयिता निशिष्टतादृशजनकतावच्छेदितेति चेत्तथा विधयति विज्ञानकत्वत्तदनाश्रयवृत्तितत्समानाधिकारसामेव प्रतिपो
 षितावच्छेदकविषयितावच्छेदकजनकत्वोभयश्च सत्त्वाप्यप्यकभावेति विशेषणार्थः। उदाहरणं च तथा विधुं जनकतादृशमेव दित्वे नोदाहरण
 र्थबोधीयजस्य तादृशनिवेशान्नथा विधजनकतादृशस्य त्वयंच कनिवेशाद्वा नास्ति। प्रतिज्ञाहेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनकत्वद्वयचनधर्मुं शक्यमिति ना
 तिआसिः। खानवच्छेदके सादिविशेषसोचदित्वे नोदाहरणार्थबोधजन्यते प्रवेश्यतरीयजनकत्वे स्वपदेनोपादेये। तादृशजनकतायां नोदाहरणज्ञानी
 यजनकतमोर्भेदो निवेश्यदिति। दित्वेनेति। उदाहरणवृत्तकवाक्यचतुष्टयविषयकप्रत्येकज्ञानचतुष्टयनिष्ठजनकता आदायतत्रिषु चतुष्पावच्छि

तच्छा

राम०

तथाविधत्वं परिचायकमिति भावः=३

३४

३५

ह

एवं

हेतुप्रज्ञाबोधकेत्यत्र ५

समूहालंवनबोधीययावत्कारणातावच्छेदकयत्किंविद्विषयताप्रपवर्गीत्वयापकसमुदायत्वमुक्त्यापानामुदाहरणत्वंसंभवतितथापिसवह्निमानयो
 योधूमवानिति वाक्यवारणायस्याश्रयीभूतसाध्यविशिष्टबोधकवाक्याव्यवहितोत्तरत्वस्य हेतुविशिष्टबोधकवाक्यवृत्तिस्तस्युदायत्वंतद्विन्नत्वनिवेशो
 रवातत्रोक्तमादत्तुवोधमस्वघटकयत्प्रत्यक्षोपस्थाप्यधर्मिण्योहेतुमत्वबोधः यश्च हेतौ तादृशधर्मिवोधः तदस्य तत्र बोधजनकं यद्वा कं यच्च यदनंतरप्रमुक्तं स्व
 घटकतत्प्रत्यक्षोपस्थाप्यधर्मिण्यसाध्यवत्त्वबोधः यश्च साध्ये तादृशधर्मिवोधस्तदस्य तत्र बोधजनकं यद्वा कं तदुभयत्वमुदाहरणत्वं तेन यत्र धूमस्तत्राग्निरित्युदा
 हरणोनाम्यासिः। पाककृती तत्र भेदादौ साध्ये तस्मात्तु तस्मिन् धर्मिविषयतानिरूपितहेतुविषयताकृत्वेन बोधयोरनुगमः। तत्र धर्मिविषयतायां हेतुतावच्छे
 दकसंबंधावच्छिन्नाधेयतासंबंधानवच्छिन्नप्रकारताम्यत्वनिवेशादुभयोपक्षानिति बोधस्य हेतुतावच्छेदकसंबंधानवच्छिन्नप्रकारताम्यत्वनिवेशादुभयो
 पक्षितिवोधस्य च मुदासः। अत्र हेतुप्रज्ञाबोधकं साध्यवत्त्वबोधकोत्तरताम्यत्वनिवेशादुभयोपक्षानिति बोधस्य हेतुतावच्छेदकसंबंधानवच्छिन्नप्रकारता
 म्यत्वंसाध्यतावच्छेदकसंबंधानवच्छिन्नप्रकारताम्यत्वंविषयितयोर्विशेषणमिति विशेषः। यो यो धूमवांस्तत्रवह्निरित्यादेर्वारणीयत्वे तु तत्समुदायत्वभेदे निवे
 श्यः। मनुप्रसप्तम्यादेर्यवत्ते तु यत्प्रत्यक्षोपस्थाप्यतादृशधर्मिहेतुमत्वघटितानां तत्प्रत्यक्षोपस्थाप्यतादृशधर्मिसाध्योभयघटितानां च यादृशयादृशविशिष्टार्थानि बोध
 कान्युदाहरणघटकानि सांप्रदायिकानि। तादृशतादृशविशिष्टार्थबोधानामेव निवेशः। ननु यादृशपक्षसाध्यहेतुकानियादृशेयादृशधर्मिण्ययादृशयादृशवि
 शिष्टार्थवत्समूहालंवनबोधजनकान्युदाहरणानि तादृशानि तावद्बोधानां युक्तमोक्तस्वघटकभागकसमुदायवारणाय तत्तत्समुदायत्वभेदकूटस्य नि

य

त

राम०

त्यत्र तथा विधत्ताध्यविषयताकं बोधत्वेनानुगमः तत्र ५

सादृश

वदन्ति

लोम

नाना २ त

पारवालि-सुप्रसन्नप्रभृतिनिमित्त

कोपामः

महाप्रतिद्व

राष्ट्र •

[illegible]

अनादिकालः १

कृतस्य तानावयवमस्य बोधगतज्ञानिभेदेनामनुगाद्यो बोध्यः

प्रतिज्ञा लक्षणैः न तत्पक्षसाध्यकप्रतिज्ञाभेदे न जातिभेदे त्वेकैवासाध्यव्यतिरिक्तस्य साध्यस्य प्रतिज्ञायाः प्रामाण्यम् ।

तत्तत्तद्वेति विनादिभ्यस्तत्त्वो धेसमावेशादुपगमेतु व्यभिचारः स्यादिति ६

जातिः जातिविशेषः अनुगतेति दुर्गतिरूपमिति दूषणोऽतिशेषः अपित्विति तथा चान्यथेत्यादि दूषणोऽवमणिकृतां निर्भर इत्यर्थः प्रतिज्ञावयववादिति
मूलस्य प्रतिज्ञादिलक्षणापरतां दीधितिकारोक्तां तज्जनकेति मूलपाठमालं व्यखंडयति इदमिदं दिना तेनैवेति दोषभेदप्रयुक्ता यौनरूपशंका निराकर
णाय किंलिति न्यायपदादेर्नानार्थत्वे मानाभावाज्जागतीतलेयावंतो विभिन्नपक्षसाध्यकहेतुकन्यायात्तेषां सर्वेषामनुगतलक्षणां कार्यं तच्च न्यायसामान्या
वयवैर्मिलित्वा एकः समूहालंबनात्मको बोधो जायते तत्र एकं वैजात्यस्वीकृत्य तादृशवैजात्यावच्छिन्नबोधजनकत्वेन न्यायसामान्यलक्षणां एवं जातिविद्य
माना वयवसामान्यलक्षणा मपीति मूलकृदाशयमभिप्रेत्या अत्र प्रत्येकमिदं देवैर्यथा मां कार्यकथनपूर्वकं परिहरति प्रत्येकमिति नन्वेवं न्यायादिसा
मान्यलक्षणास्यान्यथेत्यादिना न दूषणं भवतीत्यत आह एवं चेति तदेति एवं रीत्या सामान्यलक्षणा सिद्धौ वैजात्यां तरेणास्वीकृत्य न्यायविशेषल मपि
क्षरामपिकार्यमिति विशेषलक्षणानुरोधेन भिन्नभिन्नवैजात्यस्वीकारे संकरः एवमवयवसामान्यलक्षणा स्मोक्तत्वेन तद्विशेषे पिसंकर इत्यर्थः जातिस्वी
कारोऽसंकीर्तोऽसादिः अनुचित इति एवं चेदानीं प्रतिज्ञा सामान्यलक्षणाया उक्तत्वेनाग्रे तल्लक्षणोक्तौ न यौनरूपमिति भावः कथंचिदिति तथा च मूलकृतामेव
विस्मरणां पुनः कथनवीजनं ननु वेदपदमालोचयतां दीधितिकारणमिति भावः विषयो विधेयः अवयवांतरे। धूमादिति हेतुवयवोत्पत्त्यापि हेतुत्वोद्देश्यकधूमवि
धेयकबोधजनकत्वात् तद्विशेषपरत्वां साध्यवत्सपरत्वां बोधोक्तो धजनकत्वात् तदेकदेशो बोधविषयितासंबंधेन साध्यवत्साध्यवत्सविषयक
बोधजनकत्वे सति न्यायावयवत्वमिति निष्कर्षः न तत्त्वेनेति तथा सति न्यायत्ववटकप्रतिज्ञायां विविधतन्निवेशेऽपि अवयवांतरे ति न्यासिः पक्षतावच्छेदक
मि ३ कचिन्मये कपाठः ३

तत्तत्
दि

६ भूभाष्यं

पदेनोर्ध्वपातशून्यस्य वरप्रत्यक्षमित्येव

ननु दाहरास्य व्यापकत्वेन सोऽप्यवोधकतया शुद्धत्वनिवेशादेव वा शोकिं पसतावच्छेदकनिवेशेनेत्यत आह । नदपीति । स
कलेति । ननु त्रयशुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहितं न तावत्साध्यतावच्छेदकनिष्ठनिर्वाच्ये त्रयप्रकारतावच्छेदकताकत्वं । तथा सति नि
गमनेऽतिव्याप्तेरकारणपक्षेऽतएव साध्यतावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकतायानिर्वाच्ये त्रयत्वात् । नापि साध्यतावच्छेदके तदधर्मानवच्छिन्नप्रकारताकत्वं उपनयेच्च व्याप
कतावच्छेदकसाध्यतावच्छेदकभानादेतदक्षतमित्युक्तिं चिद्धमविशिष्टइत्युक्तमिति वाच्यं । तथा सति धूमवान् धूमव्यापकवद्भिमानित्यदाहराजन्यबोध
माहायाप्यतिव्याप्तेः संगमयितुं शक्यतया पसतावच्छेदकनिवेशेन तस्य रीहारास्य सुकरतया च प्राचीनमज्ञातथावनासंगतेरिति चेत् । अत्र केचित् साध्यता
वच्छेदकताविशिष्टप्रकारताकत्वं तद्विवक्षितं । वैशिष्ट्यं च स्वपर्याप्त्यनवच्छेदकधर्मावच्छिन्नावच्छेदकत्वानिरूपकत्वस्वसमानाधिकरणावच्छेदकतानिरूपक
त्वोभयसंबंधेन । स्वसाध्यतावच्छेदकता निगमने च स्वपर्याप्त्यनवच्छेदकधर्मोक्त्या त्वमेवेति नातिव्याप्तिः । साध्यतावच्छेदके तदधर्मानवच्छिन्नसाध्यप्रकारताक
त्वनिवेशे लाघवेऽपि प्रकृतपक्षविदेविभिर्दाहरास्य व्यापकतावच्छेदकत्वविशिष्टसाध्यतावच्छेदकभानमते तद्वारणार्थमगत्या गौरवस्याप्यंगीकारात् । ननु त्रय
वसाध्यतावच्छेदकत्वानिरूपकप्रकारज्ञानिवेशसंभवाच्च एवं चोदाहरणेऽतिव्याप्तिसंभवात् प्राचीनमज्ञातपराभावाप्यप्यतिव्याप्तिः । हेतुधीन
एतेन त्वं धूमोपमिति बोधस्य ज्ञातव्यं चिन्तासंबंधमनिवेशः । एतेन पर्यंतो ज्ञानविषयवानित्यादिष्यत्तीयनिगमनेऽतिव्याप्तिः । साध्यतावच्छेदकविषयत्वस्य
विषयतात्वेनेवमानात् । अत्र चैदकत्वानिरूपकत्वदत्ते साक्षात्परं प्रासाधारणावच्छेदकतानिवेशेन प्रकारताया लाघाज्यतादिधर्मावच्छिन्नावच्छेदकतानिरू
पकत्वेन तदतिव्याप्तिवारणे च पर्यंतो वदित्वा वच्छिन्नवानिति प्रतिज्ञायं वद्विप्रकारताया लाघावद्वित्वत्वघटकधर्मावच्छिन्नावच्छेदकत्वानिरूपकत्वादतिव्याप्तिः ।

मेषलोभमिनाबुद्धप्रकारभावनिरूपकः एतेनोपपत्तार्थे व्यापकतामात्राधिकरणरूपव्याप्तिप्रवेशेकतद्व्यतिरेकमुपहृत्तत्रसाध्यवदन्याकृतित्वप्रवेशेचव
लिमात्रेवधनवानित्येवेतिप्रत्युक्तंयत्तद्व्यतिरेकोदाहरणस्यैवप्राप्तमात्र २

पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नलोपादानेपिज्ञानंजन्यतद्व्यक्तित्वादित्यादौज्ञाप्यतायाःपंचम्यर्थतयातत्रप्रकृतपक्षेसुदृश्याध्यातावच्छेदकावच्छिन्नवैशिष्ट्ये
 स्थित्यावश्यंनिवेश्यतात् ॥ इदं तु सुदृश्यप्रयोजनं मुख्यनेनामथासिद्धं ॥

यदिचमकिंपिद्विनिशेषसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतायाधर्मतावच्छेदकतामन्विशेषणं साध्यस्य हेतुविशेषणत्वेयाधिमोक्षितवच्छेदेन गारणं तथाचोक्तोप
 यकसामानाधिकरण्यस्यैवतदुपरि ज्ञाप्यतावच्छेद
 कसामानाधिकरण्यस्यैवतदुपरि ज्ञाप्यतावच्छेद

तस्येसाशयद्विवाच्यमातथासतिसाध्यवद्व्याहृतित्वरूपव्याप्तिमानेपितावत्यर्थंनप्रयोजनालाभात् तथापिप्रसिद्धस्थलेदर्शित
 व्याप्तिनिवेशेनेवप्रयोजनमितिबोध्यमवद्विमन्महानसकालीनपर्वतपक्षकोपनयेत्वगतिरेवमहानसत्तावच्छिन्नेशुद्धवद्वित्वाव
 धिन्नप्रकारकबोधजनकत्वात् यदाप्यपकसामानाधिकरण्यरूपव्याप्तेर्नकाप्युपनयार्थवदकत्वात्तथाचोपनयसामान्येनाति
 व्याप्तिरित्याशयः ॥ वस्तुतस्तुयत्किंचिद्वर्मावच्छिन्नत्वेननिर्भरः निर्भरस्तुमुख्यत्वेवाएवंचोपनयेसाध्यवद्व्याहृतित्वमानेवद्विम
 न्महानसस्यपक्षवदकत्वेवानकापिशेषरतिभ्रववद्वितिउपनयवाक्याद्वापकत्वस्यव्यापकतावच्छेदकत्वविशिष्टसाध्यतावच्छे
 दकस्यमानेपिसाध्यतावच्छेदकपर्याप्तावच्छेदकताकसाध्यप्रकारताकबोधजनकत्वंतत्रास्त्येवव्यापकतावच्छेदकतायाभव
 कच्छेदकतावच्छेदत्वात् ॥ उदाहरणवाक्यात्तदृशव्यापकत्वमानेपिपक्षतावच्छेदकनिवेशेनेवतद्वारणमितिप्राचीनमतानु
 सरणव्यर्थमिति ॥ वस्तुतस्तुइववद्व्याप्यधर्मवानयमित्युपनयवारणायुपनयतादृशसाध्यतावच्छेदकत्वतादृशसाध्यतावच्छे
 दकपर्याप्तप्रकारतावच्छेदकताकबोधत्वमेवशुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबोधत्वंवाच्यतथाचप्राचीनम
 तानुसरणमावश्यकमिति ॥ केचित्तुमहानसंतद्विन्नंचधर्मवद्विमचेतिबोधः परंतुतद्व्यमतेःभेदेनसंबन्धिनःप्रकारत्वात्नाति
 व्याप्तिरतःप्राचीनेत्युक्तमित्याहुः ॥ संवंधैस्वरूपसंवंधरूपहेतुमत्तावच्छेदकत्वभासन्नद्व्यर्थमप्याहुः ॥ पक्षिसाध्यतद्व्याप्यतावच्छेदकतावच्छिन्नवैशिष्ट्ये

यदिचमकिंपिद्विनिशेषसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतायाधर्मतावच्छेदकतामन्विशेषणं साध्यस्य हेतुविशेषणत्वेयाधिमोक्षितवच्छेदेन गारणं तथाचोक्तोप
 यकसामानाधिकरण्यस्यैवतदुपरि ज्ञाप्यतावच्छेद
 कसामानाधिकरण्यस्यैवतदुपरि ज्ञाप्यतावच्छेद

तावच्छेदकतामन्विशेषणं साध्यस्य हेतुविशेषणत्वेयाधिमोक्षितवच्छेदेन गारणं तथाचोक्तोप
 यकसामानाधिकरण्यस्यैवतदुपरि ज्ञाप्यतावच्छेद
 कसामानाधिकरण्यस्यैवतदुपरि ज्ञाप्यतावच्छेद

पंगपक्षे नाति व्याप्तिः

वच्छेदकः

साध्यः

ग० टी०

३८

३९

वे

तत्र

यपरकमागच्छ्यावेदितत्वेनेकमेवविशेषणंतेनानुपपन्नपक्षेपक्षतावेच्छिनेत्यस्यानिवेशेयत्तिंविदुर्मावच्छिन्नेसाध्यतावच्छेद
 कावच्छिन्नसाध्यावगाहित्वनिर्देशशुद्धत्वाविशेषेपिनिगमनेनानुपपन्नपक्षस्यावलंबनीयत्वात्केवलनिगमनाच्छाद्योपपन्न
 जायतेनिर्धर्मितावच्छेदककशाद्योधानंगीकारतापर्वतोवह्निमात्रित्यादिप्रतिज्ञाहोमनुषोनिर्धेकत्वेपिपर्वतपदेनमेदाकांक्षानिर्वहानत्रशा
 द्बोधोपपत्तेरित्युदाहरणमात्राभिधानमिति वदन्तिताम्रतमाह। निगमनइति। शुद्धत्वाविशेषेपर्वतश्चाद्रैधनप्रभववह्निमानितिवाक्यैर्निष्पा
 तिसमाशङ्कानिराकरोमि। विशेषणंतरेति। प्रतिज्ञायामिति। नचैयोयोधमवान्सवह्निमानित्युदाहरणवाच्यंतथाचनानित्याप्तिः।
 यदुपावच्छिन्नसाध्यकोदाहरणदिद्यदितन्यायांतर्गतत्वंशुद्धतद्वयविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वोपजनकत्वरूपप्रतिज्ञात्स एव शुद्धत्वा
 निवेशेय्यक्षतेरितिवाच्ये। पर्वतश्चाद्रैधनप्रभववह्निमान्हेमात्तयोयोधमवान्सवह्निमानित्यादिपंचवाक्यांतर्गतप्रथम
 वाक्यस्यप्रतिज्ञापदेनोक्तत्वात्। प्रकृतेति। तदुर्मावच्छिन्नसाध्यकोदाहरणदिद्यदितन्यायेशरीरेष्युद्धतदुर्मावच्छिन्नवैशि
 ष्ट्यावगाहित्वोपजनकवाक्यत्वरूपप्रतिज्ञात्वनिवेशात्तादृशन्यायांतर्गतत्वाभावेनेत्यर्थः। तावत्तैवान्तिप्रसंगवारणादुल्ल
 तरेशुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वनिवेशायर्थइतिभावः। चित्तनीयमिति। अननुपपन्नपक्षेकेवलनिगम
 नात्तुशाद्योधानिर्धेयत्वात्तिसममेवेतिनिगमनेत्यनित्यापिसंभवादीधितिकामणानुद्धातव्यमात्रानुसारणमनर्थकमेव।

भावेप्युपपत्तेरसमंभितित्वा सो ह्येव० तत्

मायनन छविवाश्रयत्वमित्तमायन २

उक्तैरिति केचित् न तेषु पत्रेषु न समं लोकेष्वेव एवं च निगमने इति व्यासि संशये १६ धृति कृता मुदा हर्षमात्राधि धाम मन्थ कंक्ष्यदि सित्ति चिंतायी तं न चोप न पार्थधि
प्रिजातगमर्थे नाशब्दो धत्वा यच्छिन्न न क तावच्छेद क विषयि ता निरु पक वर्ण स मुदा यत्वं उपनयां त भविष्य वर्त्तते परे तु व्याख्याय पद्यत्व विशेषणे न तद्वाच्यं

एवं यत्तु पक्षे केवलनिगमनाद्मादृहिरित्येषा च वैधेः मनुष्यं कथं संप्रदायानुसारेण प्रमाणपुनर्ग्रन्थधर्मिस्त्वर्थो ध्वजति
माद्यनिगमनेति याभिः अथ पुनरपि विषयकज्ञानस्यैव हेतुत्वान्ताधिउपनयनांतरनिगमनज्ञानमासायाति व्याप्तिर्भवत्येवेति
विस्तरीजं वेत्यासाधारणं रूपं साकच्यंतच्च तस्मानाधिकरणीभूत्वा वद्धर्माश्रयत्वं हेतुमत्त्वं वापथा मतं बोध्यम् । उपनयेति व्याप्यः पक्षे
नवेत्याकांक्षाविरहात् । एनाकांक्षितत्वादिति को वदति मानियाकांक्षायाः प्रसंगभावात् । शब्दजनकतामते पक्षतावच्छेदकप्रवेशवैयर्थ्यं
शंकते । अपि नान्वतनसितायाः प्रत्येकपर्यवसायिन्या तादृशजनकताश्रयवणे समुदायत्वं विवक्षणीयं तथा चोदाह
रणेति यापि दुर्वीरे वा स्वनिष्टनूनवन्नित्वानिरूपकत्वनिवेशे तद्वारणे तु उभयघटकेत्यादि विशेषणवैयर्थ्यापातादिति वाच्यं ।
उभयघटकेत्यादि विशेषणस्य व्युत्पत्त्यात् । अत एव समाधाने तन्निवेशयिष्यति । एतन्मते यत्किंचित्वा घनिवेशे संभवो
न भवति । ज्ञायमानं किंचित्वा घनिवेशे न विशिष्टजनकतामते पक्षतश्चेत्यहेतुत्वाद तत्सदप्रामाणिकत्वाभिप्रायेण समाधत्ते । जनकत्वस्य
नितादृशवर्णावृत्तिरमुदायत्वमर्थः न तु तादृशवर्णत्वसमन्विपतसमुदायत्वं उभयघटकेत्यादि विशेषणे प्रतिज्ञाहेत्वादिसमुदायस्यै
कदेशस्य प्रतिज्ञाघवरकत्वेन च वारणत्वा यत्किंचित्वं च प्रत्येकप्रतिज्ञा व्यवहारसिद्धये । अन्यथा समानानुपूर्वीकसकलप्रतिज्ञासु एक
जनकताश्रयज्ञानविषयतया एकप्रतिज्ञा व्यवहारपतेः । अत्र प्रसङ्गे रिति । तद्वारणाय च पक्षतावच्छेदको वद्विबुधत्वनिवेश आवश्यक

पित्त
मान

[illegible]

कश्चिदेषः। अथैतत्कल्पे उभयधटकभागद्वयापरि नत्वंयर्थसमानानुहर्षकिप्रतिज्ञाद्वयगतसमुदायत्वावच्छिन्नेऽतिप्रसंगवा
 रणायतादृशयत्किंचिच्छ्रुत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणताश्रयीभूतयत्किंचिज्ज्ञानविषयितानिरूपकवर्णसि मु
 रायत्तुनिष्टन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वस्यावश्यकतया तै नैवप्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिथ्यामिवारणसंभवात्। प्रतिज्ञामात्रजन्यवो
 धीयकारणताश्रयीभूतयत्किंचिज्ज्ञानविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्तुनिष्टन्यूनवृत्तित्वनिरूपकत्वस्यैवप्रतिज्ञा हेतु
 समुदायत्वेसत्वात्। नचतर्ह्युभयधटकभागद्वयापरितत्वनदीयतामितिवाच्यम्। तथा सति पक्षतावच्छेदकनिवेशवैयर्थ्या
 त्किंचिद्वर्मावच्छिन्नविशेष्यकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकशाब्दबोधत्वावच्छिन्नकार्यता निरूपितकारणताश्रयी नि
 भूतयत्किंचिज्ज्ञानीयविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वस्यसबद्धिमानितिसमुदायनिष्टस्यन्यूनवृत्तित्वनिरूपक
 तायाउदाहरणगतसमुदायत्वेसत्वात्। इत्थंचजनकत्वस्यत्वादितिप्रसङ्गेरित्यनसंदर्भाःसंगतिः। नचनिरुक्तावयवैरु व
 पंयतादृशशब्दावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताश्रयीभूतयत्किंचिज्ज्ञानविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्तननिष्ट
 न्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वनिवेशान्नासंगतिःसबद्धिमानितिसमुदायत्वेनिरुक्तावयवरूपत्वाभावेनतथाविधसमुदायत्व त्व
 निष्टन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वस्योदाहरणसत्वेनपक्षतावच्छेदकनिवेशावश्यकतादितिवाच्यम्। न्यायावयवत्वात्मकंताद

समुदायत्वे

शसमुदायत्वविशेषणं प्रवेश्यतन्निष्पन्नवृत्तित्वानिरूपकत्वेनातिव्याप्तिं संपाद्य पुनस्तद्वारणाय पक्षता वच्छेदक निवेशस्य
 प्रक्षालनाद्वातिन्यायपराहतत्वात् तथा विधेयैकदेशत्वनिष्पन्नवृत्तित्वानिरूपकतयाऽसंभवस्य वर्णत्वव्यापकत्वविवक्षेक्ष
 येववारणात् प्रतिज्ञामात्रद्वयक तानवच्छेदकं यत्तादृशसमुदायत्वं तन्निष्पन्नवृत्तित्वानिरूपकत्वं वा वाच्यं । न च पक्षता
 वच्छेदकावच्छिन्ने साध्यता वच्छेदकावच्छिन्न प्रकारक यत्किंचिच्छाब्दबुद्धित्वावच्छिन्न कार्यतानिरूपित कारणताश्च
 यीभूत यत्किंचिज्ज्ञानीयविषयित्वानिरूपक वर्णसमुदायत्वनिष्पन्नवृत्तित्वानिरूपकत्वमेव न्यायावयवत्वं तथा च न संदर्भासं
 गतिरिति वाच्यम् । दीधिति कृतैव प्रतिज्ञाहेतु इत्यादिना स्वप्नमुभयपदार्थस्य दर्शितत्वात् । वस्तुतस्तु उभयघटकसादिविशेष
 णं नैव प्रवेश्यते किंतु किंचिद्धर्मावच्छिन्ने साध्यता वच्छेदकावच्छिन्न प्रकारक यत्किंचिच्छाब्दबुद्धित्वावच्छिन्न
 कार्यतानिरूपित कारणताश्च यीभूत यत्किंचिज्ज्ञानीयविषयित्वानिरूपक वर्णत्वव्यापकसमुदायत्वनिष्पन्न
 वृत्तित्वानिरूपकत्वरूपत्ववृत्तविशेषणमेव तेनैव सकलरूपणवारणात् । एतेन प्रतिज्ञाद्वयात्मकसमुदाये प्रतिज्ञात्व
 व्यवहारेण तस्यापि लक्ष्यतया तद्वारणाय तादृशविशेषणं न देयमिति समाधानं परास्तम् । अत्रेदं समाधानं तथा स
 तिवद्भिन्नमहानसकालीनपर्वतो वद्भिन्नमिति प्रतिज्ञाया मव्याप्तिः यत्किंचिद्धर्मावच्छिन्नविशेष्यकवद्भित्वावच्छि

५ यदा उक्ता व्याप्तिवारणाया निरूपकत्वात् तद्वदशब्दको धेयपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यत्वोपादानात् सवच्छिन्नविशेष्यत्वोपादानात् सवच्छिन्नविशेष्यत्वोपादानात् सवच्छिन्नविशेष्यत्वोपादानात्

ग. ३०

४९

नप्रकारकशाब्दत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणताश्रयीभूतयुक्तिविज्ञानीयैर्निरूपकवर्णितव्यापकं वहिमन्महा
 नसमितिसमुदायत्वतन्निष्पन्नवृत्तितानिरूपकत्वस्य तादृशप्रतिज्ञात्वे सत्वात् । तद्वदशब्दको धेयपक्षतावच्छे
 दकावच्छिन्नविशेष्यकत्वनिवेशेऽपि वहिमत्यवर्तकालीनपर्वतो वहिमानिति प्रतिज्ञाया मव्याप्तिरतोऽनिरूपकत्वा
 तंपरित्यज्य उभयघटकेत्यादि विशेषणवृत्तितन्यायावयवत्वनिवेशे उदाहरणेऽतिव्याप्तेः पक्षतावच्छेदकानुसरणसंग
 तिर्निति । न च भद्राचार्यैर्जनकताश्रययुक्तिविज्ञानमेवोक्तं तथा च तेषां विषयितायां तादृशजनकतावच्छेदकता
 पर्यंतं न विवक्षणीयं प्रयोजनाभावादित्यभिप्रायो लक्ष्यते इह तु चिंत्यते प्रतिज्ञासहकारेणावयवांतरस्यापि तादृशश
 ब्दोपत्तावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताश्रयीभूतसमूहात्वं न ज्ञानविषयतया हेत्ववयवैऽतिव्याप्तिरतो विष
 यितायां जनकतावच्छेदकत्वभावस्य कं तादृशजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयिता च प्रतिज्ञानिरूपितान
 हेत्ववयवनिरूपितेति न तत्रातिप्रसंगः । इत्थं च पक्षतावच्छेदकानिवेशेऽपि नोदाहरणेति व्याप्तिः । किं चिद्वर्मावच्छिन्नवि
 शेष्यकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकशाब्दत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितोदाहरणज्ञाननिष्ठजनकतायां सवृत्ति
 मानित्येकदेशविषयित्वावच्छेदिकानुदाहरणविषयित्वेति तादृशविषयितानिरूपकवर्णित्वे सति समुदायत्वस्य

एवमित्यादिप्रतिज्ञाभिः अतएव कथं प्रवेशाच्च

त ननु पक्षतावच्छेदकमि ३

नत्राभावहेतुं सत्युभयचरकेत्यादिविशेषणं त्यज्यतां यद्वा तादृशविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वप्रवेशेऽदाहरणत्वस्य ता
दृशवर्णवृत्तित्वेनातिव्याप्तिरिति साध्यसाधनविशिष्टधर्मिबोधकवाक्यद्वयपदकभागाधरितत्वमपि विशेषणं तथा स
तिजनकतावच्छेदकत्वपर्यन्ताविवक्षणेऽप्युदाहरणवारणमिति चेत् अत्र केचित् जनकतावच्छेदकत्वं विषयतायां न
देयमेव किंतु यत्किंचिज्ज्ञानत्वेनावयवांतरविषयकज्ञानमेव ग्राह्यते न हेतुवयवेनातिव्याप्तिरिति तन्न च तया सत्यु
दाहरणज्ञानस्याप्यवयवांतरविषयकत्वाद्यत्किंचिज्ज्ञानशब्देनाग्रहणादेवातिव्याप्तिवारणे पक्षतावच्छेदकवैपथ्यस्य न
लेपेत्तात्प्रवयवीतरशब्देन हेतुवयवग्राह्यतेनोदाहरणमित्येकशेषस्य कर्तुमशक्यत्वात् उभयचरकेत्यादिविशेषणवैय
र्थ्यापाताच्च विलुप्तप्रतिज्ञाभेदोदाहरणभेदद्वयानुयोगितावच्छेदकान्यत्वमेव प्रतिज्ञाघटकत्वमिति न दोषः । अन्ये
व तु जनकतावच्छेदकत्वं न प्रवेश्यमेव किंतु हेतुवयववारणाय तादृशजनकताश्रययत्किंचिज्ज्ञानीयं स सर्गतात्पर्यविषयता जात्यवति
पर्याप्त्यधिकरणपर्याप्तसमुदायत्वमेव विवक्षणीयं प्रतिज्ञाघटकत्वं तु प्रतिज्ञाघटकतावच्छेदकतत्त्वसमुदायत्वमि
न धर्मवत्त्वं मत्तंग जो नील इति प्रतिज्ञाघटकगजो नील इति भागप्रतिज्ञैकदेशप्रतिज्ञोभयसमुदायवारणाय उभयचरके
त्यादिविशेषणसाफल्यमुदाहरणातिव्याप्तिश्च यथा स्थिते वेत्ताहं । अत्रोपाध्यायाः । प्रतिज्ञासहकारेणावयवांतरस्यापि

जुदाहरणसाधकमता
दवाधरितत्वमप्येव
व

जनकतावच्छेदकत्वं विषयितायां हेतुवारणाय निवेश्यं तादृशविषयितानिरूपकवर्णवृत्तित्वमुदायत्वपक्षेऽप्रवेत्यादिविशेषणसाधक्यमिति चे
चित्

गरी०

४२

५२

दृशबोधजनकत्वाच्चानिध्यानिवारणायपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेषकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकशा
 दृशबोधतावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणतायाश्चानुपूर्वीप्रकारकज्ञानत्वेनावच्छिद्यतेप्रवर्त्यतावच्छेदकतादृश
 नुपूर्वीमत्तमप्रतिज्ञात्वमित्येवसत्त्वार्थोऽभ्युपेयः। अत्रावच्छेदकत्वमेतन्निरिक्तवृत्तित्वापर्वतोद्बुद्दिमान्पर्वतोद्बुद्दहन्वा नित्या
 दिवाक्यज्ञानानांविभिन्नकारणतापक्षेएकैकानुपूर्वीप्रकारकज्ञानत्वस्याध्यापकतयाऽसंभवइत्यतएवकारणताय
 क्षोऽवलंबनीयः। तथाचनिगमनानुपूर्वीसाधारणान्यतमप्रकारकज्ञानत्वस्यप्रकृतपक्षेप्रकृतसाध्यशब्दबोधज
 नकताध्यापकतयानिगमनेऽतिव्याप्तिरतोऽनतिरिक्तवृत्तित्वनिवेशः। तथाचप्रतिज्ञामात्रवृत्तिसकलानुपूर्यन्त्यतम
 प्रकारकज्ञानत्वस्यतत्समनियततयातादृशान्यतमवत्त्वमादायलक्षणमन्वयः। पक्षतावच्छेदकानिवेशेनिगमनेयत्तिं
 विद्वद्भावच्छिन्नेसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकशाब्दबोधतावच्छिन्नकारणतायाः सत्त्वेनप्रतिज्ञाज्ञानत्वासत्त्वेनच
 संभवइत्यतःपक्षतावच्छेदकप्रवेशः। एवंसाध्यतावच्छेदकानुसरणस्यापि कृत्यबोधयम्। अनुबन्धगपक्षेनुशुद्धसाध्यता
 वच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकत्वमावश्यकतेननिगमनज्ञानमादायनासंभवः। अथवाअवच्छेदकत्वसुरूपसंबन्धविशेषएव
 परत्वन्यज्ञानतिरिक्तवृत्तिधर्मएवस्तीक्रियतेएवंचपक्षतावच्छेदकाद्यननुसरणेप्रतिज्ञानुपूर्वीप्रकारकज्ञानत्वापे

व

मता ४

स ५

४२

ग० शी०

४३

५३

नायातिः। न द्विषयितास्तादृशकारणानतिप्रसक्तत्वात्। न हेतुदेशे गतो नील इत्यत्रातिथ्यामिस्तु प्रतिज्ञाभावाच्चटकत्वं प्रवेश्य
वारणीयेति भट्टाचार्याणामाशय इति सस्मदर्थिनो विदां कुर्वन्। न चैवमपि प्रतिज्ञाघटकत्वं व्यर्थम्। भागवारणाय लाघवेन ता
दृशवर्णत्वसमव्यापकसमुदायत्वस्य वाच्यत्वात्। एवं पूर्वतो वहिमानित्यनंतवाक्यपरितसमुदायस्यैव तादृशसमुदायत्वं न प्रति
ज्ञाभावेत्यसंभवोऽनो ज्ञानेयत्वं चित्तनिवेशः एवं च यादृशप्रतिज्ञाज्ञानहेतुत्वादिविषयकमेव तज्ज्ञानविषयताया उभयत्रापि स
त्वात् न केवलं प्रतिज्ञाभावात् निसमुदायत्वस्य न ह्यापकता संभवतीत्यनायत्याजनकतावच्छेदकयत्किं चिज्ज्ञानीयविषयितायाः
अशेषे निवेश्यतया नोदाहरणतियातिप्रसक्त्येतदित्यत उदाहरणदित्यस्य तदेकदेशदित्यर्थमभिप्रेत्य सवहिमानियेकदेश
तादृशविषयितानिरूपकत्वसत्त्वादतिथ्यासिं प्रदर्शयति। एवमिति। उभयेति। यत्तु पूर्वकल्ये एतत्कल्ये चोभयेत्यादिविशेषणा
मननुषंगपक्षे एव अननुषंगपक्षे तु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्ने शुद्धत्वापादानादेव वारणादिति तन्नाश्रितिरूपवत्त्वांत निवेशस्य दू
षितत्वात् सत्तावच्छेदकनिवेशोत्तरं प्रयोजनाभावेन व्यापकत्वमात्रस्य हेयत्वात् केवलप्रतिज्ञाजन्यबोधमादाय केत्यद्वयेपि प्रति
ज्ञाहेतुसमुदायानुषंगपक्षेपि उभयेत्यादिविशेषणस्यैवैवश्यकत्वात्। अननुषंगपक्षे तु प्रयमादिनिगमनां तभागवारणाय
शुद्धत्वनिवेशः आवश्यकः। विशेषवाचकपदान्योभयवृत्तकभागद्वयावृत्तित्वादिति। वस्तुनस्त्वनलक्षणे पक्ष विशेष्यकसा

यवारणा २

वा २

४३

ध्यप्रकारकशब्दबुद्धिर्वापर्याप्तजन्यतावच्छेदकतानिवेशः तस्यैव विशेष्यवाचकपदान्यत्वस्यैवैयर्थ्यात्परित्यागेवेति न तादृश
 भागेऽतिव्याप्तिरिति दिक् । ननु प्रतिज्ञाघटकत्वनिवेशेऽपि सवह्निमानिति भागे वार्यत इति पक्षतावच्छेदकं व्यर्थमित्यत आह ।
 नत्विति । एवं च गुरुतरप्रतिज्ञाघटकत्वनिवेशोऽन्याप्य इति भावः । अथान्यायावयवशब्देन न्यायांतर्गतित्वे सति उभयघ
 टकभागद्वयाघटितत्वमात्रनिवेशे रमाधवः पूज्यः सदाशिवो वंद्य इति प्रतिज्ञैकदेशे रमाधवः पूज्यः शिवो वंद्य इति भागेऽ
 तिव्याप्तिः रमाधवादिप्रतिपाद्यस्यैव रमाधवादिप्रतिपाद्यत्वात्तादृशशब्दत्वावच्छिन्नजनकतावच्छेदकविषयित्वाकत्वस्य
 तादृशभागे सत्त्वात् । न चैतल्लक्ष्यमेव पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकशब्दत्वा
 वच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताश्रयसमुदाय एव प्रतिज्ञात्वव्यवहारेण तादृशसमुदायेऽपि नियामकसत्त्वेन तद्व्य
 वहारस्येष्टत्वादिति वाच्यम् । तस्य लक्ष्यत्वे तत्रावयवलक्षणलक्ष्यतायाच्चावश्यकतया अवयवलक्षणाव्याप्तिः । रमा
 धवः पूज्य इत्यादिसमुदायत्वावच्छिन्नभेदस्य रमाधवः पूज्य इति भागे सत्त्वेन स्वस्मिन् स्वभेदा सत्त्वेन प्रतिज्ञाघन्यतम
 त्वरूपावयवत्वाभावात् । प्रतिज्ञाघटकत्वघटितावयवत्वाभावाच्च । न हि सभागस्तन्यायांतर्गतप्रतिज्ञाऽथ न त
 न्यायावयव इति संगच्छेत । तस्माद्यादृशानुपूर्वीविशिष्टवाक्ये न्यायावयवत्वव्यवहारस्तादृशन्यायावयवविशे

= यास्तव प्रतिज्ञात्वस्यैवावयवलक्षणघटकत्वादिति भावः = ३

ग० टी०

४४

५५

व एव प्रतिज्ञेति वक्तव्यं एवं चरमाधवः पूज्य इत्यानुपूर्वी विशिष्ट एव वा केन न्यायावयवत्वव्यवहारेण तस्मैव तदवयवत्वं
न तु तदेकदेशस्य तादृशानुपूर्वी विशिष्टवाक्ये एव च प्रतिज्ञात्वमिति वक्तव्यमिति तदेकदेशस्य प्रतिज्ञालक्षणलक्ष्यताया तत्रा
तिव्याप्तिर्वज्रलेपापितैव। अत एव ननु मत्तं गजो नील इति न्यायात्तर्गतस्य गजो नील इति भागस्य न्यायात्तर्गतप्रतिज्ञाय
वहारा निमित्तत्वेन तत्रातिव्याप्तिरतो लक्षणांतरमाह प्रतिज्ञाघटकत्व इति गोपालनाथानां द्वितीयावयवलक्षणा
वतारणमपि संगच्छते अन्यथा प्रतिज्ञैकदेशस्य प्रतिज्ञालक्षणस्यैवावयवलक्षणा स्यादिति तद्वत्त्वेन तत्रातिव्याप्ति
कथनमसंगतमेव स्यादिति। न चात्र प्रतिज्ञाघटकत्वनिवेशान्नातिव्याप्तिरिति वाच्यम्। न तु प्रतिज्ञाघटकत्व
मपीति संदर्भविरोधात्। एवं सवह्निमानित्युदाहरणे एकदेशस्य तत एव वारणे पक्षतावच्छेदकानुसरणवैयर्थ्या
च्चेति चेत्तार्किकैकदेशवारणाय प्रतिज्ञामात्राघटकत्वमेव निवेशनत्वादाहरणाघटकत्वमपि प्रयोजनाभावाद् उदा
हरणे एकदेशस्य तदुत्तरपक्षतावच्छेदकनिवेशेनैव वारणादिति भट्टाचार्याणां माशयादिति। ननु यदि प्रतिज्ञाघट
कत्वं न निवेश्यते तदानीलपर्वतो वह्निमानित्यादि स्थलीयप्रतिज्ञालक्षणस्य पर्वतो वह्निमानितितदेकदेशः तिव्या
प्तिः। न च प्रतिज्ञामात्राघटकत्वमुक्तमेवेति वाच्यम्। यत्र भागतद्वतोः समानार्थतया पक्षतावच्छेदकनिवेशे पिना

रामः

४४

४ = यत्किंचिद्धर्मविशिष्टे इत्यनेन बहिर्मानित्येकदेशवारणम् =

तिव्याप्तिर्वारयितुं शक्यते तत्रत्यप्रतिज्ञाविशेष एव तदुपाशनं न सर्वत्रैत्याशयेन शङ्कते। यद्यपीति। नन्वनुषंगपक्षे निगमने
कुरेशेऽयं बहिर्मानिति भागेऽतिव्याप्तेः सर्वत्रापि प्रतिज्ञाघटकत्वमावश्यकमिति चेन्न। पक्षविशेषकसाध्यप्रकारकवो
धेऽयं बहिर्मानित्यानुपूर्वीप्रकारकज्ञानस्यैव हेतुतया निगमने तादृशानुपूर्व्या एवाभावेनानतिप्रसंगात्। यथा श्रुताभिप्रा
येण वेदं। सकृदेति। पर्वतो बहिर्मानित्यादि स्थलीयप्रतिज्ञालक्षणस्य तदेकदेशे गीर्वाणगुरुणाप्युपपादयितुमशक्य
त्वादिति भावः। इदं तु बोध्यम्। तादृशजनकतावच्छेदविषयितानिरूपकवर्णत्वव्यापकसमुदापत्तनिवेशेऽपि प्रतिज्ञो
दासीनसमुदायेऽतिव्याप्तिः न्यायांतरगतत्वेन तद्वारणेऽपि प्रतिज्ञाहेतुघटकसमुदायेऽतिव्याप्तिः तद्वारणाय तादृशसमुदा
पत्तनिवृत्त्यनवृत्तित्वानिरूपकत्वं न निवेशयितुं शक्यते प्रागूहितत्वात् किंतु भयघटकेत्येव एवं सति प्रतिज्ञादये
ऽतिव्याप्तिरवशिष्यते सापि यत्किंचित्प्रतिज्ञात्वाश्रयतदनाश्रयो भयघटकभागद्वयाद्यदितत्वं प्रवेशपवार
णीयेति। उपनयइति। इव्यव्याप्यधूमस्यापि इव्यत्वेन साध्यत्वादिति भावः। विषयता समवायाभ्यां साध्यसाधन
भावस्य ज्ञानव्याप्यज्ञानवानित्युपनयेकदेशेऽतिव्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकरूपवैशिष्ट्यमेव निवेश्यमूर्द्ध
मत्रावधातव्यम्। पर्वतो बहिर्मानिति प्रतिज्ञाभेदेऽप्येत्यादौ अन्ययितावच्छेदकमेव तथाविधविषयितानिरू

प्रतिज्ञानैकदेश इति व्यवहारे तु प्रतिज्ञात्वे एकदेशत्वानवच्छेदकत्वं एकदेशत्वे प्रतिज्ञात्वानवच्छेदकत्वं वा प्रतिज्ञात्वसाधनाधिकरण्ये
नैकदेशभेदे वा २

स्वाध्यायक

ग.टी० पदवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वत्वेन प्रतीयते। तद्वर्म धर्मितावच्छेदकीकृत्य प्रतिज्ञा पदस्य तादृशसमुदायत्वत्वेन तद्वर्म
४५ बोधकत्वात् पर्वतपदं प्रतिज्ञेति प्रयोगस्तु उद्देश्यतावच्छेदकव्याप्यत्वविशिष्टपर्याप्तिसंबंधेन विधेयान्वयारपि वार्यते।
४५ पर्वतपदे प्रतिज्ञात्वमिति तु विधेयतावच्छेदकव्याप्यत्वविशिष्टपर्याप्तिसंबंधावच्छिन्ना विधेयतासंबंधेन विधेयार्थ इति। यान्व
प्रतिज्ञां विधेयतायास्तत्त्वसमानाधिकरणकृतिध्वंसासमानकालीनहते विधेयत्वजन्यत्वाभ्यामन्वयः। आघट
तेः सकलवर्णानुकूलत्वात् प्रतिज्ञाध्वंसाद्विधेयत्वव्याप्यधिकरणकालोत्पन्नवर्णधीनशाब्दबोधाननुकूल
त्वोभयसंबंधेन ध्वंसवत्वमिति दिक् ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ॥ राम ॥ ॥ ७ ॥

दि तदर्थमिति प्रयोजकांतं प्रतिज्ञां प्रतिपाद्य विशिष्टार्थबोधपरिचायकमात्रमावाक्यपदं चोभयघटकभागद्वया
घटितत्वे सति उचितानुपूर्वीकावपवाघटकपरायद्यपि वाक्यस्यार्थ इति विग्रहस्तथापि फलतो वाक्याभेदस्य जनकेलाभात् तस्मा
वकीति मसत्रविशेष्यभागस्य वैयर्थ्यात् प्रत्यागः। अन्येति। उद्देश्यत्वमिच्छाविषयत्वं तथा च पर्वतवह्निव्याप्यधूमसाध्यकानुमितिमुद्दिश्य
कथंचिद् तद्विरोधिव्यापकाभाववता ग्रहणित्यर्थे पत्रपर्वतपदकवह्निसाध्यकधूमहेतुकन्यायप्रयोगस्तत्रोपनयेवह्निव्याप्यधूमसाध्य राम०
कप्रतिज्ञावाक्यतोभिन्नत्वेन सामान्यतोऽपि प्रतिज्ञाव्यवहारभावादतिव्याप्तिरित्यर्थः। प्रतिज्ञाव्यवहारेति। पक्षसाध्यविशेष ४५

प्रतिज्ञाव्यवहारेति। पक्षसाध्यविशेष ४५
तत्प्रतिज्ञाप्रविष्यतीत्यादौ प्रागभावाप्रतिपक्षोक्त्यधिकृत्य प्रविष्यत्वं तत्र प्रतिज्ञेति। तद्विधेयत्वसाध्यधिकरणकालोत्पन्नध्वंसप्रतिज्ञेति प्रागभावात्। यत्र
तिज्ञेति वजाधीनशाब्दबोधाननुकूलत्वोभयसंबंधेन प्रागभावात् तत्प्रतिज्ञाध्वंसाद्विधेयत्वव्याप्यधिकरणकालोत्पन्नध्वंसप्रतिज्ञेति प्रागभावात्। यत्र

उत्तरितं

ग.टी०
४६

५६

स्वस्येतिस्वनिष्ठमिति। स्वंप्रतिज्ञात्वेनाभिमतं। इदानीं एथ कया दशसाध्यवेत्यस्य व्याहृतिमाह। यत्साध्यवत्त्वमिति। यादृशसाध्य
कृत्वस्य न्यायोपदेशः निवेशेऽनुमितावपि तादृशसाध्यवत्त्वं नास्त्येव एकैवेतस्य निवेशनीयत्वात्। तथा च यादृशं तद्वत्तत्त्वमवशिष्टं
तादृशलक्षणमुपनयवाक्ये उपपादयति। यत्तद्वत्त्वमिति। अनुयत्पक्षकानुमितिसमानविषयकत्वं शाब्दबोध एव कथमुक्तोप
नयेऽतिव्याप्तिमिति चेन्न। व्यापारानुबंधिविषयतया तद्विषयकत्वात्तेऽप्यहा समानविषयकत्वमित्यस्य समानविषयकत्वात्तद्वो
धजनकज्ञानविषयत्वमित्यर्थः। इत्येति। इत्थं व्याप्य धूमोऽपि इत्थं त्वेन साध्य इति भावः। एकधर्मावच्छिन्नपक्षकत्वनिवेशस्य व्या
हृतिवत्त्वं भूमिकामारचयति। एतदिति। सिषाधयिषयान्यायप्रयोगांगीकारे यो यो धूमवान्सर्वहिमान् यथापर्वत इत्युदाहर
णसंभवेन सर्वहिमानिति भागस्यापि पक्षतावच्छेदकावच्छिन्ने प्रकृतसाध्यप्रकारकबोधजनकत्वमस्त्वेनैकधर्मावच्छि
न्नपक्षकत्वनिवेशेऽतिव्याप्तिरुत्तराहरणा घटकत्वस्यावश्यकत्वे तेनैकैकधर्मावच्छिन्नपक्षकत्वनिवेशव्याहृतिर्न संभवत्ये
वेत्युक्तत्वं नगीकारपक्षानुसरणं। एवं च तत्प्रयोजनभावेन तदनिवेशादुदाहरणे कदेशः। तिव्याप्तिवारणायैकधर्मावच्छिन्न
पक्षकत्वनिवेशनमिति भावः। न्यायघटकत्वमात्रमिति। न चरसाध्यवः पूज्यमाध्यवत्वादित्याहो माध्यवः पूज्य इति भागः। तिव्याप्तिः। अ
ग्रे स माध्यास्यमानत्वात्। प्रतिज्ञाः घटकमात्रेति पाठे मात्रपरं न्यायि रित्तबोधजनकहेतूपनयनिगमना घटकत्वस्यैवैयर्थ्यं।

रामः
४६

वक्तुं। तदेकदेशेति। प्रतिज्ञावदकतानवच्छेदकधर्मवत्त्वमितियावत्। घटकतावच्छेदकत्वं च प्रतिज्ञात्वम् न वृत्तिवे सति प्रतिज्ञावृत्ति
 त्वेतेन प्रतिज्ञाभेदानुयोगिज्ञावच्छेदकत्वोक्तौ प्रकृतपक्षकत्ववैयर्थ्येपिन सतिः। सवद्भिमानपथापवाणमयइत्युदाहरणैकदेशवा
 रणयैकधर्मैति। अग्नेः स्वयं बलसंरणपरिच्छत्यपक्षतावच्छेदकादिनिवेशप्रयोजनस्य प्रदर्शनीयत्वात् सास्त्रिदानीं तद्यावृत्तिरित्या
 शयेनाह। वस्तुतश्चाप्यस्येति किंचिद्वर्मावच्छिन्नविशेष्यकानुमित्यादिघटितस्यातिनन्यायत्वघटकप्रतिज्ञात्वघटकान्यनानतिरिक्त
 विषयकत्वनिर्वाहः। निर्धर्मितावच्छेदकैपरोसज्ञानाभावात्। अनतिप्रसक्तस्यामहानसंवद्भिर्मादित्यादित्यायावृत्तेस्तथाचपर्वतोव
 द्भिमानधर्मात् यो यो धर्मवान् सवद्भिमानवद्भिः व्याप्य धर्मवानयमिति महानसादिपरेदंपदघटितपंचकस्य न्यायत्वापत्त्या तदा घवाको
 प्रकृतलक्षणानित्यासिर्बोधात् तस्यालोकात् यो यो धर्मवान् सवद्भिमानित्यादिवाक्यचतुष्टयघटकवाक्यस्यायत्किंचिद्वर्माविशिष्टहेतुवि
 शिष्टहेतुत्वप्रतिपादकत्वादिरूपयत्किंचिद्वर्माविशिष्टघटितहेतुसाहरणदिलक्षणसत्त्वात्। तथाचपर्वतोवद्भिमानधर्मात् यो यो
 लोकवान् सवद्भिमानित्यादिवाक्यघटकाघवाकोऽतित्यासिः। अनतिरिक्तविषयत्वेनान्यथासिद्धिर्निरस्यति अनतिरिक्तेति प्रकारांतरे
 णान्निवेशेनेव स्यात्। अतित्यास्यलनतापत्तिरतस्संनिधेयत्वात्। अनतिरिक्तविषयकत्वमित्यनुषज्यतोऽजेति कल्पे प्रह
 तानुमितौ आलोकनिर्णयज्ञानज्ञाप्यत्वं भासतेन वद्भिनिष्ठमिति हेतुजन्यबोधस्य तद्विषयकत्वाभावो नास्तीत्यतित्यास्यलनकतापत्ताव

ष २

प्रकृतानुमित्यविषयाविषयकत्व २

[illegible][illegible]

हेतुनिष्ठस्यावाधितत्वादेर्युक्तालाय

केचिन्निगमनघटकतत्पदस्याबाधितत्वादिविशिष्टहेतोरुपशान्तथाबाधितत्वात्तदिहेतुशान्तताप्यबाधप्रकारकस्ततोबोधः यद्वाभिगमनाद्यालिविशिष्टहेतुशान्तताप्यत्वेनबलादेवोधिः तत एकबाधितयाप्रतिषेधनार्थेनोपिप्रकारेणप्रतिषेधनताप्यत्वेनबोधनेकिंप्रयोजनमित्याकांक्षायामबाधितत्व

ग० टी०

४८

५४

सा

तन

वादि

वीतरेभ्यस्तस्यासमस्तत्वेप्रतिज्ञादिघटवसाध्यवाचकपरसमानानुपूर्वोक्तसाध्यवाचकपरदेनैवोदाहरणादिप्रयोगइतिनियमाद्य
 नेतरेभ्योभिधतेइत्याकारप्रदर्शनस्ययुक्ततयातथानभिधाययन्नपृथिवीतरेभ्योभिधतेइत्यन्यानुपूर्वोप्रकारेणसाध्यनिर्देशोःसं
 गतइत्यतश्चाहप्रतिज्ञादाविति। एकेनैवसमानानुपूर्वोक्तपरदेनैवसाध्यनिर्देशोऽवेतिनियमोमसर्वत्रेत्यर्थः। सर्वत्रेत्युक्तेः क्वचित्स्थले
 तथाप्रकृतोसंभवेपिनव्यतिरेकुदाहणेपरितरत्तनपृथिवीपृथिवीतरेभ्योभिधतेइत्यादौयनेतरभिन्नतनपृथिवीत्यादेरपिकथं संप्रदाय
 सिद्धत्वात्। अन्वयपराहरेणुपदभेदप्रयुक्तार्थभेदभ्रममुदाहरेकेनेत्यादिनियमः। तेनोक्तनियमानंगीकारेण। अत्रैकेनैवपदेननतुप
 दह्येनेत्यर्थः। तेनप्रतिज्ञावाकोइतरेभ्योभिधतइतिपरदह्येनसाध्यनिर्देशोपिनसतिः। तेनेतरपदस्यपृथिवीतरार्थकत्वेनेतिव्याख्या
 नमश्रुदंतथासतितेनेसाध्यनिर्देशोप्राक्प्रतिज्ञादावितिपक्षसंगतिप्रसंगात्। परदह्येनसाध्याधनिर्देशनियमनिराकरणेपियन्नपृथि
 वीतरेभ्यस्त्यादिपृथिवीपरधरितोदाहरणकथंतायाः। अनिवृत्तेः। साध्यवाचकपरदह्यस्यप्राथमिकत्वेनतत्कथंतायाः। अनुदयात्तन्नि
 राकरणस्यानुपयुक्तत्वाच्च। ननुतत्संख्यायानिरुद्धत्वंनैवाकोतदुपगमवीजंकिंतुस्वायत्तेश्चप्रयोगेइतिन्यायएवनिर्दिष्टत्वात्। सणि
 क्तीत्यादिपदेतरपदेननीलपर्वतादिपक्षकप्रतिज्ञासुकराहृतुतथाविधेतरपदापृथिवीतरपदधरितासुकरेतिविशेषमनसिकृत्या

राम०

ज्ञान

य

हाविशेष्येति। प्रकृतानुमित्यनिवर्त्यसंशयानिवर्तकत्वस्य स्यात् नतिरिक्तविषयकत्वस्य सत्वेऽप्यप्युक्तं कीदृशमन्यूनविषयकत्वं निवेश्यत इ
ति पृच्छति। अन्यूनविषयकत्वं हीति। सर्वस्मादिति। यस्तथावच्छेदककोटौ सर्वस्मादित्यस्या निवेशो हेत्ववयवेनातिव्याप्तिः संभवति। तज्ज
न्यबोधे सर्वज्ञाप्यत्वस्यातिरिक्तस्य भानात्। अतस्तत्र सर्वस्मादिति निर्देशः। एवं च प्रकृतानुमितावपि सर्वज्ञानज्ञाप्यत्वभानादेतुजम
बोधेपितभ्रानेप्यनतिरिक्तविषयकत्वमस्य तमिति भावः। एवमप्येयं पंचमं तस्य यस्तथावच्छेदककोटिनिवेशस्येदमेव प्रयोजनं दृष्ट
व्यम्। कालिकसंबंधेन हेतुतया विभक्त्यर्थे हेतुत्वान्वया कालत्वेति। प्रमेयं हेतुत्वं। प्रमेयं तादृशं न यस्तथावच्छेदकं बोध्यं। प्रमेयनिष्ठहे
तुत्वमिति वाच्यं। प्रमेयादित्यत्र ज्ञापकत्वं यंचमर्थ इति मते। तस्य विशेष्यत्वेनैव भानात् प्रमेयनिष्ठहेतुत्वं तदर्थो बोध्यः। तथा यदंसा
ध्यं बोधयत्विति तास्य भ्रमसंभवार्थं सर्वनामेति। साध्यव्याप्यबोधजनकत्वेन तास्य र्यविषयं चेदंतथा यदमिति तथा भ्रमसंभवः। येतु
तास्य भ्रमं प्रकारेण कल्पयित्वा कोदाहरणः नतिरिक्तविषयपदानिवेशः। तिव्याप्तिं संगमयंति तन्मते। क्रमेण दर्शयति। तास्य भ्रमे
लेति। नञ्पदं यत्पदार्थजलादिविशेषितस्वार्थबोधयत्विति तास्य भ्रमेणैव सार्थः। भूतलं परिचिंतमानयेत्यादौ तास्य र्यप्रसिद्धमाह
रेति। नचेवंपश्यमगोधावतीत्यादौ दर्शनविशेषणमगविशेषणतयाः। इत्यातार्थभानस्यानुभवसिद्धस्य विलोपप्रसंगः। धावतिमग

अर्धतानाबलेरुशरीरावलिभलेका
प्रियाजीकरणफातकबोदुपे-

नाचयधो ५ इतिभुत्तावपिनामार्थः-आरब्धाताथी विशोधितत्वेनविशेष्यइतिनाचनद्वयः ५

ग०ली०
४२
५९

संपश्येसादिशाब्दबोधोयगमेवाकाभेदोदुर्कारः। अथमृगकर्तृकंयद्वावनेतस्येतिबोधोभ्युत्पत्तिवैचित्र्यात्। नीलोघरोभवतीत्यादौ
नीलकर्तृकंयदसाधारणधर्मात्मकंभवनेतदाश्रयोघटइतिशाब्दबोधस्यान्यत्रस्वयंस्वीकारादितिचेन्न। औमंत्रयशिष्योधावति
अस्तिनंदुलःपचतीत्यादौतथाप्यगतेरितिचेन्न। धात्वर्थेतरविशेषणतावच्छेदकतायाः। स्थातार्थभानस्यानभ्युपगमात्। प्रवृत्तेचधाव
नाश्रयमृगादेःस्वकर्मकत्वसंबंधेनदर्शनायनयः। एतद्योगस्येतदुलःपचतीतिप्रयोगवारणाय। अथविशेष्यिनामा
र्थक्रिययोःसासादृश्यकरोभावांगीकारात्। क्रमांमुनाररस्यबोधिसदस्यादौधात्वर्थज्ञानेनारदस्यकमेतासंबंधेननसासादृश्यः
किंतुतादात्म्यसंबंधावच्छिन्नप्रकारितारूपेइतिपदार्थः। स्वान्वयिनस्तस्यानेनाभिधानान्नारदस्यदशम्यमाप्रोतिपदिकार्थमात्रेत्
दनुशासनात्। तादृशप्रकारितायामेवावृत्तिज्ञानप्रयोज्यत्वंक्रमासदार्थोऽन्वेतीतिनकोपिदोषः। अतएवचैत्रोधावतिमृगःपश्य
तीत्यादिकाप्रतिज्ञानचपुष्पजिघ्रतिचैत्रस्यादावात्मनश्चैत्रपदार्थत्वेपिपश्यचैत्रःपुष्पजिघ्रतीत्यादौशरीरविशेषएवतदर्थोवा
चः। आत्मनस्तदर्थत्वेअस्ति सौरभंपश्येतिप्रयोगवारणायलौकिकविषयिताएवोचसंबंधत्वादयोग्यतायत्तेः। तथाचसमवायेनत
त्रधात्वर्थीअयत्नानयोदुर्घटइतिवाच्यम्। अवच्छेदकतासंबंधावच्छिन्नान्नयत्नादेराख्यातार्थत्वस्यगंधलौकिकसाक्षात्कारानुक्

राम०
विशेष्यतायां

५। नामार्थप्रतिविमलपस्विमुखविशेष्यत्वे

नेया

तत्राणसमीपपुष्पनयनादेर्कोजिघ्रस्यर्थत्वस्योपगमेनादोषात्। अथैवमिदं गुरुभ्यः पूर्वम्योनमोवाकुं प्रशास्महे विंदेम देवतां वाचमम
तामात्मनः कलामिस्यादौ नैयायिकाणां कागतिः। शब्दिकानां वाणी प्राप्तिरूपेदं पदार्थविषयकाः स्वसमानकर्तृकायानमः पदघ
दितवाक्यप्रयोगोत्तरकास्तीनतया बोधसंभवादिति चेन्न। वाक्यांतरार्थघटकतया तत्रियापरस्येदं पदस्य तत्रोपसंरानवैयर्थ्यस्याशा
विशेषणेरं पदार्थप्रकारकतत्रियाविशेष्यबोधप्रसंगस्य च वारणाय तत्र शादिकानां वाक्यभेदस्यैतया पिकानामदोषात्। पचति
भवतीत्यादौ च यावद्वृत्तिर्भवनाश्रयतेति न बोधः। पचति पदे आख्याता नर्थक्यप्रसंगात्। नापि यावद्वृत्तीभावनाश्रय इति बोधः। आ
ख्यातार्थस्योद्देश्यत्वाभावात्। किं तु यावद्वृत्तिरुत्पत्त्युत्पत्त्याश्रयतेत्याकारः। ननु यावद्वृत्तिरुत्पत्त्याश्रय इत्येव बोधोऽस्त्विति चेन्न। प्रत्ययार्थ
योरन्वयस्याभ्युत्पन्नत्वात्। अथैव कर्तृकयावद्वृत्तिर्भवनाश्रयतेति बोधोऽस्त्विति चेन्न। संख्याकालान्यप्रत्ययार्थस्य विशेष्यत्वेनैव प्रवृत्त्यर्थ
ः न्याता न पचति भवतीत्यादिसु आधेयतारूपवृत्त्यनियामकसंबंधावच्छिन्नाभावात्। तत्रादेवन प्रयोगः। चैत्रः पचति भवति त्वं पचसि भव
तीत्यादिप्रयोगानां प्रामाणिकत्वे स्वकर्तृकत्वसंबंधेनैव चैत्रसंबंधादीनां यावद्वृत्तिरुत्पत्तिरिति दिक्। अनिवेशादिति। पचतावच्छेदकविशि
ष्टसाध्यतावच्छेदकविशिष्टावगाहिशाब्दत्वस्य कदाचित् कार्यतावच्छेदकत्वेपि निरुक्तान्यनविषयकशाब्दत्वस्यातथात्वेन निवेशासंभवादि
त्यर्थः। ननु प्रमेयहेतुत्वं प्रमेयं प्रमेयादिस्यादौ हेत्ववयवेऽतिव्याप्त्याऽप्यंकल्पः पूर्वमेव दर्शितः तदिदानीं तत्त्वमनुसृत्यातिव्याप्तिपाने संरभो
संगतिरित्यत आह। अथवेति। अत्राप्रथमकल्पे पचति पचतावच्छेदकविमर्शतिरिक्तविषयकत्वेन तावत्प्रवृत्तपक्षे साध्यतावच्छेदकसंबं

द्वैशि
न

था

प्रकृतपक्षाघटकव्यतिरेकव्याप्तिघटकप्रकृतं ^{निरूपितं} प्रमेयहेतुत्वं साध्याभावव्यापकत्वात् नानाहितं प्रवेशं तेन साध्याघटितव्यतिरेकव्याप्तिबोधकं

ग-१० धेनप्रकृतसाध्यनिश्चयानिवर्त्यसंशयानिवर्तकत्वं प्रमेयं प्रमेयादित्यादौ हेतावतिव्याप्तेः। पक्षसाध्यविषयतान्यविषयताशून्यत्वोक्तौ
 ५३ न संसर्गतामादायासंभववृत्तिचेत्तापक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतासाध्यप्रकारताशून्यत्वस्योक्तत्वात्। धर्माद्विमतः सधर्मेत्यादि
 वारणाय प्रतिज्ञार्यमव्याप्तिः प्रकृतपक्षाघटकत्वेन प्रकृतसाध्यप्रकारतानिवेश्या। विशिष्टहेतुसंबंधघटकसाध्यप्रकारतायां तादृशविशेष्यता
 ५० निरूपितत्वाच्च निगमनेऽतिव्याप्तिः। पर्वतः प्रमेयकालीनवद्विमानिति प्रतिज्ञासंग्रहाय साध्याभावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताप्रवेश्या
 व हेतुत्वं प्रमेयवदेतुत्वाज्ज्ञेयत्वत्वादेत्यादौ हेतुत्ववधारणायान्तरत्वे साध्याभावच्छेदकनिवेशः। हेतुत्वं प्रमेयं वा प्रमेयं प्रमेयादित्या
 दौ धर्मितावच्छेदकाप्रवेशेन तादृशविशेष्यतानिरूपितसाध्यप्रकारतासत्त्वान्नातिव्याप्तिप्रसंगः। पर्वतोवद्विमानवद्विमसर्वतादृ
 च धर्मशून्यत्वादित्यादौ हेतुत्ववयवे धर्मितावच्छेदकप्रवेशे तु प्रकृतपक्षमुख्यविशेष्यकत्वं वाच्यं। तच्च निरूपकत्वस्यान्यसाध्याघ
 टकयसतावच्छेदकावच्छिन्नविषयत्वानिरूपकत्वोभयसंबंधेन तादृशमुख्यविशेष्यतावत्त्वं तेन हेतुत्वं प्रमेयं प्रमेयत्ववदेतुत्वा
 दतिधर्मशून्यत्वादित्यादिहेतौ नातिव्याप्तिः। साध्याघटकत्वनिवेशस्यैव तः पर्वतकालीनवद्विमानित्यादौ नातिव्याप्तिः। न्यायावयव
 त्वोपादानात्तदेकदेशबुदासः। अथवा प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यविषयकत्वं यद्विर्भूतविषयिचाशून्यत्वं तत्तादृशविषयताशा
 त्तिनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबंधकतानवच्छेदकत्वं विर्भूतत्वात्तार्थः। वद्विसामग्रीत आलोकवान्यवर्तौ द्विमानवद्विसामग्यादित्यादौ
 तादृशानतिरिक्तविषयकप्रकृतसाध्यशाब्दबोधजनकस्य हेतुत्वं प्रमेयं प्रमेयादित्यादौ तथाविधप्रकृतपक्ष

य

प्रामाण्यप्रसंगः

ग० टी०

५१

घटकीभूतः

51

अत्र चानुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयवशादबोधजनकत्वमित्यत्र शब्दपरं यथेष्टं अनुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयवज्ञानवत्त्वस्यैव सम्यक्त्वा
 दितियद्युचेततदा घटशब्दो गुण इति प्रतिज्ञाघटितन्यायघटकोदाहरणैर्देवैकेश्यैर्गुणवर्मान्यत्वे सतिसत्तावानुसंगुणोपधाघटशब्दो गु
 ण इति शब्दरूपदृष्टान्तघटशब्देऽनित्यामिस्तिद्विशेषकगुणत्वोपनीतभानरूपप्रावणप्रत्यक्षे घटशब्दो गुण इत्याकारके तादृशस्य विषय
 विधया जनकत्वात्। दृष्टान्तघटकशब्दस्यापि प्रतिज्ञाघटकशब्दसमानानुपूर्वीकतया प्रावणस्य तादृशानुपूर्वीरूपपक्षतावच्छेदकप्रका
 रकत्वेन गुणत्वरूपसाध्यप्रकारकत्वेन च प्रकृतानुमितिस्त्यन्यूनानतिरिक्तविषयकत्वाच्च। सत्तादिभानविरोधिसामग्री वशाद्वासत्ताघना
 नानादनुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकत्वं। अत्र प्रतिज्ञाप्रत्यक्षमादाय तद्वद्वर्णेषु नातिव्याप्तिरभिहिता तस्याग्रिमवर्ण इत्यावगा
 हित्वेनातिरिक्तविषयकत्वात्। नन्वेवमपि प्रतिज्ञाघटकीभूतघटशब्द एवातिव्याप्तिः कुतो नाभिहिता तस्यापि गुणत्वेन रूपेण स्वविषयक
 प्रत्यक्षजनकत्वादि दाहरणाभिधानं निर्वीजमिति चेन्न। गुणत्वेन प्रतिज्ञाघटकघटशब्दप्रत्यक्षं नोयतुमर्हति। प्रतिज्ञाप्रवणस्य
 वैगुणत्वरूपविशेषणोपस्थितेरभावात् विशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानस्य कारणत्वात् उदाहरणघटकस्य च घटशब्दस्य गुणत्वेन प्रत्य
 क्षं संभवेति। तत्पूर्वं प्रतिज्ञापैव गुणत्वोपस्थितेरिति तावत्पर्यंतानुसरणं। न च को गुण इति जिज्ञासयैव गुणत्वोपस्थितेन रूपेण प्रति

राम०

ज्ञाघरकघरशब्दप्रत्यक्षसंभवतीति तावत्पर्यंतानुसरणं किमर्थमिति वाच्यम् । प्रतिज्ञावाक्यासर्वे नियमतोजिज्ञासायाः सर्वत्र सत्त्वे माना
 भावात् । अतएव जिज्ञासाबोधकवाक्यानि विहाय पंचवाक्यानामेव न्यायत्वमस्ति । कृतं नवीनैः । ननु धत्वरत्नादिना प्रतिज्ञायाः कथं श्रवणं
 यत्वादीनां पूर्वमनुपस्थितेरिति चेन्न । अनुपस्थितस्य गुणत्वस्य भानानं गीकारेण अनुपस्थितानां घत्वादीनां भानस्य सिद्धंतसिद्धत्वात् । प्र
 त्यक्षभिनेद्यत्वादिना शब्दज्ञाने एव विशेषणज्ञानमुद्राया घत्वादिज्ञानस्य हेतुत्वात् । दृष्टापि वा घत्वादिनिर्विकल्पकं स्वीकार्यमिति । इदं तु
 बोध्यम् । उत्तरत्वं ध्वंस एव स चानुपस्थितोऽपि पूर्ववर्णस्य संसर्गः । उत्तरवर्णप्रत्यक्षं तत्संसर्गेण पूर्ववर्णोपनीतमानात्मकं । एवं पूर्वव
 र्णविशिष्टोत्तरवर्णोपनीतमानात्मकं तृतीयवर्णप्रत्यक्षमिति । रीत्याचरमवर्णप्रत्यक्षमित्येकः पंथाः । ध्वंसस्य संसर्गत्वे मानाभा
 वात् । प्रत्यक्षे आनुपूर्वी न भासते किंतु ध्वंसं ज्ञात्वा ध्वंसरूप पूर्ववर्णोत्तरत्वप्रकारकं मानमस्य परः पंथा इति । दृष्टान्तरूपशब्दस्य
 ति । ननु दाहरणघटकस्य घटशब्दो गुण इति वाक्यस्य प्रतिज्ञावाक्यरूपदृष्टान्तबोधकत्वस्यैव सत्त्वेन कथं तद्व्यतिरिक्तमिति चेन्न । दृष्टान्तोरु
 पपत्तेः नेनेति युक्त्या दृष्टान्तरूपेण स्य दृष्टान्तबोधकत्वार्थात् । शब्दपदे दत्ते च शब्दबोधस्य हेतुवैशिष्ट्यावगाहिता नतिरिति । यत्पि सुपष्टं
 भवति । ननु । साध्येति । अभावे प्रतियोगितासंबंधेन भेदस्य भानात् । मात्रेयादिन चैव व्याप्तिविशिष्टसंबंधबोधस्य लेहेतुव्यापकताव
 च्छेदकवद्विज्ञानात्साध्यतावच्छेदकेतरानवच्छिन्नप्रकारवत्त्वं निगमनेऽसत्त्वमिति चेन्न । निरवच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकार्थक्यावच्छे

संयमितावउदकम्

सुखित्वा. अंशतोवाधानं अधिकरण भाता च.
लाध्येतरूपेण

वयवांतरेणोतिबोध्य। एकवाक्यताचयत्किंचिदेकविषयताप्रयोजकत्वंविषयतांतरनिरूपितत्वस्यनद्विशेषण
त्वात्। विशिष्टेति। मुद्रपर्वतत्वावच्छिन्नेतादृशवद्वित्वावच्छिन्नबोधेच्छायाविशिष्टपर्वतत्वावच्छिन्नेतद्वोध
जनकेननिबद्धसंन्यादीपितेति। तादृशेति। तस्मादितरेभ्योभिद्यतइत्येवनिगमनोपगमात्। इ
यंतस्मान्नेतराणीति। पक्षपदघटितंतुं संप्रयविरोधात्। नूनतांशंकते। यद्यपीति। भानंविषयतात
थाचमानेमानादित्यत्रानन्वयादाह। ज्ञानेइतिसाध्यसामानाधिकरणपदकाधिकरणस्यसाध्याधिक
रणत्वेननिवेशेऽधिकरणत्वावच्छिन्नेसाध्यमानंयुत्याद्यसाध्येनरूपेणनिवेशेनिरवच्छिन्नेतद्ज्ञानमाह।
विशेषेति। यद्वेति। अवच्छेदकावच्छेदेनोद्देश्यत्वेऽधिकरणकपक्षेपिव्यावृत्तिर्द्वेष्टा। पाचांपक्षैकदेशे
नदृष्टांतइत्यतः। यमिति। हेतोः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नघटितत्वलाभायप्रमेयत्वस्यसाध्यतानुसरणं।
वक्ष्यमाणेति। साध्यतावच्छेदकनिवेशव्यावृत्तिदानायपंचम्यर्थपक्षकप्रतिज्ञास्यतइत्यादिनाहेतुत्वंप्र
मेयाद्वाच्यत्ववत्प्रमेयादितियोहेतुर्वक्ष्यतेतत्साध्यवतः पक्षत्वेतद्वेतावेवपक्षतावच्छेदकनिवेशव्यावृत्ति
रित्यर्थः। यत्तुपक्षमुख्यविशेष्यकत्वनिवेशान्नायंदोषइतितन्नप्रमेयाद्वाच्यत्ववद्वेतुत्वंपक्षः तादात्म्ये

उपपदेइतिनिगमनेयतस्मादिति। तत्पदार्थेव्यावृत्तिर्नास्ततेइत्याशयः ५

जन्यज्ञानविषयतात्वप्रमाजन्यज्ञानविषयतेति५

५३
५३

नस्वरूपसंबंधेनवाप्रमेयंसाध्यंस्वरूपसंबंधेनतादात्म्यसंबंधेनवाप्रमेयंहेतुस्तत्रप्रमेयादितिहेत्ववयवेऽ
तिव्याप्तिः। साध्यतावच्छेदकसंबंधस्यैतदूलेऽनिवेशस्यवक्ष्यमाणत्वात्। अस्मन्मतेतुपक्षतावच्छे
दकपर्याप्तविशेष्यतावच्छेदकताकत्वनिवेशान्नातिव्याप्तिः। किंचजन्यज्ञानविषयतात्वाद्वाच्यत्ववज्जन्यज्ञा
नविषयताजन्यज्ञानविषयतात्वप्रमाजन्यज्ञानवत्तीतिनिरूपितत्वसंसर्गकप्रतिज्ञायांजन्यज्ञानविषयता
त्वादितिपक्षमुख्यविशेष्यकबोधजनकेहेतावतिव्याप्तिः। जन्यज्ञानविषयतात्वप्रमाजन्यज्ञानविषयतेति
त बोधस्यसाध्यतावच्छेदकसंबंधेनजन्यज्ञानविषयतात्वप्रमाजन्यज्ञानरूपसाध्यप्रकारकत्वात्तत्त्वबोध
मवान्वहेरित्यादिवारणमस्यनमनिन्नज्ञानजन्यज्ञानविषयत्वस्यैवंचमर्थत्वात्। यदिचज्ञानज्ञाप्य
त्वेवप्रकृत्यर्थमानंतदास्वविषयकप्रमाजन्यज्ञाननिरूपितत्वसंबंधेनजन्यज्ञानविषयतात्वसाध्यकोक्त
हेतावतिव्याप्तिरितिमुख्यत्वसाध्यतावच्छेदकसंबंधयोर्निवेशविपर्याप्तिनिवेशआवश्यकइतिपक्षतावच्छे
दकनिवेशोदुर्वारः। संशयेति। संशयेसत्येवनिज्ञासौदयात्। संदिग्धेऽर्थेन्यायः प्रवर्ततइतिसिद्धांतात्। विपरीतो
ज्ञावकपरविजिगीषयान्यायप्रयोगोजत्यः। वादेति। प्रथमतः संशयनिवर्तकसाध्यनिश्चयसत्त्वेपिअनुमिते

भ्रमभित्तवचदितस्य५

६ पर्वतला व छेदेने नि अ व छेद का व छेदेने हेतु सता बोध को त्रोचनयः उदाहरणे यत्पदस्य पक्षता व छेद का व छिः परत्वं प्राप्त को दृष्टांत प्रयोग एव. प्रति

वानुमितिचरमकारणपरामर्शप्रयोजकन्यायसंपादिकेतिभावः जगदीशेनतुन्यायलक्षणेसाध्यसंशयकाली
नत्वंविशेषणमुपातंतच्चसिषाधयिषास्थलेप्रतिज्ञादिवाक्यपंचकस्यालक्ष्यत्वमभिप्रेत्यापरेतुतस्यलक्ष्यत्व
मभिप्रेत्यसिषाधयिषासाध्यसंशयकविप्रतिपत्त्यन्यतरकालीनत्वंतदर्थइत्याहुः। एवंसिद्धिसत्त्वेसिषा
धयिषाविरहेप्रतिज्ञादिपंचवाक्येतिव्याप्तिवारणायसिषाधयिषाकालीनत्वंदेयमितितेनोक्तंतत्रसिद्धस
सत्त्वेन्यायेऽव्याप्तिरतःपक्षताकालीनत्वंतदर्थइतितदुभयमपिब्रूयेत्युपेक्षितम्। यादृशेति। हेतुत्वंवद्विम
द्वरेरित्यादेनिरूपितत्वंसंबंधः। निर्वाच्यमिति। अन्यूनविषयकत्वशरीरिसाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्न
त्वनिवेशादितिभावःजन्यतेति। उदाहरणवारणायजन्यताविषयितयोर्निवेशःप्रतिज्ञामात्रात्। प्रतिज्ञा घटकत्वं
त्वसमानाधिकरणत्वेसतिप्रतिज्ञात्वावच्छिन्नमेदानुयोगितावच्छेदकंयत्वं। हेत्वाद्यघटकत्वंतुन
निवेश्यतेप्रयोजनाभावादितिभावःअत्रचानतिरिक्तविषयकत्वनिवेशपक्षेसाध्यतावच्छेदकसंबंधविष
यकतादृशनिश्चयानिवर्त्यसंशयानिवर्तकत्वंतदमेविवक्षणीयंतावतैवचसामानाधिकरण्येनतत्सा
ध्यप्रतिज्ञायांभावच्छेदकावच्छेदेनतत्साध्यकप्रतिज्ञालक्षणातिव्याप्तिःअथावच्छेदकावच्छेदेनसाध्याभाव

न तादृशं नो धेनवन्मतेनानां क्षितित्वात् तेन न कश्चिदर्थविरोधः तत्रापि नानाधिकरण्येन प्रतिज्ञायाः मुदाहरणात्तादृशं नो धातुत्पत्तेः
स्वार्थान्नबोधमादप्यदाशितोदाहृत्यैकदेशेन विचार्य प्रतिज्ञाप्रत्यक्षवत्पदनप्रत्यक्षपरविति—

संशयस्यापि तादृशशब्दबोधनिवर्त्यतया कथं नातिव्याप्तिः। न च तादृशानि श्रयनिवर्त्यता वच्छेदकतानवच्छेदकं
 यत्संशयवृत्तिविषयिता वृत्तिरूपं तद्विशिष्टावच्छिन्ननिरूपिप्रतिबंधकता वच्छेदकविषयिता शून्यत्वं तदर्थः। तादृशं
 च पक्षता वच्छेदकव्यापकता विशिष्टसाध्याभावप्रकारितात्वमिति न दोष इति वाच्यम्। एवमप्यवच्छेदका वच्छे
 देन साध्याभावसंशयप्रतिबंधकताया अपितथा विधनि श्रयत्वव्यापकतयोक्त रूपस्य तन्निवर्त्यता वच्छे
 दकतानवच्छेदकत्वासंभवादिति चेन्न। तादृशानि श्रयत्वव्यापिका साध्यसामानाधिकरण्येन साध्यवता
 नि श्रयत्वा व्यापिकाया प्रतिबंधकता तदनिरूपकसंशयः अवच्छेदका वच्छेदेन साध्याभावसंशयस्तमादा
 यानतिप्रसंगात्। अपि तन्निरूपितनिवर्त्यता वच्छेदकतानवच्छेदकेत्यदि प्रागुक्तविवक्षणमावश्यकमन्य
 थोक्तसंशयस्य सामानाधिकरण्येन साध्याभावसंशयत्वेन तन्निवर्त्यतया संग्रहापत्तेः। तादृशानि श्रयत्व
 व्यापकप्रतिबंधकता कत्वसामानाधिकरण्येन साध्यावगाहित्वा वच्छिन्नप्रतिबंधत्वोभयशून्यसंशय ए
 वानिवेश्यः अवच्छिन्नत्वं स्वरूपसंबंधविशेषः न वैवमप्यसंभव इति वाच्यम्। अवच्छेदका वच्छेदेन साध्या
 वगाहिताविरहविशिष्टतत्प्रतिबंधकता वच्छेदकविषयिता शून्यत्वस्य वाच्यत्वात्। सामानाधिकरण्येन प्रति

ज्ञायांतज्जन्यबोधस्यदैवादवच्छेदकावच्छेदेनसाध्यावगाहित्वेऽतिव्याप्तिर्दुर्वारितिचेतर्हितादृशावगाहिता
 वहिर्भूततादृशविषयिताशून्यत्वस्यवाच्यत्वात्। उक्तसमूहालंबनबोधेचतादृशवहिर्भूतसामानाधिकरण्ये
 नसाध्यावगाहितायाःसत्त्वेननदोषःतद्वहिर्भूतत्वंचयक्षेतादृशसाध्यावगाहित्वानवच्छिन्नप्रतिबंधक
 तावच्छेदकत्वंतदवच्छिन्नप्रतिबंधकत्वानवच्छेदकत्वंवायथामनीषमुपादेयानचैतादृशप्रयासःकिमर्थदृ
 त्तिवाच्यमसाध्यतावच्छेदकसंबंधश्चान्यूनविषयकत्वदत्तेनप्रविष्टःप्रयोजनाभावादित्यग्निमग्नंधदर्श
 नेनेदृशरीतेरेवाभिप्रेतत्वात्। नचसंग्रहःसामानाधिकरण्येनप्रतिज्ञापरःइत्यवच्छेदकावच्छेदेनप्रतिज्ञा
 लक्षणेतद्वत्तेतन्निवेशेनबाधकमितिवासाध्यतावच्छेदकसंबंधनिवेशस्यप्रयोजनसत्त्वेनतदभावक
 थनासंगतिःतद्वत्तेसाध्यतावच्छेदकसंबंधविवक्षायाअवच्छेदकावच्छेदेनप्रतिज्ञालक्षणेऽस्यावश्यकत्वेतांवि
 स्मृत्यदीधितिंकृदुक्तपूर्वप्रयोजनंत्वापयित्वातत्स्मरणमात्रेणातन्निरस्यदीधितिकृतांप्रयोजनंतरानिधा
 नस्यप्रामादिकत्वापत्तेश्चयद्यपिसाध्यतावच्छेदकविषयकतादृशनिश्चयानिवर्त्यसंशयानिवर्तकबोधं
 सामानाधिकरण्येनसाध्यावगाहित्वेनविशिष्योक्तप्रयासमंतरेणैवावच्छेदकावच्छेदेनतत्साध्यकप्रति

संबंध

ज्ञालक्षणसुवचंतथापिविशेषणंतरपूरणमपेक्ष्यावच्छेदकावच्छेदेनसाध्यावगाहित्वघरितान्यूनविषय
 कत्वदलप्रवेशएवस्यादितितदुपेक्षेति। सामानाधिकरण्येनतत्साध्यकप्रतिज्ञालक्षणस्यावच्छेदकावच्छे
 देनतत्साध्यकप्रतिज्ञायांतुनातिव्याप्तिः शुद्धसाध्यतावच्छेदकसंबंधविषयकप्रतिज्ञार्थनिश्चयेसामावौना
 एव धिकरणमात्रेणसाध्याभावसंशयविरोधितायाअसत्त्वान्वायेषात्। एवंवेदान्तीअन्यूनविषयकत्व
 दलएवानायत्यासाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नत्वंसाध्यप्रकारतायांनिवेश्यं। तथाचपक्षतावच्छेदका
 वच्छेदेनतत्साध्यकप्रतिज्ञावारणायअनवच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नसाध्यावगाहित्वंनि
 वेश्यसामानाधिकरण्येनतत्साध्यकप्रतिज्ञायाः सामानाधिकरण्येनप्रतिज्ञायामतिव्याप्तिवारणायपक्ष
 तावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यावगाहित्वंनिवेश्यावच्छेदकावच्छेदेनतत्साध्यप्रतिज्ञायाश्चलक्षणंकुलितंन्या
 यत्वघटकप्रतिज्ञायामेतन्निवेशेउदाहरणैकदेशेनवार्यतइतिविशेष्यदलेतन्निवेश्यमित्याशयेनाहाव
 च्छेदकेति। यद्वेतिक्वचित्पाठः अन्यूनविषयकत्वदलेआपाततःसाध्यतावच्छेदकसंबंधंनिवेश्यदर्शित
 व्यावृत्तिनिराकरणमयुक्तमित्याशंक्यं नयघटकेत्यादिविशेषणसत्त्वेपूर्वाव्यावृत्तिस्तत्परित्यागेचा

मिमापीत्याशयवानाह। यदेत्ववतारणीयं। ननु हेत्वर्थविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यबोधमादाय प्रतिज्ञाहेतुसमु-
 दायेऽतिव्याप्तिरत आह अनतीति। समुदायः प्रतिज्ञाहेतुसमुदायः। तथा विधवो धः प्रतिज्ञामात्रार्थबोधः। सच
 प्रतिबंधकवशादेत्वर्थविषयको बोध्यः तादृशबोधेति। प्रतिज्ञामात्रविषयिताया एवावच्छेदकत्वेन तादृश-
 समुदायविषयिताया अनवच्छेदकतयाऽतिव्याप्त्यभावादिति भावः। तादृशेति। प्रतिज्ञामात्राघटकत्वनिवेश-
 कत्येहेत्वर्थबोधकमागघटितप्रतिज्ञामात्रार्थबोधवृत्तिर एकदेशार्थबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितज-
 नकतामादाय हेत्ववयवैकदेशेऽतिव्याप्तिरतो व्यापकत्वनिवेशः। तादृशेति। प्रतिज्ञाहेतुविषयकज्ञानजन्य
 प्रतिज्ञामात्रार्थविषयकशाब्दबोधनिष्ठजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयिताप्रतिज्ञामात्रनिरू-
 पितैव तन्निरूपकवर्णत्वसमनैयत्यस्य तादृशसमुदायत्वेऽसत्त्वान्नातिव्याप्तिः॥ प्रतिज्ञाहेतुजन्यप्रतिज्ञाहे-
 त्वर्थशाब्दबोधनिष्ठजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदिकाप्रतिज्ञाहेतुनिरूपितविषयिताविभवतीति तन्नि-
 रूपकवर्णत्वसमनियतत्वस्य समुदायत्वेऽसत्त्वान्नातिव्याप्तिरतोऽतिरिक्तेति पदसार्थक्ये एवं च ता-
 दृशबोधस्यातिरिक्तविषयकत्वान्नातिव्याप्तिरिति। नवप्रतिज्ञाहेत्वंतजन्यशाब्दबोधनिष्ठहेतुविशेषितहेतु

तत्

त्वविषयकशब्दबोधत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णत्वसमनियतसमुदा-
 यत्वस्य हेत्ववयवे सत्त्वात्तत्रातिव्याप्तिवारणायानतिरिक्तपदसार्थक्यसंभवाद्यथा श्रुतन्यायावयवत्वप-
 रिह्यागो व्यर्थ इति वाच्यम् । अनतिरिक्तपदाद्युपादानेनिरूपकान्नविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितज-
 नकतायाः हेतुज्ञानेऽसत्त्वेनातिव्याप्यभावात् । हेत्वं तसमुदायस्य प्रकृतपक्षविशेष्यकहेतुज्ञानज्ञाप्यप्र-
 कृतसाध्यप्रकारकशब्दबोधत्वस्यैव जन्यतावच्छेदकतया तद्भूतकान्नविषयकत्वस्यापि तथालेन तद-
 वच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदिकासमुदायनिरूपितविषयितापि भवतीति तत्रातिव्याप्तिवारण-
 तिरिक्तपदसार्थक्यात्तदुक्तिनिवेश्येति । अन्यथा प्रतिज्ञाहेतुसमुदायस्योक्तरीत्यैव वारणोत्तनिवेशनमनर्थ-
 कस्यादित्यर्थः । अत्रेदं बोध्यं । एतत्कल्पेऽभयघटकभागद्वयाद्यदित्वचतुष्टयं तु निवेशाद्वै प्रयोजना-
 भावात् । किंतु प्रतिज्ञाहेतुमयघटकभागद्वयाद्यदित्वमात्रं तथा च यद्यपि तदुपादानेऽपि अत्र यमादि-
 निगमनात् तवारकतयाऽनतिरिक्तविषयकत्वसार्थक्यसंभवाद्धेत्वं तत्र वारणेऽपि न क्षतिरिति तस्यागप्रदर्शनं
 व्यर्थं तथापि तेनैव हेत्वं तवारणेत्यश्नात्तद्वै यर्थमभिप्रेत्य प्रथमत एव तस्यागोदर्शनः । यद्यपि अत्र

मादिनिगमनांतेऽनतिरिक्तविषयकोवो^{धो} बोधो^{न्वय} बद्धिमानिति भागस्याबोधकत्वात्। प्रतिज्ञायां तु सोऽस्ती
 तितमादाय तज्जनकतावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वमात्रोक्तौ प्रतिज्ञाहेतुमय
 घटकभागद्वयाघटितत्वमावश्यकं। प्रतिज्ञोदाहरणसमुदायत्वादिवारणाय प्रतिज्ञात्वाश्रयतदनाश्रयेत्या
 धर्थश्च तथापि यथाश्रुतदीधितेस्तथा लाभात्मकारांतरस्यादृष्टकत्वाद्वा समनैयत्यमेव निवेशितमिति।
 नन्वेवं समानार्थकप्रतिज्ञाद्वयादिविषयकज्ञानस्य निर्वक्तव्या न्यूनानतिरिक्तविषयकयत्किंचिच्चाव
 बोधजनकतया तत्रातिव्याप्तिरित्याशंका मि^{श्र} रापस्यानिशंकुरुते। समानार्थकेति। उभयघटकेत्यादि
 विशेषणनिवेशकत्वेपितस्य लक्ष्यताया एव स्वीकार्यत्वात्। तादृशसमुदायत्वनिष्पन्नवृत्तित्वानि
 रूपकत्वरूपविशेषणं तु अनतिरिक्तयदर्थेयर्थप्रियानमणिकृतसमत्तमिति भावः। तादृशबोधनिष्ठेति
 प्रकृतानुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकप्रतिज्ञाप्रतिपाद^न संपूर्णा र्थविषयकबोधनिष्ठेत्यर्थः। प्रतिज्ञा
 मात्राघटकत्वमेवेति। प्रतिज्ञात्वसमानाधिकरणत्वे सति प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नमेदानुयोगितावच्छेद
 को यो यस्तद्भिन्नधर्मवत्त्वमेवेत्यर्थः। न चैतत्कल्पे उदाहरणादिघटकसंबद्धिमानित्यादिनागवारण

न मशकमिति वाच्यं। पूर्वकल्येस्वरूपयोग्यतारूपजनकतानिवेशेऽप्येतत्कल्ये फलोपधानरूपजनकतायानिवे
 शनीयत्वात्। न नून्यनोतिरिक्तविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशेनैवैकदेशानिव्याप्तिवारणसंभवेऽप्रति
 ज्ञामात्राद्यटकत्वमपिन निवेशं प्रयोजनाभावादित्याशंका निरस्यति। अन्येति। ननु प्रतिज्ञामात्राद्यट
 कत्वेऽस्ति अन्यनोतिरिक्तविषयकशब्दबोधवृत्तिजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविधयितानिरूपक
 वर्णत्वसमनियतसमुदायत्वं यथैवमित्तत्र व्यापकत्वं व्यर्थं हेत्वर्थबोधकभागघटितप्रतिज्ञास्य हेतु
 ज्ञानस्य तादृशबोधानुधायकत्वादिति चेन्न। अतिमान्निध्येन तद्विषयकप्रतिज्ञाविषयकसमूहात्वं
 नैकलोपधानं संभवतीति हेतुवैकदेशेऽतिव्याप्तिर्न तदाहरणादिघटकवद्भिन्नमत्यदादिविषयकप्रति
 ज्ञाविषयकज्ञान इत्यभिप्रायात्। अत्र च हेत्वर्थबोधकभागघटितप्रतिज्ञायामपि प्रतिज्ञामात्रार्थबो
 ध एवान्वितसंधिस्तत्र प्रतिज्ञाहेत्वर्थबोधमादाय हेतौ संपूर्णलक्षणोपरि श्रुतिव्याप्तिरग्रेभिधाने
 पिनसंदर्भासंगतिः। अन्यनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशेन तद्वारणात्तत्पक्षे अवयवाद्यटके स
 स्यैवैयर्थ्यं। तत्र च स्वरूपयोग्यतारूपजनकताया एव प्रवेशात्प्रतिज्ञैकदेशवारणाय व्यापकत्वं हेत्वं तवार

हेत्वैकदेशेन
 र्थः

नवमोऽंशः प्रतिज्ञाभात्राघटकत्वशरीरे प्रतिज्ञात्वसामानाधिकरण्याप्रवेशान्नातिव्याप्तिप्रसक्तिरिति किं तत्तावद्विशेषणे नोत्तराभ्यां एवमपि प्रतिज्ञाभात्राघ
 टकत्वं संप्रति विवक्षितं विशेषप्रतिपक्षि प्राप्तात् नः प्रयोजनमिति प्रतिज्ञात्वसामानाधिकरण्यात् व्याहृतां न चोपलक्षणं न नतिप्रसक्तं हेतुगर्भं x तथा विवक्षणे x
 एण्यव्याप्यत्वमनतिरिक्तविषयकत्वं च निवेशनीयमिति भावः अवयवाघटकत्वप्रतिज्ञाघटकत्वप्रति
 ज्ञाभात्राघटकत्वं चात्रानतिरिक्तविषयकत्वोपादानेपि अन्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशाव
 श्यकतां प्रदर्शय वयवाघटकत्वनिवेशवैयर्थ्यमाशंकते न चेति अन्यूनविषयकत्वनिष्ठावच्छेदकता
 कत्वमेव जन्यतायां निवेश्यं नत्वच्छेदकतापर्याप्तिरिति वक्ष्यते अन्यथा प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्य
 प्रसक्तेः तादृशसमुदायजनितो विशिष्टवैशिष्ट्या गाहिवोधस्तन्निष्ठविशिष्टवैशिष्ट्यावच्छिन्नजन्यता वगाहित्वा
 यानिरुक्ता अन्यूनविषयकत्वपर्याप्तजन्यतावच्छेदकताकत्वाभावात् व्याहृतां न चोपलक्षणं न नतिप्रसक्तं हेतुगर्भं
 घटका एकदेशवारणाय पर्याप्तिनिवेशः अत्र प्रतिज्ञात्वहेतुत्वादीनापचानामेवावयवत्वपर्याप्तावच्छे
 दकतया तादृशपंचधर्म व्यापकं न्यायत्वमेयत्वावच्छिन्नविषयत्वमेवेति तादृशविषयताकान्यत्व
 स्य केवलप्रतिज्ञाविषयकज्ञानेपि सत्त्वेनासंभवं इत्यतो यत्किंचिद्दुर्मतिः तादृशविषयताकं यज्ञानं
 तदन्येत्यर्थः एवं च प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नविषयतायां अवयवत्वपर्याप्त्यवच्छेदकीभूतप्रतिज्ञात्वरू
 पयत्किंचिद्दुर्मव्यापकतया प्रतिज्ञाने तादृशविषयताकत्वसत्त्वेन न तादृशविषयताकान्यत्वमस्तीति

ता

असंभवा रणाय व्यापकत्वनिवेशः-आनुकूल्यवच्छिन्नविषयताया व्यापकत्वान्नक्षतिः ५

५८

५८

भावः हेत्वादि समुदायत्वव्यापकविषयताकमेदकूट निवेशान्ना संनवचचपूर्णे तत्प्रतिज्ञामात्रा घटकत्वशरीरेयति
ज्ञात्वसामानाधिकरण्याप्रवेशान्नातिव्याप्तिरिति किं तथा विवक्षितो लेति वाच्यं एवमपि तथा विवक्षणे प्रतिज्ञामा
त्रा घटकत्वं संपूर्णमेव न निवेश्यमित्यधि प्रायात् निश्चयोजनमिति प्रसिद्धे कदेशस्य तावता विचारणात् प्रतिज्ञात्वपर्या
प्तवच्छेदकत्वनिवेशे प्रतिज्ञात्वमात्रनिवेशेनैव निर्वाहेशेषवैयर्थ्यस्यादत्तोऽवयवत्वपर्याप्त्युपादानं तेनायमा
दिनिगमनांतभागेऽपि अतिव्याप्तिसंगतिः ननु तथापि धूमादालोकवान् पर्वत इत्यादौ धूमादिति हेत्ववयवेऽति
व्याप्तिः धूमज्ञानज्ञाप्यत्वविषयकशाब्दबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताया अपितवहेतुत्वं यत्किंचि रूप
इत्थं व्यापकविषयिताकान्यज्ञानवृत्तित्वावच्छिन्नमिन्नत्वात्तमेवं हेत्ववयवसमाकारप्रतिज्ञाघटकधूमादिति भा
गस्य विवक्षितहेतुत्वानाक्रांतत्वेन तद्विषयकज्ञानस्य हेतुत्वव्यापकविषयताकान्यत्वात् प्रतिज्ञाघटकधूमादि
ति भागज्ञानवृत्तिजनकतामपेक्ष्य धूमादिति हेत्वयवविषयकज्ञानवृत्तिजनकत्वस्यामिन्नत्वात् तथा चोक्तं
तादृशधर्मश्च हेत्वयवादि वृत्तिसमुदायत्वं तत्र च न प्रतिज्ञाघटकदेशमात्रविषयकज्ञानविषयत्वं आनुपूर्वी साम्येऽपि स
मुदायत्वस्य मिन्नत्वादिति। अत्रेदं चिंत्यते दीधिति कृतां नैतादृशोऽनिप्रायः अन्यूनपदवैयर्थ्यात् तत्त्वदं विना

संदेह

पितृस्थलीयहेत्ववयवेऽतिव्याप्तिवारणसंभवात्। हेत्ववयवज्ञाननिष्ठजनकत्वस्य प्रतिज्ञाघटकधर्मादिति ना
गज्ञानवृत्तिजनकता नन्यत्वादिति। केचित्तु पर्वतत्वावच्छेदेन बद्धेः साध्यत्वे उदाहरणघटके सवद्भिमानयथापर्व
३ तं प्रतिभागेऽतिव्याप्तिव्ययं पूर्ववत्। विषा विरहेण पर्वतस्तद्विन्नश्च बद्धिमानिति बोधो नावात्। उदाहरणघट
कत्वमनिवेश्यावयवत्वपर्याप्त्यवच्छेदकं निरूप्यतादृशवच्छेदकं यतादृशभागत्वं तदुपादायतादृशज्ञाने उ
ए कविशेषस्योपपादनात्। सामानाधिकरत्येन बद्धिशाब्दबोधजनकतयाऽन्यूनपदेन वारणाच्चेत्याहुः वस्तुतस्तु
कारणत्वं कारणतावच्छेदकधर्मभेदेन निधत्ते। तादृशधर्मश्चानुपूर्वी विशेषणव। एवं चावयवाघटके तस्यैव
यवत्वपर्याप्त्यवच्छेदके त्याघर्षकरणेपि नान्यूनपदवैयर्थ्यं। बद्धेः संयोगवत्सधर्मोपर्वतः संयोगीदहनात्यादौ हे
त्ववयवधारणाय तत्सार्थक्यसंभवात्। अन्यथा हेतुमात्रजन्यानतिरिक्तविषयकहेतुविशेषितहेतुत्वविषय
कशाब्दबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयतानिरूपकवर्णसमुदायत्वस्य हेतौ सत्त्वा
दतिव्याप्तेः। अन्यूनपददाने च तादृशशाब्दबोधस्य निरुक्तान्यूनविषयकत्वाभावात्। तिव्याप्तिः। तादृशान्यूनवि
षयकशाब्दबोधजनकतावच्छेदकत्वस्य प्रतिज्ञाघटकभागविषयतायामेव हेत्ववयवविषयतायामसत्त्वा

सत्वेन

तत्र तादृश भागहेत्ववयवयोरानुपूर्वीभेदेन तदवच्छिन्नविषयतयोर्भेदात्ता माहुरेति प्रतिज्ञाघटकभागज्ञान एवं
 निष्ठाया निरुक्तानतिरिक्तविषयकशाब्दबोधनिष्ठजन्यता निरूपितजनकताया अवयवत्वपर्याप्तवच्छेदकयत्किं
 चिद्वर्मव्यापकविषयित्वाकान्यवृत्तित्वेपि हेत्ववयवज्ञाननिष्ठजनकतातस्मिन्नेव दहनादिति हेत्ववयवज्ञाननिष्ठज
 नकतायां दहनपदोत्तरपंचमीपदत्वरूपानुपूर्वीएवावच्छेदकतया बहिःपदोत्तरपंचमीपदत्वरूपवद्हेति भागवत्सा
 नुपूर्वीरूपावच्छेदकस्य ततो न्यतया कारणात्तावच्छेदकभेदेन कारणात्तामेदादिति नान्यूनपदवैयर्थ्येन चेतस्य लोय
 हेतुवारणाया न्यूनपदनिवेशे धूमादालोकवान् इति दोषातिविरोध इति वाच्यम् । तत्रत्यादिपदेनैतद्ग्रहणे तद्दिशे
 नावात् । न च तथाप्यत्रैव प्रतिज्ञाहेत्वर्थो नयविषयकसमूहश्चिद्वैयर्थ्यस्तु अतिरिक्तविषयकपक्षेति भावः । लंबनबो
 धस्यानूनातिरिक्तवृत्तेर्जनकतया हेतावतिव्याप्तिदुर्वारैवेति वाच्यम् । मुख्यविशेष्यताद्वयानिरूपकत्वेन बोधवि
 शेषणात् । यत्रात्रैव प्रतिज्ञाहेतूनयविषयकज्ञानात्कथंचित्प्रतिज्ञार्थमात्रबोधस्तत्र प्रतिज्ञासाधविषयित्वैव ज
 नकतावच्छेदकेति न प्रतिज्ञाहेतुसमुदाये हेतौ वाऽतिप्रसंगः । सांप्रदायिकास्तु प्रतिज्ञाघटकभागसाधारणहेतुज्ञा
 नकारणात्ताया हेतुत्वव्यापकविषयतान्यज्ञानवृत्तित्वेनैव हेतुवारणात् अन्त्यूनपदवैयर्थ्यमिति न शंका तदलवि

निरुक्तविषयकपक्षेति तस्मात्

वक्षणीयेतादृशार्थेऽवयवाघटकपदस्यस्वरसतःसंयादकत्वात्। तादृशावच्छिन्नजन्यताघटितस्यलक्षणान्त
 रत्वात्। एतदस्वरसेनैववाक्यांतरानुसरणादित्याहुः। यत्तु कैश्चित् शंकितं तादृशान्यूनविषयकत्वावच्छिन्न
 न जन्यतानिरूपितजनकताभिधाने हेतुमुपेक्ष्य प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽनतिरिक्तविषयकत्वदलव्यावृत्तिदाने सं
 दर्भविरोधः हेत्वं तार्थविषयकशाब्दबोधनिष्ठहेतुविशेषितहेतुत्वविषयकशाब्दबोधत्वावच्छिन्नजन्यतानि
 रूपितजनकतावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वस्य हेतौ सत्त्वात्तत्रातिव्याप्तेः। अनतिरिक्तपदोपादाने
 च हेत्वं तार्थविषयकशाब्दबोधस्यातिरिक्तविषयकतया तद्वारणसंभवाच्च। तस्मात्संदर्भविरोधपरिहाराया
 न्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यताविवक्षणा स्यावश्यकतयाऽवयवाघटकत्वं व्यर्थमिति तदपेक्षलं। अन्यून
 विषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानभिधानेकादृशबोधमादाय हेत्तावतिव्याप्तिः प्रसज्यते हेत्वर्थविषयकसमू
 हलं वनबोधस्योक्तविशेषणेन वारणाद्वैतार्थविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबोधमादयित्वा उक्तविशेषण
 स्थानेपक्षमुख्यविशेष्यताभिन्नमुख्यविशेष्यतानवच्छिन्नत्वविशेषणप्रवेश्यातिव्याप्तिवारणा स्यमुकर
 त्वात्। एवं चावयवाघटकत्वं बहिर्मे यद्वारणायावश्यकं हेतुत्वं प्रमेयं प्रमेयादित्यादौ प्रतिज्ञाहेत्वर्थ

विशेष्यतादृशत्वम्।

दादि-

६०

न

60

बोधमादायहेतावतिव्याप्तावपिनहेतुसमान्येमेति। वस्तु ~~अथ~~ पवत्वपर्यस्यवच्छेदकमत्किंचिद्व्यव्यापकवि
~~प्रयत्नस्य~~ प्रयत्नस्य ज्ञानात्तत्त्वस्यार्थवैयर्थ्यात्तत्त्वस्येक्षाबीजविशेषणस्यनावश्यकताहेतुमात्रातिव्यापेर
 त्वं प्रकाशनार्थत्वादितिकथमवयवाघटकत्वव्यर्थस्यादिति वदन्ति। अत्रान्यूनपददानेलाघवेनान्यूनविष
 कत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशादवयवाघटकत्वव्यर्थमित्याशयेन वस्तुतस्त्विति गृह्यतावतारः। संप्रदायमतेदी
 धितिकारणपक्षतावच्छेदकविशिष्टइत्यादिनिर्वचनाधिरोधोपपत्तारकइति बोध्यं। केचित्त्वन्यूनान
 तिरिक्तविषयकशाब्दबोधनिषज्जन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयितेत्यत्रावच्छेदकत्वमनति
 रिक्तवद्वित्वंबोध्यं तेनानतिरिक्तपदानुपादानेन्यूनानतिरिक्तविषयकहेत्वन्तार्थविषयकशाब्दबोधनि
 षहेतुविशेषितहेतुत्वविषयकशाब्दत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकयत्किंचिज्ज्ञानविषयि
 तानिरूपकवर्णसमुदायत्वस्यहेत्ववयवेसत्त्वात्तत्रैवातिव्याप्तिः कुतो मोक्तेति दूषणं समाहितं हेतुमात्र
 जन्यहेत्वर्थमात्रविषयकशाब्दबोधनिरूपितजनकतावतिहेतुमात्रविषयकज्ञानेहेतुविषयितायाः
 सत्त्वेपि अन्यूनविषयकशाब्दबोधजनकतायाभ्रसत्त्वेन तस्यास्तदनवच्छेदकत्वात्। अतएव दीधिति

काराणं हेतुमुपेक्ष्य प्रतिज्ञा हेतु समुदायेऽनतिरिक्तपदोपादानव्यावृत्तिरपिसाधुसंगच्छते समुदायविष-
यकज्ञानमात्रेण विषयकशब्दबोधजनकतायाः सत्वेन समुदायविषयतायास्तदवच्छेदकतया तत्राति-
व्याप्तिवारणायानतिरिक्तपदसार्थक्यसंभवात् जनकत्वं चात्र स्वरूपयोग्यत्वं विवक्षितं न तु फलोपहि-
तं। तेन प्रतिज्ञाज्ञानात्कदाचित्तादृशशब्दबोधाजननेपिनतद्विषयिताया जनकतानतिरिक्तवृत्तित्व-
रूपावच्छेदकत्वक्षतिः। नचैकदेशमात्रविषयकज्ञानजनकता व्यावृत्तत्वं कुत उक्तमिति वाच्यम्। तथासति ध-
मादालोकवानित्यादौ धर्मादिति हेत्ववयवेऽतिव्याप्तेस्तादृशान्यूनानतिरिक्तशब्दबोधनिष्ठजन्यतानिरूपि-
तजनकतावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वस्य तत्र सत्त्वात् तद्विवक्षणे च प्रतिज्ञाघटकभा-
गज्ञानवृत्तित्वावच्छिन्नमेदस्य हेत्ववयवज्ञाननिष्ठजनकतायामसत्त्वादतिव्याप्त्यभावात् तत्र कारणताव-
च्छेदकधर्मभेदाभावेन कारणताया रोक्तात् प्रतिज्ञाघटकधर्मपदोत्तरपंचमीत्वरूपानुपूर्व्या अभिन्नत्वा-
त्तान् चान्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशादेव हेतोर्वा रणादवयवत्वपर्याप्तीत्यादिव्यर्थमिति वा-
च्यं। अनतिरिक्तविषयकशब्दबोधनिष्ठनिरुक्तान्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताव-

त्वमपेक्ष्य हेत्ववयवनिष्ठधर्मपदोत्तरपंचमी

वदन्ति-अथैतन्मतेवहिमान्धमादित्यादौ ६

६१

61

छेदकविषयताश्रयवर्णसमुदायत्वस्यवाचात्तयाप्रकृतेप्रतिज्ञाघटकहेतुसमानानुपूर्वीकभागवत्यानु
पूर्व्यवच्छिन्नविषयितायाअपिघटकविषयतात्वेनतादृशान्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपित
जनकतावच्छेदकत्ववच्छेदकतयातन्निरूपकवर्णसमुदायत्वस्यहेत्ववयवेपिसत्वेनातिप्रसंगसत्त्वा
त्तद्वहेत्ववयवानुपूर्व्यपेक्षयाप्रतिज्ञाघटकनिष्ठाऽनुपूर्व्योऽभेदाभावेनतद्विषयतापारेकादतःअवय
वत्वपर्याप्त्यवच्छेदकेत्यस्यावश्यकत्वात्तद्वतएवतदुपादानेपीत्यादिनाशंकरकव्यावृत्तजनकतानि
वैश्यमहाचार्यैःसमाहितंनतुनिरुक्तान्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतातत्रनास्तीति
हेत्ववयवोपेक्षावीजमसंगतंहेतुमात्रविषयकज्ञानेपिहेत्वर्थीवगाह्यन्यूनविषयकशाब्दबोधस्वरूप
योग्यतारूपजनकतासत्वादितिचेन्नाअन्यूनानतिरिक्तविषयकशाब्दबोधजनकतानतिरिक्तवृत्तिवि
षयितानिरूपकवर्णत्वसमनियतसमुदायत्वंसमुदायार्थःतत्रानतिरिक्तपदानिऽन्यूनविषयकोयोयोवो
धस्तज्जनकतातादृशबोधजनकतासामान्यवापादृशानुपूर्व्यावच्छिन्नयत्किंचिद्विषयिताव्यापकतादृश
नुपूर्व्यवच्छिन्नविषयितानिरूपकवर्णत्वसमनियतेत्याद्यर्थमिप्रायेणतदुक्तेःतएवर्वातेअन्यून

देश

दानुपा

६२

62

दस्वरणा ४

नवच्छेदकत्वात्। यदा हेतुपेक्षा बीजं प्राग्वत्। अनतिरिक्तपदोपदाने तु अन्यनानतिरिक्तविषयकशाब्दबोध
जनकतानतिरिक्तव्यतिविषयितानिरूपकवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वमेवार्थः। अनतिरिक्तपदानुपादाने
च प्रतिज्ञाहेतुजन्यबोधमादायैवातिव्याप्तिरस्तन्निवेशः। यद्यपि तदुपादानेऽपि प्रतिज्ञामात्रजन्यशाब्दबो
धजनकताप्रतिज्ञाहेतुजन्यविषयिताव्यापिकेति पुनरतिव्याप्तिस्तथापि एतदेवायमादिनिगमनात्ताति
व्याप्तिवारणाफलकत्वं अनतिरिक्तपदस्य हेतुत्ववारणं तु तादृशसमुदायत्वनिष्पन्नव्यतिव्यापिक
निवेशादेव। अदाचार्योऽणसमनैयत्याभिधानं च यथाश्रुताभिप्रायेणेति प्रतिभाति न च वपवत्वं न्यायां तन्मतेदं पर्य
तर्गतत्वघटितं तत्पर्यायवच्छेदकं च न पर्वतो वह्निमानिति वाक्यत्वं तस्योदासीनसाधारण्यात् किंतु
तत्तद्व्यतिव्याप्यत्वं तथा च तत्प्रतिज्ञाविषयतानमिव तद्व्यापकत्वात्। तन्निरूपकान्यज्ञानव्यतिव्याप्य
दासीनज्ञानसाधारणकारणतायां सत्त्वादसंभवद्वयं आह। अवयवत्वं चेति। प्रतिज्ञाघटक
त्वदलसत्त्वेन धूमादित्येकदेशसमुदायत्वस्यावयवत्वपर्यायवच्छेदकत्वेऽपि तद्व्यतिव्याप्यत्वं न चोदासीनवाक्यव्यति

त२

विषयताया अपि तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नविषयतात्वेन व्यापकत्वसंभवा न्यायांतर्गतत्वोपादानेऽपि न सति
ति वाच्यम्। एकदेशविषयताया विषयतात्वेन प्रतिज्ञाघटकधर्मादिति भागविषयताया वा तादृशानुपूर्व्य
वच्छिन्नविषयतात्वेन व्यापकत्वादतिप्रसंग इति स्वविषयतात्वेन व्यापकत्वनिवेशात् वाक्यभेदेन विषय
ताभेदात् केचितु तादृशजनकतायामेवावयवाघटकत्वं। तच्च तादृशबोधवृत्तियत्किंचिज्जन्यताश्च
न्यज्ञानवृत्तिजन्यता निरूपकत्वं प्रतिज्ञैकदेशधर्मादिति पदज्ञानवृत्तिजनकतायां तादृशजन्यताश्च
न्यधर्मविशिष्टहेतुत्वमात्रज्ञानवृत्तिजन्यतानिरूपकत्वान्नातिप्रसंग इति प्राहुः। न त्वेवमप्यपक्षतावच्छे
दकविशिष्टसाध्यधर्मतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वमित्यन्यत्तविषयकत्वनिर्वचनविरोध इत्यत
त आह वस्तुतस्त्विति। विशेष्यदलेति। अथ घटकेत्यादिदलेत्यर्थः। प्रकृतानुपयुक्तत्वमिति। तथा चावय
वाघटकेत्यपि व्यर्थमेवापरंतु इदानीं उभयघटकेत्यादिदलवैयर्थ्यकथनेन व्यावृत्तिसंभवतीति अवयवा
घटकत्ववैयर्थ्यसंभवेऽपि तत्कथनमिदानीमनुपयुक्तं तदकथनेऽपि व्यावृत्तिसंभवादित्यर्थः। अदितिः पु

२

ममं गजो नीलशुभिवाम्नादमे नीलत्वो धो जायतामिति वक्तु तात्पर्यं वाच्यं तथा च त्वा श्रय त्वस्य प्रकारकवक्ति छा विषयलोभयसंबंधे न पश्यता व छेदका वा छिन्ने
प्रकृतसाध्यप्रकारकत्वा वक्षिन्म बोधजनकता व छेदकता विशिष्टाया यत्किंचिद्विज्ञातरीयविषयिता तन्निमित्तकवर्णयितुं समुदायत्वमर्थः मंशुद्विषयिता तन्निमित्त
तागजशब्दविषयित्वे बोधयसंबंधे ना व छेदकताया आश्रयः ननु मम निमित्तमिना कारणाद विषयित्वे नि- ननु गजो नीलशुभिवाम्नादमे नीलत्वो धो जायतामिति वक्तु तात्पर्यं वाच्यं तथा च त्वा श्रय त्वस्य प्रकारकवक्ति छा विषयलोभयसंबंधे न पश्यता व छेदका वा छिन्ने
ममं गजो नीलशुभिवाम्नादमे नीलत्वो धो जायतामिति वक्तु तात्पर्यं वाच्यं तथा च त्वा श्रय त्वस्य प्रकारकवक्ति छा विषयलोभयसंबंधे न पश्यता व छेदका वा छिन्ने

63

६३

तत्र

त्रवतीत्यादौ दितिः पुत्रवतीत्याद्येकदेशवार एता य समानेति। रमेश्वरः पूज्यः सौदामिनीद्रव्यमित्यादौ मेश्वरः पू
ज्यः दामिनीद्रव्यमित्यादि। तथा विधवोधजनकता व छेदकत्वेन वक्ति छा विषयविषयता निवेश्य दूषयति।
प्रतिज्ञेति। यदि मेश्वरः पूज्यः इति वाक्यमाह रमेश्वरः धो जायतामिति। कायास्य रमेश्वरः पूज्यः इति मतिर्य
तत्र तत्त्वार्थकवर्णनं निमित्तकवर्णनं विहितिन्यायत्वानंगीकारादिति। तथा चावयवाद्यटकत्वं व्यर्थमे
वेति भावः ननु तत्परत्वा निवेशे तत्सार्थकं स्यादित्यतस्तस्यावश्यकतामाह। अप्रकृतार्थपरेति
नानार्थकहर्थादियदघटितं लक्षणाया जलाद्यर्थकवद्वादिपदघटितं च वीक्ष्य भूतमागति। प्रति
ज्ञाघटकहेतुसमानार्थकता गेत्यर्थः। तथा चान्यूनानतिरिक्तविषयकेत्यदि निरुक्तौ तादृशविषय
कत्वा वच्छिन्नजन्यत्वोपादानस्यावश्यकतयानतिरिक्तविषयकत्वानुपादानेन कुत्रापि हेतावतिव्या
प्तिरित्यर्थः। तत्र नृगत्यस्य तत्तद्वैतिवार्थः। एतच्च प्रतिज्ञा घटकत्वकथनं निरुक्तौ न्यूनविषयक
त्वा वच्छिन्नजन्यतानिवेशलाभायैव। तत्र पर्याप्तनिवेशान्नानतिरिक्तत्वपदवैयर्थ्यमिति नावेना। अन्य

अप्रकृतार्थपरेति
हापतेः ४

६

व छेदकत्वमपि तादृशविषयिता निमित्तकवर्णनं निमित्तकवर्णनं विहितिन्यायत्वानंगीकारादिति। तथा चावयवाद्यटकत्वं व्यर्थमे
वेति भावः ननु तत्परत्वा निवेशे तत्सार्थकं स्यादित्यतस्तस्यावश्यकतामाह। अप्रकृतार्थपरेति
नानार्थकहर्थादियदघटितं लक्षणाया जलाद्यर्थकवद्वादिपदघटितं च वीक्ष्य भूतमागति। प्रति
ज्ञाघटकहेतुसमानार्थकता गेत्यर्थः। तथा चान्यूनानतिरिक्तविषयकेत्यदि निरुक्तौ तादृशविषय
कत्वा वच्छिन्नजन्यत्वोपादानस्यावश्यकतयानतिरिक्तविषयकत्वानुपादानेन कुत्रापि हेतावतिव्या
प्तिरित्यर्थः। तत्र नृगत्यस्य तत्तद्वैतिवार्थः। एतच्च प्रतिज्ञा घटकत्वकथनं निरुक्तौ न्यूनविषयक
त्वा वच्छिन्नजन्यतानिवेशलाभायैव। तत्र पर्याप्तनिवेशान्नानतिरिक्तत्वपदवैयर्थ्यमिति नावेना। अन्य
रणे नैव यदानीकपदस्य गजपदस्य मध्याह्नरे विशेषाद्यापि कपागजो नीलशुभिवाम्नादमे नीलत्वो धो जायतामिति वक्तु तात्पर्यं वाच्यं तथा च त्वा श्रय त्वस्य प्रकारकवक्ति छा विषयलोभयसंबंधे न पश्यता व छेदका वा छिन्ने
तागजशब्दविषयित्वे बोधयसंबंधे ना व छेदकताया आश्रयः ननु मम निमित्तमिना कारणाद विषयित्वे नि- ननु गजो नीलशुभिवाम्नादमे नीलत्वो धो जायतामिति वक्तु तात्पर्यं वाच्यं तथा च त्वा श्रय त्वस्य प्रकारकवक्ति छा विषयलोभयसंबंधे न पश्यता व छेदका वा छिन्ने
ममं गजो नीलशुभिवाम्नादमे नीलत्वो धो जायतामिति वक्तु तात्पर्यं वाच्यं तथा च त्वा श्रय त्वस्य प्रकारकवक्ति छा विषयलोभयसंबंधे न पश्यता व छेदका वा छिन्ने

जन्यतामिरूपित
एतच्च वतारिकतापुनरुक्तं २

नविषयकबोधवृत्तिजनकतानिवेशेचतादृशप्रतिज्ञार्थबोधवृत्तिहेतुविशिष्टहेतुत्वबोधत्वावच्छिन्नज
नकतामादायहेत्ववयवेहेतुविशिष्टहेतुत्वविशिष्टसाध्यमात्रबोधत्वावच्छिन्नजनकतामादायनिगम
नेचातिव्याप्तिः स्यादित्यर्थः। सर्वमनिधेयप्रमेयमिति दीधितिरुक्तसर्वपदवैयर्थ्यशकते। यद्यपीति। अ
नुमितिविषयातिरिक्ताविषयकत्वस्य यत्किंचिदनुमितेर्विषयत्वाभाववन्निष्ठविषयताकत्वस्यानुमि
तेर्विषयत्वं यत्किंचित्तदभाववन्निष्ठविषयताकत्वस्य वाऽभावरूपत्वे विषयतायाः स्वरूपसंबन्धरूप
त्वेनासंभवति तस्मान्मान्याभावनिवेशे सर्वपदवैयर्थ्यमित्यर्थः। केवलेति। अनिधेयत्वसामानाधि
करणेन तत्र तदनिधेयेनानानुमितिसंभवेपितादृशानुमितिविषयत्वसामान्याभावस्याप्रसिद्धिरित्यर्थः
स्फुटीकर्तुं सामान्याभावपर्यन्ताविवक्षणेपिशिष्येणाग्राहयितुं। सर्वमनिधेयमित्यत्रानिधेयपदप्रयोज
नमाह। सर्वम्यइति। पुत्रपौत्रादिस्वर्गपश्वादि सर्वकलोद्देशेनेत्यर्थः। कर्तव्याविति शेषः। प्रक्रांतेति। पूर्व
वाक्यजन्यशाब्दबोधविषयत्वं पूर्वोपस्थितत्वं वा प्रक्रांतत्वं। यद्यपिमिलितानां तावत्फलानां न दर्शयो
रस्मात्कर्तव्यताप्रयोजककामनाविषयत्वं सर्वपदेन मिलितत्वेन फलानुस्थापनात्। तथापि यावद्

मावच्छिन्नाः प्रक्रांताः प्रत्येकं तावद्मावच्छिन्नानामेवोपस्थितौ वाक्यभेदप्रसंग इति तावत्समुदायत्वरूपसर्व
 त्वेनोपस्थितिमात्रं फलतानुप्रातिस्विकीति बोध्यं **उद्देश्यतावच्छेदकव्यापकसर्वत्वतात्पर्यासंभवसूचनाय क**
तिपयेति विधेयव्याप्यत्वं। व्यभिचारितासंबंधेन विधेयशून्यत्वं **उद्देश्यतावच्छेदकव्यापकसर्वत्वमात्रबोध**
कत्वे सर्वो घटः सुंदर इति प्रयोगप्रसंगः। निखिलघटवृत्तिसर्वत्वस्य घटत्वव्यापकत्वादिति विधेयव्याप्यत्वमु
 क्तं तथा च तत्र सौंदर्यव्याप्यत्वानावान्नतत्प्रयोगः। एवं व्याप्यत्वमात्रोक्तौ घटचतुष्टयमात्रवृत्तिसर्वत्वमा **विधेय**
 दा यदर्शितप्रयोगप्रसंगतादवस्थमिति **उद्देश्यतावच्छेदकव्यापकत्वनिवेशः।** तादृशसर्वत्वस्य चोद्देश्यताव
 च्छेदकघटत्वाव्यापकत्वान्नोक्तापत्तिः। प्रकृते चामिधेयपदसमभिव्याहृतसर्वपदस्यामिधेयत्वव्याप
 कसर्वत्वबोधकत्वमुक्तव्युत्पत्तेरिति जगन्मात्रवृत्तिसर्वत्वमेवामिधेयत्वव्यापकं न तु कतिपयमात्र
 वृत्तिसर्वत्वमिति तादृशसर्वपदस्य न कतिपयवृत्तिसर्वत्वबोधकत्वमिति भावः। यद्यपि सर्वगगनं शब्द इति
 व्यवहारवारणाय तद्गुणसमानाधिकरणभेदप्रतियोगित्वमपि प्रवृत्तिनिमित्तशरीरप्रवेशं भेदश्च सामानाधि
 करणनिरूपकत्वोभयसंबंधेन प्रतियोगिताविशिष्टान्योगाद्यः। तेन द्वित्वाद्यवच्छिन्नभेदसत्त्वेऽपि न ह्यति। एकधर्मपरित्यज्य च

तापरधर्माव

ले एवंलिङ्गभेदाभिधीत्रितपक्षताकत्वेपक्षताकार्यतावच्छे सं ४ पक्षत्वंमपिसंभवती ४ संवंधात्म २

६५

65

सिहेतुतावच्छेदकधर्मसंबंधभेदेपिस्वावच्छिन्नव्यापकसामानाधिकरण्यसाश्रयत्वोभयसंवंधेनधर्मवत्वं
व्याप्यत्वमनुगतांसाध्याभाववदवतित्वस्याव्याप्तित्वेचहेतुतावच्छेदकसंवंधान्यहेतुप्रतियोगिकसंवंधा व
छिन्नत्वस्यपरिवायकतयाहेतुतावच्छेदकसंवंधविषयतायाःकारणतावच्छेदककोटिनिवेशेप्रयोजना
भावान्नकोपिदोषः ति। सकलाभिधेयेत्यनेनगगनस्यापिगुहः। विश्वस्यैवेति। व्याप्तिघटकाभावत्वादीनाम
पिअभिधेयत्वेनानुमितौप्रकारत्वमिति सूचनायदृष्टांतकथनं। स्वस्वत्वमनुसंधेनचेत्यव्याप्ति
ध्वेषक्षनिष्ठाभावप्रतियोगित्वधर्मिस्वबाधस्तद्विशेषणानवच्छिन्नेतिविशेषणपदंअवच्छिन्नत्वसामान्यता
बलाभायतिषांअभावत्वादीनां। ननुनिरवच्छिन्नप्रकारतासमनैयत्यनिवेशपक्षेऽत्यंताभावाप्रतियोग्याक
शाभाववत्त्वेनयक्षत्वेपिउपनयातिव्याप्तिसंभवोसकलाभिधेयनिष्ठेतिव्यर्थमैवाकेवलविषयतानासमनैय
त्यपक्षेषुपनयातिव्याप्तिवक्तुंतदुपादानं। प्रमेयत्वानुबंगत्यागबीजमाहाद्रव्यमिति। अन्यनविषयकत्वं॥
अनुमितिविषयताव्यापकविषयताकत्वंसमनैयत्यघटकं। ननुनिरवच्छिन्नप्रकारतानांसमनैयत्यनिवेशप
क्षेकथमुक्तोपनयेतिव्याप्तिः। तस्यव्याप्तिबोधकत्वेनतद्वृत्तकहेतुसामानाधिकरण्यसाध्यसामानाधिकर

५ इदं त्वस्य स्वरूपतत्त्वपक्षतावच्छेदकत्वेऽदेश्यविषयभावस्फोरकत्वेन पक्षाघातकत्वे वा तस्य हेतुत्वे त्वरूपतत्त्व इदं त्वस्य इदं त्वस्य वाऽ
 एष घटकाधिकरणानां हेत्वधिकरणत्वेन साध्याधिकरणत्वेनैव निवेशेतादृश अधिकरणत्वस्याधिकरणतात्वस्य
 नय वास्वरूपतत्त्व उपपन्नं जन्यबोधेनानेनानुमितौ त्वमानेन निरवच्छिन्नप्रकारता समनैयत्याभावादित्याशंकासाधेन साध
 नेनैव चाधिकरणप्रवेशं स्वीकृत्य निरस्पतिव्याप्तीति। अत्र सकलाभिधेयनिश्चयताभावाप्रतियोग्याकाशना
 ववदिदं द्रव्यमित्यत्र। अनुमितौ द्रव्यत्वं स्वरूपतो न प्रकारः साध्यतावच्छेदक रूपेणैव प्रकारत्वादित्याशयेनेदं त्व
 मुक्तं साध्यतावच्छेदकी भूतद्रव्येतरावतित्वघटकतया स्वरूपतो द्रव्यत्वं भासते इति द्रव्यहेतुकत्वं। द्रव्यत्वं न हेतुः
 सिषाधयिष्यान्त्यापेसापत्तेः। द्रव्यत्वं न हेतुः सिषाधयिष्यान्त्यापप्रयोगापत्तेः। कथितेति॥ कश्चि अनुमितौ स
 रूपतो गुणत्वाद्यमानेन उपनयबोधे च तथा तद्भावेनातिव्याप्तिरलङ्घनकतापत्तिरिति भावः। उपनयेऽतिव्याप्तिनि
 रसितुं शक्यते। न चेति। एवं चानुमिति विषयत्वोपनयजन्यबोधविषयत्वयोर्निरूप्यनिरूपकभावभेदेन महान् भे
 द इति न समनैयत्यमिति नातिव्याप्तिरिति भावः हेत्वर्थेति। धर्मादालोकवान् पर्वतो वह्निमान् धूमादित्यादिन्याय
 स्थलीयहेतुजन्येत्यर्थः। अन्येति निगमनार्थबोधस्य सर्वस्यापि अनुमिति विषयताशालित्वे वाधकाभावादन्
 नविषयकत्वमात्रोपादाने निगमनवारणासंभवात् अनतिरिक्तविषयकत्वमावश्यकमित्याशयेनान्यूनविष

अत्रापि नान्यत्र

यकत्वमात्रवैयर्थ्यानिधानं बोध्यम्। प्रतिज्ञार्थहेत्वर्थसमूहालंबनमादाय हेत्वंतवारणायानतिरिक्तविषयकत्वस्यार्थ
 कं बोध्यम्। समूहेति हेतुजन्यबोधमादाय दोषातिरीत्याऽतिप्रसंगदर्शयितुं समूहालंबना नुधावनं। अनतिरि
 क्तविषयकत्वादायानेपि प्रतिज्ञाजन्यबोधहेतुविषयकत्वावच्छिन्नजन्यताकमादाय दोषोऽस्तीति तस्यास्य प्र
 कृतेति। यद्यपि यत्किंचिदनुमिति विषयतात्वमव्यापकस्वविषयितां त्वनिवेशान्नान्यविषयकत्ववैयर्थ्यहेत्येक
 तु प्रतिज्ञार्थसमूहालंबनमादाय हेत्वंतवारणायानतिरिक्तविषयकत्वस्यावश्यकत्वादित्येतदामो व्यर्थः
 तथापि समूहालंबनानुमिति शब्दबोधावादाय ध्वमादालोकवानित्यादौ हेतावतिव्याप्तिस्तदुपेक्षितं। असं
 भवः पूर्वोक्तसमूहालंबनानुमितिमादायानूनताभंगाय अन्यविषयकत्वव्याख्याबीजं पूरयति। उपनयेति दोष
 द्वयमपि यथाश्रुतनिष्पन्नानतिरिक्तविषयकत्वकल्पयोर्बोध्यमूहेत्ववयवजन्यबोधविषयतां आलोकाद्यव
 तित्वाद्दमादालोकवानित्यादिप्रसिद्धहेत्ववयवोपेक्षा। पूर्वोक्तसमूहालंबनबोधमादाय दूषणीतरमाह। ए
 वमिति। प्रमेयादित्याकारकहेतुवाक्यप्रमेयइत्येकदेशे इत्यर्थः। प्रमेयादित्यादाविति हेत्ववयवइत्यने
 मान्वयः प्रतिज्ञार्थबोधमादाय दोषस्तु फलोपधाननिवेशेपिसुवारइति समूहालंबनानुधावनं प्रतिज्ञा

एक
 -

या

१ प्रमेयादित्यादिवितिहेत्ववयवेइत्यनेनान्वयः प्रमेयादित्याकारकहेतुवाक्यघटकप्रमेयइत्येकदेशेइत्यर्थः १

जन्यबोधेहेत्वर्थविषयकत्वावच्छिन्नाजन्यतावर्ततेइतिद्योतनायेत्यन्यौतज्जन्यबोधेचपंचम्यर्थेप्रमेयभा
नेप्रमेयत्वस्यापिमानेनसाध्यतावच्छेदकीभूतप्रमेयत्वत्वविशिष्टप्रमेयत्वरूपसाध्यस्यप्रमेयरूपपक्षे
वैशिष्ट्यावगाहिवोधजनकत्वस्यप्रमेयादितिवाक्यघटकप्रमेयेतिभागेसत्त्वाद्भवत्यतिव्याप्तिरितिभावः।
वस्तुतस्तुतादात्म्येनप्रमेयस्यसाध्यत्वेप्रमेयादितिहेतावतिव्याप्तिः। अन्यूनविषयकत्वदलेसंबंधानिवेश
स्यवक्ष्यमाणत्वात्ताननुहेतुजन्यबोधस्यप्रमेयांशेनिर्धर्मितावच्छेदकतयाकिंचिद्र्मावच्छिन्नविशेष्य
कत्वंनिवेश्यापिहेतावतिव्याप्तिःशक्यतेवारयितुमित्यतःस्थलांतरेव्यावृत्तिमाह। किंचिदिति। घटान्यत्वंक
पालेवर्ततेतत्रकपालरूपंघटश्चवर्ततेएवंस्वरूपसमवायोनयघटितसामानाधिकरण्यसंबंधेनघ
टान्यत्वविशिष्टंरूपंन्यतरत्कपालीयरूपघटान्यतरदेवतादृशान्यतरत्वावच्छिन्नज्ञानज्ञाप्यघटान्यत्वस्यसा
मानाधिकरण्यसंबंधेनपक्षतावच्छेदकघटकत्वावाधवारणायसमवायस्वरूपघटितसामानाधिकरण्यस्य
साध्यताघटकसंबंधत्वंसाध्यतावच्छेदकसंबंधेनप्रकृतसाध्यावगाहिलपर्यंतमत्वेपिव्यावृत्तिदानायवक्ष्यमा
णानतिरिक्तविषयकत्वरक्षणायचतस्यहेतुघटकसंबंधत्वंस्वरूपासिद्धादिवारणायतस्यैवहेतुताघटकसंबं

६७

67

६७
दि

धत्वं चोक्तं। तादृशहेतुमेव दर्शयति। रूपघटान्यतरत्वावच्छिन्नां शोभति। हेतुवयवे घटान्यत्ववद्रूपघटान्यतरस्मादित्या
 दौ। ननु केवलरूपघटान्यतरस्यैव सामानाधिकरण्यसंबन्धेन हेतुत्वमस्त्वित्याशंक्य घटादिरूपस्याप्यन्यतरांतरं
 ततया सामानाधिकरण्येन तस्य घटत्वादौ सत्त्वेन व्यभिचारमाह। घटत्वादाविति। घटान्यत्वरूपविशेषणप्रवेशे
 चतुर्दशेष्यं कर्त्तव्यं। रूपस्यैव तस्य सामानाधिकरण्यसंबन्धेन घटत्वादावसत्त्वान्न व्यभिचारः। ननु घटान्यत्व
 स्यैव घटान्यत्वविशिष्टरूपस्यैव वा स्वरूपसमवायीभयोर्घटितसामानाधिकरण्यसंबन्धेन हेतुताऽस्तु किं विशे
 ष्यदलप्रवेशेनेत्यत आह। धर्मिभेदेनेति। रूपमिन्नस्य घटस्यापि प्रवेशेनेत्यर्थः। विशेष्यस्वरूपघटान्यतरस्य
 घटमात्रविशेष्यत्वे घटान्यत्वं व्यर्थं। रूपमात्रमात्रविशेष्यत्वे पक्षविशेष्यकत्वे निवेशेनापि वारणं संभवती
 त्यन्यतरदुपात्तम्। तथा च व्यभिचारावारकत्वेऽपि बहुमानवद्भिन्नमदन्यावत्तेरिति बहुमिभेदान्न वैयर्थ्यमि
 त्यर्थः। घटान्यत्वं तु न हेतुः सिद्धाध्यायिषाया अनुसरणपत्तेः। ननु सामानाधिकरण्येन घटान्यत्वविशिष्टस्यै
 व हेतुत्वमस्तु एवं च रूपघटान्यतरस्यैव घटान्यत्ववैशिष्ट्येन रूपेण हेतुत्वसंभवे किमन्यतरत्वेन रूपेण हे
 तुत्वेनेत्याशंकां तथा सति सत्ताया अपिकपालांतर्नावेण घटान्यत्वविशिष्टतया तस्या घटत्वघटरूपादौ

घटान्यत्वविशिष्टरूपत्वस्य तद्विशिष्टतादृशान्यतरत्वघटकतामासीति न्यायः ३

सत्त्वेन व्यभिचारः स्यादिति मनसि कृत्यपरिहरति। घटान्यत्वेति। घटान्यत्वविशिष्टस्यैव हेतुसामानाधिक-
रण्यसंबन्धेनापि न घटरूपादौ व्यभिचार इति उपलक्षितस्य हेतुत्वं बोध्यं। विशिष्टहेतुके च न प्रयोजनमिति त-
स्यागः विशेष्यतावच्छेदकस्य रूपघटान्यतरत्वरूपस्यावतीति। सामानाधिकरण्यसंबन्धेन साध्यत्वे व्याप्ति-
रेव न संभवति तस्य च नियामकतया हेतुसामानाधिकरण्यभावीयतसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेरि-
त्युदाहरणभावात् न न्याय इत्याशयः। साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन प्र-
प्त्यवतीति बह्व्यवियामकसंबन्धस्य प्र-
प्त्ययोगितावच्छेदकतावच्छेदकत्वात् प्रतियोगिवैयधिकरण्यघटिताया व्याप्तेर्निष्कृतया तत्कल्पे उदाहरणं
संभवतीत्याशयेनाह। व्यापकत्वाघटकत्वे इति। विशेष्यतावच्छेदकतापर्याप्तियर्थं तव्यावृत्तिदानायाह
वद्विमदिति। पक्षमुख्यविशेष्यताननिविष्टेत्याशयः हेत्ववयवे हेत्ववयवैकदेशेन नुमित्यावृत्तिधर्मशून्य-
त्वादित्यस्यैव सम्यक्त्वे इव्यपदमनर्थकं। एवं वद्विमदवृत्तिधर्मशून्यत्वादित्यस्यैव सम्यक्त्वे पर्वतपदमनर्थ-
कमित्यत आह। अखंडेति। प्रमेयाद्याच्यवदिति। अत्र वाच्यस्यैव साध्यत्वं न तु वाच्यत्वस्य तथा सति जन्य-
त्वपक्षकोक्तसाध्यहेतुस्थले इत्यनेन वाच्यत्वसाध्यकस्थलस्यैव परामर्शतत्स्थलीयहेतौ व्यावृत्तिदानासं-

गतेः प्रमेयादित्यत्र प्रमेयपदस्य लक्षणया प्रमेयज्ञानबोधकतया वाच्यत्वं बोधकत्वा संभवत्वात् । वाच्य
 स्य साध्यत्वे तु प्रमेयज्ञानस्यापि वाच्यतया साध्यबोधकत्वं संभवतीति साक्यम् । अत्र प्रमेयाद्वाच्यत्वसमाना
 धिकरणधर्मः साध्यः अन्यथा हेतुत्वकवाक्यत्वाभावेन न्यायानवतारात् । प्रमेयाद्वाच्यत्ववदित्यत्र पाठे वाच्य
 त्वे प्रमेयादित्यस्यान्वये पितृदत्ततादात्म्यसंबंधेन साध्यं तत्रैव च हेतुवाक्यार्थाः न्वयइति तादृशधर्मस्य सा
 ध्यत्वानुपगमेऽपि न क्षतिरित्यपि संभवति । पक्षेति । प्रमेयहेतुत्वं प्रमेयं प्रमेयादित्यादौ हेतुवारणाय निरूप्य निरूपक
 नावनिवेशः । न च साध्यतावच्छेदकवैशिष्ट्यनिवेशो व्यर्थः स्वरूपसंबंधेन वाच्यसाध्यकस्य
 लेहेतावति व्याप्तिवारणाय साध्यतावच्छेदकसंबंधेन साध्यप्रकारताया एव निवेश्यत्वात् । न चोक्तसंबंध
 निवेशेऽपि चमत्कारप्रकृत्यर्थस्य निरूपितत्वसंबंधेनैवान्वयान्न संबंधेन प्रमेयाद्वाच्यसाध्यके प्रमेया
 दिति हेतावति व्याप्तिः तस्य प्रकृतपक्षे साध्यतावच्छेदकी नूतनिरूपितत्वसंबंधेन साध्यवत्त्वबोधकत्वादिति
 साध्यतावच्छेदकनिवेश आवश्यक इति वाच्यम् । तत्संबंधस्य दृष्टान्तनियामकतया तत्संबंधावच्छिन्नप्रति
 योगित्वाप्रसिद्धान्यायस्यैवाऽभावादित्याशंका निरस्यति । संबंधविशेषश्चेति । प्रकृत्यर्थसाध्यं ननु

यश्च मुख्यविशेष्यत्वोपादाने विव्याहतिरित्यभिप्रायं निराकरोति नत्विति ।

ज्ञाप्यत्वं प्रमेयं प्रमेयत्वादित्यादौ स्वरूपसंबंधकालिकविशेषणताभ्यां साध्यसाधनभावे हेतावतिव्याप्तिः ।
न च स्वरूपा सिद्धिः विषयताया अनित्यत्वात् । समानकालीनत्वस्य साधनता घटकसंबंधत्वादेति साध्य
तावच्छेदकसंबंधनिवेश आवश्यक इति चेन्न । उत्तरदलासत्त्वात् । न नूतनस्य लीयहेतो साध्यतावच्छेदक
वैशिष्ट्यनिवेशव्यावृत्तिर्न संगच्छते यतः प्रमेयादित्यत्र प्रमेयपदं लक्षणया प्रमेयज्ञानपरं जन्यज्ञान
विषयत्वं पंचम्यर्थस्तदेकदेशे जन्यत्वे प्रमेयज्ञानरूपसाध्यवैशिष्ट्यबोधकत्वेऽपि पक्षतावच्छेदकीभूत
विषयतात्वावच्छिन्ने साध्यवत्त्वा बोधकत्वादित्याशंकते । यदि चेति । परंपरासंबंधेन स्वजन्यज्ञाननि
रूपितत्वसंबंधेन । व्यावृत्तिरिति । केचित्तु पूर्वप्रमेयाद्याद्यत्वमेव साध्यं प्रमेयादित्येव हेतुस्तत्र प्रमेयप
दस्य प्रमेयज्ञानपरत्वेऽपि धर्मिपारतंत्र्येण प्रमेयस्य जन्यत्वेऽप्यन्वयद्रव्यनिप्रेत्येदमित्याहुः । इतरिति । सा
ध्येत्यर्थः । पक्षतावच्छेदके विशेष्यतावच्छेदकतापर्यायसिद्धत्वेनेदं तद्विन्नत्वेन पक्षनिष्ठविशेष्यताभि
न्नत्वेन । प्रकारताया विशेष्यतान्यत्वनियमात् । तादृशेति । पक्षतावच्छेदकप्रकारतानिरूपितविशेष्य
ताया अतिरिक्तत्वमते तद्वेदोपनिवेश्यः । अन्यत्र विषयकत्वावच्छिन्नजन्यतायां तादृशमुख्यविशे

यस्तु तस्मै यत्विषयतात्वावच्छिन्नपक्षसोक्तस्य ज्ञेयत्वं । एकप्रसरता भोग्यत्वात् तत्र जन्यज्ञानात्मकसाध्यवैशिष्ट्याभावादि निरूप्यता
यत एव । एवं च तादृशविशिष्टपक्ष इति निश्चिः । पक्षमिति प्रथमं । वैशिष्ट्याभावात् । हस्त एव निमित्तं । ३

६८

व

६९

नाश्रय

व्यक्तत्वा नवच्छिन्नत्वं निवेश्यं पूर्वमनतिरिक्तविषयकत्वानुपादानेऽयं पदानुषंगपक्षे निगमनेनैव्याहतेरुक्त
 तादिशानीतनिवेशेपितद्वेषतादस्यमेवेत्याह तादवस्थ्यादिति ननु प्रकारतावच्छेदकतापर्याप्तिनिवेशा
 निगमनव्यावृत्तिरित्यत आह अन्येनेति निगमनवारकं प्रकारांतरमपिनिरस्यति एतेनेति अनंतः पाति
 त्वं अघटकत्वं सर्वविषयिताश्च प्रतीतिवृत्तिरद्विषयिता कत्वं अव्यापकत्वमिति पावत् तद्विषयिताया अ
 तथात्वात् अनंतः पातित्वात् जन्यतानवच्छेदकत्वाच्च न च तादृशविषयता शून्यत्वस्य तादृशप्रति
 ताजन्यबोधस्यैव स्वरूपयोग्यतादाय हेतावतिव्याप्तिरिति तादृशावगाहित्वात्मकान्यूनविषयकत्वा
 वच्छिन्नजन्यतानिवेश आवश्यक इति वाच्यं जन्यतायां गुरुतरतादृशा वच्छिन्नत्वनिवेशमपेक्षलाघ
 वेन तादृशविषयत्वानवच्छिन्नत्वनिवेशेनैव विषयतात्वेन मुख्यविशेष्यत्वावच्छिन्नजन्यताकहेतु
 वारणसंभवात् यथा सन्निवेशेनैव यथेष्टपितदलस्य अनतिप्रयोजनकतयान्यूनतानुद्धारादिति यत्र
 सकलाभिधेयवृत्तिधर्मवदित्यादौ विलक्षणं निरवच्छिन्नं तथा च तादृशविषयता निरूपितनिरवच्छिन्ना
 वच्छेदकत्वशून्यधर्मनिष्ठानिरवच्छिन्नावच्छेदकताकविषयता शून्यत्वमर्थः प्रमेयावच्छिन्नविषयता

लक्षणेति वै २

त्व

सत्त्वात्सकलापिधेयमिच्छाभावात्प्रतिबोद्धव्यं काशाभाववदित्यादिभिर्गमने च तान्त्वादिविषयता २

वारणायद्वितीयवेलक्षण्यनिवेशः। न च तादृशधर्मनिष्ठनिरवच्छिन्नविषयता शून्यत्वमेवास्तु। पर्वतत्वप्रका-
रतानिरूपितविशेष्यतामादाया संभवात्। धूमादालोकवानित्यादिस्थलीयनिगमने व्याख्यादिविषयता सं-
त्वादाहाद्व्येति नैगमने बोधे अबाधितत्वाद्विमानं नास्तीत्याशयेनेदं। न च निगमनवारणाय तथा विध-
विषयता वच्छेदकतान्या वच्छेदकता कविषयता शून्यत्वमेवास्तु धर्मव्यापकता वच्छेदकत्वावच्छिन्न-
वद्विषयविषयतायास्तादृशद्रव्यत्वविषयतान्यत्वादिति वाच्यम्। अन्यत्र विषयकत्ववैयर्थ्यात्। उक्तेति
धूमादालोकवानित्यादिस्थलं येत्यर्थः। यदि विषयविशेषे प्रतिज्ञाजन्यबोधानां न सर्वसंशयविरोधिवि-
षयता तदा तादृशनिश्चयानिवर्त्य संशयप्रसिद्धेराहा इत्यं चेति तान् नूनपदव्यावृत्य संगतिरिति। अनेदं
बोध्यं। पक्षता वच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यता वच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिष्टा वच्छेद-
कताकप्रतिबंधकतानिवेशने धूमादालोकवान् पर्वतो वद्विमानिति प्रतिज्ञाया मव्याप्तिः हेतुत्वं धूमीयं न
वेत्यादिसंशयस्य तन्निरूपितप्रतिबध्यता शून्यत्वात्। उत्तरकल्पे च पर्वतो वद्विमानित्यादिप्रतिज्ञाया
मपि पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितवद्वि संबंधावच्छिन्नप्रकारतानिष्टा वच्छेदकताकप्रतिबंध

66

70

तथापि

कृताया एव लक्षणघटकतया संबंधो वहिमान् भवेति संशयस्य तन्निरूपितप्रतिबध्यता शून्यत्वात् एव साध्यता
 वच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितयशता वच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकत्वाद्युपादानेष्
 त्या एतादृशदोषवारणायैव व्यापकत्वरूपमवच्छिन्नत्वं निवेश्य न त्वन्यूनपदव्यावृत्त्यसंगतिपरिहारायेति।
 अथ दीधितिकारोक्तान्यूनपदव्यावृत्त्यसंगतावपि न क्षतिः धूमादालोकवानित्यादौ प्रतिज्ञाहेतुभयार्थबो
 धनिष्ठे हेतुमयो धर्मो हेतुवर्थविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकता वच्छेदकविषयितानिरूप
 कवर्णसमुदायत्वमादाय हेतुमात्रेऽतिव्याप्तेर्वारणाय स्वयमन्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशला
 भार्यतया तस्य दोषादानस्य वक्तव्यत्वादिति चेन्न एवमपि स्वरूपसंबंधरूपप्रतिबंधकता वच्छेदकतानि
 वेशने धूमादालोकवान्यवतो वहिमानित्यादिप्रतिज्ञायामव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् निरुक्ता वच्छेदकतानिवेशे
 केवलप्रतिज्ञार्थबोधवत्प्रतिज्ञाहेतुभयार्थबोधस्यापि तद्वदितानतिरिक्तविषयत्वाभावेन दर्शिता
 तिव्याप्तेरसत्त्वाच्च। ननु तादृशविषयत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकतानिरूपितप्रतिबध्यता शून्यसंशयप्रतिबंध
 कता वच्छेदकविषयिता शून्यत्वमेव कुतो न कृता अवच्छिन्नत्वं स्वरूपसंबंधविशेषः तथा सत्यनाहा

र्याप्रामाण्यज्ञानानास्कंदितनिश्चयः। त्वानिवेशेन बलाघवात्तद्धमादालोकवानित्यादिप्रतिज्ञायाश्च संग्रहा
 र्थविषयितायां स्वाश्रयत्वः स्वानाश्रयविषयित्वानिरूपकत्वो नयसंबन्धेन प्रतिबंधकतावच्छेदकत्ववत्त्वेऽप्येव नि
 वेश्यत्वादित्यन्यत्र विषयकत्वं व्यर्थमिति चेन्न। तथा सति निगमनेऽतिव्याप्तेः। वह्निर्ज्ञानज्ञाप्योनवेति संशय
 स्य तादृशा प्रतिबंधत्वेऽपि उक्तसंबन्धेन तत्प्रतिबंधकतावच्छेदकत्ववत्त्वाविषयिताया अभवात्तद्धमज्ञानज्ञा
 प्यवह्निमान्नवेति संशयप्रतिबंधकतायाश्च तादृशविषयत्वावच्छिन्नत्वात्। यदि च प्रतिबंधकतायां तादृशवि
 षयित्वानंतःपाति विषयित्वावच्छिन्नत्वं विशेषणमुच्यते तदा सिद्धमन्नमिति न्यायात्। अत्राद्यं चकारो व्यापकत्व
 रूपमवच्छिन्नत्वमन्यत्र विषयकत्वावच्छिन्नजन्यतां च व्याचकारैवेति न किंचिदेतत्। तन्निवृत्तकृतानवच्छे
 दकविषयित्वोक्तौ। अत्राद्यं चकारो व्यापकत्वमवच्छिन्नविशेष्यतायाः सत्त्वादिति भावः। न निगमनवारणमिति दवच्छेदकविष
 यिताशून्यत्वमुक्तं। व्यापकत्वेति तादृशनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबंधकत्वस्येत्यर्थः। समुदायस्येति। केवलपक्ष
 विषयकत्वस्य द्रव्यत्वपृथिवीत्वमेतत्त्वादिना पक्षविशेषज्ञानसाधारणतया तादृशपक्षविषयकनिश्चय
 त्वव्यापकप्रतिबंधकत्वाप्रसिद्धिरित्यर्थः। इत्थंचंगे। दूषणस्यानिधानीयत्वे च। स्वपदं यादृशशाब्दबोधमादा।

नियममादिति २

७९

७१

यलक्षणसंगमनीयतादृशशब्दबोधपरं निगमनजन्यबोधव्यतिवृत्तिविशिष्टतादृशप्रकारतामादाय दूषयति तादृ-
शेति निगमनजन्यबोधीयसाध्यादिविषयताया अन्यत्राभावात् व्यास्यविषयकत्वकल्प्येहेत्वंतेऽतिव्याप्तिशंका
परिहर्तुं तं कल्प्यमवतारयति। सत्यंतस्येति। निगमने चेति। तथा चान्यूनविषयकत्वनिर्वाहः यद्वयेति। न च यदूपाव-
च्छिन्नप्रकारतानिरूपितप्रकृतहेतुप्रकारतानिरूपितप्रकृतपक्षविशेष्यत्वं तादृशजनकतायाः स्वरूपसंबंधरूपा
वच्छेदकत्ववदित्येवोचितं निश्चयत्वा घनिवेशेन लाघवादिति वाच्यम्। वद्विसमानाधिकरणाधूमकालीनपर्वतो
वद्विमानधूमादित्यादौ तथाविधां साध्यसामानाधिकरण्यत्वावच्छिन्नहेतुप्रकारतानिरूपितपक्षविशेष्यतामा-
दायातिव्याप्तिः। अभावद्वयं। अन्वयव्याप्त्यविषयकत्वव्यतिरेकव्याप्त्यविषयकत्वोभयौ केचित्तु प्रकृतपक्षविशेष्य-
तानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नधर्मितानिरूपितयत्किंचित्प्रकारताशून्यत्वमनतिरेकविषयकत्वं। न च
पर्वतो धूमाधूमप्रागभावाद्वा वद्विमानधूमादित्यादौ व्याप्तिस्तज्जन्यबोधस्य तादृशज्ञाप्यत्वप्रकारताकत्वादि-
ति वाच्यं। साध्यतावच्छेदकपर्याप्तधर्मितावच्छेदकतानिवेशात्। एवं च तादृशधर्मितात्वेन तन्निरूपितप्रकारता
निवेशान्ना व्याप्तिः। यद्यपि निगमने ज्ञाप्यत्वप्रकारतानिरूपकत्वं साध्यधर्मितात्वेनैव न तु पक्षविशेष्यतानिरूपि-

५ एतत्कल्प्येऽपि अधिकारव्यपथ्यमाशङ्क्या दृष्टमिति ५

तसाध्यधर्मितात्वेनाकिंचपक्षविशेष्यतानिरूपितसाध्यधर्मितात्वमप्रसिद्धतयापिपक्षविशेष्यतानिरूपितनि
ष्टसाध्यधर्मितात्वनिवेशान्नदोषः। निगमनेचैकत्रद्वयमितिरीत्यानवहित्वज्ञाप्यत्वयोर्मानसंभवइतिवदं
तिहेत्वान्यत्वघटितनिरुक्तौतेनोदाहरणादिव्युदासइतिमूलानुरोधादगत्याव्यापकत्वमेवानुगमनीयं। अ
त्रतुव्याप्त्यनुगमेपितन्मूलसंगतिस्फुटयति यद्यपीत्यादिनातिप्रसंगइत्यंतेन। तथाचैतत्कल्पेयोयोधूमवान्
सवह्निमान् यथापर्वतइत्युदाहरणंनस्वीकार्यं। अन्यथातस्यनिरुक्तान्यूनविषय कत्वेनव्याप्तिबोधनेताव्यर्या सवोधकत्वेनचा
धविषा न्नान्नइतिव्याप्तेर्दुर्वारत्वापातादिति। अतएवानुपदंसिषांघीनन्यापप्रयोगानुपग मेवक्ष्यति। सिद्धमर्थे ३१८
येनितदुपगमेतुअनायत्याउदाहरणाघटकत्वंअनुगतव्यापकत्वाविषयकत्वसत्यन्यूनविषयकत्वंवानि
वेश्यमितिभाक्। न्यायांतर्गतत्वोपेक्षाबीजमाहहेत्वतेति। तस्यशुद्धपर्वतव तित्वलान्नैनप्रकृतपक्षवति पि
त्वलान्नइत्यतोविशिष्टेति। तद्वतिर्विशिष्टलोकवतिर्नतुसुद्धलोकवतिः। शब्दबोधेतुल्यवित्तिवेधत्वा प्र
सरेपिमानसस्तद्वेदनायार्थतइत्युक्तं। अर्थतइति। प्रकृतसाध्यव्याप्तिविशिष्टप्रकृतपक्षवतित्वं
चतादृशगमकत्वाभावव्यावर्तकतयातथाविधगमकतामानसेषुपयुज्यतेइत्युपलक्षणांतादृशस्यलेसंदे

तस्याः प्रतिज्ञाया इति प्रथमतः तु साध्यकत्वा ४ कशादज्ञानजनर देरनुमित्योपधिकत्वघटकतया तत्र प्रयोजने तात्पर्यम् २

७२

72

इति वा न्यायासंभवेऽपि द्रष्टव्यम् । सधर्मति एतेन व्याप्तिविशिष्टस्यालोकादेर्विशिष्टपक्षावृत्तित्वशंकानुच्छे-
दाद्वैत्वाकांक्षेति सूचितं । तस्या आकांक्षायाः उक्तरीत्योपनयाकांक्षासत्त्वादाह । उदाहरणमात्रेति व्या-
प्तिमानस्येयत्तत्प्रयोज्यत्वात् । एतेन एकदानव्याप्तिद्वयान्वितानामिति दीधितिकारोक्तेन अन्वयेति । अ-
न्वयव्यतिरेकोदाहरणाकांक्षाजननकावयवत्वरूपं । तत्तल्लक्षणं । हेतुलक्षणं । पक्षसपक्षसतोविपक्षा-
सतोहेतोर्वचनमित्येवंरूपं । अन्यथेत्यादिना दोषकथनेनातएवेत्यादिना दोषांतरकथनमसंगतमि-
त्याशंकावारयति । अतएवेति । नन्विति । अयंगौरिति प्रतिज्ञाया गोसाध्यकत्वं यदुक्तं तदेव दीधितिकारः स्व-
यमेव दृश्यतीति नन्वित्यवतारणतात्पर्यायादृशप्रतिज्ञावाक्यज्ञेत्वोपस्थितिस्तच्च गोत्वस्य साध्यत्वसंभवाज्ञेत्वा-
देरित्यसंगतमित्याशंका निरस्य तितनेति । ननु प्रतिज्ञायाः साध्यतावच्छेदकरूपेण साध्यबोधकत्वनियमोऽसंग-
तः यत्र समवायेन रक्तरूपविशिष्टदंष्ट्रादेः साध्यतावच्छेदकत्वं तत्स्थलीयायाः प्रतिज्ञायारक्तरूपसंबन्धभिन्नदंड-
बोधकत्वात् । अन्यथानामार्थयोरिति व्युत्पत्तिभंगापत्तेः । तादृशदंडस्तु न साध्यतावच्छेदकद्वयस्याशयेन शंक-
ते यद्यपीति । प्रतिज्ञाया इति रक्ताभेदावगाहिण्यवबोधजनकत्वे यतिशेषः । अनुमाने विलंबान्मानसानुधाव

प्रकृतं २

नैर्दृशस्य लेतात्पर्यं विषयीभूतसाध्यतावच्छेदकोपस्थितिमादाय तत्प्रयोजकस्यापि जिज्ञासानिवर्तकत्वमुपे-
ये। अन्यन्यगतिकत्वात् पदार्थांतरज्ञानज्ञाप्यत्वेऽन्तरपदार्थप्रकारकशब्दबोधं प्रति स्वातंत्र्येणोपस्थितेः कारण-
त्वेऽपि स संबंधिकस्थलवदनुभवानुरोधेनैतादृशस्य लेपिकथंचिदुपस्थितेरुपयोगइत्युक्तावप्याह। इदमिति। तथाप-
दार्थांतरान्वयित्वा संभवप्रयोजकं। अन्यथा बाधाप्रतिवध्यतापत्तिः। तथा च गोत्वस्य जातिरूपत्वेन स्वरूपतोभासने स्वरू-
पतोभासमानपदार्थे पदार्थांतरस्य ज्ञानज्ञाप्यत्वस्यान्योन्यसंभवतीत्यर्थः। इदं तु बोध्यं पदार्थतावच्छेदकजातौ इति जाति-
परमुपादत्तादीधितिरुक्तैव स्वरूपतोभासमानतयादृशपदार्थान्वपोदुर्वचइत्युक्तमिति भट्टचार्याणां पुनस्तत्क-
नमनुचितमिति। न हि जातेः किंचिदूपेण भानमप्रसिद्धयेन जातावित्युक्तिमात्रेण स्वरूपतोभासमानत्वेऽप्येते-
ति भट्टाचार्याणां न तत्कथनासंगतिः। एकैवाक्यताज्ञानहीनं प्रत्येव व्याख्यानादेरूपयोगादित्यन्ये। बहिमत इति
। प्रतिज्ञोपनययोरेकरूपावच्छिन्नसाध्यबोधकत्वनियमात्। हृदयमित्यस्वरसंस्मृचनाया। स च तदस्यास्त्यस्मि-
न्निति मनुष्यइति सूत्रेऽस्यास्मिन्नित्यनेन नार्थविकल्पतेषां न रुक्त्यप्रसंगात्। न च संबंधवान् संबंधावच्छिन्ना-
ति धिकरणत्ववांश्चेष्टथ गर्थोत्तादृशधिकरणतायाः संबंधरूपत्वात्। तस्मान्मनुष्यो भेदसंबंधेनान्यप्रयोजक-

७३

७३ शब्द

तथापि

कांक्षाघटकतामात्रस्यापि लाभायास्मिन्नितित्तोक्तं। तदर्थं च समन्विष्टा हतपदोपस्थाप्याधिकरणभेदसंबंधे
 नान्वय्यर्थबोधकान्तुपूस्यादिति। चैत्रो धनीत्यादावस्येत्यर्थे मतुपूनास्मिन्नित्यर्थे इति प्रवादश्च संबंधसंसर्ग
 कमानुपगमपरः। अन्यथा चैत्रो न धनीत्यादौ वस्तुनियामकसंबंधावच्छिन्नाभावप्रत्ययापत्तेः प्रतियो
 ग्यन्वयसत्त्वात्। स तु संबंधपारतंत्र्येण तत्संबंधेन बहिःमानमभिप्रेत्येव मणिकृतानिरुक्तान्तरातिरिक्तविषय
 यकत्वनिवेशेनैदृशपूर्वपक्षानवतारणेति। तन्नापर्वतो बहिःसंबंधी न वेति संशयस्य पक्षे साध्यतावच्छेद
 कसंबंधेन साध्यवत्तानिर्णयानिर्वर्त्यस्य निवर्तकत्वादव्याप्तिः। यत्र विषयविशेषे नियमतः संयोगसंबंधाव
 छिन्नतदंकुराभावरूपवाधग्रहोत्तरावपक्षे तदंकुरसंबंध्यभेदबोधस्तत्र प्रतिज्ञायामन्यूनविषयकबोध
 जनकत्वासत्त्वेनाव्याप्तिश्च एतेन व्यास्यविषयकत्वरूपानतिरिक्तविषयकत्वनिवेशोपिनशंक्यः। एवं पाकक
 तिमानित्यादौ भावकृतानि रर्थकत्वमूल्याभेदस्य विशेषणताविशेषणपक्षांशे विशेषणत्वादित्यन्वयः। ए
 वंतस्येत्यादावपि। शाब्दबोधस्य भेदाश्रयत्वप्रकारकतयानुमित्यपेक्षया एकं वैलक्षण्यं परंचपंचमर्थी
 भूतेतरप्रतियोगिकत्वप्रकारकतयेत्यादिकमूल्याभेदमन्याभेदवती इतरेभ्यो भेदवतीत्यादिप्रतिज्ञा

तरवती १

१ भेद =

र्थबोधः अनुषंगपक्षेनेतराणीतिप्रतिज्ञार्थबोधश्चद्रष्टव्यः। तादृशपक्षोपादानप्रयोजनं दृश्यते। इदमिति। प्रति
 ज्ञाजन्यबोधजनकत्वस्यप्रतिज्ञात्वेआत्माश्रयादाह। अत्रचेतिबोधेति। प्रतिजन्यत्वेनतादृशबोधपरिचयस्तज्ज
 नकत्वंप्रतिज्ञात्वं। तथाचदीधितिस्थयादृशपक्षकेत्यारभ्यसंप्रदायसिद्धादृत्यपरिचायकमितिभावः। एवंचेति। नि तं
 घृते। निन्नमित्यादौप्रतिज्ञार्थबोधानांविशिष्योपादानेचेत्यर्थः। अन्यतमत्वेनानुगमःसफलोभवतीति शेषः
 अन्यथाप्रतिज्ञार्थत्वेनानुगमय्यतादृशार्थविषयकशाब्दबोधानिवर्त्यसंशयानिवर्तकप्रतिज्ञार्थबोधज
 नकत्वमित्यस्यैवसम्यक्त्वेअन्यतमत्वनिवेशेव्यर्थएवस्यादितिभावः। एकेति। विभिन्नसाध्यादिस्थलीयप्रतिज्ञा
 साधारणमनुगतं लक्षणंतुनास्त्ववदानीमेकधर्मावच्छिन्नसाध्यकनि र्वित्तप्रज्ञासाधारणलक्षणमप्यनु
 गतंनिर्वक्तुमशक्यमेवस्यादतोऽन्यतमत्वनिवेशनमित्यर्थः। कूटघटितधर्मस्येति। तादृशकूटवत्संशयप्रति
 बंधकत्वसामान्याभावविशिष्टबोधनिष्ठस्यतादृशबोधनिष्ठवक्ष्यमाणजन्यतानिष्ठस्यवान्यतमत्वस्य
 त्यर्थः। तादृशेति। नचोक्तरीत्यातादृशान्यतमबोधनिष्ठनिवर्तकताकत्वसामान्याभावसंशयस्याप्रसिद्धिः
 एवतादृशान्यतमत्वव्यापकप्रतिबंधकतानिवेशेपिनसंभवतीतिवाच्यम्। तादृशतादृशविशिष्टार्थ

७४

७५

ताक

निश्चयत्वव्यापकतान्यतमव्यापकताश्रयप्रतिबंधकत्वसामान्याभावस्यपर्यवसितव्यापकताभेदकूटवद्वि
 न्नत्वघटितस्यकिंवातादृशनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबंधकतान्यतमनिवर्तकताकत्वसामान्याभावस्यप्रतिबंध
 कताभेदकूटवद्विन्नत्वघटितस्याभिप्रेतत्वात्। नचैवमपि तादृशबोधभेदकूटवद्विन्नत्वरूपेतिग्रंथासंगति
 रितिवाच्यम्। अन्यतमत्वस्यस्वप्रतियोगितावच्छेदकभेदप्रतियोगितावच्छेदकरूपत्वात्। निवर्त्यत्वसामान्या
 भावस्यनिवर्त्यत्वनिष्पन्नान्यतमत्वावच्छिन्नाभावरूपत्वात्। वस्तुतस्तु तादृशतादृशबोधः प्रतिज्ञार्थमात्रबोध
 स्तद्व्यक्तित्वेनैवान्यतमत्वघटकइति अन्यतमनिरूपितनिवर्त्यत्वसामान्याभावइतियथाश्रुतमेवसम्यक्। नच
 स्वनिवर्तकतान्यूनवृत्तितादृशतादृशनिश्चयान्यतमत्वं निवर्त्यत्वसामान्याभावांतार्थः संशयविशेषणं। ए
 वंचतत्तच्च व्यक्तित्वेन संशयानामुपादानात्तदनिवर्तकत्वकूटनिवेशनानुगमइतिवाच्यमात्रथापिसंभ
 धीवद्विमान्नवेतिसंशयस्यस्वपदेनोदानसंभवादव्याप्तेः। तादृशेति तादृशतादृशनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबंध
 कतानिरूपितप्रतिबंधत्वाभावकूटस्यैवेत्यर्थः। अन्यतमेनापीति। अन्यतममध्येकेनापीत्यर्थात्तादृशकूट
 लाभः। एतेन तादृशबोधनिवर्त्यत्वे सति तादृशशब्दबोधनिवर्त्यत्वं यद्यन्यतमनिवर्त्यत्वं तदा सकलसंशयसं

तादृश

न

बोध

५ अयेनिरूप्यनिरूप्यकभावापन्नाहन्विषयकत्वनिवेशनं तदुभयत्रतत्प्रयोजनमिष्टायेणनिरूप्यनिरूप्यकभावापन्तेतिविशेषप्रयोजनस्य
धर्मादालोकवानित्यादावेयसंभवारितिधेयम् ५
पर्वतिस्तथेतिनप्रतिज्ञेतिभावः-रा-रुभेदस्येति-४

एवंद ५

महेणासंभवइत्ययास्तमाहतेनेति। व्युत्पत्तिवलादेवसामान्याभावकलादपिकारवैयर्थ्यचेत्यपिवोध्यम्। अ
न्यतमत्वघटितलक्षणंतुनेदादिसाध्यकस्थलएवादरणीयंनतुवद्वादिसाध्यकस्थलेपितत्रतादृशाद्वोधा
निवर्त्यसंशयानिवर्त्तकवोधजनकत्वस्यैवसम्यक्तात्। अन्यथातादृश बोधान्यतमत्वाप्रसिद्धाऽव्याप्ति
रित्याह। विशेष्यदलेइति। अन्यतमवोधदलेइत्यर्थः। धर्मादालोकवानित्यादौप्रतिज्ञार्थविषयकनिश्चयत्वव्या
पकप्रतिबंधकताकत्वाभावावनिवेशनंतुतत्कूटं पर्वतोवद्भिमानधर्मादिसादौविषयकत्वमपिहेममि
तिवोध्यम्। अत्रयादृशपक्षसाध्यकाइत्यादिपरिचायकघटकस्यप्रकृतपक्षसाध्यकार्यकत्वेरावतत्रयादृ
शरूपावच्छिन्नपक्षेयादृशरूपावच्छिन्नप्रकारकवोधलाभादनिवर्तकतान्वयिनांजनकतान्वयिनांचवोध
नांतादृशरूपावच्छिन्नसाध्यपक्षविषयकत्वलाभइतिप्रथमतःपरिचायकप्रविषयोःप्रकृतपक्षसाध्ययोःप्र
त्येकंप्रयोजनमाहवद्भित्वेति। पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशेघटवद्भूतलसमानकालीनःपर्वतोवद्भि
मानितिसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशेपर्वतोघटवद्भूतलकालीनवद्भिमानितिचवोधइत्यर्थः। सं
शयोपीतीतिसंशयाप्रसिद्धौहेतुः। ननुप्रकृतपक्षसाध्ययोरैकतरस्यनिवेशेतादृशशब्दत्वावच्छिन्ननिव

७५

७५

तर्कतानिवेशे अवच्छिन्नत्वं व्यापकत्वमेव वाच्यं एवं च तादृशबोधत्वव्यापकनिवर्तकताया अप्रसिद्धिरेवामिधा
 नीयानतु संशयाप्रसिद्धिरिति चेन्न। निवर्तकतायां स्वरूपसंबंधरूपावच्छिन्नत्वं निविष्टमित्यभिप्रायात्। प्रागु
 पदर्शित एवातिप्रसंग इति योजनावद्भिः साध्यकोपन्नयस्य बुद्धिः व्याप्यधूमसाध्यकप्रतिज्ञार्थबोधजनकत्वा
 द्भिः साध्यकन्यायांतर्गतत्वाच्च प्रतिज्ञात्वापत्तिरूपोऽतिप्रसंगः इत्यर्थः। ननु तादृशान्यतमबोधजनकत्वमे
 वास्तु इत्यत आह। अधिकं त्विति अक्षततयेति। यस्यास्य निवेशादिति भावः। निगमनादीत्यादिना निति
 रिक्तविषयकत्वघटकसाध्यतावच्छेदकसंबंधनिवेशव्याप्यत्तस्य हेतुत्वं प्रमेयं प्रमेयादित्यादौ हेत्वव
 यवस्य परिग्रहः। संशयाप्रसिद्धिरिति। न चैवं निगमनातिव्याप्तिशंकायाः अनुवकाश इति वाच्यम्। दत्तोत्त
 रत्वात्। यत्तु। पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितप्रकारतानिरूपितसंबंधप्रकारतानिरूपितबुद्धित्वा
 वच्छिन्नप्रकारत्वावच्छिन्ननिवर्तकताया उपादाने निगमनजन्यबोधीयतादृशबुद्धित्वावच्छिन्नप्रकारता
 या अपि बुद्धित्वावच्छिन्नविशेष्यतात्वेन स्वरूपसंबंधरूपनिवर्तकतावच्छेदकत्वमिति। तन्न। निगमनार्थ
 घटकव्याप्त्यादि घटकैकपदार्थे तथा विधायरपदार्थोभावसंशयस्य बुद्धिसंबंधी बुद्धिमान्नवेति संशयस्य

चैतादृशनिश्चयत्वावच्छिन्नानिवर्त्यत्वात्। विशेष्यदलं। तादृशशब्दबोधान्यतमदलं। वदित्वादीति। पूर्वमेकतर
धर्मावच्छिन्नविषयताकत्वनिवेशे दोष उक्तः। अयं चैधर्मद्वयस्य प्रत्येकावच्छिन्नविषयतयोर्निवेशे इति भेदः
यद्वा पूर्वमेकतरधर्मावच्छिन्नविषयताकत्वावच्छिन्ननिवर्तकताया इदानीं च तादृशविषयताकत्वव्यापकनि
वर्तकतायानिवेश इति भेदः नन्वभेदसंबन्धेन साध्यवद्विशिष्टपक्षविषयकत्वरूपं विशिष्टविषयकत्वमेवानति पादश
रिक्तविषयकत्वघटकबोधविशेषणमिति। ~~यस्य साध्यवद्विशिष्टपक्षविषयकत्वमेवानति~~ निरूप्य निरूपकभावापन्नविषयिताशालित्वेन
बोधानां निवेशस्य पक्षे यादृशविशिष्टवत्त्वबोधिका इति ग्रन्थेन दीक्षितति कृतां प्रदर्शनवैयर्थ्यमित्याशंकते
यद्यपीति। यादृशविशिष्टार्थबोधजनिका इत्युक्त्वा वास्तवविशिष्टविषयिताशालिवोधप्रदर्शने जनकता
न्वयिवोधे पि वास्तवविशिष्टविषयिताशालित्वलाभादसंभवं वक्तुं भूमिकामारचयति। तथापीत्यादिना
हेत्वर्थमात्रविषयकबोधोपादाने तस्य वास्तवप्रतिज्ञार्थाविषयकत्वेनान्यतमांतर्गतत्वाभाव इति सम
हलं वनानुसरणं न्यायावयवत्वमुभयघटकेत्यादिविशेषणघटितमित्याशयेन हेतुं ते तान्निवेशम
भिप्रेत्य च हेतावित्युक्तम्। एकदेशेप्यतिव्याप्तिमाह। प्रतिज्ञाजन्येति। एकदेशे चेति। प्रतिज्ञाघटके धूमादिति

अणिमरीत्याहेतुविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्या कणादिबोधस्य नास्तीति रिक्तविषयकत्व

१ तस्यापि स्व रूपसंभाररूपावच्छेदकता निवेश संभवात् एवंचदत्तांतरावा २

अथवा दत्तवच्छेदकता निवेश प्रसाय कत्वाच्च २

७६
७६

भागे आलोकवानिति भागे वहिमानिति भागे चेत्यर्थः। अतथात्वादिति येन रूपेण विषयिताया अवच्छेदकत्वं त
स्यास्तेनैव रूपेण स्वरूपसंबंधरूपावच्छेदकतया निवेशः अन्यथा विशिष्टविषयितानिवेशकं थंता स्यात्। स्यागे
सर्वविषये विमाया योग्यताया निर्वह्यपर्वतपरपर्वतो वहिमानिति वाक्यवारणायावश्यकत्वादिति बोध्यं।
वैयर्थ्यमिति पर्याप्त्युपादाने च निगमनजन्यबोधस्याधिकावगाहित्वात्तद्वैयर्थ्यस्यादिति भावः। ननु पर्याप्त्यनि
वेशे धूमादालोकवान्यपर्वतो वहिमान् धूमादित्यादौ प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिर्दुर्वारैव तादृशवाक्यद्वयज
न्यविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवोधनिष्ठहेत्वर्थविशिष्टप्रतिज्ञार्थविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतायां प्रतिज्ञार्थविषय
कत्वावच्छिन्नतया तन्निरूपितजनकताशालित्वात्तानच तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधो नानतिरिक्तविषयकः
वह्निर्धूमज्ञानज्ञाप्योनवेति संशयस्यैव प्रतिज्ञाघर्थबोधानिवर्त्यतया तन्निवर्तकत्वादिति वाच्यम्। एवमपि
धूमाद्वह्निमतः सधर्मापर्वतो वहिमान् धूमादित्यादौ हेत्वन्तेऽतिव्याप्तेः विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवोधनिवर्त्यत्वस्य व
ह्निर्धूमज्ञानज्ञाप्योनवेति संशयसत्त्वेन तदनिवर्त्यसंशयानिवर्तकत्वस्याक्षतत्वादिति चेन्न। एवमपि ता
दृशप्रतिज्ञार्थविषयकनिश्चयत्वव्यापकनिवर्तकतोन्यस्यपर्वतो धूमज्ञानज्ञाप्यवह्निमान्नवेति संशयस्य

का

हेत्व ३

निवर्तकतयेवादेशादिति न पर्याप्तिनिवेश आवश्यक इति। ननु धूमाद्वह्निमत्यवतसधर्मापर्वतो वह्निमान्धू-
मादित्यादौ हेत्वन्तेऽतिव्याप्तिः तत्र विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबोधनिवर्त्यताया उक्तसंशयेऽक्षतत्वादिति चेन्न।
अप्यननुत्थानेन तादृशप्रतिज्ञाया एवासत्त्वात् ननु पर्वतो वह्निमान्धूमादित्यादौ हेत्वर्थविशिष्टप्रति-
ज्ञार्थविषयकबोधजननके हेत्वन्तेऽतिव्याप्तिरेव नास्ति साध्यतावच्छेदके प्रकारतावच्छेदकता पर्याप्तिनिवे-
शादिति चेन्न। अनतिरिक्तविषयकत्वदलेनैव वारणात् तस्य पर्याप्तिरपि न निवेश्यत इत्यभिप्रायात् अत्र व्याप्तिरपी-
ति। सिद्धेऽप्रतिज्ञाजन्यबोधस्य अप्रतिबंधकत्वेऽपि। अनुमि-
त्यप्रतिबंधकत्वेऽपि। पुनः संशयत्वनिवेशवैयर्थ्यशंकते। न चेति। तस्याः अनुमितेः। तस्यापि प्रत्यक्षस्यापि।
प्रतिज्ञार्थनिश्चयसत्त्वपितद्वेदव्याप्यवक्तानिश्चयादिना जनिते तद्वेदप्रत्यक्षे तादृशप्रतिबंधकता कान्यत्वं
बोध्यं। ननु प्रतिबंधकत्वाभावस्यैव निवेशः सम्यक्। प्रतिबंधकतावच्छेदकविषयतापर्यंतनिवेशः संभवात्
वह्निमत्वाद्यवच्छेदेन घटाभावावगाहिग्रहेण वह्निमत्त्वादौ घटव्याप्त्यवगाहिग्रहेण वा सहितस्य प्रतिज्ञार्थ-
बोधस्य पर्वतो घटवान्न वेति संशयनिवर्तकत्वात्। अत्रास्यत्वस्य केवलान्वयितया ग्राह्याभावावगाहित्वेनाम

७७

७७

नुगमेन चतत्तदभावावगाहित्वेन प्रतिबंधकत्वनिवेशसंभवात् प्रतिबंधकत्वाभावनिवेशे त्ववच्छेदकधर्मदर्शनं शब्द
 न्यकालीनप्रतिज्ञाजन्यबोधमादाय लक्षणसमन्वयसंभवादिति मेवम् । ज्ञानवैशिष्ट्यानवच्छिन्नप्रतिबंधकता
 या एवोपादानात्तादृशसंशयप्रतिबंधकत्वाभावविशिष्टप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टबोधजनकत्वमर्थ
 अप्रामाण्यग्रहाभावनिवेशात्तादृशनिगमनव्युदासः । न चैवं प्रत्यक्षसामान्योपादानेपितादृशबोधानिव
 र्त्यविशेषदर्शनकालीनविपरीतनिश्चयस्याप्रतिबंधकं यदि विशेषदर्शनकालीनज्ञानं तत्त्वस्वरूपयोग्य
 त्वसत्त्वेन लक्षणसमन्वयसंभवात्संशयपर्यंतानुधावनवैयर्थ्यमिति वाच्यम् । विशेषदर्शनकालीनस्वा
 र्थबोधजनकत्वमादाय निगमनातिव्याप्तिरतस्तादृशप्रतिबंधकाप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टविशेषदर्श
 नाभावविशिष्टबोधजनकत्वस्य वाच्यतया संशयपदसार्थकादिति प्रतिबंधकत्वाभावनिवेशपक्षे रो
 चयंते । अत्र संशयांशे विशिष्टमेदकूटनिवेशमपेक्ष्य प्रतिबंधकतायां तादृशनिश्चयत्वानवच्छिन्नत्वनि
 वेशे लाघवमादर्शयति अत्र चेत्यादिना । अनवच्छिन्नत्वमव्यापकत्वं तादृशतादृशनिश्चयनिष्ठमेदप्रति
 योगितावच्छेदकत्वकूटं । कूटोपादानप्रयोजनं स्फुटमेव । स्वरूपसंबंधावच्छिन्नत्वाभावनिवेशे विशि

व्यदल वैयर्थ्यापत्तेः। संबंधो वहिमान्नवेत्यादिसंशयप्रतिबंधकत्तामादाया व्याप्तेश्च। ज्ञानं बोधहेतुता
 दीति। निगमनघटकहेतुभागे इति तु नार्थः। तत्रान्यनविषयकत्वाभावात्। केचित्तु अप्रामाण्यग्रहाभा
 वविशिष्टतादृशतादृशशब्दत्वव्यापकप्रतिबंधकताकान्यसंशयाप्रतिबंधकत्वं निरुक्तशब्दत्वाव्याप
 कसंशयप्रतिबंधकत्वाभावो वा युक्तः। अनाहार्ये निश्चयत्वयोरनिवेशेन लाघवादि परिष्कुर्वन्ति ते वा
 मनुष्यान्मिति ज्ञानमिति व्युत्पत्तिविरोधः। मितिपदस्य शब्दत्वेनावाचकत्वात् शब्दबोधादेरपि न व्यम
 ते संशयादिरूपतया यथास्थितस्यैव ज्यायुस्त्वाच्चा उक्तेति। धूमादलोकवानित्यादिस्यलीयेत्यर्थः। बो
 धान्यमत्वनिवेशे हेतुत्वर्थबोधकभागाद्यदि प्रतिज्ञास्यलीयहेतावतिव्याप्तिरतस्तत्परित्यज्यजन्यतान्य
 तमत्वं निवेशयति प्रकृतेति। पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वं नान्यनविषयकत्वं किंतु तादृशबुद्धित्वमि
 ति भावः। उक्तेति धूमादलोकवान्पर्वतो वहिमान्हेतुत्वं च धर्मीयमित्युक्तेत्यर्थः। जन्यतायां तादृश
 विषयत्वावच्छिन्नत्वं निवेश्यमिति पूर्वाभिधानेनैव जन्यतास्वन्यतमत्वं मिति प्रायपदं न त्वन्यविधौ
 इति स्फुटीकरणेन दृशस्य लेः न्यतमत्वं न लक्षणघटकमिति दीधिति कृते वव्यंजितं। तादात्म्येति कालिका

तादृश

यच्च

लेपि उद्देश्यविधेयभावेन बोधे उद्देश्यवाचकपदस्य विधेयवाचकपदपूर्वत्वस्यावश्यकत्वात् अथ धातुनादिपदादेकस्माद्विधादौ
शास्त्रादि बोधा पक्षेः

७८

78

धं

सू

दिसंबंधसंग्रहाय। पक्षेति पचतीत्यादौ कालेन भासते अतीतत्वाद्यविवक्षायामेव वर्तमाने लडित्यनुशासन
प्रवृत्तेः। अतएव पाक्षीत्प्रक्ष्यतीति तन्न प्रतिज्ञा। एवं त्वंपचसीत्यादिकामाभविष्यति न तु पचसीति। युष्मद
र्थहृत्योर्मध्यमाद्युपस्थापिते बोधकं चिदेकत्र परको धेवि विहितमध्यानुपस्थानम् एवमेकविमत्तं तदपदरू वि
पायिविमत्तं पक्षीकृत्यक्रियानामार्थसाधिका पचतिराज्ञ इत्यादिकानामेति बोध्यं। इतरेन्योन्या इतरेन्यो इतरेति
निन्ना इतरमेदवतीतरेन्यो मेदवतीत्यादि च द्रष्टव्यम्। मिघत इति। मिदधातोरकर्मकत्वात् यातदुत्तरभावा
रयातोऽनर्थक इति तु न शंक्यं। मेत्यते मेदिवाचकं इति प्रयोगवशात् तस्य सकर्मकत्वात्। एवं मेदप्रयोजको
व्यापार एव धात्वर्थः। मेदस्त्वयमविभागः। अतएव मिघते कुस्त्वः स्वयमेवेति कर्मकर्तृप्रयोग इत्यपि न शंक्यं व्यावर्त्यया
वर्तकयोर्भेदमेदकव्यवहारदर्शनेन अन्योन्याभावप्रयोजकव्यापारे पित छेत्ति सिद्धेः। अतएव मिघते हृदयगं
धिरिति वचने चिज्ज्ञातादात्म्यानिमाननिवर्तकं ज्ञायमानमेदमपि व्यापारविशेषप्रयोज्यधात्वर्थमेतिरेसां
ख्याः। व्यापारप्रयोज्यत्वांघंशस्तु प्रतिज्ञाजन्यबोधेन भासते तात्पर्यगोचरत्वात्। तानच फलमात्रतात्पर्ये
ण गम्यते गाम इति प्रयोगप्रसंगः। मिघत इत्यादौ व्याख्यादिविशिष्टहेतुमत्त्वरूपव्यापारस्य विषयितया मे

दिनेत्या

दावच्छिन्नजन्यताप्रयोजकत्वेन तत्प्रयोजकस्योपनयाननिर्वाह्यतया प्राप्तद^{भा}नेपि गम्यत इत्यादौ तदमानस्य
निर्वर्जित्वात्। व्यापारविशेष्यफलबोधने कर्मप्रत्ययो दुर्घट इत्यपि न। फलव्यापारयोः पृथग्भावार्थतामते। फलवि
षयक व्यापारविषयक बोधं जनयत्विति शक्तिं निवेश्य फलवाचक कर्मप्रत्ययमुपगम्य फलमात्रतात्पर्य
घटितसामग्र्या धातुकर्मप्रत्यययोरानुपूर्वीज्ञानस्य प्रवेश्यत्वादिति दिक्। **म**तांतरमवतारयति। **अ**नतीति।
पूर्वबदेवेति। तावद्दोषानिवर्त्य यावत्संशयानिवर्तकेति यावत्पदघटितपाठे सामान्याभावनिवेश एव ला
घवेनोचितः इति बोध्यं। **दर्शित**हेत्विति धृमादालोकवानित्यादिः। **अ**मुतावद्भिर्बोधैर्निवर्त्याः संशयायावन्तः
इत्यर्थे वक्ष्यमाणदोषादाहततद्विशिष्टार्थेति। घटवद्भूतत्वादिसंशयानामपि घटवद्भूतत्वादिविषयकप्रति
ज्ञार्थबोधनिष्ठनिवर्तकता कत्वेन तत्संशयनिवर्तकबोधनानांतिरिक्तविषयकत्वं निवर्तकतायांचान्य
तमबोधत्वव्यापकत्वं निवेशयितुमशक्यमेव अतो यत्किंचित्त्वमुक्तं। **न**च यत्किंचिद्बोधत्वव्यापकत्वं निवे
शेपि नेदसाध्यकयावत्प्रतिज्ञासु न लक्षणसमन्वयसंभवः पृथिवीतरमिनेति प्रतिज्ञादिजन्यबोधस्य पृथि
वीतरेभ्यो निघृत इति प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यार्थबोधनिवर्त्यसंशयानिवर्तकत्वादिति वाच्यम्। यत्किंचित्यदेना

७९

79

येध

न्यतमं घटकी नूतया वदो धानामपि प्रत्येकं संग्रहं संभवेन सकलप्रतिज्ञा संग्रहं संभवात्। यनु निरुक्तान् नूना
 नतिरिक्तविषयकस्य सकलप्रतिज्ञार्थवगाहि समूहालंबनबोधस्य तादृशत्वात् लक्षणसमन्वयइति त
 तु च्छम्। तथा सति तावत्प्रतिज्ञार्थविषयकबोधत्वव्यापकनिवर्तकता कया वत्संशयनिवर्तकत्वे नैव घ
 टवद्भूतलादिसंशयमादाय दोषवारणादन्यतमयत्किंचित्त्वयोर्वैयर्थ्यात्। समूहालंबनबोधाप्रसिद्धिस्थ
 ले लक्षणसमन्वयार्थतथा कृतं। एवं तत्तद्वोधनिवर्त्यता कूटवधा वत्संशयनिवर्तकत्वमपि समूहालंब
 नसंशयाप्रसिद्धिस्थलग्नस्तत्त्वान्न कृतमिति चेत्तर्ह्युक्तरीत्या के थं लक्षणसंगतिरिति। धूमादालोकवान् पर्व
 तो वह्निमान् धूमादित्यादौ हेत्ववयववारणाय संशये यावत्त्वनिवेशः। नानाविधेति। घटवद्भूतलादिविषय
 कनानाविधोदासीनसंशयानामित्यर्थइतिकेचिदुदासीनविषयकत्वेप्यव्याप्तिरिति। संभवात् गौरवमे
 वेति। अत्र धूमादालोकवान् पर्वतो वह्निमानित्यादौ प्रतिज्ञा हेत्वर्थसमूहालंबनबोधस्य निरुक्तान् नूना नति
 रिक्तविषयकतया तज्जनके हेत्ववयवेति व्याप्तिः तस्य धूमीयहेतुता बोधतया हेत्ववयवस्यापि तज्ज
 नकत्वात् तत्तद्विशिष्टार्थबुद्धित्वावच्छिन्नत्वस्य जन्यतायां निवेशेऽननुगमात्। अतोऽन्यतमत्वेन तादृश

अथ

तत्र

तदसः ४

जन्मतानुगमस्यावश्यकत्वेनिरुक्तान्यूनविषयकत्वरूपबोधविशेषणं व्यर्थमिति बोध्यम्। अत्र निष्कर्षोऽनु-
सारिणः। तेन भेदस्तदाश्रयत्वादिकोटिकनानाविधसंशयानामेव प्रकृतपक्षसाध्यकप्रतिज्ञार्थबोधनि-
वर्त्यतया तावत्संशयनिवर्तकतायाः प्रत्येकं प्रतिज्ञादिजन्यबोधेऽसत्त्वेऽपि सकलवाक्यजन्यसमूहालंब-
नबोधस्य तावत्संशयनिवर्तकत्वात् तत्र च निरुक्तानतिरिक्तविषयकत्वसत्त्वात् जनकत्वमादायेव प्र-
त्येकं प्रतिज्ञासुलक्षणसमन्वयो बोध्य इति पाठः। न चैवमपि धूमादा लोकवान् पर्वतो बहिर्मान् धूमादित्या-
दौ हेतुं ते हेतौ वातिव्याप्तिर्दुर्वारैव तस्यापि निरुक्तान्यूनानतिरिक्तविषयकप्रकृतप्रतिज्ञार्थहेत्वर्थो न य-
विषयकसमूहालंबनबोधजनकत्वात्। न चान्यूनानतिरिक्तविषयकबोधस्य प्रकृतप्रतिज्ञाप्रतिपाद्या-
र्थविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतावच्छेदकविषयिताशून्यत्वेन विशेषणान्न दोष इति वाच्यम्। तथा सति भे-
दसाध्यकप्रतिज्ञासु तत्स्थलीयनिखिलप्रतिज्ञार्थविषयकसमूहालंबनबोधमादायेवलक्षणसमन्वय-
स्य वाच्यतया तादृशसमूहालंबनबोधस्य निखिलजन्यतामादाय परस्परानवच्छेदकविषयिताशून्यता संभवे-
ना व्याप्तिरिति चेन्न उक्तभेदादिसाध्यकस्यैव लक्षणान्यतमत्वघटितं लक्षणं तत्रैव च तादृशविषयिता

न तत्तु मे दादिसाध्यक एतन्निवेशः वैयर्थ्यमिति नपि धर्मादा लोकावतिव्यादौ न न तत्र विषयित्वाप्रसिद्धेः ॥ ३

८०

४०

रूपं

यत्तत्

शून्यत्वनिवेशेन संभवति। धर्मादालोकवानित्यादौ तु बोधेतादृशविषयिता शून्यत्वमावश्यकं लक्षणा स्यान्त्यतः
त्वाद्यदितत्वात्। गंधाद्रसवतीत्येवौत्तरे न्योनिघते इत्यादौ तु तत्तत्प्रतिज्ञाप्रतिपाद्यार्थविषयकत्वान्य
तमावच्छिन्नजन्यतानवच्छेदकविषयिता शून्यत्वं निवेश्यमात्रं उभयत्रापि विषयिता शून्यत्वं विषयित्वानवा
च्छिन्नत्वं जन्यता विशेषणं कार्यं तेन प्रतिज्ञार्थमात्रबोधमादाय धर्मादालोकवानित्यादौ हेतौ नातिव्या
प्तिः। लक्ष्यभेदेन लक्षणभेदस्येष्टत्वात्। नन्वेवं विशेषणदाने निरुक्तान् नूतनविषयकत्वनिवेशवैयर्थ्यमिति
चेदन् नूतनविषयकत्वदलेनास्यैव विक्षणात्। स्वरूपसंबंधरूपप्रतिज्ञार्थविषयकत्वावच्छिन्नत्वनिवेशा
न्निगमनेऽतिव्याप्तिरतः निरुक्ता नतिरिक्तविषयकत्वनिवेश इत्याहुः। वस्तुतस्तु निरुक्तान् नूतनानतिरिक्त
विषयकबोधत्वव्यापकमुख्यविशेष्यत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताशालिवाक्यत्वमेवलक्षण
मिदं च संघर्षात्तु गतं। धर्मादालोकवानप्यर्थावच्छिन्नानित्यादिस्य लीयप्रतिज्ञाहेत्वर्थविषयकसमूहालंब
नबोधीयहेत्वर्थमुख्यविशेष्यता तु न तादृशबोधत्वव्यापिका केवलप्रतिज्ञार्थबोधे तदभावात् इति ता
दृशसमूहालंबननिष्ठहेत्वर्थविषयकत्वावच्छिन्नजन्यताया लक्षणाघटकत्वान्न हेतावतिव्याप्तिः। न

यत्र प्रतिज्ञार्थानि न तावत्तत्रान्यतः प्रत्याघटितं न तत्रतिरिक्तविषयकत्वमध्येत न हि शिष्टार्थविषयकवतिव्यावच्छिन्ननिवर्तनाका
न्यत्वं कूटस्य प्रवेशः। किं त्वेकैकतादृशनिवर्तकता कल्प्यते तत्र निरिच्छविषयकत्वस्यैकैकविशेष्यतया व्याप्यतया ॥

तस्यैव
 चैवमन्यूनविषयकत्वं व्यर्थं। ~~तस्यैव~~ तत्त्वादिनि। ननु चैवः पचतीत्यादेरुपनस्य दुर्वचत्वेन न्यायाभावात्
 तिज्ञात्वमेव न संभवतीति दीधिति कृतां तत्र लक्षणोपवर्णनमसंगतमित्यभिप्रायेणाशङ्कते। न न्विति। य अर्थतिरेति
 दूपावच्छिन्नसाध्यबोधिकाप्रतिज्ञातदूपावच्छिन्नसाध्यव्याप्यस्यैव पक्षे उपनेयत्वादिति भावः। निपा
 तार्थेनेति। निपातातिरिक्तनामार्थस्य तादृशनामार्थभेदसंबन्धे नान्वयोऽव्युत्पन्नइति न नो निपातत्वे
 न तदर्थो भावेनेतरपदार्थान्वये वाधकाभावात्। हृदयमित्यस्वरसः। सचातुयोगितायाः संसर्गतावा
 दिना अनुयोगितानेतरायेति भेदो नु योगित्वाभाववानिति द्विविधबोधं प्रति तत्संसर्गकशब्दसामग्याः
 प्रतिबंधकत्वं कस्यपि मिति गोरवं तत्प्रकारतावादिना तु भेदो नु योगितासंबन्धावच्छिन्नेतराभाववानि
 त्येकविधबोधं प्रत्येवेति लाघवमिति यः पाककृतिसामग्रीमानसपाककृतिसामानित्युदाहरणोपदर्शि
 तपाकविषयकाभिन्नकृतियाप्यत्वविशिष्टपक्षधर्मत्वोपदर्शकः पाककृतियाप्यवानित्युपनयः सुव
 चइत्याशंकावारयितुं अस्य तवानुदाहरणत्वं सूचयन्नाह। प्रतिज्ञोत्थापितेति अस्य साध्येऽन्वयः। रक्तदं
 उादिसाध्यकोपनयादिसंमर्हयप्रकृतसाध्योपेक्षा। वितर्कंति। यदि तथा शब्दस्य प्रक्रांतं यद्विशेष्यं स

(धु)

दर्शनं चेति। तथा च साधारणधर्मा घसत्वेऽपि न क्षतिः। तस्य विप्रतिपत्तिकोटित्वस्याऽस्वातंत्र्येणेति। तद्विशि
ष्टबुद्धौ तन्मुखविशेष्यकज्ञानत्वेन हेतुत्वादिति भावः। ननु शाब्दबोधजनकवद्विपदार्योपस्थितेरेव स्वातंत्र्य
यैराको यः पस्थितिरूपायाः सत्त्वाकुतो न वद्विकोटिसंशय इत्यत आह। अथ वेति। विप्रतिपत्तिकोटित्वं च तद्व
दधैव कपदजन्यस्मृतिकोटित्वं। परोक्षज्ञानं निश्चयात्मकं एवेति सिद्धं तमनुरुद्ध्याह। वस्तुत इति। ननु तथा
पिवद्विमद्भेदं कोटिं कृत्वा वद्विकोटिकसंशयो नानुपपन्नो बाधकाभावाद्ब्रह्मभावमहानसीयवद्विकोटिकसं
शयवदत आह। यदेति। ननु यया प्रतिज्ञया स्वयंवांतरमहकारेणैव बोधो जनितः तादृशप्रतिज्ञाया अतिरिक्त
विषयकबोधजनकत्वात्तत्राव्याप्तेर्दधितावकथनान्न्यूनतेत्याशंक्यतसं महार्थमंतरापदस्यार्थमाह। हेत्व
र्थेति एवं च विशेषाभाववतां मध्ये सामान्याभाववतो विप्रविष्टत्वमिति अजनिता न्वयबोधकप्रतिज्ञाया असं
ग्रहः। नूनतां स्फुटी करोति। एतेनेत्यादिना। निराकांक्षेति। ननु निराकांक्षवाक्यस्य कथं न्यायांतर्गतत्वमिति चे
त्त उपनयघटकवद्विपदसंबन्धिपदार्थपदानामेव न्यायांतर्गततया तेऽप्येवानुपूर्वोऽमस्याभिप्रेतत्वात्त ए
तेन प्रतिज्ञाविषयक निराकांक्षविषयक अमपरत्वं न संभवति निराकांक्षविषयताया जनकतानवच्छेदक

८२

४२ ध
तान ३

तादिति प्रत्युक्तं। तच्छालित्वस्यात्यवर्ण एव विश्रान्तेराह। तच्छालित्वं चेति। आनुपूर्वी घटकवर्णत्वव्यापकसमु-
दायत्वं च न प्रत्येकं प्रतिज्ञासुतया विनियत्किंचिज्ज्ञानविषयवर्णत्वव्यापकत्वमेकदेशेपीत्यतः प्रतिज्ञा घटकव-
र्णतद्वृत्तकवर्णत्वन्नमात्मकाकांक्षाधारणयत्रमान्यत्वं प्रागुक्तरीत्या यत्किंचित्त्वं प्रकारतास्थाने विषयतां च नि-
ति वेशयन् गुरुतरमाकांक्षा घटकत्वं परित्यजति तज्जनकैर्नमावृत्तित्वनिवेशे विशिष्टप्रतिज्ञाविषयिताया अ-
पि न्नमवृत्तित्वादसंभवं इति न मान्येति। यत्किंचित्त्वनिवेशव्यावृत्तिः पूर्ववत्। अन्यूनविषयकत्वदलेवास्तव-
वैशिष्ट्यनिवेशे न्नमसाधारणजन्यताकप्रतिज्ञाया मसंभवं माहा। अन्यूनेति। विशिष्टार्थबोधश्च प्रमात्मक-
एवात्तादृशवाक्यप्रतिज्ञासमानाकारवाक्यवाक्यपदेनाकांक्षादिमत्त्वनामेशाब्दपदापेक्षादीदिति कृतै-
वोपवर्णिताता स्फुटी करोति। शाब्देति। स्वयं शाब्दपदस्य तत्त्वनामेशाब्दपदापेक्षावैयुत्यादयति। शाब्दो-
धंप्रतीति। ज्ञानादेः। यो यो ग्यताज्ञानादेः। एवं च न द्वाचार्यव्याख्यायां शाब्दवाक्यपदयोरुभयोरेवाकांक्षादि-
मत्त्वलाभार्थकत्वं युत्विति मते च वाक्यपदादाकांक्षादित्वाभावात् शाब्दपदाद्विजातीयशाब्दलाभ इत्येवमतयो-
र्भेद इति बोध्यं। जात्युपस्थापकेति वक्तव्ये विशेषपदोपादानफलं दर्शयति। शाब्दपदस्येति। आकांक्षादिकं चो-

अवश्येति यद्यपि शाब्दपदवैशिष्ट्यघटितान्यनविषयैरेवेति वादशब्दविशेषार्थविषयितानिरूपितया दृशविशिष्टार्थविषयितात्वेन त्वरूपसंबंधरूपाव-
च्छेदकत्वं संभवति तथापि तद्विवक्षाया न व्युत्पत्तिरिति लक्षणा-प्रत्ययनविषयक बोधजनकताप-
दात्तप्रतीतिः किंतु वारसिकलक्षणादिभ्योर्लक्ष-
CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri Initiative

तत्त्वगः ॥५॥

चित्तानुपूर्वीकत्वघटकप्रतिज्ञायां वा विशेष्यदले वा निवेशः। इदं तु बोध्यं। प्रतिज्ञोत्तरहेतुत्तरोदाहरणोत्तरो
 पनयोत्तरनिगमनत्वावच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं नोचित्तानुपूर्वीकत्वं किंतु निगमनपूर्वोपनय
 पूर्वोदाहरणपूर्वहेतुपूर्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकमेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं हेतुपूर्वत्वांतं वा प्रतिज्ञा
 त्वानिवेशेन लाघवात्। एवं च पूर्वतो वद्विः संबंधीति निराकांक्षवाक्यव्युदास इति पंक्तिर्यथा श्रुतैव संगच्छ
 ते न्यायानंतर्गततादृशवाक्येषु चित्तानुपूर्वीकत्वसंभवात्। न च प्रागभावा नुपगमे तत्सर्वत्वं तदुत्प
 त्तिक्षणोत्पत्तिकथं सप्रतियोगित्वमुत्पत्तिघटिततया गुर्विति वाच्यं। संसर्गतया तान्निवेशेन लक्षणं गृह
 स्यत इह विनापि भावात्। सामान्यलक्षणायां मुख्यत्वं नुगमप्रकारस्य दर्शितत्वाच्च। तस्माद्विशेष्यदले ए
 व तन्निवेशः॥ ४॥ ॥ ४॥ इति मूलप्रतिज्ञाविवरणं॥ ॥ उक्तीत्याकारणानंतर्गते स्पृजन्यताव
 च्छेदककोटिप्रवेशमते न्यूनविषयकत्वस्यापि न जन्यतावच्छेदकत्वमित्यनुशयेनाभूनातिरिक्तपदं विहा न
 येति मूलं। अस्यासिरिति। अनुमितिज्ञानमित्यादिप्रतिज्ञायां लक्षणगमनात् प्रयोजनान्तरेति। लिंगविषयक
 त्वनिवेशात्प्रश्नात् इति शेषः। पक्षतावच्छेदकनिवेशेपि लिंगविषयकोक्तोदाहरणोऽतिव्याप्तिमुख्यत्वनिवेशे

स्वप्रतियोगित्वसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकथं साभावजिनिष्ठप्रतियोगिकसमयसंबंधः-

मि

८३

४३

न

तद्वैयर्थ्यात् एतदर्थमेव निगमनातिव्यापारणार्थमेवानिगमने मतुवर्थसंबंधित्वेन पक्षभानमभिप्रेत्येदं उपन
यातिव्याप्तेरेतद्विवक्षयादुर्वोरता सूचनायैवकारः। पक्षेति। इतरभेदाश्रयतेत्येव बोधः। आख्यातार्थाश्रयता एव या २
सुरस्यविशेष्यत्वात् न तु धर्मिणो निवेशः। उपनयसामान्यत्वतिव्याप्तिर्न वत्येवेति भावः। पूर्वनिगमनेऽतिव्या
प्तिर्नास्तीति वक्तुं प्रयोजनं तत्राभावेऽपि एतद्वारणार्थमेव पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नसुरस्यविशेष्यत्वं देयमित्युक्तं इदानीं
पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यनिवेशस्य प्रयोजनं तत्र दर्शयन्नेव निगमनातिव्याप्तिर्नास्तीत्याह। वस्तुत इति। पक्षताव
च्छेदकावच्छिन्नसुरस्यविशेष्यत्वानिरूपकत्वमेवेति। सुरस्यत्वनिवेशफलं सुगमं। अत्रेदं बोध्यं। यत्र समवायसं
बंधावच्छिन्नगोत्वाभावः साध्यः कालिकसंबंधावच्छिन्नगोत्वानावोहेतुस्तत्र यत्र गोत्वं तत्र गोत्वमित्युदाहरणे
ऽतिव्याप्तिः तत्रत्यसुरस्यविशेष्यताद्वयस्य पक्षतावच्छेदकीभूतगोत्वत्वानवच्छिन्नत्वासंभवात् न तु समवाया
वच्छिन्नगोत्वाभावस्य साध्यत्वे कालिकसंबंधावच्छिन्नगोत्वानावोव्यभिचारीति व्यतिरेकमुदाहरणमावाक्का
तिव्याप्तिः न च कालिकसंबंधावच्छिन्नगोत्वानावोव्यभिचारीति व्यतिरेकमुदाहरणमावाक्का
रइति वाच्यम्। तादृशसाध्यस्य केवलान्वयितया साध्यवद्भेदाप्रसिद्धाप्रतियोगिवैयधिकरणविशिष्टसाध्या

भावघटितव्यतिरेकव्याप्तप्रसिद्धंतदघटितसाध्याभावघटिततद्याप्तप्रसिद्धेश्चाघटादेरपिकालिकसंबंधे
 नगोत्ववत्तयातत्रसमवायिनतदसत्त्वात् **मेवं** समवायतादात्म्यघटितसामानाधिकरण्यसंबंधेनगोत्वा
 भावस्य **हेत्वभावात्** हेतुत्वात् **यदा** शुद्धसमवायसंबंधावच्छिन्नगोत्वानावरकः गोत्वत्वविशिष्टगोत्वनि
 रूपितसमवायसंबंधावच्छिन्नगोत्वभावोऽपरः। **नच** विशेषरूपेण संसर्गतास्वीकारायतिरिति वा **च्यम** वि
 शिष्टवैशिष्ट्यबोधस्य लानुरोधेन तादृशविशिष्टसमवायस्य संसर्गतायाः सर्वैरूपगमात्। **अथवा** समवाया
 वच्छिन्नाधारतासंबंधावच्छिन्नगोत्वभावोऽपरस्तत्रैकस्य साध्यत्वेऽन्यस्य हेतुत्वं द्रष्टव्यं। **यदा** गोमेदः साध्यः
 समवायावच्छिन्नगोत्वभावो हेतुस्तत्रोदाहरणोऽतिव्याप्तिः। **यदिच** गोत्ववद्भेदो नास्ति गुरुधर्मावच्छि
 न्नप्रतियोगिताकत्वात् **यद्वा** पावच्छिन्नप्रतियोगिताकमेदः साध्यः किंचिद्रूपावच्छिन्नतद्रूपबोधकं
 चनोदाहरणमिति मन्यते **तदा** परममहद्भेदः साध्यः परममहत्त्वाभावो हेतुः परममहत्त्वं पक्षः तत्रयत्रप
 रममहत्त्वमित्युदाहरणोऽतिव्याप्तिर्दुर्वारैव। परममहत्त्वत्वस्य जातित्वान्नगुरुधर्मावच्छिन्नमेदस्वीकारप्रसं
 गः। **अनकेचित्** समादधति। मुख्यविशिष्टताद्वयशून्यत्वं तद्वत्कार्य इति तदपरे नक्षमंते तथा सति निग

तत्र परममहत्

अपरविशेष्यताचपक्षतावच्छेदकानवच्छिन्नमुख्यविशेष्यता-तथाचपक्षनिष्ठैकमुख्यविशेष्यतावच्छेदकावच्छिन्नापरमुख्यविशेष्यता ३

८४

४९

मनोपेक्षा निर्वीजा स्यादिति। तदपरेन मध्यंति। न हि विशेष्यता द्वयशून्यत्वं द्वित्वावच्छिन्नतदभावः। किंतु एकविशेष्यताशून्यत्वे सत्यपरविशेष्यताशून्यत्वं। एकविशेष्यताचपक्षनिष्ठैकमुख्यविशेष्यतावच्छेदकावच्छिन्नापरमुख्यविशेष्यताशून्यत्वे सति पक्षतावच्छेदकानवच्छिन्नमुख्यविशेष्यताशून्यो यो बोधस्तज्जनकत्वं पर्यवसितार्थः। अत्र यत्र गोत्वं तत्र गोत्वमित्युदाहरणवारणाय सत्यं तं। यत्र सास्ना तत्र गोत्वमित्युदाहरणवारणाय विशेष्यं। अत्र नियतसमूहत्वं न नानास्येवेति हृदयम्। तेनोदासीनप्रतिज्ञाविषयकज्ञानजन्यशब्दबोधस्योदासीनवाक्यार्थविषयतानियतप्रतिज्ञार्थविषयताकत्वेऽपि न क्षतिः। इत्थंच निगमनजन्यबोधस्य तादृशविशेष्यताशून्यत्वान्नावा निगमनोपेक्षा संभवतीति। न किंचिदनुपपन्नमिति। अपरे तु समादधति स्वान्यमुख्यविशेष्यत्वानिरूपकत्वसंबंधेन पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतावत्वं स्वान्यमुख्यविशेष्यतानिरूपकत्वसंबंधेन स्वीयपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतावदन्यत्वं स्वीयपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नयत्किंचिद्विशेष्यताभिन्नमुख्यविशेष्यत्वानिरूपकत्वं वा तदुक्तार्थः। अतो न तादृशोदाहरणोऽतिप्रसंगः। असंभववारणाय भेदप्रतियोगिविषयतायां स्वीयत्वनिवेशः। एवं च निगमनोपेक्षापीति। न च यत्किंचित्यक्ष

विशेष्यताभिन्नमुख्यविशेष्यतानिरूपकत्वाभावनिवेशेनैवविश्वपक्षकेऽप्रसिद्धिवारणसंभवेपक्षतावच्छेद
कनिवेशनंनावश्यकमितिवाच्यम्। अखंडाभाषघटकत्वेनसार्थक्यादिता। अत्रकेचित्प्रयत्नं चित्यक्षविशेष्यताभिन्नमु
ख्यविशेष्यतानिरूपकत्वमेवसम्पूजनतुपक्षतावच्छेदकस्यापिक्वचित्निवेशः प्रयोजनाभावात्तत्रगोत्वंतत्रगोत्वंत यत्रगोत्वं
त्रसास्नेत्सुदाहरणादेस्तेनैववारणात्विश्वपक्षकस्थलेप्रतिज्ञाजन्यबोधस्ययत्किंचिद्विशेष्यताभिन्नघ
टत्वावच्छिन्नमुख्यविशेष्यत्वमादायतदनिरूपकत्वसत्त्वेनातुपपत्त्यभावात्तन्निगमनवारणायतन्निवे
शित्वसंदर्भइतिवस्तुतस्त्वित्यादिनामहाचार्याणांनिगमनोपेक्षावीजवर्णनंसंदर्भविरुद्धमेवेत्याहुः। त
दपरममृष्यति। यत्किंचित्यक्षविशेष्यताभिन्नमुख्यविशेष्यकत्वानिरूपकत्वस्यतदलार्थत्वेवहिमत्यव
तकालीनः पर्वतोवद्भिमानितिप्रतिज्ञायामव्याप्तिः पक्षतावच्छेदकघटकीभूतपर्वतस्यविशिष्टपर्वता
भिन्नत्वेनपक्षतयातन्निष्ठविशेष्यतान्यमुख्यविशेष्यताकत्वानावस्यतज्जन्यबोधेऽसत्त्वात्। नचमेदप्र
तियोगिविशेष्यतायामपिमुख्यत्वंनिवेश्यतइतिनदोषइतिवाच्यम्। दलद्वयेमुख्यत्वमपेक्ष्यतस्यांपक्ष
तावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशावलाघवात्। असुवामुख्यविशेष्यताइयनिवेशः तथापिस्वस्यस्वधर्मिता

वच्छेदकत्ववारणाय धर्मितावच्छेदकप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वांतरमावश्यकंतथाचासंभवः पर्वतो वह्निः
मानिति बोधस्यापि विशेष्यताद्वयशालित्वात् अतः पक्षतावच्छेदकनिवेशनमावश्यकं न च पक्षतावच्छेद
कानवच्छिन्नानवच्छिन्नविशेष्यतामादाय सरावदोष इति वाच्यम्। पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नयत्किंचिद्विशे
ष्यतामिन्न किंचिद्धर्मावच्छिन्नमुख्यविशेष्यत्वानिरूपकत्वस्यैव विवक्षणीयतया अनुपपत्त्यभावात्।
पक्षतावच्छेदकानिवेशे चासंभवतादवस्थितिः। धर्मितावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतातो धर्मितावच्छे
दकप्रकारतानिरूपितविशेष्यताया अन्यत्वे विधेयकोटिप्रविष्टपदार्थाय प्रकारताचेत्यादि अग्निमग्ना
चार्यलेखरावप्रमाणमिति दिगिति अन्येतु समादधति। स्वनिरूपकत्वस्वमिन्नपक्षतावच्छेदकतापर्या
प्त्यधिकरणधर्मावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतानिरूपकत्वानयसंबंधेन पक्षतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरण
धर्मावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतावदन्यत्वमपि बोधविशेषणं देयं। प्रतिज्ञा सामान्यसंग्रहाय स्वनिरूपक
त्वेति। धूमादालोकवान् पर्वतो वह्निमानित्यादावा लोकप्रकारतानिरूपितपर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतां
स्वपदेनोपादाया व्याप्तिरिति नेदप्रतियोगितावच्छेदककौटोपर्याप्तिनिवेशः। तत्रैव विशिष्टपर्वतत्वावच्छि

नविशेष्यतां स्वपदेनोपादाय तदन्यालोकप्रकारतानिरूपितकेवलपर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतासत्त्वेनाऽ
 व्याप्तिरिति द्वितीयसंबंधे पर्याप्तिनिवेशः न च प्रमेयगोत्वत्वेन पक्षतायां पूर्ववद्भोत्वाभावस्य साध्यताहे
 तुता च तत्र व्यतिरेक्युदाहरणोऽभयसंबंधेन पक्षतावच्छेदकपर्याप्त्याधिकरणधर्मावच्छिन्नमुख्यविशेष्य ता
 तावदन्यत्वसत्त्वादतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । ननु चार्योक्तपक्षतावच्छेदकानवच्छिन्नेत्यादिदलस्य पक्षता
 वच्छेदकता पर्याप्त्याधिकरणधर्मावच्छिन्नविशेष्यत्वानवच्छिन्नतादृशधर्मानवच्छिन्नविशेष्यत्वानिरूपक
 त्वमर्थः रावंचनिरुक्तोदाहरणजन्यबोधस्य च पक्षतावच्छेदकैकदेशगोत्वत्वावच्छिन्नविशेष्यताशालि
 त्वेपि नातिव्याप्तिः । धर्मादालोकवान्यवर्तते वद्विमानित्यादौ केवलपर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतामादाया व्या
 प्तिरतः प्राथमिकानवच्छिन्नांतनिवेशः । प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतामादाया संभवोऽतो द्वि
 तीयानवच्छिन्नांतनिवेशः । तत्र च प्रमेयगोत्वपक्षकव्यतिरेक्युदाहरणवारणाय पर्याप्तिनिवेश इति । परं
 तु संबंधित्वावच्छिन्नपक्षकवद्विसाध्यकनिगमनवारणालिङ्गाविषयकत्वं विनाऽशक्यमेवेति बोध्यम् । अत्र
 विधेयकोटावधिकावगाहिशाब्दबोधानुपगमपक्षमुपगम्यसंबंधी वद्विमानिति प्रतिज्ञानुपगमसंनवा

गित्वं व्याप्तिः। अन्यथा धूमवानवहेरित्यादौ धूमाभावव्यापको यो वह्निर्धूमोभयाभावस्तत्प्रतियोगित्वादति
 व्याप्तेः। व्यापकत्वस्योपनयवाक्यार्थाघटकत्वेन नार्थिव्यापकतावच्छेदकेति। तादृशेति। न च नेयं पृथिवीत्याकारकेत्यर्थः।
 स्वरूपतएवेति। एतेनान्वयितावच्छेदकरूपेणानुपस्थितेस्तस्याभावांशेऽनुयोगितासंबन्धेनान्वयइतिसूचितापदार्थ
 तावच्छेदकस्येति। एतेनैकत्रान्वितस्यापरत्रान्वयो न संभवतीतिसूचिता नन्वेवमपियत्रनेतरभेदस्तत्रनपृथिवीत्वमि
 त्युदाहरणेन पृथिवीत्वाभावेसाध्याभावव्यापकताबोधात्तत्रतादृशोपनयासंगतिर्दुर्वारैवेत्याशङ्कान्यादृशोदाह
 रणस्यलेतंसंगमयति। एवमिति। यत्रनेतरभेदस्तन्नपृथिवीत्युदाहरणस्यनिराकांक्षत्वादन्यादृशसाकांक्षोदाहरणे
 तदसंगतिमाह। एवमपीति। आकांक्षिततयेतितदूपावच्छिन्नहेतुकानुमितौ तदूपावच्छिन्नत्वविशेषिततदवच्छिन्नव
 द्भेदेसाध्याभावव्यापकताविषयकपरामर्शस्यैवजनकत्वादितिभावः। तादृशोपनयेति। पृथिवीत्वत्वानुपस्थापकोप
 नयेत्यर्थः। अन्यथा येन रूपेण यस्य हेतुवाक्यद्वेत्पस्थितिस्तदूपावच्छिन्नत्वाविशेषिततदवच्छिन्नभेदेसाध्याभाव
 व्यापकताया एवाकांक्षितत्वोपगमे। यत्रनेतरभेदस्तन्नपृथिवीत्युदाहरणद्वारेतिशेषः। तादात्म्येनेति। न च पृथिव्या
 एव हेतुत्वेपि पृथिवीभेदाभावस्यप्रतियोगितावच्छेदकपृथिवीत्वरूपतया कथं पृथिवीभेदाभावत्वेन पृथिवीमान

८७

87

मपि

अ

मिति वाच्यम्। नेदानावस्यप्रतियोगितावच्छेदकरूपत्ववत्प्रतियोगिरूपत्वस्यापि स्वीकारात्। अतएव मधुरानाथेना
 पि अन्योभावाभावस्यप्रतियोगिरूपत्वं स्वीक्रियत इति नापसिद्धांतः। गंधवद्वेतुकोपनयंप्रदक्ष्य गंधहेतुकंतमाह।
 नच नानेति। नन्वेवमपि नचनेयं पृथिवीत्युपनयोऽसंगतः साध्याभावव्यापकतायाः बोधकशब्दाभावेना। नानादि
 त्यत आह। अत्रेति। प्राचीनेति। यथान्वय्युपनेयं पक्षधर्मतामात्रं तथा व्यतिरेक्युपनेयमपि तदेवेति भावः। नच म
 ते च व्याप्यः पक्षे वर्तते न वेति आकांक्षानुरोधेन व्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यबोधक एवोपनयः। इदं तु बोध्यम्। स्वतंत्रहे
 त्वभावधर्मिकसाध्याभावव्यापकताग्रहविशिष्टतदभाववत्ताग्रहद्वयसाधारणकारणतायाव्यवस्थापनाद्वैत
 भावाभावः पक्षे वर्तते न वेति आकांक्षयैव नवीनानां दर्शितोपनयः सुवच इति। नचैदीधितौ साध्याभावव्यापके व
 त्यसंगतमत आह। साध्याभावेति। उपलक्षणार्थकमिति। प्रतियोगितावच्छेदकाकोट्यप्रविष्टमुदाहरणार्थमात्रमित्य
 र्थः। नचार्थेति। नचनेयं पृथिवीत्यादौ नच पृथिवीनेयमिति योजनात्तत्र नच पृथिवीत्यत्र नच पृथिवीनेदोर्थः प्रथमां
 तानुयोगिवाचकपदानावात्तानेयमिति नचार्थेनात्यंताभावः समग्र्यंतानुयोगिवाचकपदानावादित्यर्थः। इदं तु
 बोध्यम्। नचनेयं पृथिवीत्यादावन्वयबोधनिराकरणं संगतं प्रतियोग्यभावान्वयो तुल्ययोग्यक्षेमाविति व्युत्पत्तेः। इयं

म९

नपृथिवीतिप्रतियोग्यन्वयसत्त्वादभावान्वयरूपत्वाच्च। अतो न ज्ञार्थोत्तरविशेषणतानापन्नान्योन्याभावबोधेन
 न ज्ञार्थोत्तरविशेष्यतापन्नसंसर्गाभावबोधेचोक्तेव्युत्पत्ती। अन्योन्याभावात्संताभावबोधेचास्योभावप्रतियोगिवाच
 कपदत्तदसंताभावानुयोगिवाचकपदयोः समानविभक्तिकत्वं। अत्यंताभावात्संताभावबोधेचात्यंताभावप्र
 तियोगिवाचकस्यप्रथमांतत्वंतदसंताभावानुयोगिवाचकस्यसप्तम्यंतत्वंचावश्यकंतेनमचनेपंपृथिवी
 नचनान्नगंधद्रव्यमयोर्नकीपियुत्यतिभंगः। अन्यथा बहुतरनज्जद्वयप्रयोगव्याकोपापत्तेरितिदिक्कादर्शि
 तव्युत्पत्तिः। उद्देश्यतायच्छेदकविधेययोरैकेनशाब्दबोधद्रवियुत्यतिः। पक्षानिरूपितेत्यादि। यत्साक्षात्परं
 परासाधारणपक्षविषयतानिरूपितत्ववद्विशेषणत्वंतद्विन्नयल्लिंगविषयत्वंतच्छून्यत्वमर्थः। मनुयो
 निरर्थकत्वपक्षेष्वाहगंधसमानेति। तदानीगमने। अननुषंगपक्षेपिसंबंधित्वेनपक्षमानात्। उपन
 यतिगमनयोरैकवाक्यतयैवबोधाच्चा। अर्थत्रकिमुपनयोपेक्षाबीजं। नहिव्यापकत्वनिरूपकतयाहेतु
 विषयकत्वंतस्यापिपरंपरयापक्षविशेषणत्वात्। यदिनिरूपितनिरूपितमात्रसाधारणमेवपक्षनिरू
 पितत्वंनत्वधिकं। परंपरासाधारणमपिनिवेश्यतद्रव्यतेतदानीगमनेविशिष्टहेतुसंबंधमानेवैशि

सघटकव्यापकत्वनिरूपकतयापक्षाविशेषणालिङ्गविषयतासत्त्वेनातिव्याप्यसंगतेः। तादृशल्लिङ्गविषय
 तायाव्यापकताघटकाधिकरणत्वात्मकपक्षनिरूपितत्वात्तत्रतत्संगतिरित्युक्तौचोपनयोपेक्षादुर्घटाए
 वमुक्तार्थकपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नाविशेषणत्वरूपपक्षाविशेषणत्वरूपपक्षाविशेषणत्वोक्तावपि
 अधिकानधिकपरंपरानिरूपितत्त्वयोरेकतरनिवेशेऽनुषंगयक्षौनिगमनसंग्रहः उपनयपरिहारश्च
 नसंभवति। वस्तुतस्तुगंधव्यापकसत्तासमानकालीनरूपवतीतरेभ्योनिघतेगंधादित्यादिप्रतिज्ञासंग्रहायातिप
 रंपरासाधारणनिरूपितत्वनिवेशेतदुपेक्षादुर्घटैव एतेनान्वयव्याप्तिघटकहेतुसामानाधिकरण्यघटकहे
 तुविषयतातथाविधविषयताभिन्नेत्युपनयोपेक्षेत्यपास्तमिति मेवम्। अतिव्यापकंचोपनयस्येति
 यथाश्रुतग्रंथालोचनमेवेति। पक्षतावच्छेदकेति। पक्षतावच्छेदकविषयताद्विविधाविधेयधर्मिताव
 छेदकतां ~~विशेषणत्वात्~~ चातत्रप्रकारतावच्छेदकतान्येव ~~अव्याप्यसंगतौ~~ ~~विशेषणत्वात्~~ ~~विधेयधर्मिताव~~
 यापक्षतावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकत्वरूपप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितत्वात्। अनन्तदन्वलिं
 णविषयतावच्छेदकतान्यानिवेशाअ ~~वच्छेदकतामादाय~~ ~~प्रतिज्ञापामव्याप्तेः~~ ~~अव्याप्यसंगतौ~~ पक्षता

वर्धप्रतिज्ञा

अधिमयुक्तेः ३

सत्येति ननु धर्मितावच्छेदकताप्रकारतपोरे कोपिन क्षतिः तदवच्छिन्नविशेष्यतात्वेन तानिष्टप्रकारतानिरूपितत्वात्पुनर्गमेनादोषादि. तित्वा-र्थान्तेरवापने. ४
१ पक्षतावच्छेदकता निरूपकविशेष्यता निरूपकविशेष्यता निरूपितत्वात्. गमनातिव्याप्तिमाशङ्क्य तस्या २

वच्छेदकनिष्टप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितप्रकारतान्यधर्मितावच्छेदकतानि न्नलिंगविषयताश्च
न्यत्वं मुख्यमर्थः. एवं विशेष्यतावच्छेदकतावच्छेदकगंधत्वादावपि विषयताद्वयं लिंगपदोपा बोध्यं २
दानं विधेयप्रकारतामादाया संभववारणाय। विधेयप्रकारतायां न परंपरानिरूपितत्वमपीत्या
ह। विधेयेति न धर्मितेति। किंतु धर्मितावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितैवेति शेषः। पक्षाविशेषण
त्वं यथाश्रुतमित्यभिमानेन केवां विदूषणमुद्धरति। एतेनेति। एतेन निरवच्छिन्नविशेष्यतां स्वीकारेण समा सार्थः
हितमिति। उक्तरीत्या प्रसिद्धोपनयवारणात् ननु तादृशं विशेष्यतां स्वीकारेऽतिव्यापकं चेत्पुनर्यातिव्याप्ति
प्रदर्शकदीधित्यसंगतिरित्याशङ्कते। न चैवमिति। पक्षतावच्छेदकेति विधेयातामकेत्यादिः। तथाच विधे
यभूतधूमस्य पक्षतावच्छेदकतया पक्षतावच्छेदकनिष्टप्रकारतेत्यनेन धूमनिष्टविधेयताया ग्रहण
संभवादिति भावः। एतेन स्वस्य शुद्धधर्मितावच्छेदकतावारकप्रकारताश्रयणेऽपि न क्षतिः। एवमुपनया
र्थघटकव्यापकताघटकसामानाधिकरण्यघटकधूमप्रकारतायाः पक्षतावच्छेदकनिष्टप्रकारताश
ब्देनोपादानमाह। एवमिति। अत्र विधेयतान्यत्वं पक्षतावच्छेदकनिष्टप्रकारतायां विशेषणं तेन विधेय

व्यवस्थाप्य पक्षाविशेषणत्वस्य निरूपकत्व १

८२
८९

नचतादृशप्रकारतान्यत्वंविधेयतापामयाहृतिमतिवाच्यंविधेयताप्रकारतयोरेकविशेष्यतानिरूपिततयातादृशविशेष्यतानिरूपकविषय
तान्यत्वस्यासत्वात्प्रयोजनान्नराभावेनप्रतिपक्षेणकोटौप्रकारतात्वात्विशेष्यत्वमसत्त्वंविधेयताप्रकारतानिरूपितसंसर्गानिरूपि
तान्यपक्षतावच्छेदकप्रकारतानिरूपितविशेष्यतानिरूपकप्रकारतान्यत्वस्यविधेयतायासत्त्वान्नातिव्याप्तिरिति
नशंका।महाचार्याणामतेष्वप्रकारताविधेयतयोर्नामैदःकिंतुसाहचर्यमात्रमित्यस्यपक्षतामंथेव्यक्तत्वात्वि
धेयनिष्ठप्रकारतायाअपि विधेयतान्यत्वात्।व्यतिरेकपुनयेति।गंधवतीतरेभ्योनिघतेगंधादित्यादावि
तरव्यापकीभूताभावप्रतियोगिगंधवतीयमिति वक्ष्यभाववानधूमाभाववानवक्ष्यभावादित्यादौधूम
व्यापकवक्ष्यभाववानयमित्याद्युपनयेत्यर्थः।एतेनएवमप्यादिनाहेतोरन्वयव्याप्तिघटकत्वेपितस्य
पक्षाविशेषणतांनिराकृत्यन्विष्युपनयातिव्याप्तिसंभवेनतथाचव्यतिरेकपुनपययैतानुसरणवै
यर्थ्यमश्रद्धावीजंबोध्यं।यत्तुकिंतावत्यक्षाविशेषणत्वेनलिंगविषयत्वं।नतावत्यक्षविशेषणतान्यलिं
गविषयत्वाभावःगंधवतीतरेभ्योनिघतइत्यादौप्रतिज्ञायांपक्षविशेषणतान्यस्यगंधत्वांशेविशेष्य
त्वरूपलिंगविषयत्वस्यसत्त्वेनाव्याप्तितादवस्थात्प्रकारताविशेष्यत्वयोरेवमिथोनिरूप्यनिरूप
कभावोनतुविशेष्यत्वयोरितिपक्षनिष्ठविषयत्वानिरूपितलिंगविषयत्वाभावस्यापिवक्तुमशंका
त्वात्।नापिपक्षविशेषणतातिरिक्तयद्वेतुतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नविषयत्वंतदभावोर्थःउक्तमिति

फलकत्वेन मया मतिरिति चेन्न

ज्ञायां गंधत्वांशविशेष्यत्वस्य गंधत्वानवच्छिन्नत्वान्ना व्याप्तिरिति न शंका। सुरभिगंधवती तरेभ्यो भिद्यते गंधा
 दित्यादौ प्रतिज्ञायामव्याप्तेः सौरभो गंधत्वावच्छिन्नविशेष्यत्वसत्त्वात् प्रकृतपक्षविषयत्वात् ~~व्यापकत्वं~~ व्यापकत्वं
 गविषयत्वाभावर्य इत्यपि नाप्रमेयत्वनिष्ठहेतुत्वं प्रमेयं प्रमेयादित्यादौ हेतावतिव्याप्तेः हेतुजन्यबोध्य
 लिंगविषयत्वस्य पक्षविषयत्वाव्यापकत्वाभावात् ज्ञानभेदेन विषयताभेदविरहात्। एवं दधिद्रव्य
 मित्यादि प्रतिज्ञायामव्याप्यनिधानासंगतिश्चाप्यक्षविषयत्वाव्यापकत्वे सति साध्यविषयत्वाव्याप
 कं यल्लिंगविषयत्वं तदभावसत्त्वात् पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतावच्छेदकता निन्नं यत्साध्यताव
 च्छेदकावच्छिन्नविषयतावच्छेदकता निन्नं यल्लिंगविषयत्वं तदभाव इत्यपि न सत्। अतिव्यापकं चोपनय
 स्पेति गंधासगत्यापत्तेरिति प्रकाशिकाकारेण महता प्रबंधेनाभ्यधायितदप्येतेन परास्तम् न च तथा
 पि प्रमेयत्वनिष्ठहेतुत्वं वाच्यं प्रमेयत्वादित्यादौ हेतावतिव्याप्तिर्दुर्वारैवेति वाच्यम्। हेतुवाक्यजन्यबो
 धे हेतुप्रकारताया हेतुत्वत्वावच्छिन्नविशेष्यताया एव निरूपितत्वं न तु हेतुत्वत्वप्रकारतानिरूपित
 विशेष्यताया इति सामंजस्यात्। न च प्रमेयवद्वाच्यं प्रमेयादित्यादौ हेतावतिव्याप्तिः प्रमेयविषयता

२०
१०

५५

याः पक्षतावच्छेदकप्रकारतानिरूपितविशेष्यतानिरूपितप्रकारतान्यत्वाभावादिति वाच्यम्। प्रकृतपक्षवि-
शेष्यकत्वदलेन तद्वारणदिति। अथात्र गंधवती तरेभ्यो निघत इत्यादिप्रतिज्ञासु गंधत्व निरूपितविशेष्यता
याः प्रकारत्वा न न्यत्वमते तदन्यत्वमुक्तं तथा च गंधवती तरेभ्यो निघत इत्यादौ प्रकारता विशेष्यतयोर्निन्नत्वम-
ते तथा विधिलिंगविशेष्यतामादाया व्याप्तिः तदनवच्छिन्नत्वनिवेशे च तथा विधौ गंधप्रकारतायाः प्रकारत्वा-
त्वा नवच्छिन्नद्वय्याप्तिः। वस्तुतो दंडिरुषवद्भूतत्वमितरेभ्यो निघत इत्यादावव्याप्तिः पुरुषत्वावच्छिन्नविषयतायाः
पक्षतावच्छेदकप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितप्रकारतान्यत्वात्। अतएव तादृशप्रकारत्वा न्यलिंगता-
वच्छेदकावच्छिन्नविषयत्वविवक्षणेऽपि न निस्तारः। नैव मूगं गंधवतीत्यादौ पक्षतावच्छेदकवृत्तिप्रकारताया-
एव निरवच्छिन्नविशेष्यत्वावच्छिन्नत्वं तन्निष्ठावच्छेदकतायास्तु गंधत्वनिष्ठावच्छेदकता कत्वमेवेति।
त्वावच्छिन्नविशेष्यतायाः असत्त्वा न दोषः। तादृशविशेष्यत्वं तद्वारणयतादृशविशेष्यतानिरूपितप्र-
कारतान्यत्वं तादृशप्रकारतात्वविशिष्टनिन्नत्वं वैशिष्ट्यं च स्वाश्रयत्वस्वाश्रयीभूतप्रकारत्वावच्छेदकविशे-
ष्यतान्यतरसंबन्धेति न दोषः। यथा श्रुतार्थे साक्षात्साध्यनिरूपितविशेष्यतानिन्नत्वोक्तौ बह्विकालीनद्रव्य-

ने५

ति

एवच्छिन्नीयेति प्रज्ञात्वं पुरुषत्वावच्छिन्नविशेष्यत्वावच्छिन्नं तत्रोभयत्रय

ज्ञान

त्य

सामग्रीमानवद्वेरित्यादावव्याप्तेः साक्षात्परं परासाधारणनिरूपित्वं निवेश्यं दर्शितार्थकत्वे च साध्यतावच्छे-
दकघटकप्रकारतामात्रावसाध्यतावच्छेदकप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितत्वं न तु तद्वद्विधेयम् २८
तपंचम्यतार्थनिविष्टप्रकारतासुखस्य स्वधर्मितावच्छेदकत्ववारणायांतराधुर्मितावच्छेदकव्यतिप्रका-
रतानिरूपितविशेष्यतास्वीकारादिति नातिप्रसंगः सत्त्वादिति । यद्यपि पंचम्यर्थज्ञानज्ञाप्यत्वांशे धूमस्य वि-
धेयतयोक्तयुक्त्या ज्ञाप्यत्वत्वप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितत्वं हेतुप्रकारतायां न संभवति तथापि
धूमज्ञाप्यत्वत्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यतानिरूपितत्वे बाधकानावाद्धूमान्वितपंचम्यर्थाभानाच्चाति-
व्याप्तिसंगतिः । एवं जन्यज्ञानविषयस्य साध्यके विबोध्यम् । पक्षनिष्ठाभावे प्रतियोगित्वं न साध्ये । बाधितत्वम-
संभवात् । किंतु तादृशानावप्रतियोगितानवच्छेदकसाध्यतावच्छेदकत्वत्वं एवं च धूमज्ञानज्ञाप्यत्वमात्रं न
तदुन्नायकं आलेकादि साधारणतया तद्विचारित्वात् । अपितु तद्विशिष्टवद्वित्वादिकमेवेति निगमने तद्वा-
नमेव स्वीकार्यं बद्धित्वा प्रवेशाच्च न वैयर्थ्यं । बद्धनियोगिकत्वविशिष्टसमवाये न तद्विशिष्टधर्मः । तोदात्म्यसं-
बंधेनैते द्विशिष्टवेद्विर्वातदुन्नायकः । अथवा बद्धित्वे याधेयताव्यक्तिस्तद्वद्वितसामानाधिकरणसंबंधेन तादृश

अत्रवद्विवादिप्रकारघटक्रविषयतायांसाध्यतावच्छेदकवद्विवादिनिरूपितप्रकारतात्वस्येतिपाठान्तरेष्वेकमेव विशिष्टहेतुविषयतावच्छेदजनक
तानिरूपितजन्यतावच्छेदक्रविषयतायांसाध्यतावच्छेदकवद्विवादिनिरूपितप्रकारतात्वस्येतिपाठान्तरेष्वेकमेव विशिष्टहेतुविषयतावच्छेदजनक
तानिरूपितजन्यतावच्छेदक्रविषयतायांसाध्यतावच्छेदकवद्विवादिनिरूपितप्रकारतात्वस्येतिपाठान्तरेष्वेकमेव विशिष्टहेतुविषयतावच्छेदजनक

५१

विलुप्त

११

ज्ञाप्यत्वविशिष्टधर्मोवद्विखमेवतथाचनिगमनसामान्येऽतिव्याप्तिरित्याह। एवमिति। साध्यतावच्छेदकवद्वि
वादिनिरूपितप्रकारकत्वस्येति। एतदुपादानं चविधेयकोटिप्रविष्टत्वेपिसाध्यतावच्छेदकवत्तिप्रकारताश
ब्देनविशिष्टवद्विखवत्तिप्रकारताग्रहीभवत्येवेतिसूचनायां शुद्धेति। उक्तस्यलेचसाध्यरूपज्ञानविषयांशे
धूमादित्यंतार्थधूमज्ञानजन्यज्ञानविषयत्वरूपधूमादिविशिष्टसाध्यतावच्छेदकप्रकारतानिरूपकविशेष्य
तानिरूपितत्वस्यहेतुप्रकारतायांसत्वान्नदोषः। शुद्धत्वंचयत्रयादृशंसाध्यतावच्छेदकंतत्रतादृशतत्पर्योप्तत्वं
फलतःप्रकारताविशेषणंतेनज्ञानज्ञाप्यत्वरूपपंचम्यर्थैकदेशज्ञानेप्रकृत्यर्थान्वयपक्षेपिनक्षतिः। धूमज्ञान
जन्यज्ञानविषयवान्धूमादित्यादौनिगमनेऽतिव्याप्तिस्तुनशंका निगमनजन्यबोधेव्याप्तिभानेनशुद्धसाध्य
त्ववच्छेदकप्रकारकत्वान्नतुल्यवितिवेद्यत्वादिनाधूमेज्ञापकतायाअवगमात्कुतइत्याकांक्षानुपगमाच्च
एकेति। इव्यत्वव्याप्यव्याप्यतयादधित्वस्यसाध्यतावच्छेदकत्वमनपरमाणुवत्तित्वंमूर्तत्वंतुर्भातिरितिभावःननुनिरूपक
पक्षाविशेषणत्वेननिरूपकसाध्याविशेषणत्वेनचयल्लिंगप्रकारत्वंतच्छून्यत्वस्यवाच्यत्वान्नदधिद्रव्यंदध
इतिदोषत्रयस्याप्येवकाशइतिचेत्। सिषाधविषयान्यायप्रयोगोपगमेदधिदधिमदध्नाइत्यादौसमवायेन

त्या

पदेनवारणात् ५

साध्यसाधनभावे तथा विधिसाध्यप्रकारतामादाया व्याप्तिः । तदनुपगमे पिकाहिकसंबंधेन दधिनिसाध्येका
 लिकसमवायो नयसामानाधिकरण्येन दधनिहेतावुक्तक्रमेणा व्याप्तिः । पक्षधर्मिकहेतुतावच्छेदकसंबंधेन
 हेतुमत्ताग्रहस्य पक्षे साध्यतावच्छेदकसंबंधेन साध्यवत्तानि श्रप रूपसिद्धिभिन्नत्वादिति । ननु यक्षतेति प्रका
 शिकाकारेणोदपूर्वमेव विवक्षितं तत्र च दधिद्रव्यमित्यादिगुंथासंगतिरिति स्वयंतद्रथं योजयित्वेदमभिहितं
~~वेद्यं~~ ~~प्रमेयं~~ ~~प्रमेयं~~ नन्वनंतः पातित्वेन व्यापकत्वं तथा च प्रमेयत्वनिष्ठहेतुत्वं प्रमेयत्वादित्यादौ हेतावस्ति व्याप्तिरिति प्रमेय
 तद्व्याचष्टे । पक्षतावच्छेदकेति । नन्वयमभासोऽसंगतः । दधिद्रव्यमित्यादिस्य लक्षण्येपि दधित्वादिप्रकारतानिरूपित
 संसर्गतानिरूपकत्वात्स्य दधित्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यतायामसत्त्वादव्याप्तेरवारणादिति चेन्न । दधित्वादिनिष्ठाव
 च्छेदकत्वापेक्षया प्रकारतायाः अवच्छिन्नविशेष्यत्वापेक्षया अनवच्छिन्नविशेष्यतायाश्च भिन्नत्वेऽपि तत्र प्रका
 रतानिरूपकावच्छेदकतानिरूपकसंसर्गताव्यतिरेको नांगीक्रियते तथा च तादृशसंसर्गतानिरूपकविषयता
 भिन्नलिङ्गविषयताशून्यत्वमक्षतमेवेति तत्संगतिः । नचैवं स्वस्य धर्मितावच्छेदकत्वापत्तिः । अवच्छिन्नविशेष्य
 तायास्तादृशसंसर्गतानिरूपितत्वादिवाच्यम् । तथा सत्यपि धर्मितावच्छेदकप्रकारतानिरूपित्वाभावेनादीषा
 ति

८२

१२

तत्र अथ वा संसर्गता व्यक्ता भेदे पितृनिष्ठो अवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपकतावच्छेदकनिरवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपक
 तावच्छेदकधर्मो भिन्नोऽस्तीक्रियते। तथा च धर्मितावच्छेदकनिष्ठप्रकारतायां अनवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपकता
 वच्छेदकधर्मो वच्छिन्नसंसर्गतानिरूपकत्वस्यैव सत्त्वे न निरवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपकतावच्छेदकधर्मो वच्छि
 न्नसंसर्गतानिरूपितत्वाभावात्तत्त्वस्वधर्मितावच्छेदकत्वापत्तिः। तादृशधर्मश्च धर्मितावच्छेदकप्रकार
 तानिरूपितत्वादिः। न चैवं पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताद्वारा हेतुविषयताया अपि तादृशसंसर्गतानि
 रूपितत्वेनोपनयसामान्यनिगमनसामान्ययोरतिव्याप्तेः संदर्भविरोध इति वाच्यम्। तादृशसंसर्गतानिरूपि
 तत्वस्य साक्षान्निरूपितत्वरूपस्य निवेशात्तत्त्वगंधसमानकालीनरूपवतीत्यादौ गंधादेः पक्षतावच्छेदकघट
 कस्यापि पक्षतावच्छेदकत्वात्। अन्यथा पक्षतावच्छेदकशब्देन पक्षतावच्छेदकघटकस्यैव विचक्षणतादिति। व
 स्तुतस्तु संसर्गता भेदे पितृनिष्ठतिः। धर्मितावच्छेदकघटकप्रकारतानिरूपितसंसर्गतानिरूपितसंसर्गपक
 विषयतान्यत्वे सति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितसंसर्गतानिरूपकविषयतान्यत्वे सति
 संसर्गतान्याया साध्यतावच्छेदकप्रकारतानिरूपितविशेष्यतानिरूपकविषयतान्यालिंगविषयतात्

४-संयोगसंसर्गतावारणायसंसर्गतान्यत्वंगंधसमानकात्तीनेत्यादिसंग्रहायधटकपदं-

दन्यत्वंविवक्षितं। उक्तस्यलेचदधित्वप्रकारतानिरूपितसंसर्गतानिरूपकविषयतादधित्वप्रकारतानवच्छिन्न
दधिविशेष्यताचतदन्यासाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितसंसर्गतानिरूपकविषयतासाध्यप्र
कारतापक्षतावच्छेदकीभूतदधित्वावच्छिन्नविशेष्यताचतदन्याचयालिंगविषयतातच्चून्यत्वमादाया
भाससंगतिरितिदिक्। अतिव्यापकंचेति। धूमवान्वद्विव्याप्यधूमवानित्युपनयेपक्षताव
च्छेदकप्रकारतानिरूपितसंसर्गत्वानिरूपकलिंगविषयत्वंकेवलधूमइतिज्ञानीयमेव हेतुत्वंप्रमेयंहेतु
त्वादित्यादौतात्मेयनहेतौनातिव्याप्तिः। तादात्म्येनव्याप्यनंगीकारात्तदेतदन्यत्वाभावाच्च। एतेनहेतुः प्रमे
यंधूमादित्यादौपंचम्यर्थप्रकारकेहेतुतन्योबोधः प्रामाणिकस्तदाहेतावतिव्याप्तिः परास्ता। यक्षतेत्या
दि। गोत्वाभावादियक्षकोक्तप्रतिज्ञासंग्रहायप्रथमंनिरूपितत्वांतं। उक्तवद्विसामग्रीसाध्यकायाआत्मा
ज्ञानवानुज्ञानादित्यादिविषयतासंबंधेनज्ञानसाध्यकायाश्रुतस्यासंग्रहायद्वितीयंतत्त्वं। पर्वतोवहिमान्
वद्विसंयोगादित्यादेः संग्रहायवैशिष्ट्यनिवेशः। निरूपकत्वमिति वैशिष्ट्यविषयतानिरूपकत्वमर्थः गोत्वा
भावपृथिव्यादियक्षकोक्तप्रतिज्ञायाः संग्रहाय साक्षात्परंपरयेत्युभयोपादानं। यक्षतेति। धर्मिताव

५३

१३

लिं

छेदकतानिन्नत्वादिति भावः। कथंचिदिति। स्वनिरूपकविषयताद्वारा अग्निमरीत्यास्यतंत्रप्रकारताया अनुगमि
 नवा। स्वनिरूपकत्वेति। स्वस्मिन्परंपरयापि स्वनिरूपकत्वानंगीकारात्। ननु किं गतावच्छेदकावच्छिन्नविषय
 ताप्रवेशासंसर्गतावच्छेदकसंयोगत्वादेरमानान्नदोषः। यदि अवच्छेदकावच्छेदेन बहुसाध्यकप्रतिज्ञायां प
 क्षतावच्छेदकव्यापकतावच्छेदकसंसर्गतावच्छेदकरूपं गतावच्छेदकं नासते तदा विषयतावच्छेदकता
 पर्याप्तिर्निवेश्येत्यत आह। एवमिति। पर्वतो बहुमानू बहुसंयोगादित्यादावव्याप्तिमुद्धरतां मतमाह। एतेने
 ति। तादृशनिरूप्यनिरूपकभावस्य दुर्वचत्वेनेत्यर्थः। तच्च तादृशवैशिष्ट्यविषयतानिरूपकत्वं चाननिस्ता
 रइति। विषयत्वानिरूपितेत्यत्र निरूपितनिरूपितत्वादिसंवेष्टेऽप्यव्यादिपक्षकप्रतिज्ञायां साक्षा निरूपि
 तत्वप्रवेशे गंधसमानकालीनरूपवदादिपक्षकप्रतिज्ञायामव्याप्तिरित्यर्थः। तथा विधेति। अवच्छेदकत्वं स
 रूपसंबंधविशेषः। अत्र तथा विधवैशिष्ट्यविषयत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकताप्रवेशे निश्चयत्वाद्यनिवेशेन तत्राद्य
 वेपि अधिकं त्वितिन्यायेन लिङ्गभेदेपि वैशिष्ट्यविषयतावच्छिन्नायाः पक्षस्तस्माद् बहुमान्नवेतिसंशयप्रति
 बंधकतायाः अवच्छेदिकैवल्यं विषयतेति निगमनातिव्याप्तेः। ननु धर्मादालोकवानित्यादावव्याप्तिः हेतु

त्वं धर्मीयं न वेति संशयप्रतिबंधकतायां वैशिष्ट्यविषयतानवच्छिन्नत्वेऽपि लिंगविषयतायां पक्षो बहिर्मान
वेति संशयप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वसत्वात्। तादृशनिश्चयत्वव्याप्यप्रतिबंधकतानिवेशे धूमज्ञानज्ञा
प्यबहिर्मानवापर्वतइति संशयप्रतिबंधकतायास्तादृशनिश्चयत्वव्याप्यतया तदनवच्छेदकी नूतलिंगवि
षयताशून्यबोधमादाय निगमनेऽतिव्याप्तिरतो व्यापकत्वनिवेशइत्याह निगमनइति। न च तदनवच्छिन्नप्र
तिबंधकतावच्छेदकत्वं बहिर्भावः कुतो नोक्तइति वाच्यम्। स्वरूपसंबंधरूपावच्छिन्नत्वप्रवेशे धूमादालो
कवान्पर्वतइत्यादावव्याप्तेः। न च तादृशवैशिष्ट्यविषयतांतःपातिविषयतावच्छिन्नत्वनिवेशेन निस्तारः
तत्रैव हेतावतिव्याप्तेः। एतेन तादृशनिश्चयत्वाव्यापकप्रतिबंधकतायास्तादृशनिश्चयत्वाव्यापकत्वे सति
तादृशनिश्चयत्वाव्याप्यप्रतिबंधकतायाश्च निवेशोऽपास्तः। तादृशनिश्चयत्वव्यभिचारिप्रतिबंधकतानि
वेशे तु धूमादालोकवानिति प्रतिज्ञायामव्याप्तिः। हेतुन्यत्वनिवेशस्यानूनानतिरिक्तविषयकांतभागत्या
गपक्षीयत्वादेतत्तत्समव्यापकत्वमभिप्रेतं तत्र व्याप्यत्वोपादानप्रयोजनमाह तादृशनिश्चयत्व
व्यापकत्वमात्रस्येति। तादृशे धूमादिरूपः। तथापीति। निगमनघटकतच्छब्दस्य लिंगमात्रपरत्वं साध्य

धर्मादलोकावति सादोवालोको धर्मज्ञानज्ञाप्यो नवेति संशयस्य न हेतुबंधमीयं न वेति आलोका न निप्रविशेष्यकसंशयस्यापि प्रतिबंधकताया व्या
 पकत्वेपि निधेयसोऽपि विष्टवद्विनिष्ठ धर्मज्ञानज्ञाप्यत्वविषयता तदनेव छेदिके वसमानविषयकत्वेन प्रतिबंधकतामते इति तदुक्ता १ निगमसो-

८४
 ११

वता

वदन्यावतित्वरूपा व्याप्तिस्तद्विकेति वाऽनिप्रेत्येदमतिव्याप्यनिधानमूननुवद्विधूमज्ञानज्ञाप्यइति निश्चये
 पिवद्विव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताविशिष्टधूमज्ञानज्ञाप्यो न वेति संशयोजायते तदुच्छेदाय च तस्माद्विमानि
 तितत्यदस्य व्याप्यादिविशिष्टार्थकत्वमावश्यकं तथा च व्याप्तिघटकधूमाधिमौ करणे तत्र धूमविषयता
 यास्तद्भिन्नतयानातिव्याप्तिर्मणिकृद्रिस्तत्यदस्य व्यापकसामानाधिकरणपरूपव्याप्यत्वविशिष्टहेतुपर
 ताया एवावलंबनीयत्वादित्यत आह हेतुत्वमिति इदमुपलक्षणं प्रमेयाद्यव्यत्यसमानाधिकरणज्ञे
 यत्वादेः साध्यत्वे उक्तहेतुरपि बोध्यः यद्यपि समव्यापकत्वमपेक्ष्यता घवात्ता दृशनिश्चयत्वपर्याप्ता
 वच्छेदकताकप्रतिबंधकतैव प्रवेश्यतायाऽपि निगमादिवारणसंभवात् अत्रावच्छेदकावच्छेदेन साध्यवत्ता
 निश्चयत्वपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविशेषणतासंबंधावच्छिन्नसाध्याभावप्रकारताश
 न्यत्वे सति तादृशविशेष्यतानिरूपितपक्षतावच्छेदकव्यापकताविशिष्टसाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छि
 न्नसाध्यप्रकारताशालिज्ञानत्वं सामानाधिकरण्येन साध्यवत्तानिश्चयत्वं च तादृशविशेष्यतानिरू
 पितपक्षतावच्छेदकव्यापकत्वविशिष्टविशेषणतासंबंधावच्छिन्नसाध्याभावप्रकारताशून्यत्वे सति

तादृशविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नसाध्यप्रकारताशालिज्ञानत्वं ननु स्वावच्छि
 न्नप्रतिबंधकतानिरूपितप्रतिवध्यतावच्छेदकत्वस्वसमानाधिकरणत्वोभयसंबंधेन विषयिता विशि
 ष्टविषयिताशून्यत्वं एकधर्मिकविरुद्धकोटिद्वयप्रकारकान्यज्ञानत्वं वानाहार्यत्वा निवेशेन लघु। तत्र स्व
 रूपसंबंधरूपावच्छेदकत्वाभावात् न च तार्णवत्त्वादिसाध्यकप्रतिज्ञायामव्याप्तिः तादृशनिश्चयत्वस्य
 तार्णवद्विमानवद्विसामान्याभाववान्न वेति संशयसाधारण्यात्। पर्याप्तिमप्रवेश्यसाध्यतावच्छे
 दकोवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनिवेशे पर्वतस्तार्णवद्विमानवद्विमाननवेति निश्चयासंग
 हः। साध्यतावच्छेदकान्यधर्मानवच्छिन्नाभावनिवेशेऽततः पर्वतस्तार्णवद्विमानभावांश्चेति निश्चया
 समहादिति वाच्यम्। निश्चयविशेषे सामान्याभावाप्रकारकत्वस्यापि निवेशात्। भेदादिकोटिकसंशयवा
 रणात्। साध्यवत्तानिश्चयस्य निवर्त्यत्वे सति निवर्तको यो निश्चयस्तद्विषयतावच्छेदकं यदूपावच्छि
 न्नाभावत्वं तदूपावच्छिन्नाभावत्वावच्छिन्नाप्रकारकत्वं चानुगतं निवेश्यं। एवं साध्यविशिष्टशुद्धपर्वतावगाह
 नवगाहिनोः नीलपर्वतो वद्विमाननवेति संशययोः समहासंग्रहप्रकारः परिचितनीयः। वैशिष्ट्यपदोपा

८५
९५

रसत्वादि

पक्षक

दानेन च तादृशवैशिष्ट्यविषयताघटितनिश्चयत्वस्य तत्र तत्र नालाभस्तथापि पर्याप्त्यर्थपर्यालोचनायां म
हागौरवं द्रष्टव्यं किंच न्नमसाधारणधर्मस्यैव पर्याप्त्यधिकरणतया तन्निवेशे ह्येव हि सामान्याभावविव्या
स्य साध्यव्यवसायग्राहिज्ञानवन्तित्वस्य प्रतिबंधकतायां निवेशे मङ्गलोत्पत्त्या। अत्र पर्वतो ध्रुमाद्ब्रह्मानि
ति प्रतिज्ञाया मव्याप्तिः। ध्रुमाद्ब्रह्मान्ब्रह्मसामान्याभाववान्न वेति संशयानुरोधेन तादृशनिश्चयत्वे वच्चे
दकता पर्याप्त्येव तिनशं कं ध्रुमाद्ब्रह्मभावव्यवसायग्राहि विशिष्टबुद्धिप्रतिबंधकतामादाय पर्याप्त्युपपत्तेः। अ
त्रेदं चिंत्यते। समनैयतौ पादानेपि हेतुत्वं ब्रह्ममङ्गलैरिहा हेतुवारणायैतत्कल्प्ये हेतुत्वमावश्यकं तेनै
वोक्तहेतुवारणात्तव्याप्यत्वविवक्षणं व्यर्थं तथा च साध्यविशिष्टपक्षविषयकनिश्चयत्वव्यापकत्वमा
त्रनिवेशे नैवोपपत्तौ योग्यतापिन विवक्षणीयमिति। अत्र पुनरिहा वच्चेयं। पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्य
तानिरूपितसाध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतासामान्यावच्छिन्नप्र
तिबंधकतैव निवेश्या। तावतैव दर्शितहेतुनिगमनयोर्वारणसंभवान्निश्चयत्वानिवेशलाघवं दुर्वा
रं। प्रकृतसाध्यविशिष्टप्रकृतपक्षविषयतासामान्यावच्छिन्नत्वं वा विवक्षणीयमिति न योग्यतानि वे

तथा च

यासमदैयत्पक्षे साध्यविशिष्टपक्षविषयकत्वनिवेशसंभवेन साध्यवत्पक्षावगाहितस्य पक्षप्रतिवेशपत्तेरिति ४

निरूपितविशेष्यता ३

वष्ट्या

निष्ठावर्धक ✓

४ भूतत्वव्यावर्तिकाधर्मादशायासुल्लसनागुपपन्नेभ्यः ४

निगमनजबोधीयलिंगविषयतानांविशेष्यतादिद्वारातन्निरूपकतयावह्निर्भावतुपपत्तेः। गंधवतीगंधसमा
 नकालीरूपवतीत्यादेः दधिद्रव्यदध्नाइत्यादेश्वसं गहायप्रथमं सत्यं तां तादृशसंसर्गानिरूपकत्वस्यावच्छे
 दकताविशेष्यतयोः सत्त्वात्प्रकारतामादाया व्याप्तिवारणायवच्छेदकताप्रकारतयोरैक्यमतावलंबः।
 वह्निः सामग्यादिसाध्यकप्रतिज्ञासंग्रहायद्वितीयं सत्यं तां तन्ननिगमनेज्ञानज्ञाप्यत्वविशिष्टवह्नित्वादेर्विधेय
 तावच्छेदकतयाः तिव्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकनिष्ठेति। एवं च कपालं घटवत् घटादित्यादौ कालिकसम
 वायसंबंधाभ्यासाध्यसाधनभावे प्रलयः प्रलयत्वादित्यादौ कालिकदेशिकविशेषणताभ्यां च तत्र ना
 व्याप्तिः। साध्यविधेयतायाः संसर्गानिरूपकत्वात्पर्वतो वह्निमानवह्निसंयौदित्यादावव्याप्तिरतः गा
 संसर्गान्यत्वनिवेशः। वस्तुतस्तु शाब्दबोधे वह्निमतोऽनेदइति सिद्धांतितत्वात्पक्षान्तेऽनेदसंबंधेन विशे
 षणतापुनः शेषविषयतान्यत्वं विवक्षणीयां एवं दधिबीतरेभ्यो निघते इत्यादेः संग्रहाय यादृशपक्षसा
 ध्यकप्रतिज्ञायद्रूपाद्यच्छिन्ने यद्रूपाद्यच्छिन्नबोधिकास्तद्रूपनिष्ठत्वं साध्यतावच्छेदकनिष्ठत्वशब्देन
 विवक्षणीयां अत्रैव सकलप्रतिज्ञासंग्रहः। तत्तद्रूपनिष्ठविधेयतावच्छेदकतानिरूपकसंसर्गानि

अस्वजाभावघटकतया लिंगनिवेशेन तत्कार्यकमित्याह तादृशेति कल्यांतरमवतारयति उक्तेति विद्वेषादिति उत्तरकल्पे वहिर्भूत
त्वांता पूरणेन तन्निर्वचनाया सोनेति भावः ५

तथा

रूपकविषयतान्यत्वकृदनिवेशात् एवंच धर्मवान्वद्वि व्याप्यधर्मवानित्युपनयेपि नातिव्याप्तिरिति मे
वम् । उद्देश्यत्वादिनिर्दिष्टत्वात् ~~ननु~~ निवेशस्य साक्षात्परं परासाधारणानिरूपितत्वं ~~ननु~~ पक्षगमस्तत्वात् । ननु
निरुक्तविषयता वहिर्भूतविषयता शून्यत्वोक्तौ वसामंजस्ये लिंगपदं व्यर्थमित्यत आह तादृशेति । अनुमि
तीति पक्षमुख्यविशेष्यत्वरूपेत्यर्थः । वैषम्येति । दूरे निर्धूमो निर्वह्नि त्वादित्यादावुक्तो दाहरणं बोधस्य निरु
क्तप्रतिबंधकतानवच्छेदकविषयिताशालित्वेन वारणसंभवात् । लिंगत्वं हेतुत्वतश्च व्याप्तिपक्षधर्मताव
त्वं उदाहरणजन्यबोधे पक्षधर्मत्वानानादित्याशयेनाह । व्याप्तिरिति । विद्वेषादिति उत्तरकल्पे वहिर्भूतत्वां
ता पूरणेन तन्निर्वचनाया सोनेति भावः । अस्वजाभावघटकतया लिंगनिवेशेन तत्कार्यकमित्याह ता
दृशेति । कल्यांतरमवतारयति उक्तेति । ननु व्याप्यविषयकत्वनिवेशे न्वय्युदाहरणेति व्याप्तिः एतत्कल्पे
पक्षविशेष्यकत्वामत्वादत आह । तदुदकेति । असंभववारणाय व्यावृत्तांतवैलक्षण्यहेतुगर्भं । गमक
त्वमनुमितिजनकत्वं औपयिकत्वमवच्छेदकत्वमित्याशयेनाह । न तावदिति । एतत्कल्पे पक्षमुख्यविशे
ष्यकत्वस्यानिवेशनीयत्वात् । पक्षेत्यादिकथनं तादृशविषयताया अतिरिक्तत्वसूचनाया । किंचिदिति । पर्व

दू

जन्म-
रेव ननु व्या
प्तिः ५

त

तत्रेति

वच्छेदकता

२७
११
तआलोकव्यापकद्रव्यकालीनवद्भिमानआलोकव्यापकद्रव्यानुपर्वतोवद्भिर्मनित्यादावित्यर्थः। ननुतथापिचतु
र्थविषयतानिरूपितयद्रूपावच्छिन्नविषयतानिरूपितयद्रूपावच्छिन्नव्यापकत्वावगाहित्वंप्रकृतानुमितिजनक
तानतिरिक्तवृत्तितदवच्छेदकंवातद्रूपावच्छिन्नविषयतानिरूपितद्रूपावच्छिन्नव्यापकतानवगाहित्वंविदुहि
तां। वद्भिर्धर्मव्यापकइतिज्ञानमादायतादृशव्यापकतावगाहितायाअतिरिक्तवृत्तित्वेपितादृशविषयतानि
रूपितत्वेनविशेषणीयत्वान्नदोषअतआह। यत्तत्त्वेति। पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यादि। यत्तुविशेषण
विधयेत्यस्यानुपादानेपितादृशानुमितिजनकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणत्वेनधर्मोनुगमःकार्य
इतितत्तुचतथासत्तियक्षादिविषयतानिरूपितत्वसहितहेतुव्यापकसाध्यविषयतात्वस्येवतादृश
पर्याप्त्यधिकरणतयोदाहरणोऽतिव्याघेर्वज्रलेपत्वात्। अस्माकंतुचतुर्थविषयतानिरूपितत्वविशिष्टां
शेविशेषणतापन्नत्वलाभान्नदोषः। चतुर्थविषयतानिरूपितत्वस्यस्वविशिष्टांशेऽविशेषणत्वा
त्तचतुर्थविषयतानिरूपितत्वहेतुव्यापकत्वविशिष्टसाध्यादिविषयतात्वयोर्धर्मितावच्छेदकप्रका
रभावापन्नयोरेवावच्छेदकवच्छेदकतयाधर्मितावच्छेदकव्यावृत्तप्रकारतापन्नधर्मनिष्ठपर्या
ता

धिरेवानुगमघटिकानतु तत्साधारणधर्मनिष्पत्त्यामिरितिसूचनायवाविशेषणविधयेति। एतच्च जनकता
 वच्छेदकविषयतावत्तेरेव जनकतावच्छेदकतावच्छेदकत्वादिति नियममनुरूध्यावस्तुतस्तु जनकतावच्छेदकता
 या इत्येव पाठः। तादृशविषयतावत्तेरेव जनकतावच्छेदकतावच्छेदकत्वादिति च नियमः। अत एव व्याप्यपक्षो न
 यवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्यताया अवच्छेदिकाज्ञानवृत्तिर्जातिरित्यनुमि
 तिलक्षणे स्वावच्छिन्नविधेयकत्वादिरूपपरंपरायाः संबंधत्वे मानाभावान्न वदित्वादेः कार्यतावच्छेदकत्वमि
 ति ज्ञानवृत्तित्ववैयर्थ्यमाशङ्क्य जन्यतावच्छेदकविषयतावत्तेरेव धर्मस्य विषयताविशेषणतया जन्यतावच्छेद
 कत्वमिति नियममनुरूध्य वदित्वादिवारकतया तत्सार्थक्यमुक्तं। एवं कार्यताग्रहीयस्वसमानाधिकरणविषयतैक्य
 मेव कार्यतैक्यनिपातकं। अनुमितिः परामर्शकार्येति तद्गृहेऽनुमितिनिष्ठविषयतैक्याच्च तदैक्यमिति तत्रैवोक्तत्वा
 तद्गीत्या इहापि कारणतैक्यवोध्यं। तदीयवित्तक्षणावच्छेदकतासामानाधिकरण्यंच तदवच्छेदकतानिपातकमि
 ति नासिद्धिः। तदीयावच्छेदकतासामानाधिकरण्यमात्रनिबंधनायांच तदवच्छेदकतायां न धर्मस्यान्यूनान्तरिकव
 सित्वापेक्षा। अतथा न तायांच तदपेक्षेति जनकतावच्छेदकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणत्वेन न विशेषण

२८
१८

मात्रानुगम इत्यतोपि तथाविधपर्याप्त्यपेक्षा बोध्या। ननु संसर्गविषयतायाः पंचमीविषयतामध्ये निवेशे व्य-
तिरेकि परामर्शयि साध्याभावव्यापकत्वभावविषयतायाः पंचमीत्वानुपपत्तिः। तन्निवेशे न्वयपरामर्श-
यहेतुव्यापकसाध्यविषयतायास्तदनुपपत्तिरित्युत आह। प्रकृतेति। तथाच व्यतिरेकव्याप्तिस्थले धूमपर्वतयो-
र्युः संयोगस्तन्निष्ठविषयतामंतर्भाव्यपर्वतविषयानिरूपितसंयोगविषयतानिरूपितहेतुविषयतानिरूपित
नि प्रयोगित्वविषयतानिरूपिततादृशहेतुभावविषयतापंचमी। अन्वयव्याप्तिस्थले तु संयोगविषयताम-
नंतर्भाव्यतादृशसाध्यविषयतापंचमीत्यर्थः। व्यतिरेकि परामर्शयिविषयतायाश्चतुर्थविषयतानिरूपि-
तत्वे न्वयपरामर्शयिविषयतायास्तनिरूपितत्वं दृष्टान्तः। तेन विनिगमनाविरहेण पक्षविशेष्यतानिरूपि-
तसंसर्गिकविषयतानिरूपितहेतुविषयतेत्यादिक्रमेण तद्विशेष्यतानिरूपितहेतुतावच्छेदकसंबंधा-
वच्छिन्नहेतुविषयतेत्यादिक्रमेण च कार्यकारणभावाद्वयोरपि पंचमीत्वोपपत्तिः। एवं सत्याधेयताविष-
यताया अनुगमापत्तिरिति चेत्तत्काक्षतिः। प्रतिज्ञाजन्यबोधेतदभावात्। प्रमेयत्वव्यापकव्याच्यत्वसमाना-
धिकरणधर्मवान्पर्वतो वह्निमान्धूमादित्यादौ प्रतिज्ञायामव्याप्तिः। धूमव्यापकवह्निमानाधिकरण

तस्य

धूमवान्प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वसमानाधिकरणधर्मवान्पर्वतइतिपक्षामर्शयपक्षतावच्छेदककोटि
प्रविष्टपंचमविषयतांशेविशेषणविधयाऽनुमितिजनकतावच्छेदकतापर्याप्तधिकरणयत्प्रमेयत्वव्या
पकवाच्यत्वविषयतात्वंतद्विषयतायाःप्रतिज्ञाजन्यबोधेसत्वादितिपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशः।तत्रा
पिपक्षतावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकत्वमादायतदोषतादवस्थवारणपक्षविषयतानिरूपितावच्छेदकत्वा
न्यविषयतालाभार्थतन्निवेशः।यदितुपक्षतावच्छेदकप्रकारतायांपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नत्वविशिष्टवि
शेष्यतानिरूपितत्वंनांगीक्रियते।अन्यथास्वस्यधर्मितावच्छेदकतापत्तेः।किंतुहेत्वादिप्रकारतायामेवत
दातथैवविवक्षणीयंनतुअवच्छेदकतान्यत्वमिति।यत्पर्वतत्वव्यापकद्रव्यत्ववान्पर्वतोबहिर्मानधू
मादित्यादौबहिर्व्याप्यधूमवान्पर्वतत्वव्यापकद्रव्यत्ववत्यर्वतकालीनोयमितिज्ञानमादायाव्याप्तेपक्ष
तावच्छेदकावच्छिन्नत्वमुक्तमिति।पक्षमुख्यविशेष्यकत्वाभावेनाजनकत्वात्।एवंधूमव्यापकस
मानाधिकरणधूमवान्पक्षइतिज्ञानस्याजनकत्वात्नपर्वतोधूमव्यापककालीनबहिर्मानित्याद्य
संग्रहः।अथैवमपिउक्तस्थलेपक्षविषयतानिरूपितावच्छेदकतान्यसंसर्गविषयतानिरूपितधर्मविष

२८

११

त्वा

वा २

वारणा

यतानिरूपिताचेयत्वविषयतानिरूपितविषयतायां पंचम्याप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वाधिकरणविषयतात्व
 मितितद्वद्विषयतावत्त्वेनव्याप्तिरेवाएवंप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववत्तत्त्वेयत्ववदभिधेयत्ववत्पर्वतोवह्निमानि
 त्यादिप्रतिज्ञायांअवच्छेदकन्यधिसंसर्गविषयतामादायमेयत्वव्यापकवाच्यत्वविषयतापंचम्येवेत्यव्या
 प्तिः। नचद्वितीयविषयतायांसंसर्गतान्यत्वंनिवेशयितुंशक्यतेव्यतिरेकुदाहरणादिव्याप्तेः। व्यतिरेकव्याप्ति
 घटकप्रतियोगित्वस्यसंसर्गत्वात्। चतुर्थविषयतायामभावावच्छित्वकत्वेसंसर्गाभूतप्रतियोगित्वविष
 यतामपरिगृह्येद्यर्थेतदावस्थभावव्यापकमेयत्वंपर्वतोवह्निमानितिप्रतिज्ञाव्याप्तेः। एतेनपक्षताव
 च्छेदकताघटकसंसर्गापसंसर्गतान्यत्वोक्तावपिननिस्तारः। यत्रपक्षतावच्छेदकहेत्वोरेकएवसंसर्गस्तत्र
 व्यतिरेकुदाहरणादितिचेन्न। अवच्छेदकतानिरूपितसंसर्गतान्यत्वोपादानात्। धूमवानूवस्थभाव
 व्यापकोभूताभावप्रतियोगिधूमवानित्यादिपरामर्शेअवच्छेदकतानिरूपितप्रकारतानिरूपितसंसर्गत
 योर्भेदएवानचप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववद्धूटकालीनपर्वतोवह्निमान्प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववद्भू
 यत्ववद्धूमादित्यादौ नीलधूमत्वादेर्हेतुतावच्छेदकतामतेप्रतिज्ञायामव्याप्तिःवह्निव्याप्यतथाविचधू

ह

मवान्यक्षइतिपरामर्शयपक्षविषयतानिरूपितावच्छेदकत्वान्यध्वमविषयतानिरूपितसंसर्गविषयता
निरूपितज्ञेयत्वविषयतानिरूपितप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वविषयतायाःपंचमीत्वादितिवाच्यम्। तृतीय
तुरीयविषयतयोरवच्छेदकतान्यत्वादादनात्। पक्षप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववद्विकालीनद्रोनिर्धर्मो
मेयत्वव्यापकवाच्यत्ववद्व्यभावादित्यादौप्रतिज्ञायां ध्वमव्यापकतथाविधवस्थभाववान्पक्षइतिव्यति
ते रेकपरामर्शयपक्षविषयत्वादिक्रमेणमेयत्वव्यापकवाच्यत्वविषयतायाःपंचमीत्वादव्याप्तिरतःचतुर्थवि
षयतायां व्यापकत्वविषयत्वानिरूपितत्वं देयं तथाचपक्षविषयतानिरूपितसंसर्गविषयतानिरूपित
हेतुविषयतानिरूपितप्रतियोगित्वविषयतायाश्चतुर्थ्याः व्यापकत्वविषयत्वानिरूपितत्वं पंचम्या व्यापक
पक्षताद्वयविशिष्टवद्विषयताया असत्त्वान्ना व्याप्तिरिति तन्ना अभावावृत्तित्वकल्पे आलोकवद्विकालीनद्रोनिर्धर्मो
लीनद्रोनिर्धर्मो मआलोकव्यापकवस्थभावादित्यादौ द्वितीयहेतुविषयतामादाया व्याप्तिरदवस्थ्यात्
ता अत्रगुरुधर्मस्यप्रतियोगितानवच्छेदकतयां दृशवस्थभाववत्पक्षहेतुरेवाप्रसिद्धइतिबोध्यम्। उक्तरीत्या
नुमामेषुदाहरणेतिव्याप्तिमाशंकते। यद्यपीति अनिरूपितांतहेतुगर्भम्। ध्वमव्यापकवद्विसमाना

१००

पय-

100

धिकरणधर्मवानपक्षइत्येवजनकज्ञानंतत्रपरंपरयापक्षविशेष्यतानिरूपितायाहेतुव्यापकताविशिष्टसाध्या
दिविषयतासाजनकतावच्छेदिकाऽतोमहानसंधर्मवद्रूपव्यापकवद्रूपमहानसान्यत्रधर्मवद्रूपव्यापकव
द्रूपमच्चेत्युदाहरणार्थवोधीयासमावच्छेदिकापक्षविशेष्यतयाऽनिरूपितत्वादितिभावःतन्निरूपितेतिप
क्षविशेष्यत्वानिरूपितसाध्यविषयतानिरूपितेत्यर्थः। व्यापकत्वविषयतापरामर्शयव्यापकत्वविषयतान
याः
जनतिरिक्तत्वभ्रमेणतद्विशिष्टसाध्यविषयतायाजनकतावच्छेदकप्रवेशशंकावारणाय तदीयेति
उदाहरणजन्यवोधीयेत्यर्थः। तन्नेति। नचहेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यदिविषयतात्वंपरामर्शयविशिष्टसा
ध्यविषयतावच्छिन्नानुमितिजनकतानिरूपितनिरुक्तावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणंतच्चेदाहरणजन्यवो
धीयविशिष्टसाध्यादिविषयतासाधारणमेवविशिष्टसाध्यादिरूपविषयाऽनेदादितिवाच्यम्। भ्रमात्म
कपरामर्शसाधारणयायुतादृशविशिष्टघटकतत्तत्पदार्थविषयताकूटस्यैवपरस्परनिरूप्यनिरूपक
भावापन्नस्यजनकतावच्छेदकेनिवेशनीयत्वात्। एवंचतादृशहेतुव्यापकत्वविषयतानिरूपितत्वसहि
तसाध्यादिविषयतात्वघटिकायाःजनकतावच्छेदकधर्मघटकपंचमविषयतानिष्टनिरूपितत्वव्यक्तेरे

एतेनानुमितिजनकतावच्छेदककोटिप्रविष्टतया तादृशव्यक्तेर्भिन्नतयोदाहरणजन्यबोधीयविषयतायां
 तदसत्त्वेनातिव्याप्तिरस्येतिभावः। निरुक्तेति। नचतादृशपंचमविषयत्वावच्छिन्नत्वमेवप्रतिबंध
 कतायां निवेश्यं किं तादृशधर्मवद्द्विषयत्वावच्छिन्नत्वेनेतिवाच्यम्। तथासति मुख्यत्वसत्त्वेपि गोत्वाभा
 वः प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वं सास्त्राभावात् न गौत्वाभावादित्यादौ प्रतिज्ञायामव्याप्तिः तत्र तादृशपंचम
 विषयतानिष्ठा सास्त्राभावः प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववान्नवेति संशयनिरूपितप्रतिबंधकतावच्छेदक
 तापि न वतीति तादृशधर्मरूपेण तादृशविषयतानिष्ठप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वप्रवेशात्। संशयीयप्रतिबंध
 कतामादाय पंचमविषयतायां तदवच्छेदकत्वं प्रदर्श्य तदुदाहरणजन्यबोधीयव्यापकत्वविषयताया
 मुपपादयति। अनुमितीति। अनवदंतियोगं प्रतिबंधकताद्यदितपरिष्कारः स न सर्वसंमतः तथा हि व्याप
 कत्वविषयतानिरूपितत्वस्य भिन्नत्वेपि निरूपितत्वं स्यानुगततया तेन रूपेण तस्य प्रवेशेक्ष्यत्वात्।
 अन्यथानिरूपितत्वस्य भिन्नत्वे नमप्रसाधारणैकप्रतिबंधकतापि दुर्वचा स्यात् तथा च हेतुविषयतानि
 रूपि व्यापकत्वविषयतानिरूपितसाध्यविषयतात्वमनुगतमेवेति नानुपपत्तिरिति तादृशपरिष्कारवे

व४

त्व
मा
त

यथ्यमिति। स्वात्मके तिसंगोत्वाभावः। अत्र गोत्वाभावरूपहेतुविषयतामादाय पंचमी ग्राह्या विष-
 यताय इति तथा च परामर्श्यायास्तस्याः प्रतिबंधकतावच्छेदकत्ववत्प्रतिज्ञाजन्यबोधीयप्रमेयत्वव्या-
 पकवाच्यत्वविषयतायाः प्रतिबंधकतावच्छेदकत्वमित्याशयः। न च साध्यतावच्छेदकांशे एव हेतुव्यापक-
 तावच्छेदकत्वं ~~सा~~ वगाहि परामर्शस्यैव जनकतया नाव्याप्तिरिति मुख्यत्वं व्यर्थं। एकव्यक्तिसाध्यके मेद-
 घटितव्यापकतानि प्रायेण तदुक्तेः। एवंलिंगविशेष्यक परामर्शस्यापि हेतुत्वे मुख्यत्वं निवेश्य निस्तारा-
 त्यक्षविशेष्यक परामर्श एव हेतुरिति न व्यमतेनायमनुगमो बोध्यः। अत्र न दंति। प्रमेयत्वव्यापकवाच्य-
 त्ववत्सास्नाभावव्याप्यगोत्वाभाववान् गोत्वाभाव इति परामर्शयगोत्वाभाव रूपलिंगविषयताया-
 उपादानेऽपि न क्षतिः। हेतुंशे विशेषणीभूतव्याप्तेः प्रकारतावच्छेदकतया तद्विषयतायामवच्छेदकतान्यत्वा-
 भावात् विशेष्यतावच्छेदकतामेदं निवेश्यैव सत्वसार्थकस्य प्रक्षालनादौति न्यायमस्तत्वात्। तथा च यथा-
 भूतानि प्रायेणोदं प्रयोजनमिति। अत्रेदं चिंत्यं। पर्वत आलोकव्यापकवद्विमान्ध्रमादित्यादौ प्रतिज्ञायामव्या-
 सिः धूमव्यापककालोकव्यापकवद्विसमानाधिकरणधूमवान् पर्वत इति परामर्शयपर्वतत्वावच्छिन्नसुर्य

विशेष्यतेत्यादिक्रमेणयापंचमीआलोकव्यापकवद्विविषयतातदंशेविशेषणविधयाजनकतावच्छेदकता
 पर्याप्तधिकरणंयदालोकव्यापकवद्विविषयतातदंशेविषयताशून्यत्वस्यतज्जन्यशब्दबोधेसत्तात्पर्यात्अथसा
 ध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिरूपिताधिकरणविषयतानिरूपिताधेयत्वविषयतानिरूपितहेतुविष
 यतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताशालिनिश्चयत्वाव्यापिकानिरुक्तपंचमविषयतातदंशेविशे
 षणविधयाअनुमितिजनकतावच्छेदकतापर्याप्तधिकरणंतद्विषयताशून्यत्वनिवेशान्नोक्तप्रतिज्ञायामव्या
 सिः।आलोकव्यापकत्ववद्विविषयतायास्तादृशनिश्चयत्वव्यापकत्वात्तद्विषयतायापकत्वविशिष्टसाध्यतावच्छेदका
 वच्छिन्नविषयतायाःसाध्याभावव्यापकत्वविशिष्टहेत्वभावविषयतायाश्चतादृशनिश्चयत्वाव्यापकत्वात्तत्रल
 क्षणसमन्वयः।केवलसाध्यसामानाधिकरणहेतुमान्पक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षइतिज्ञानेपितादृशनिश्चयत्व
 सत्त्वेनतत्रदृशविशिष्टविषयतायाअसत्त्वादितिचेन्नातथासतिमुख्यपदस्यपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यस्यकिंचि
 द्वापकत्वविशिष्टनिरूपितत्वस्यदीधितिकारोक्तसाध्यताहेतुतावच्छेदकोपादानस्यैवैयर्थ्यापत्तेः।तथाहिगोत्वा
 भावंप्रमेयत्वव्यापकत्वविशिष्टवाच्यत्वविषयतायाःप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वसमानाधिकरणधर्मवा

वाच्यत्ववत्सास्ताभावान्नोलाभावादित्यादौप्रमेयत्वव्यापकत्व

नित्यादौ तादृशवाच्यत्वविषयतायाः वस्तुभावव्यापकप्रमेयत्ववान्यवन्तौ बहिर्मानित्यादौ वस्तुभावव्यापकत्वविशिष्टप्रमेयत्वविषयतायाः द्रव्यत्वव्याप्यसंयोगबहुति धर्मवानित्यादौ संयोगव्यापकत्वविशिष्टद्रव्यत्वविषयतायाः गुणव्याप्यरूपवानयं स्पर्शवानित्यादौ रूपव्यापकत्वव्यापकत्वविशिष्टगुणविषयतायाश्च तादृशनिश्चयत्वव्यापकत्वात् किंतु तादृशनिश्चयत्वव्यापकी भूता हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताविशिष्टसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतैवेति तामादाय तत्र तत्र लक्षणस्यैव गमनादिति किंच गोत्वाभावः गोत्वाभावव्यापकवाच्यत्ववत्सासाभाववान् गोत्वाभावादित्यादौ प्रतिज्ञायामव्याप्तिः । तादृशनिश्चयत्वव्यापिका गोत्वाभावव्यापकताविशिष्टसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतातदंशे यथा तादृशविषयतात्वं सवच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणं तथा गोत्वाभावव्यापकताविशिष्टविषयतात्वं रूपसामान्यधर्मोपि सत्यर्याप्त्यधिकरणमिति त्वतिज्ञाजन्यबोधे तद्विषयताशून्यत्वासत्त्वात् (न च तदंशेऽवच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणधर्म एव तादृशनिश्चयत्वाव्यापकत्वेन विशेषणीयः) गोत्वाभावव्यापकत्वविशिष्टसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतांशे तादृशसामान्यधर्मस्यैव च्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणत्वे पि तादृशनिश्चयत्वव्यापकतावच्छेदकत्वविरहात् तादृशविषयतात्वं स्यैव तादृशत्वेन तद्विषयताशून्यत्वस्य तत्र सत्त्वादेव नाव्याप्तिरिति वाच्यम् । एवमपि गोत्वाभाव

व्यापकवाच्यत्वसाक्षाभाववानितिप्रतिज्ञायामव्याप्तेर्दुर्वारत्वात्। प्रमेयत्वसाक्षाभावसमानाधिकरणगोत्वाभा
ववान्गोत्वाभावइतिगोत्वाभावव्यापकवाच्यत्वस्य प्रमेयत्वेनभानेनगोत्वाभावव्यापकताविशिष्टवाच्यत्वत्वाव
च्छिन्नविषयत्वासत्त्वेनतादृशविषयतात्वस्यतादृशनिश्चयत्वाव्यापकतावच्छेदकतयापंचमविषयतायामवच्छेद
कतापर्याप्त्यधिकरणत्वेनचानुगततद्विषयताशून्यत्वस्यतत्राभावात्। एवंप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वसमानाधिक
रणधूमवान्प्रमेयवा नितिप्रतिज्ञायामव्याप्ति। यत्रप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वस्यप्रमेयत्वेनभानंतत्रप्रमेयसमानाधि
करणधूमवान्प्रमेयसमानाधिकरणधूमवानितिनिश्चयेतादृशनिश्चयत्वसत्त्वेनप्रमेयत्वव्यापकत्वत्वावच्छिन्न
प्रकारतानिरूपितवाच्यत्वत्वावच्छिन्नविशेष्यताया असत्त्वेनतादृशविशेष्यतात्वस्योक्तरूपाक्रांतत्वात्। अथसाध्य
तावच्छेदकघटकतावच्छेदकतातिरिक्तानवच्छिन्नावच्छेदकताकसाध्यविषयतानिरूपिताधिकरणविषयतेत्यादिक
मेणतादृशनिश्चयत्वंनिरुच्यतादृशनिश्चयत्वाव्यापकतावच्छेदकत्वंवाच्यंरुक्तस्थलेप्रमेयत्वस्यघटकतानवच्छेद
कतयानदोषः। एवंयक्षतावच्छेदकातिरिक्तानवच्छिन्नावच्छेदकताकपक्षविशेष्यताशालिनिश्चयत्वंनिर्वाच्यमतोने
कदोषइतिचेन्नाएवमपिगोत्वाभावगोत्वाभावव्यापकप्रमेयत्ववत्साक्षाभाववान्प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वस

१०३

नाहुः

103

यादि

पृ१

घ

मानाधिकरधूमवान्यर्वतोवह्निमानित्यादिप्रतिज्ञायामयासेर्वजलेयत्वात् प्रमेयत्वस्यापिसाध्यतावच्छेदकघटक
 तावच्छेदकत्वात् पक्षतावच्छेदकघटकतावच्छेदकत्वाच्च। अथ यदपावच्छिन्नस्य यस्य साध्यतावच्छेदकघटकत्वं तद्रूपा यस्य
 तिरिक्तरूपानवच्छिन्नतन्निष्ठावच्छेदकताकसाध्यविषयतेत्यादिकमेणतादृशानि श्रयत्वं वाच्यं। तथा चोक्तस्थले
 प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वत्वरूपेण तादृशरूपस्य साध्यतावच्छेदकघटकतयोक्तानि श्रयस्य वाच्यत्वातिरिक्तप्रमेयत्वा
 वच्छिन्नवाच्यत्वनिष्ठावच्छेदकताकसाध्यनिष्ठविषयताकतया तादृशानि श्रयत्वाव्यापकत्वस्यासत्त्वान्न दोषः। एवं य
 द्रूपावच्छिन्नस्य यस्य यस्य पक्षतावच्छेदकघटकत्वं तद्रूपातिरिक्तानवच्छिन्नतन्निष्ठावच्छेदकताकपक्षनिष्ठ
 विशेष्यताशालिनि श्रयत्वं निरुच्यतादृशानि श्रयत्वाव्यापकतावच्छेदकत्वं वाच्यमिति चेत् पक्षतावच्छेदका
 वच्छिन्नमुख्यविशेष्यते निवेशने न च तादृशपरिष्कारनादरे आलोकव्यापकवह्नि साध्यकप्रति
 ज्ञायामव्याप्तिरिति वाच्यं। वह्न्याप्यधूमवान्यर्वत इति परामर्शयिधूमव्यापकवह्नितावच्छिन्नविषयतारूपाया
 पंचमीतस्यावह्नित्वावच्छिन्नविषयतात्वधर्मस्तद्विषयताशून्यत्वासत्त्वादव्याप्तिरतोऽवच्छेदकतापर्याप्तिरु
 पात्तासाचहेतुव्यापकत्वादिविशिष्टप्रकृतसाध्यादिविषयतात्वे एवति पर्वत आलोकव्यापकवह्निमानिति प्रतिज्ञा

देवोचपतेः ४

ननु तदेव कदे शेषिमानाभावादि

वस्तुतस्तत्तादृशपरिष्कारोऽप्यर्थः

यामव्याप्तिपूर्वपक्षएवनावतरतीत्यलंसमाधानप्रत्याशयेति। विंचिदिति। पंचमविषयतायां व्यापकत्वावच्छि
न्नत्वं देयमित्यर्थः। एवं च हेतुपक्षयोः संबन्धविषयतामंतर्भावेव पंचमीति नाव्याप्तिः। ननु पक्षमुख्यविशेष्यतामा
रभ्यचतुर्थीयाविषयत्वात्तदंशे विशेषणविधया जनकतावच्छेदकतापर्याप्तधिकरणत्वेन धर्मोत्पन्नगमनीयः। स च हे
तुव्यापकसाध्यवद्विषयतात्वं साध्याभावव्यापकहेत्वभावविषयतात्वं चेत्सुदाहरणस्यापिवारणं। एवं च किंचिद्व्यापकत्व
विशिष्टनिरूपितत्वमपि न देयमिति चेन्न। एवं सति यो यो धर्मवानित्याद्युदाहरणे धर्मवान् धर्मव्यापकवद्भिमानिति बो
धस्य प्राच्यं मतमिदं तत्पातद्वारेणोपियत्र धर्मस्तत्रवद्भिरित्युदाहरणे धर्मव्यापको वद्भिर्महानसादाविति बोधस्य तादृ
शविषयताशून्यस्य जनकैः ति व्याप्तेः। न चेतत्कल्प्ये उत्तरकल्प्ये च वक्ष्यभावव्यापकी नृताभाववान् पर्वतो वद्भिमान् ध
मादित्यादौ वक्ष्यभावव्यापकधर्माभावप्रतियोगिमान् पक्षइति परामर्शेयपक्षविषयतानिरूपितसंसर्गविषय
तानिरूपितप्रतियोगित्वविषयतानिरूपिताया तादृशपंचमीवक्ष्यभावव्यापकाभावविषयतातस्या प्रतिज्ञा
जन्यबोधे सत्यादव्याप्तिरिति चेन्न। तस्यार्थात्तेर्धर्माघटिततादृशविषयतात्वेऽनुपगमात्। साधवादाहा वस्तुतस्ति
ति। प्रकारत्वात्। प्रकारतारूपत्वाच्च। अथैतत्कल्प्ये गोलं प्रमेयं गोलत्वाभावादित्यादौ यत्र गोलत्वाभावस्तत्र प्रमेयत्व

हेतुविषयतानिरूपित ३

विषयतात्वं तद्विषयताशून्यत्वाभावादव्याप्तेर्वज्रलेपत्वात् अथ हेतुभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकानव-
 च्छिन्नत्वं चतुर्थविषयतायां विवक्षितमिति चेत् एवमपि हेतुसंसर्गविषयत्वाघटितवद्विरूपप्रतियोगिसं-
 र्गविषयत्वाघटितनिरुक्तविशेषणाक्रान्तचतुर्थीधूमव्यापकत्वविषयतातन्निरूपितपंचमीधूमवद्व्यभाव-
 प्रतियोगित्वविषयतेत्युक्तरीत्याऽव्याप्तेः न च तृतीयविषयतायां हेत्वाधेयत्वान्यतरव्यतिर्त्वं देयं प्रकृते च तृती-
 यावद्व्यतिरेवेति न दोष इति वाच्यं एषिवीत्वव्यापकमेयत्ववद्गगनं एषिवीत्वाभाववत् अव्यतितादित्यादौ
 एषिवीत्वव्यापकाधेयताशून्यतादृशगगनमिति परामर्शेन तृतीयविषयताया आधेयताव्यतितातन्न-
 रूपिता चतुर्थव्यापकत्वनिष्ठविषयतायास्तादृशधर्मानवच्छिन्नतयोक्तक्रमेण प्रतिज्ञायामव्याप्तेः न च चतु-
 र्थविषयतायां व्यापकत्वहेतुप्रतियोगितावच्छेदकान्यतरधर्मानवच्छिन्नत्वमेव निवेश्यते तथा चोक्तस्थले
 आधेयत्वविषयतैव पंचमीति नाव्याप्तिरिति वाच्यं वाच्यत्वं स्वरूपसंबंधावच्छिन्नघटव्यतिवत् स्वरूपसंब-
 धावच्छिन्नप्रतियोगित्वं नावादित्यादौ व्यतिरेकि परामर्शेयायास्तथाविधचतुर्थविषयताया अप्रसिद्धे व्यति-
 रेकुदाहरणादावतिव्याप्तेः एवं वद्विमानवद्विसमानाधिकरणधर्मादित्यादौ हेतुतावच्छेदकघटकवद्विविष-

पर्वते

१०५
गच्छिन्त

105

धे

आकाशे ४

यत्तात्वं पञ्चम विषयतावत्तितादृशे धर्मस्तद्विषयताया एव बोधे सत्त्वात् पूर्वतो बहुमान इति प्रतिज्ञायामव्या-
प्तिरतो द्वितीय विषयतानिष्ठहेतुतावच्छेदकप्रकारतात्वं संसर्गतात्वा न्यतरधर्मावच्छिन्नधर्मवानिष्ठनिरूपकता
कविषयतानिष्ठधेयत्वतावच्छिन्नविषयतात्वं हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतात्वा न्यतरधर्मावच्छिन्ननिरूप-
कता कविषयतेत्यादि क्रमेणावश्यं वाच्यतया धर्मव्यापकमेयत्ववान्निर्धर्मो निर्धर्मो वादित्यादौ धर्मव्याप्ति-
यकत्वभाववानिति परामर्शयिष्यमुख्यविशेष्यतामारभ्य पञ्चमी धर्मसमानाधिकरणभावप्रतियोगि-
त्वविषयतैवेत्युक्त क्रमेण प्रतिज्ञायामव्याप्तेरिति चेत्तत्र गोत्वं प्रमेयं गोत्वाभावादित्यादौ गोत्वाभावव्या-
पकप्रमेयत्वसमानाधिकरणगोत्वाभाववद्गोत्वमिति दृष्टान्तगोचरपरामर्शस्य या पञ्चमी विषयता तानिष्ठ-
तादृशधर्मवद्विषयताशून्यत्वस्य यत्र गोत्वाभावस्तत्र प्रमेयत्वमित्युदाहरणेऽसत्त्वान्न प्रथमो दोषः। वस्तु-
तो हेत्वभावाप्रवेशस्य वाच्यतयानैतच्छंका समा रोहतीति बोध्यं। तादृशद्वन्द्वनिर्धर्मो निर्वह्नितादित्यादौ
धर्मव्यापकाभावप्रतियोगिवत्त्वभाववानित्येव परामर्शः कारणमुपगम्यते। नतु धर्मव्यापकवद्भाववा-
न इति परामर्शस्तत्र चतुर्थी प्रतियोगित्वविषयतैवेति न द्वितीयोपि दोषः। अस्तु वा धर्मव्यापकप्रमेय

त्ववानुद्दोहसम्यापकवत्त्वभाववानुपस्थिवीत्वव्यापकमेयत्ववद्गगनं पृथिवीत्वव्यापकाधेयत्वाभा
ववदिसादिपरामर्शदेरपिकारणत्वं। अभावत्वानवच्छिन्नप्रतियोगित्वरूपसंसर्गविषयतां घटितामादाय
लक्षणसंगतेः। संसर्गविषयत्वाघटितधूमव्यापकत्वविषयतां पंचमीमादायोक्तदोषइति चेत्। चतुर्थविषय
तायाहेतुनूताभावप्रतियोगितावच्छेदकानवच्छिन्नत्वेनापिविशेषणीयत्वात्। वाच्यत्वं घटवत्तीत्याद्युक्त
स्थले च घटवदित्वाभावव्यापकप्रतियोगित्वाभाववानितियरामर्शोयचतुर्थविषयतायां प्रतियोगित्वत्वा
वच्छिन्नविषयतामिन्नप्रतियोगित्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगितात्वावच्छिन्नविषयतात्मकतयानदोषः। एवं चतु
र्थ्याअभावरूपव्यापकताविषयतायाअभावत्वावच्छिन्नत्वान्नदोषः। एवं व्यापकत्वीयस्वरूपसंबंधविषय
तामादायाव्याप्तिवारणायचतुर्थ्यासंसर्गतान्यत्वमपि देयं। प्रतियोगित्वप्रकारकपरामर्शमादायतत्प्रसिद्धि
र्वाध्या। यदि धूमव्यापकतावच्छेदकवद्वित्वमेव धूमव्यापकत्वं तदा तु हेतुसंसर्गवद्विसंसर्गयोरिकतरसंसर्ग
विषयताघटितापंचमीतथाविधवद्वित्वाविषयताहेतुनूताभावप्रतियोगितावच्छेदकावद्वित्वं
चतुर्थविषयतायां निवेश्यतेन संसर्गविषयत्वाघटितविषयतामादायचतुर्थ्याः वद्वित्वादित्वेपिनस

१०६

106

त्य

तिरिति विदितं धर्मस्तु प्रतियोगितावच्छेदकपक्षकप्रतिज्ञासंग्रहोक्तस्तथात्रेयेष्ववच्छेदकप्रतियोगितावच्छेदकव्यु-
 (तिधर्मावच्छिन्नत्वाभावा निवेशेक। धर्मितावच्छेदकतान्यत्वरूपहेतुतावच्छेदककोटिप्रविष्टपदार्थविषयता
 वारकविशेषणान्नत्तीयदोषः। अभावनिष्ठत्वं च अभावत्वावच्छिन्नत्वं तेन नाभावपक्षकप्रतिज्ञाया अ-
 संग्रहः। अभावत्वं सप्तमपदार्थमात्रवृत्तिनिवेश्यं न तु हेतुभावत्वादिवैयर्थ्यात्। न वै वंगोत्वाभावः प्रमे-
 यत्वव्यापकवाच्यत्ववत्सास्त्राभाववानगोत्वाभावादित्यादौ मुख्यत्वानुपादानेपि गोत्वाभावरूपलिंगवि-
 षयतामादाय चतुर्थ्याः सास्त्राभावनिष्ठविषयताया अभाववृत्तितया व्याप्यभावात् मुख्यत्वं व्यर्थमि-
 ति वाच्यम्। तथापि आधेयत्वं पक्षसाध्यं पूर्वोक्तमेव आधेयत्वादित्यादौ प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववत्सा-
 स्त्राभावव्याप्याधेयतावदाधेयत्वमिति परामर्शयित्वा घटकाधेयताविषयतामादाया भावावृत्तिच-
 त्तुर्थी संसर्गविषयतावाच्यं विषयतावातन्निरूपितपंचमी प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वविषयताव्यापक-
 त्वविषयतावेत्यव्याप्ते मुख्यत्वनिवेशात्। अतिव्याप्यभावेति। अन्यथा वक्ष्यभावाभावत्वावच्छिन्नेष्वस्य
 पक्षतानवगाहित्वेनातिव्याप्यापत्तेरिति भावः। इत्यत्र व्याप्यसंयोगवानित्तुनोक्तं विशिष्टेपि पक्षे संयो-

गवताया अर्थतोला मेन हेत्वनिधाना कांक्षा विलपापत्तेः। द्वितीयेति। रूपत्वावच्छिन्ननिरूपिताया इत्या
 दिः। अथ पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतेत्याद्यनुगमस्य महाचार्यकृतस्य दीधितिकारामिप्रेतत्वेन
 तदीधित्यसंगतिः प्रथमेद्रव्यत्वव्याप्यगुणवान्द्रव्यत्वव्याप्यसंयोगवद्विधर्मवानयमिति परामर्शेय
 जनकतायामवच्छेदकीभूतापंचमीविषयतागुणत्वावच्छिन्ननिरूपितव्यापकत्वविशिष्टद्रव्यविषयतैव त
 नतुसंयोगत्वावच्छिन्ननिरूपितव्यापकताविशिष्टद्रव्यविषयतातच्छून्यत्वं च न प्रतिज्ञाजन्यबोधस्येति हे
 तुतावच्छेदकपदव्यर्थे। एवं द्वितीयेस्पर्शव्याप्यरूपवान्गुणव्याप्यरूपवानयमिति परामर्शेयजन
 कतायामवच्छेदकीभूता रूपव्यापकताविशिष्टस्पर्शत्वावच्छिन्नविषयतैव नतुरूपव्यापकताविशिष्ट
 गुणत्वावच्छिन्नविषयतेति साध्यतावच्छेदकपदमप्यव्यर्थे। अथोक्तस्य लेतादृशपरामर्शेयपक्षता
 वच्छेदकीभूततादृशधर्मावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतानिरूपिताया धर्मनिष्ठविषयतातन्निरूपिता धेय
 त्वविषयतानिरूपिताधिकरणविषयतानिरूपितापंचमीद्रव्यत्वव्याप्यसंयोगत्वावच्छिन्नविषयता।
 एवं द्वितीये रूपव्यापकताविशिष्टगुणविषयतेतितन्निष्ठविषयतात्वस्य जनकतावच्छेदकतापर्याप्त्य

धिकरणत्वेन तद्विषयता शून्यत्वा नावादव्याप्तेः स दुर्नयोपादानमिति चेन्न। स्वस्य स्वधर्मितावच्छेदक
 त्वापत्त्या द्रव्यत्वव्याप्यसंयोगसमानाधिकरणधर्माद्यवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितप्रकारतायास्तादृश
 समानाधिकरणधर्मादावनङ्गीकारात्। अन्यथा तदुर्नयोपादानेऽपि प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वसमानाधि
 करणधर्मवान्पर्वतो वह्निमान्धूमादित्यादौ प्रतिज्ञायामव्याप्तेः। तादृशपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्य
 तानिरूपितविषयतायाः पक्षतावच्छेदकेऽप्युपगमेन तत्क्रमेण प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वविषयतात्वस्य प
 र्याप्त्यधिकरणतया तद्विषयता शून्यत्वस्य तज्जन्यबोधेऽसत्त्वात् नन्वनुमितौ तज्जनकीभूतपरामर्श
 वाप्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यकत्वननिवेश्यते प्रयोजनाभावात्। तथा चेदंत्वावच्छिन्नो
 देश्यकद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नविधेयकानुमितिजनकोयः अयं द्रव्यत्वव्याप्यसंयोगवानिति द्रव्यत्वावच्छि
 न्नविशेष्यकपरामर्शस्तस्योक्तक्रमेण पञ्चमीयासंयोगत्वावच्छिन्ननिरूपितव्यापकत्वविशिष्टद्रव्य
 त्वविषयता तत्वं संयोगत्वावच्छिन्नगुणहेतुकानुमितिजनकतावच्छेदकता पर्याप्त्यधिकरणधर्म
 सत्तद्विषयता शून्यत्वस्य प्रथमप्रतिज्ञाजन्यबोधेऽसत्त्वादव्याप्तिरतो हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहे

तु कत्वस्यानुमितौ लाभाय हेतुतावच्छेदकपदोपादानं। एवमिदं तावच्छिन्नोद्देश्यको यो गुणत्वावच्छिन्नवि-
धेयकानुमितिजनकः गुणव्याप्यरूपवानयमिति परामर्शस्तस्योक्तक्रमेण पंचम्या विषयतायां रूपव्या-
पकता विशिष्टविषयतात्वं गुणत्वेन स्पर्शविधेयकानुमितिजनकतावच्छेदकता पर्याप्त्यधिकरणं तद्विषयता
शून्यत्वस्य द्वितीयप्रतिज्ञाजन्यबोधेऽसत्त्वादव्याप्तिरतस्तत्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविधेयकत्वलाभाय सा-
ध्यतावच्छेदकपदोपादानमिति चेन्न। तथा सति प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वसमानाधिकरणधर्मवान् पर्व-
तो वह्निमानिति प्रतिज्ञायामव्याप्तिः तादृशपरामर्शीयपर्वतत्वावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतामारभ्य पंचम्यां
प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वविषयतात्वं सत्त्वात् एव धर्मव्यापकालोकसमानाधिकरणधर्मवान् पर्वतो वह-
न्निमान् धर्मादित्यादौ प्रतिज्ञायामव्याप्तिरतः अनुमितौ परामर्शे च प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषय-
कत्वं निवेद्यं। तादृशपरामर्शे प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतामारभ्य प्रमेयत्वव्यापकत्व-
विशिष्टवाच्यत्वविषयतानपंचमी किंतु धर्मव्यापकत्वविशिष्टवह्निविषयतैवेति नाव्याप्तिः। न चैवमपि सं-
योगत्वावच्छिन्नहेतुकायां श्रद्धयः स्वव्याप्यसंयोगवद्वृत्तिधर्मवानयंद्रव्यत्ववानित्यनुमितेरेकाकारतया

गुणत्वावच्छिन्नहेतुकायां

तादृशानुमितिजनकसंयोगत्वावच्छिन्नप्रकारकपरामर्शयिपंचम विषयतामादायाव्याप्तिवारणायहेतुता
 वच्छेदकपदंतथाचगुणत्वावच्छिन्नप्रकारकपरामर्शयिपंचमीविषयतामादायनाव्याप्तिरितिवाच्यसंयोग
 त्वावच्छिन्नहेतुकतादृशानुमित्यप्रसिद्धे । द्रव्यत्वव्याप्यसंयोगवद्वृत्तिधर्मवानयंद्रव्यत्ववानसंयोगात्सादिन्या
 यप्रयोगाभावात् अतएवदीधितिरुक्तावद्व्याप्यधर्मवानूपर्वतोवद्विमानित्यादिर्नन्यायप्रयोगइत्युक्तंतथा
 चमहाचार्याणांकथमनुगमप्रकारइति । अत्रोच्यतेन्यायप्रयोगासंभवेनपरार्थानुमित्यप्रसिद्धातादृशानुमि
 तिजनकपरामर्शयिनिरुक्तपंचमविषयतायाअप्यप्रसिद्धत्वेनतच्छब्दशब्दबोधजनकत्वरूपप्रतिज्ञालक्षण
 स्यात्तत्प्रतिज्ञायामव्याप्तेस्तदुपादानंतथाचानुमित्यप्रसिद्धावपिगुणत्वावच्छिन्नहेतुकतादृशपरामर्शानुमिति
 प्रसिद्धातामादायेवलक्षणगमनान्नाव्याप्तिः । अथवापरार्थानुमितिरेवम्याह्येतिननियमः किंतुस्वार्थसाधा
 रणीतिसंयोगत्वावच्छिन्नहेतुकतादृशपरार्थानुमितेरप्रसिद्धत्वेपिसंयोगत्वावच्छिन्नहेतुकतादृशस्वार्थानुमितेः
 प्रसिद्धतयातामादायतत्प्रतिज्ञायामव्याप्तिरतहेतुतावच्छेदकपदंतथाचद्रव्यत्वव्याप्यसंयोगवानितिपरामर्श
 स्यगुणत्वावच्छिन्नाप्रकारकत्वेपितादृशधर्मवानयंद्रव्यव्याप्यगुणवानितिपरामर्शस्यैवतथात्वेनतदीयनिरुक्त

द्रव्यत्वव्याप्यसंयोगवद्वृत्तिधर्मवानयं २

विषयताश्च न्यबोधजनकत्वान्ना व्याप्तिः। एवं गुणव्याप्यरूपवानयं स्पर्शवान् रूपादित्यादौ गुणव्याप्यरूप
वानयं गुणवानित्यनुमितिजनकपरामर्शमादाया व्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकपदं। प्रकृतसाध्यतावच्छेद
कावच्छिन्नविधेयकत्वज्ञानार्थमिति। वस्तुतस्तु हेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यविषयतासाध्याभावव्यापक
ताविशिष्टहेत्वभावविषयतयोर्न तादृशेण निवेशः। किंतु पंचमविषयतात्वेन। सा च तादृशसाध्यादिविष
यतातदन्त्या भवतु परंतु न यथा कथंचित् पंचमविषयतात्वेन। किंतु पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यादिक्रमे
ण तथात्वेनेति सूचनार्थं तस्य दां उपात्ते तस्मिन् तत्र पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपिता गुणत्वा
वच्छिन्नविषयताग्राह्या यथा पंचमी साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयता भवति न तु पक्षतावच्छेदकनि
ष्टप्रकारता तस्यास्तदवच्छिन्नविशेष्यत्वानिरूपितत्वादिति। तादृशप्रकारतायास्तद्विशेष्यत्वानिरूपि
तत्वमुत्पादकेष्वयमेव ग्रंथ इति। अपरे तु तच्चेत्यादिना विशिष्यान्वयव्यतिरेकव्यापकत्वानवगाहित्वयो
र्निवेशकत्वापि न दृष्टाचार्यसंमतः दीधितौ वाकाराद्यभावेऽपि स्वयं विशिष्यापितदवगाहित्वेत्याद्यभिधाना
त्ता एव च तत्कल्प्य एवायं ग्रंथो न त्वत्तु गतरूपावच्छिन्न निवेशकत्व इत्याहुः। तथा सति तच्चेत्येतद्व्याख्या

१०८
109

गुणव्याप्यरूपवान्

संगतिः विशिष्यापीत्यभिधानं च पौनरुक्त्यमात्रसूचक २

नस्यातो नोक्तानुगमविरोध इत्युपसंहारस्य च नानास्य सर्वग्रन्थस्यानुगमपरत्वे च तादृशधर्मः क इत्याकांक्षा
यांतच्चेत्यादिना विशिष्यतदुभयावगाहित्वप्रदर्शनमिति प्रतिभाति। परितुद्रव्यत्वव्याप्यसंयोगवद्भिधर्मवा
नद्रव्यत्वव्याप्यगुणवानित्यन्वयव्यतिरेकपरामर्शो यदेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतैव द्वितीयादिविषय
ताशब्देन ग्राह्या। एवं स्पर्शव्याप्यरूपवानित्यन्वयव्यतिरेकपरामर्शो यापंचमीसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नहे
त्वभावत्वावच्छिन्नान्यतरविषयतामाह्येति यथकसूचकद्वयत्वाभावाय यथा श्रुते व्यावृत्त्यभिधानां तथा
चोक्तं पक्षविशेष्यतामादायान्वयव्यतिरेकव्यापकत्वावच्छिन्नविषयतयोः पंचमत्वं साध्यतावच्छेदका
दिनिवेश एव संभवतीति नैतद्व्यावृत्त्यसंगतिरिति ध्येयमिति वदन्ति। इदं पुनरत्रालोचनीयं। नृणां चार्याणां
मते एकधर्मि विशेष्यतापन्नस्यापरधर्मि विशेषणतापन्नस्य प्रकारताविशेष्यतयोर्नेदान्नायमनुगमः
साधीयान्तरत्वादिअन्वयपरामर्शोपक्षमुख्यविशेष्यतामारभ्य हेतुव्यापकताविषयतानिरूपितसाध्य
विशेष्यतानवमीव्यतिरेकपरामर्शस्थले साध्याभावव्यापकहेत्वभावविषयतापक्षविशेष्यतामार
भ्याममीति पक्षसंसर्गमादायापिन निस्तारइति चेत्। अत्राहुः। व्यतिरेकपरामर्शो यथापक्षविशेष्यता

दि१

विषयता

निरूपिता

पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविषयतायाः निरूपितत्वावच्छिन्नत्वात्पक्षविषयतायानिरूपितत्वावच्छिन्नत्वात्पक्षविषय-
तायानिरूपितत्वावच्छिन्नत्वात्पक्षविषयतायाः निरूपितविषयत्वावच्छिन्नविषयतानिरूपितविषयत्वावच्छिन्नविषयतांगे २

प्य

सांसर्गिकविषयताधर्तव्यातथैवापरापिहेतौप्रतियोगित्वविषयतानिरूपिताप्रतियोगित्वेहेत्वभाववि-
षयतानिरूपितावासांसर्गिकविषयताधर्तव्येतिननवमीत्वानुपपत्तिरितिअनुगमप्रकारस्तुपरिचिंत-
नीयइति।इदंत्वत्रावधेयं।महाचार्याणामयमनुगमप्रकारोऽवच्छेदकतावच्छेदकसाधारणकारणतावच्छे-
दकतामंगीकृत्याअथावच्छेदकतावच्छेदकसाधारणावच्छेदकतास्वीकारेनायमनुगमसाधीयानिति
चेन्ना॥पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नसुरव्यविशेष्यतानिष्ठानुमितिजनकता~~वच्छेदकता~~वच्छेदकतायानिरूपि-
तत्वसंबंधावच्छिन्नावच्छेदकतायाःअवच्छेदकतावच्छेदकतावच्छेदकतावच्छेदकतांपर्याप्तधिकरणत्वे
मधर्मानुगमस्यकरणीयत्वात्।हेतुव्यापकसाध्यविषयताविशिष्टाधिकरणविषयताविशिष्टाधेयत्व
विषयताविशिष्टहेतुविषयताविशिष्टपक्षविषयताशालित्वेनजनकत्वात्तत्संगतिः।सर्वत्रवैशिष्ट्यं
निरूपितत्वसंबंधेनबोध्यं।संसर्गावच्छिन्नहेतुविषयताविशिष्टपक्षविषयताशालित्वेनहेतुविषयता
विशिष्टसंसर्गविषयताविशिष्टपक्षविषयताशालित्वेनवाविनिगमनाविरहेणजनकतयानसा-
ध्यानाव्यापकहेत्वभावविषयत्वात्तान्नइति।अथदेवतकौलंकारप्रभृतयस्तुकिमिदंगमकत्वौप

वच्छेदकता

११० त विक्कमित्यांशकपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतेत्यादिक्रमेणपंचमविषयतांशेविशेषणविध
 याप्रकृतानुमितिजनकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणधर्मवद्विषयत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकतावच्छेद
 कविषयतात्वेनोदाहरणजन्यबोधीयविषयतायाःसंग्रहइतिमहाचार्याणामभिधानंतत्राक्षिपंति।नवि
 दमसंभवदुक्तिकं।यतोव्याप्त्यंशेनिश्चयत्वानिवेशप्रयुक्तलाघवानुरोधेनव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहि
 निश्चयत्वेनैवानुमितिजनकतायाव्यवस्थापिततथातादृशपंचमविषयतांशेतादृशजनकतावच्छेद
 कतापर्याप्त्यधिकरणव्यापकत्वनिश्चावच्छेदकतानिरूपितसाध्यनिष्ठावच्छेदकतात्वमेव।तदवच्छिन्न
 त्वंचनवद्विधमव्यापकोनवेतिसंशयप्रतिबंधकतावच्छेदकतायांवद्विधमव्यापकइतिज्ञानीयवि
 षयतासाधारणव्यापकत्वप्रकारतानिरूपितवद्वित्वावच्छिन्नविशेष्यतात्वस्यैवतादृशसंशयप्रतिबंध
 कतावच्छेदकतावच्छेदकत्वादिति।नचतादृशरूपवद्विषयत्वावच्छिन्नत्वोपलक्षितविशेष्यत्वावच्छिन्नप्र
 तिबंधकताविशेषणीयातथाचानुमितिजनकपरामर्शीयतादृशरूपवतीयावच्छेदकतातदवच्छिन्न
 व्यापकत्वाप्रकारतानिरूपितसाध्यादिविशेष्यत्वावच्छिन्नावद्विधमव्यापकोनवेत्यादिसंशय

प्रतिबंधकतामादायैवलक्षणसमन्वयान्नोक्तदोषइतिवाच्यमएवंसतिपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नसुर्यविशेष्य
 तानिवेशेविगोत्वानावःप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववत्सास्मानाववान्नगोत्वानावादित्यादौप्रतिज्ञायामव्याप्ते
 दुर्वारत्वात्तत्रन्वियपरामर्शयिप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वप्रकारतानिरूपितसास्मानावविशेष्यतायाअ
 पिनिरुक्तरूपवद्विषयत्वावच्छिन्नतयातादृशप्रतिज्ञायाःसास्मानावविशेष्यकतादृशवाच्यत्वप्रकारकसंशया
 दिप्रतिबंधकतावच्छेदकविषयताशून्यबोधाजनकत्वात्तच्चसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिरू
 पिताधिकरणविषयतानिरूपिताधेयताविषयतानिरूपितहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिरूपित
 तापक्षवच्छेदकावच्छिन्नविषयताशालिनिश्चयत्वाव्यापकत्वेनतादृशविशेष्यत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकताविशे
 षणान्नायंदोषः।साध्यतावच्छेदकघटकपदार्थविषयसंशयादिप्रतिबंधकतायास्तादृशनिश्चयत्वाव्या
 न्वयकत्वविरहात्तएवंयत्रप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववद्गोत्वानावत्वादिनापक्षताहेतुतावत्सास्मानावःसाध्य
 स्तस्यलीयप्रतिज्ञायांपक्षविषयतानिरूपिसंसर्गविषयतानिरूपितहेतुविषयतानिरूपितसंसर्गविष
 यतानिरूपिततादृशवाच्यत्वविषयतांपंचमविषयतात्वेनोपादाययत्रवातेनरूपेणकेवलपक्षतावच्छे

तदा ४

दकघटकतातत्रत्यप्रतिज्ञायां पक्षविषयतानिरूपितसंसर्गिकविषयतानिरूपितहेतुविषयतानिरूपितत
 दीयसांसर्गिकविषयतानिरूपितविषयताहेनपुनः पक्षविषयतामादायेवाव्याप्तिरपि प्रत्युक्ता तत्र द्विषयत्वा
 वच्छिन्नविशेष्यत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकतायास्तद्वशनिश्चयत्वाव्यापकत्वाभावात् यदि च प्रमेयत्वव्यापकवा
 च्यत्वघटितस्य विशेषणवैयर्थ्यननलं न्यते घटवत्तिगंधकालीनघटः गंधविशेष्यत्वावच्छिन्नगंधेष्वानघ
 टवत्तिगंधवतइत्यादौ तादात्म्येन हेतुतायां पक्षविषयतानिरूपितसंसर्गविषयतानिरूपितहेतुविषयतानि
 रूपितसंसर्गविषयतानिरूपितविषयतां शेषघटवत्तिगंधविषयतात्वं तादृशधर्मइति प्रतिज्ञायामव्याप्ति
 निरासोद्भवः। गंधस्य च व्यभिचारित्वादिशिष्टस्य हेतुत्वं। एवं प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वसमानाधिकरणघ
 मवान् पर्वतो वह्निमान् धर्मादित्यत्राविश्याप्तिश्च प्रत्युक्तेति वाच्यं। पक्षविशेष्यतायां मुख्यलोपादानासं
 गतेः। गोत्वानावपक्षकप्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववत्सास्त्रानावसाध्यकगोत्वानावहेतुकप्रतिज्ञायामव्या
 प्तिवारणरूपतत्प्रयोजनस्य निरुक्तविशेषणो नैव संभवात्। तथापि तादृशविषयपंचमतायां प्रकृतानुमि
 तिजनकतावच्छेदकतामाननिवेशेनैवोपयत्तौ तदंशे विशेषणविधया जनकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकर

विषय २

एधर्मवत्त्वनिवेशस्यैवैयर्थ्यापत्तेरिति। अत्राहुः। व्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानत्वेनैवानुमितिकारणत्वं
 तद्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वंतदवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविशिष्टसंसर्गवगाहित्वानतुतन्निष्ठविलक्षणा
 वच्छेदकतानिरूपकप्रकारताकत्वं। अंतराभासमानपदार्थनिष्ठप्रकारताविशेष्यतयोश्चावच्छेदावच्छे
 दकभावोनत्वभेदइत्यभिप्रायकोयंगंथः। पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतेत्यादिपंचमविषय
 तांशइत्येतस्यपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतानिरूपितानिरूपितविषयताविशिष्टविषयतावि
 शिष्टविषयताविशिष्टविषयतांशइत्यर्थः। द्वितीयतृतीयविषयतावैशिष्ट्यंस्वानिरूपितत्वस्वनिरूपितवि
 शेष्यतानिरूपितप्रकारत्वावच्छिन्नानिरूपितत्वोभयसं बंधावच्छिन्नस्वनिष्ठावच्छेदकताकभेदवत्त्वसं
 बंधेनाद्वितीयविषयताहिसंसर्गताप्रकारतावातस्याएवविशेष्यतानिरूपितत्वात्तद्विशिष्टापितयैष्टु
 कारताविशेष्यताबुधे। तथाहियदिस्वयदेनसंसर्गताधियतेतत्रप्रकारतायामेवस्वानिरूपितत्वैतत्प्रका
 रतायत्रधियतेतत्रापिप्रकारतायामेवप्रतियोगितावच्छेदकताघटकद्वितीयसंबंधविरहात्तस्याए
 शिवतादृशभेदवत्त्वसंबंधेनस्वविष्टत्वात्। यद्यपिस्वावच्छिन्नैर्निरूपितत्वमेवद्वितीयसंबंधः संभवतितथापिसं

११२

उक्तः १

॥२॥

सर्गतायत्र स्वपदेन धृता तत्र संबंधप्रसिद्धार्थे गुरुतरारंभः प्रतियोगित्वीयसंमर्गतायाः स्वपदेनोपादानेपि पंचमीत्वप्रसिद्धये अयमेव संबंधोऽक्तक्रमेण विशेष्यतायास्तथात्वसंभवेपितामादाय दोषोऽग्रे निराकरणीयः। निरूपितत्वं च सर्वत्र साक्षादेव नातो व्यवहितप्रकारता संमर्गतोपादानदोषः। प्रतियोगितावच्छेदकता घटक संबंधेन स्वैशिष्यं विशेषणत्वादौ प्रसिद्धं। एवं चतुर्थविषयता वैशिष्यं स्वीनिरूपितप्रकारत्वाच्चिन्नत्वस्वरूपितविशेष्यतानिरूपितप्रकारत्वावच्छिन्ननिरूपितप्रकारत्वानवच्छिन्नत्वोभयसंबंधावच्छिन्नभेदवत्त्वसंबंधेना एतादृशसंबंधेन तद्विशिष्टा पंचमविषयता विशेष्यते इत्युक्तेः। एवं च जनकतावच्छेदकं प्रतिबंधकतावच्छेदकतावच्छेदकच विशेष्यतात्वमेवेति नासंभवः। न चैवमपि साध्यतावच्छेदकवाच्यत्वादिप्रकारतानिरूपितसास्त्राणावादि विशेष्यताया अपि निरुक्तपंचमविषयतात्वेन गोत्वानावः प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववत्सास्त्राणाववानुगोत्वानावादि। त्यादिस्थलीयप्रतिज्ञायां मुख्यविशेष्यतानिवेशेष्यव्याप्तितादवस्थमिति वाच्यम्। स्वस्य स्वधर्मितावच्छेदकत्वस्य प्रकारांतरेण वारणीयतया तादृशविशेष्यतातः प्रकृतहेतुव्यापकत्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यताया वा ततएव भेदोपगमेन विशेषणविधया जनकतावच्छेद

कतापर्याप्तधिकरणयत्प्रकृतहेतुव्यापकत्वप्रकारतानिरूपितत्वसहितं तादृशविशेष्यतात्वं तदवच्छिन्नप्रतिबं
धकतावच्छेदकविषयताशून्यबोधजनकत्वेनाव्याप्तेरभावात्। एतेन पंचमविषयतायां प्रकृतानुमितिजनक
ता तावच्छेदकत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ दृशरूपवत्त्वपर्यंतनिवेशनमफूलमिति शंका नवकाशः। तादृशरूपवत्त्वस्य
प्रतिबंधकतावच्छेदककोटौ विशेषणविधयानिवेशेनैवोक्तप्रतिज्ञायाः संग्रहसंभवेन तदनिवेशेतस्याः एवमुत्संग्र
हत्वापत्तेः। गोत्वाभावः प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वबोधोत्वाभाववत्सास्माभाववान् तादृशगोत्वाभावादित्यादौ हेतु
तावच्छेदककोटिप्रविष्टपदार्थविषयतां प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वबोधोत्वाभाववत्सास्माभाववान् गोत्वाभावादित्यादौ व्युत्क्रमेण पक्षतावच्छेदककोटिप्रविष्टविषयतां चादाय दोषः प्रतिबंधकतायां प्रकृतहेतु
तावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिरूपितप्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयताशालिनिश्चयत्वाव्यापकतानि
वैश्ववारणीयइति न काप्यनुपपत्तिः अन्येतु विशेष्यविशेषणमिति रीत्या व्याख्येयगाहिपरामर्शस्यैवानुमितिका
रणत्वं। अंतराभासमानपदार्थोपप्रकारताविशेष्यतयोश्चानेदद्वयमिप्रायेणोदात्तथाचसाध्यादिव्यापकत्वप्र
कारतानिरूपितविशेष्यत्वादिकमेव जनकतावच्छेदकं तदेव च प्रतिबंधकतावच्छेदकमिति न काप्यनुपपत्ति

११३

113

त

रिति अन्यस्मिन् पूर्ववदिति कृतं पल्लवितेनाऽस्य संतोत्तरेति मल्लोक्तप्रतिज्ञालक्षणघटकी भूतसंयतादुत्तरेत्य
 र्थः तेन जनकत्वे सतीत्यंतस्य न त्यागः। घटोदंडादिति प्रतिज्ञानुपगमेत्वाह। पट इति। तिङ् र्थस्येति। स्वर्गं का
 मो यजेतेत्यादौ विध्यर्थकलिङ् प्रत्ययः तिङ् रूपस्तदर्थ इष्टसाधनत्वं तस्य धात्वर्थे मानं। समानेत्यादि। नीलो
 घटः स्तोत्रं पचतीत्यादौ। आधेयत्वेति। भूतले घट इत्यादौ आधारतावद्भूतलवान् घट इत्येव बोधः स्यात्तत्र
 दीधितिरुद्दर्शितनामार्थयोरिति व्युत्पत्तिविरोध इत्यर्थः। सप्तम्यर्थोऽधिकरणत्वमेव तत्र घटान्वयः घटा
 न्विताधिकरणत्वस्य भूतले इति प्रत्ययार्थस्य विशेषणविधयाऽन्वयस्वीकारेऽपि न व्युत्पत्तिविरोध इत्याशं
 कतो न वेति। नोक्तातिप्रसंगः न भूतलं घट इत्यादितो भूतलवान् घट इत्यादौ बोधप्रसंगः। आधेयतासंबंधे
 न भूतलप्रकारकघटविशेषकबोधे सप्तम्यंत भूतलपदसमं व्याहृतघटपदज्ञानस्येव हेतुत्वादिति भा
 वः भूतले इत्यादौ तो धर्मादिति पृथक्। प्रत्येकं वाक्यप्रयोगे बोधो न स्यादित्यर्थः। केवलं भूतले इत्यादौ
 भूतले विशेषणतया अधिकरणत्वस्यैव मानान्नानुभावकत्वापत्तिरिति समाधानस्योक्त्या विभक्त्य
 र्थः संसर्गतयैवेति पक्षं परित्यज्य तस्य विशेषणतयापि मानमंगीकृत्य नामार्थयोरिति व्युत्पत्तिपरि

इत्यादित्यधिक हूषणभिरसंभवेन स्पेत्यादि हूषणस्य दाढ्यतामार्थः २

भि०

वेष्टापत्तिरिति १

मयमेदसंबंधेनैवनामार्थयोरन्वयमुपगम्योक्तसमर्थो व्याहारज्ञानकारणत्वापगमेन भूतलंघन इति प्रयो
गापत्तिवारयतामुपरिचैत्रस्येसादिदूषणमवतारयति। अस्तुवेति। अधिकरणत्वं भूतले इत्यत्राज्ञापकत्वं
स्यादिति धर्मादित्यत्रानचैत्रस्येदमिति मैत्रधने एव तादृशव्यवहारो भवतीति सूचनाय मैत्रस्यैव पुक्तमिति बोध्यं। ता
दृशस्वत्वमेकमात्रनिरूपितं। यदीति। स्वमित्यनुवर्तते। तादृशेति। समन्निव्याहृतपदार्थेत्यर्थः। यदि संबंध
भूतस्वत्वाभ्रयस्यामिनिष्टमेदाप्रतियोगी एकपदार्थस्तदाप्याह। एकमात्रस्वत्ववदिति इदमेतादृशधनास
त्वे दोषाभावप्रकाशनार्थे एकत्वरक्षणार्थं च स्वत्वसंबंधेन तथा विधे चैत्रमैत्रयोः प्रत्येकस्य तत्र सत्वात्। अथ
त्रयाणामिदं न द्वयोरित्यत्र कीदृशो बोधः सजातीयत्वात् यराहित्यस्य दुर्वचत्वादिति चेन्न। तस्य तत्र स्वनिरू
पकनिष्टमेदप्रतियोगितानवच्छेदकी भूतप्रकृत्यर्थतावच्छेदकरूपत्वात्। एतदभिप्रायेणैव सजातीयद्विती
यराहित्यमेकपदार्थ इत्यभिप्रायेणैवो अत्र सजातीयद्वितीयांतर्गतैकस्वत्वाभावपरतयापि द्वयोरिदं
नैकस्येति व्यवहार आनुनविकस्तन्निर्वाहाय वक्ष्यमाण प्रकारादरे च दीधितिकारीयस्वत्वसंसर्गतामत्त
दूषणस्याप्युद्धारो भवतीत्याशयेन दूषयति। इदमत्रेति। द्वयोरिदं नैकमेकस्येति इदं पदद्वयं समूहलं वना
द्वयोरिदं नैकमेकस्येति इदं पदद्वयं समूहलं वनाभिप्रायेण २

संबंधविशेषस्यावश्यकत्वेन गौरवात् ॥

११४

॥५

निरूपितत्वेन उभयसत्त्वेति। एकमात्रस्वत्ववद्भूतानंतराप्रसिद्धौ द्वयोर्मध्ये एकस्तस्येति क्रमेण व्यधिकरणसंबंधावच्छिन्नाभावस्यैव प्रत्ययः। अत्र स निरूपकव्यक्तित्वेनैव प्रतियोग्यैव एकपदार्थ इति तु न सत्। निरूपितत्वसंबंधेन तद्विशिष्टस्वत्वस्यैव सत्त्वात्। एकमात्रस्वत्वस्याप्रसिद्धेः। इदमत्रावधातव्यं न व्यमते उभयौ निरूपितत्वेन संसर्गताविरहेऽपि नानुपपत्तिः। तथा हि एकत्वसंख्यावच्छिन्न एकपदार्थः। उभय निरूपितस्वत्वस्वीकारे उभयानिरूपितसत्त्वषष्ठ्यर्थः। नानास्वत्वस्वीकारे स्वत्वासमानाधिकरणस्वत्वं तदर्थः। सामानाधिकरण्ये चैककालावच्छेदेनैकधर्मि वृत्तित्वमिति। इदं तु चिंत्यते। द्वयोर्मध्ये नैकस्येत्यर्थपरेष्वर्थप्रसिद्धापत्तेः। न हाचार्यमते तु नापदोष इति। अत्रावेति। अयं निर्वृत्तमानिर्वह्नित्वादि स्थूलीयस्य यो यो धर्मवान् सवह्निमानित्यादिः। प्रतिज्ञात्वाद्यनेदेत्वितितुनाविजातीयज्ञानजनकत्वरूपप्रतिज्ञालक्षणास्य वैजात्याप्रामाण्येन दूषयिष्यमाणत्वं सूचितं। साध्यादेरपि हेतुत्वादाह प्रवृत्तेति। समयबंधादिना ज्ञासा नुदयस्य मूले व्यक्तत्वादाहाव्याप्तिमिति। अत्रेदं चिंत्यं उभयानिरूपितस्वत्वादेर्विजयार्थत्वमयुक्तं। द्वयोर्मध्ये नैकस्येत्येतदर्थके गते तादृशवह्निर्भूतत्वं तच्छालिनिश्चयत्वसमनियतप्रतिबंधकतानवच्छेदकत्वं अत्र स्वरूपसंबंधरूपावच्छेद

स्वत्वात्

हेतुसमुदायः त्रिकसिद्धयः उभयपक्षकस्योदितेशः

१। प्रतिज्ञाकारीयप्रतिज्ञाप्रसिद्धत्वात् तत्प्रतिज्ञात्वादि तत्प्रतिज्ञात्वात् गौरवं ॥
२। आयावयवत्वस्येति प्रसिद्धत्वात् नो धर्मादेव जितसाधोपपत्तेरिति धर्मकेनेनावच्छिन्नविषयतया प्रसिद्धत्वात् नो धर्मजनकताविषयत्वनिवेशेनाप्रतिज्ञा

संदिग्धत्वे ज्ञानाभ्यवस्थापितं संदिग्धत्वा संदिग्धो ४

न. ४. व्याघ्रभाष्यप्रसिद्धोऽपि तावच्छेदकव्यापकत्वात् न. ४. भा. नेपि २

कत्वनिवेशे निगमने ज्ञेयत्वाद्वाच्यत्ववत्स्यं दृशं हेतुत्वं वाच्यज्ञेयत्वादित्यादौ च हेतावति व्याप्तेर्यापकत्व
व्याप्यत्वयोर्निवेशः। मुख्येति। नातस्तत्रातिव्याप्तितादवस्था जलस्यापीति। तथच वयविजले हेत्वसिद्धिर
ति नावः। उक्तयुक्त्या। साध्यस्य जलत्वस्य हेतुरपीति युक्त्या। ननु पक्षविषयत्वानिरूपितव्यापकत्वविष
यताया हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नस्य प्रकृतसाध्यगमकतौ पथिकत्वाभावात् नोदाहरणवारणं भवतीत्यत आ
ह। उक्तेति। निरुक्तपंचमं विषयतां शेतथाविधपर्याप्तिमद्वर्मवद्विषयताशून्यत्वमित्यर्थः। साध्यस्येति। अ
यं वद्विमान् वद्विमान् सामग्रीमत्वादित्यादौ ननु तद्वहिर्भावस्तन्निरूपकत्वाभावः साक्षात्परं परासाधारणप्रति
रूपकत्वाप्रसिद्धादुर्निवेश इत्यत आह। पूर्ववदिति। प्रकृतहेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुत्वविशिष्टहेतुत्वत्वा
वच्छिन्नविशेष्यताशालिनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबंधकतानवच्छेदकत्वमित्यर्थः। घृमादालोकवानित्यादौ
तथाविधनिश्चयत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकतामादाया व्याप्तेर्यापकत्वनिवेशः। अन्यत्वेनिरूपकतासं
बंधेन ज्ञानस्य ज्ञाने अन्यत्वस्य वा साध्यत्वे तद्वत्त्वेन प्रमीयमाणत्वादिति हेतौ तादृशानिश्चयत्वव्यापकप्र
तिबंधकत्वसत्त्वादत्माप्तेर्निश्चयत्वव्याप्यत्वमपि देयां। विषयतामात्रेति। विषयताशालिवोधजनकत्वे

११५

॥५

नेत्यर्थः। तादृशेति हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतांतर्हतायासाध्यविषयतातद्विन्नत्वर्थः
 अंतर्हतत्वं तच्छालिनिश्रयत्वसमव्यापकप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वाद्याप्यत्वनिवेशप्रयोजनं प्राग्वत्। वहि
 मान्ध्रमादित्यादौ हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्टहेतुविषयतांतर्हतसाध्यविषयत्वाप्रसिद्धाया
 सिमाशंसतत्रलक्षणं निन्नमेवेत्याह। यत्र वेति। सर्वत्रैकशब्दानिलाप्यलक्षणमाह। तादृशेति। तादृशो
 भयाभावविशिष्टसाध्यविषयताशालिबोधजनकवाक्यत्वमर्थः। हेतुत्विति अयं हेतुरित्यत्र हेतौरेव तादा
 त्मेन साध्यत्वं दूदं हेतुत्वमित्यत्र च हेतुत्वस्य तादात्म्येन साध्यत्वं दीधितिकारानिप्रेतं। अन्यथा प्रमथं हे मे
 तुलस्य साध्यत्वे तत्त्वेन प्रमीयमाणत्वादिति हेतुजन्यबोधे हेतुत्वं श्रे हेतुत्व रूपसाध्याना नातद्वितीये हे
 तुत्वत्वस्य साध्यत्वे उक्तं हेतुजन्यबोधे हेतुत्वं श्रे हेतुत्वत्वरूपसाध्याना नातद्वितीये हेतुत्वत्वस्य साध्यत्वे
 साध्याना नादसंगतेः। विशिष्टविषयता वहिर्भावश्च न वहिर्भावत्रयं किंतु एक एव तथा च साध्यताव
 च्छेदकावच्छिन्नविषयतानिवेशमते हेतुतावच्छेदकवहिरंतर्हतत्वं हेतुत्ववहिरंतर्हतत्वयोरावश्यकत्वेन गो
 रवमिति विशिष्टविषयता वहिर्भावनिवेशइत्याशयेनाह। विशिष्टेति। हेतुत्वशमनिवेशविशिष्टस्य दु

साधयेति विषयतापक्षकता न साध्य केनुरप्यत्र पर्यंतप्रयोगस्तथा

निवेशतया विशिष्टनिवेशे तन्निवेशादित्याह। स्वातंत्र्येणेति गौरवेति। हेतुता वच्छेदकादिप्रविष्टसाध्य
कप्रतिज्ञायामुक्ता व्याप्तिश्च बोध्या। तादात्म्येन प्रमेयसाध्यकं द्रव्यसाध्यकं बाधमादित्यादिकं न्यूनता
परिहाराय दर्शयति एवमिति। ननु लिंगविषयकेत्यस्य साध्यवन्मुख्यविशेष्यकत्वार्थकत्वं परित्यज्य दर्शयति तविशि
ता विषयतावद्विर्लतसाध्यविषयकत्वरूपगुरुतरारंभः किमर्थ इत्यत आह। लिंगीति साध्यवत्तया वास्तविकेत्या
दिः। गुर्विति। अयं च लिंगविषयकेत्यत्र लिंगत्वमिति पक्षे व्यापकत्वविषयता शून्यत्वार्थकत्वं एव न तु प्रथमं लिंगं ५
मकल्पेति बोध्यं। मतांतरमवतारयति। लिंगीति धर्मो लिंगत्वं दर्शितेति। यन्न जलं तन्निःस्मृत्वा प्रकारक
प्रमाविषयः यन्न द्रव्यं तज्जलान्यत्वप्रकारकप्रमाविषय इति प्रदर्शितेत्यर्थः। निगमनस्येति। लिंगविषय
कज्ञानजनकत्वनियता वच्छेदकरूपवत्त्वमात्रोक्तौ निगमने लिंगविषयकत्वे जनकत्वानियता वच्छे तान
१ वयवता ३५६८९३ दकरूपवत्त्वमात्रोक्तौ चातिव्याप्तिरिति दलद्वयं निवेशितमित्यर्थः। ~~विषयकत्वे~~ हेतुपनययोस्त्वेकत
रविशेषणेनापि सुवारत्वात्त्यागः। प्रतिज्ञात्वेति। लिंगविषयकज्ञानज्ञानजनकत्वानियतेत्यत्र सामा
नाधिकरणप्रवेशे संभवः। गंधवतीतरेभ्यो निघते इत्यादिप्रतिज्ञांतर्भावेण प्रतिज्ञात्वस्य तत्समा

उदाहरणविशेषेऽतिव्याप्तेः ६

१ वयवता

११६

116

नाधिकरणत्वात्तादलांतरे सामानाधिकरण्यप्रवेशे तदाहरणेऽतिव्याप्तिरित्यर्थः। उदाहरणविशेषत्वं यन्मूलं तन्नि-
 स्नेहत्वप्रकारकप्रमाविषयइत्याकारकनिष्ठतद्व्यक्तित्वादि। रूपवत्त्वादीत्यादिना हेतुत्वबोधकविभक्तिघटितल-
 क्षणपरिग्रहः। आत्माश्रयेति। अवयवतावच्छेदकताग्रहेऽवयवतावच्छेदकत्वविशिष्टरूपग्रहोऽपेक्षितइत्यात्मा-
 श्रयः। तथाविधरूपांतरपरिचयवतामिव लक्षणस्य सुग्रहतेत्येवाह। तथाचेति। विशिष्टानुमित्यन्यनेत्यादिरू-
 पेण। स्वयंदूषणंतरमाह। अत्रचेति। वैचित्तुसाध्यपक्षविशेषनियंत्रितं प्रतिज्ञात्वं तथासति प्रतिज्ञापदस्य
 नानार्थत्वं स्यात्किंतु जातिविशेषः कार्यतावच्छेदकत्वादीनामिव शक्यतावच्छेदकताया अपि जातिसाधकत्वादि-
 त्वेति वदंति तन्मत्तदूषयति मूले प्रतिज्ञात्वमिति। अनतिप्रसक्तं पादानं च न्यायवहिर्भूतं प्रतिज्ञासमानाकारवा-
 क्यसाधारण्यशंकावारणायानां त्रिकेति। शक्यतावच्छेदकत्वे जातिसाधिका व्यवहारस्तु तां त्रिकेषु प्रसिद्धइति
 प्राक्देवदत्तप्रभवत्वादिनेति। देवदत्तप्रभवतावच्छेदकवैजात्येनेत्यर्थः। अथैतद्वैजात्यं देवदत्तजन्यपंचाशद्वर्ण-
 मुगतं तथाचेतद्वैजात्यं विहाय प्रतिज्ञात्वं यज्ञदत्तोच्चरितप्रतिज्ञायां। प्रतिज्ञात्वं विहाय निरुक्तवैजात्यमुदासी-
 नवर्णो देवदत्तोच्चरितप्रतिज्ञायां च तद्व्यसमावेशरूपसंवरइति न संभवति निरुक्तवैजात्यस्यैव सिद्धं तेऽपी-

कर्तुमशक्यत्वात् । तस्यपंचाशद्गुणानुगततया कत्वगत्वादिना संकरात् । तादृशवैजात्यविहायकत्वादियज्ञदत्तोच्चरित
 ककारादौ । कत्वादिकं विहाय तादृशवैजात्यं देवदत्तोच्चरितत्वं कारादौ । देवदत्तोच्चरितककारादौ कत्वतादृशवैजात्ययोः
 समावेशात् । यदिचपंचाशद्गुणेषु देवदत्तप्रभवतावच्छेदकवैजात्यमेकमनुगतं न स्वीक्रियते येनोक्तदोषः स्यात्किं
 तु देवदत्तमात्रोच्चरितककारमात्रसामान्येणैव एवं च देवदत्तमात्रोच्चरितककारमात्रसामान्यव्यतिवेजात्यं वि
 हाय प्रतिज्ञात्वं यज्ञदत्तोच्चरितप्रतिज्ञादौ प्रतिज्ञात्वं तादृशवैजात्यं देवदत्तोच्चरितौ ककारे सत्त्वात् । देवदत्तोच्चरित
 ककारघटितप्रतिज्ञायां भूयोः समावेश इति सांकर्यमुच्यते तदा कत्वादिकमाद्येव प्रतिज्ञात्वस्य सां
 क्ये संभवति । कत्वं विहाय प्रतिज्ञात्वं ककाराघटितप्रतिज्ञायां प्रतिज्ञात्वं विहाय कत्वमुदासीनककारे ककारघ
 टितप्रतिज्ञायां समावेश इति देवदत्तप्रभवत्वानुधावनमसंगतमेवेति चेन्नैवम् । प्रतिज्ञात्वस्य जातित्ववा
 दिभिरेकदेशातिव्याप्तिवारणाय व्यासज्यवृत्तित्वं स्वीकार्यम् । आंशिकत्वं च न दोषायोत्तुल्ययुक्तापरिकल्प्यं
 वैजात्यमपि न्यायात्तर्गतपर्वतोवद्भिमानिति वाक्यमुदासीनपर्वतोवद्भिमानिति वाक्यसंरणं देवदत्त
 मात्रोच्चरितपर्वतोवद्भिमानिति वाक्यवृत्तिरेकं एवं च देवदत्तमात्रोच्चरितवाक्यवृत्तितादृशवैजात्यं विहा
 मान्

११७

117

यप्रतिज्ञात्वंयज्ञदत्तौचरितपर्वतोवह्निमानितिप्रतिज्ञायांप्रतिज्ञात्वंतादृशवैजात्यंदेवदत्तौचरितोदासीनप
र्वतोवह्निमानितिवाकोतदुभयसमावेशश्चदेवदत्तौचरितन्यायांतर्गतपर्वतोवह्निमानितिप्रतिज्ञायांकल्पित
वैजात्यमपि व्यासज्यवत्त्वेवेति एकधर्मावच्छिन्नपर्याप्तत्वरूपएकत्रसमावेशइतिकल्पितवैजात्यानुसरणं।
प्रतिज्ञात्वस्यचएवंचकल्पितवैजात्यस्यैकत्वादिनासहनैकधर्मावच्छिन्नपर्याप्तत्वरूपएकत्रसमावेशः। कत्वादीनामव्यास
ज्यवत्त्वित्वादिति न तत्सांकर्यशंकावकाशः। एतेनैत्यादि। वत्संतमवत्संतंचपरिचापकंतेनैकदेशस्यप्रतिज्ञा
तदित्तरसमुदायस्यचव्युदासः। साधनांगोन्यायघटिका। पक्षपरिमहैपक्षेसाध्यमहे। प्रमाणंज्ञायकं। प्राथ
म्यात्। यथममुचितत्वात्। समयबंधः। सदृष्टांतोदाहरणेनशब्दानित्यत्वंसाधनीयमित्यादिसंकेताभि
प्रायः। शब्दानित्यत्वंसाधयेत्याकांक्षायां। शब्दानित्यत्वंकथमितिप्रश्नोवादिनःप्रतिवादिनः। यद्यपिविप्रति
पत्तितःसंशयोत्तरंपर्वतोवह्निनिर्णयोजायतामित्येकतरकोटिकनिर्णयेच्छैवयुक्तातथापिप्रतिवादिवन्म
ध्यस्थस्यापिपर्वतस्यवह्निनावत्वएवनिर्जरात्कोवह्निमानित्येवाकांक्षेतिप्रदर्शनायवादिनइत्यस्याप्यभि
धानं। तथाचानित्यःकइत्येवाकांक्षाबोध्या। यद्वाहेत्वर्थान्वयाययदिसाध्यवानित्येवप्रतिज्ञानीयात्तदा

कौबहुमानिति जिज्ञासा स्यादतः पक्षः साध्यवानिति प्रतिज्ञा कार्येति दीधितिकारानि प्रायः। साध्यं हेतुप
 न्यासेना साध्यनिर्देशं प्रतिज्ञां। तथा च हेतुवयवार्थस्य साध्येऽन्वयं विना जिज्ञासानिवृत्त्यसंभवात् साध्यो
 पस्थितये प्रतिज्ञावश्यं कीतिभावः। अतिप्रसंगात् पदानुस्थितस्य विशेष्यतयाऽन्वये द्रव्यत्वावच्छिन्नेऽपि च सादृश्या
 दिहेतुवयवार्थान्वयप्रसंगात्। प्रतिवादीति। उक्तविप्रतिपत्तिः। अभावकोटावेव प्रमाणमिति विरुद्धप्रतिपत्तिः
 जनकवाक्येनेत्यर्थः। यदि विप्रतिपत्तिपदं तदेकदेशपरं तदानेत्याकारकप्रतिवादिवाक्यमेव प्रतिवादिविप्र
 तिपत्तिरिति बोध्यम्। प्रमाणादीति। न्यायमतेनैव मया शब्दानित्यत्वे प्रमाणं वक्तव्यमित्यादि समयबंधे
 नेत्यर्थः। सर्वमिदं तयोरावश्यकत्वे स्यात्तदेव नेत्यत आह। परेति। निराकांक्षत्वादिति। जनितान्वयबोध
 कत्वादिति भावः। शंकतेन चेति। अवयवांतराणां। उदाहरणादीनां। अतदर्थत्वात्। हेतुवयवयोग्यसाध्यो
 पस्थायकत्वासंभवात्। पक्षविशेषणतापन्नसाध्यस्यैव हेतुवयवयोग्यत्वादिति भावः। तदनुत्थानात्।
 प्राकृतिगमनोत्थानासंभवात्। कथाया माकांक्षाक्रमेणैवानिधानादिति भावः। अवयवांतरेण। उय
 नयेनाव्यतिरेकमुदाहरणे साध्यवाचकपदानावाच्छंकायास्तुच्छत्वमिति उदाहरणात्प्रागः। आक्षेपा

अवयवांतराणाधिपत्यादिप्रसंगेऽपि च दृश्यते

इतिभावः अयं च पूर्वस्य वाच्यतां विना पागस्य कारिकाया बोधस्य भाविनो नुपपत्त्यामीमांसे हेतुः प्रतीतेति ४

कल्पनं विनापि भावि २

११८

११८

तत्र उपनयेन प्रतीतस्वार्थानुपपत्त्या साध्यवत्तया पक्षानुमानादित्यर्थः तथा च हेतुत्वययोग्यसाध्योपस्थिति-
तिरिति भावः। साध्यान्वये इति। साध्ये हेत्ववयवार्थान्वये उदाहरणानंतरं साध्यव्याप्यवान् कइत्याकांक्ष-
योपनयानिधानमित्यर्थः। दूषणानंतरमाह। तस्मादिति। उपनयादित्यर्थः। यस्तस्य साध्यवत्त्वं निमित्तं तद्व्या-
प्यवत्त्वप्रतीतिसंभवात्। प्रतीतसाध्यवत्त्वान्यथानुपपत्त्या साध्यवत्त्वकल्पनस्योपनयोत्तरकालीनतया
हेत्ववयवप्रयोगावनमवेदिति भावः। पक्षोपस्थितार्थस्यैव शाब्दबोधेनानुत्तयाविधयस्तस्य साध्यवत्त्वमप्रयोजकमित्य-
पि द्रष्टव्यम्। निबंधकृतां मतमाह अन्येत्येति। नाकांक्षानप्रश्नः। विशिष्टे शाब्दानित्यर्थे विशिष्टे। न शक्यानिधानं न वि-
शिष्टबोधानि प्रायैयुक्तहेत्वयवेन बोधयितुं शक्यम्। वादीति। वादिप्रतिवादिनाः साध्यविवादेवस्तु गत्याय साध्यं
तत्प्रश्नाभावोदित्यर्थः॥ ॥७॥ ॥७॥ अन्यथाप्रतिज्ञां विना। ननु हेतुविभक्तिमत्त्वमित्यस्य हेतुत्वबोधक-
विभक्तिमत्त्वमर्थः। तत्र धर्मादालोकवानपर्वतो वह्निमानिति प्रतिज्ञायां यो यो धर्मवानस वह्निमानयथा धर्मा-
त्तवह्निमन्महानसमित्युदाहरणोपर्वतो धर्मादालोकवद्वत्तिवह्निमानित्यादिस्पृहीय धर्मादालोकसमानाधि-
करणवह्निव्याप्यधर्मवानित्युपनये च किंवा लोकादह्नि साध्यकप्रतिज्ञोदाहरणोपनये पुचातिव्याप्तेरकथने

प्रतिज्ञादुद्धरणं पंचमाक्षरं पूरणात् -

ननु न तस्याशङ्क्याह प्रतिज्ञेति। विवक्षणीयेति। तथा चोक्तस्थलेषु यथा श्रुतार्थेऽतिव्याप्तेरग्रे वक्ष्यमाणपरिष्कृतहेतुसंज्ञाविभक्तिमत्त्वनिवेशेऽभावात् निगमनमात्रानुसरणमिति। ननु तादृशविषयतावहिर्भूतविषयताशून्यत्वमेवास्तु किं साध्यांशनिवेशेनेत्यत आह। साध्यांशेति अखंडाभावघटकसाध्यांशनिवेशेऽग्निमव्यतिरेकुदाहरणस्य निरुक्तविषयतावहिर्भूतविषयताशालिबोधजनकत्वेनैव वारणा संभवात्तद्वैयर्थ्यस्यात्तानवविषयतातर्हस्तसाध्यविषयताभिन्ना तादृशविषयतातर्हस्तत्वसाध्या यत्वोभयाभाववती वाया साध्यविषयतातच्छून्यत्वमित्यर्थोऽस्ति। ति वाच्यमृद्धितीयस्य साध्यस्यासंभववारकत्वेऽपि प्रथमस्य तस्याखंडाभावसंपादकत्वानपायात्। गौरवस्य त्वाधिक्यात्। दलांतरहेतुविभक्तिमत्त्वदलांशस्तु बोध्यं। पूर्वोपदर्शितेत्याद्यग्निमस्यानुषंगपक्षानि प्रायकतयाऽननुषंगपक्षेऽदमेव साध्याविषयकत्वमावश्यकं अवतारिका एति तु अनुषंगपक्षे बोध्यं। एवंति प्रतिज्ञालक्षणेऽप्यर्थः प्रकृतमिति। अत्र पूर्वोपदर्शितप्रतिज्ञाजन्यबोधीयसाध्यविषयताशून्यत्वं न निवेशेन निगमनातिव्याप्तेर्बिम्बप्रकृतपक्षविशेष्यतानिरूपितानेदसंबंधावच्छिन्नप्रकारतायन्तसंबंध्येनिरूपितत्वसंबंधावच्छिन्नसाध्यप्रकारतायां अनुगत रूपेण शून्यत्वं तथा च श्रुतिरित्यत आह। ननु हि तादृशसंबंधावच्छिन्नपक्षविशेष्यतानिरूपितसाध्यप्रकारतायाः

११८

119

वस्त्रादिसाध्यकनिगमनभारणात्तैकविधसाध्यविषयकत्वमिदं शेषं एतच्च परसाधारणं निरूपितत्वं नास्तीति सूचकं पक्षं शेषे
 निगमनजन्यबोधीयसाध्यविषयतायाः तादृशविषयतानिरूपितसंबंधिविषयतानिरूपितविषयतारूपत्वान्नाति
 व्याप्तिरिति। इतरमेदादिसाध्यकनिगमनानां वारणाय तादृशतादृशसाध्यविषयताशून्यत्वकूटं द्रष्टव्यं हेतुत्वं
 प्रमेयप्रमेयादित्यादौ हेतुजन्यबोधे हेतुत्वे आधेयतासंबंधेन विशेषणतापन्नप्रमेयांशे एव प्रकारत्वं न तु अनेदसं
 बंधेन विशेषणतापन्नप्रमेयांशे प्रकारत्वं प्रमेयत्वस्येति नाव्याप्तिः साक्षात्पचतीत्यादौ। यक्षतेति। नन्वयं वह्नि
 मानवह्निमत्यर्बतावति धर्मशून्यत्वादित्यादौ हेतवेव मध्यव्याप्तिरिति चेन्न। सिषाधयिषान्यायप्रयोगानंगी
 कारात्तातदंगीकारे तु प्रकारतावच्छेदकत्तानापन्नत्वेन पक्षतावच्छेदकं विशेषणीयं। एतेन पक्षतावच्छेदका
 वच्छेदेन साध्यसाधनस्योद्देश्यत्वे तस्मान्नाधिकरणेन साध्यस्य हेतुघटकत्वे सिषाधयिषाया अनपेक्षणे
 पिनक्षतिः। केचित्तदव्याप्तिवारणाय पक्षमुख्यविशेष्यत्वस्यावश्यकतया पक्षतावच्छेदकावच्छिन्न
 त्वव्यर्थमेवेत्याहुः। अननुषंगपक्षे इति। इदं विशेषणं अनुषंगपक्षे निगमनसामान्यवारकं न त्वननुषंगपक्षे
 एतत्पक्षे हि पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नत्वविवक्षायागेपिवह्निमदवति धर्मशून्यत्वादिति हेतुसंग्रहाय मु
 ख्यविशेष्यतोपादानेपितस्माद्बहिर्मानित्यादिकं कतिपयनिगमनमेव वार्यते न सर्वतस्मादितरेभ्यो निघ

यद्विप्रमत्तमात्रं
 ११८

तेइत्यादौ नेदाश्रयताया एवाख्यातार्थस्य मुख्यत्वेन मानादिति भावः एतत्कृत्यस्य द्वितीयकृत्यस्य अयंतस्मादि
 तरेभ्यो निघतेइत्यनुषंगपक्षः। यदंडादिति। दंडसंयोगाजन्यत्वमात्रोक्तौ दंडरूपे व्यभिचारवारणाय द्रव्यत्वनिवेशः।
 द्रव्यत्वमात्रस्य घटादौ व्यभिचारइति दंडसंयोगाजन्यत्वनिवेशः। यदंडाज्जातं तदंडसंयोगजन्यद्रव्यमिति तु नो
 दाहरणं दंडरूपे व्यभिचारान्न हेत्वभावात्। दंडरूपे च दंडसंयोगाजन्यद्रव्यत्वाभावसत्त्वान्न व्यभिचारः।
 सिद्धांते तु विशिष्टाभावस्यातिरिक्ततया व्यापकत्वं। अनतिरिक्तत्वे तु वैशिष्ट्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वेन
 वाच्यं। अन्वयुदाहरणस्येति। यदंडसंयोगाजन्यद्रव्यत्ववक्तृत्वं दंडाज्जातमित्यादेः। वद्विमानुधमादित्यादि स्य
 लीयस्यैव वा एवं चान्वयुदाहरणे एवातिव्याप्ति संभवे व्यतिरेकिपर्यंतानुधावनं व्यर्थमित्याशयः। अत्र यदं
 डाज्जातत्वान्मात्राभाववक्तृत्वं दंडसंयोगाजन्यद्रव्यत्वाभाववदिति व्यतिरेक्युदाहरणस्यापि संभवादन्वयि
 पदं चिंत्यं। प्रथमकृत्ये वहिर्नतसाध्यविषयतासत्त्वादेवातिव्याप्तमावा द्वितीयकृत्येइति। ननु साध्यविष
 यतानिरूपितस्वार्थविषयताकबोधो न निवेश्यते येनोक्तदोषवारणाय विनक्तिनिवेशः स्यात् किंतु साध्य
 विशेष्यतानिरूपितस्वार्थप्रकारताकबोध एव विनक्तित्वानिवेशेन लघवादित्यत आह विशेषणत्वे नि

१२०

120

सिद्धविभक्तित्वनिवेशानुरोधेन विशेषणत्वस्यैव निवेशो नास्तीति भावः। अत्र दोषितिकाराणां हेतुत्वमभिधेयं
 त्वेति न निजं वा हेतुत्वादिस्थलीयोपनये विभक्तिव्याचक्षिपदर्शनं किंप्रथमकत्वं किं वा द्वितीयकत्वमभिधेयं उभ
 यथापिन संभवतीत्याशंकते। न चेति। व्याप्तिघटकतयेति इतरनेदसाध्यकेषुपनये। न्वयव्याप्तिप्रवेशमभिधेय
 द्वितीयकत्वमिप्रायकत्वं चेद्व्याचक्षिपदानस्योच्यते तदाऽतिव्याप्तितापनं वास्तीत्याह। अतुषंगपक्षइति। इदं पदा
 र्थस्योपनयघटकेदं पदार्थस्याएतेन साध्यान्वितस्वार्थबोधकपदशालित्वमात्रेणैव वारणमुक्तं। अनन्वयात्
 निजवाक्यत्वेनेत्यादिः। नन्वपनयघटकायं पदस्याव्यतिरेकानुषंगः तथाच निगमनोपस्थाप्यसाध्यान्वितस्वा
 र्थबोधकत्वं हेतुत्वबोधकोक्तोपनयघटकायं पदस्यास्तमेवेति व्याचक्षिपः संभवतीति चेन्न। उपनयघटका
 यं पदसदृशपदांतरस्याव्यतिरेकानुषंगः नन्वपनयघटकस्यैवाव्यतिस्तथेति द्वितीयकत्वमिति व्याप्त्यलङ्घनक
 तेत्याशयः। नच तथापि निगमनघटकायं पदस्योर्थः स एवोपनयघटकतत्पदस्यापीति द्वितीयकत्वमिति सा
 ध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वसंभवादतिव्याप्तिर्लगत्येवेति वाच्यं सजन्यपदार्थोपस्थितिसहकारेण साध्यान्वि
 तस्वार्थबोधकत्वासंभवादतिव्याप्त्यलङ्घनकतेवेत्याशयात्। तथापि पक्षविशेषणतया सार्धं विषयत्वमादा
 साध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वनिवेशो दोषितिकारणहेतुत्वमभिधेयं उपनयघटकायं पदस्य तु स्वजन्योपस्थितिसहकारेण २

त्वमित्यज्ञानत्वात् ५
दि २

यया वृत्तिः स्यादित्यत आह अननुषंगपक्षे चेति। अप्रयोजकत्वादिति। तस्यानुषंगपक्षा निप्रायकत्वादिति भावः। अभावसाध्यकेति हेतुत्वपक्षकेतरने हि साध्य कहेतुत्वत्वे हेतुकेत्यर्थः। प्रकृतेति। अयं न धर्माद्रुणत्वाभाववान् रूपत्वादित्यादौ यः धर्माद्रुणत्वाभाववान् रूपत्वाभाववानित्युदाहरणस्य धर्माद्रुणत्वाभावस्य यः कालिकसंबन्धावच्छिन्नाभावः विषयितासंबन्धावच्छिन्नाभावः विशेषणतासंबन्धावच्छिन्नाभावो वा तस्य विशेषणतासंबन्धावच्छिन्नाभावस्य साध्यत्वे कालत्वादौ हेतौ यः धर्माद्रुणत्वाभावस्य यः कालिकसंबन्धावच्छिन्नाभाववान् स कालत्वाभाववान् इत्युदाहरणस्य च वारणाय प्रकृतेति। स्वार्थबोधजनकेति। स्वार्थमानप्रयोजकेत्यर्थः। क्वचित्तथैव पाठां शाब्दबोधस्वरूपयोग्यहेत्ववयवसंग्रहाय आकांक्षादीति। निरुक्तसाध्यविषयत्वशून्यशाब्दबोधजनकत्वं केवलहेत्वर्थबोधमादाय साध्या न्वित स्वार्थबोधकविभक्तिमत्त्वं तु प्रतिज्ञाहेत्वर्थविशिष्टवैशिष्ट्यबोधमादायेति एकधा शाब्दबोधनिवेशेन संभवतीति ध्येयं। यद्यपि साध्या न्वित स्वार्थमानप्रयोजकाकांक्षासाध्यवाचकपदेनैवेति तन्निवेशेन व्यर्थस्तथापि धर्मादा लोकवानिति पूर्वोक्तोदाहरणोद्गारे धनशून्यत्वादितियापंचमीतस्याः साध्या न्वित स्वार्थविषयताप्रयोजकत्वेन नमविषयोदाहरणघट

चेत्

कपंचम्याअपिप्रयोजकत्वादितिव्याप्तिरतः आकांक्षाप्रकृतिसमन्वितव्याहाररूपानिविष्टा। आदिनायोग्यता तात्पर्यपरिग्रहात्तत्रयोग्यतास्यार्थरूपविशिष्टविषयकत्वं न तु स्वार्थघटकपदार्थीयनिरूप्यनिरूपकमावापन्नविषयताकूटं तेन पर्वतो वह्निमान्द्रव्यादिस्यलेद्रव्यादित्यादौ नातिव्याप्तिः। द्रव्यनिष्ठस्वज्ञानजनकजनमान्यज्ञानविषयत्वनिरूपकत्वबोधस्य न मान्यत्वावगाहित्वेपि तादृशविशिष्टविषयकत्वात्तात्पर्यं च निस्तात्पर्यकशुकाशुक्तस्यार्थोत्तरपरस्यैधूमादित्यादिवाक्यस्य वारणाय। अनुबंगपक्षे हेतुपदसार्थकं शंकते न चेति। विशेषेति। प्रमेयव्याप्यवाच्यत्ववदिदमित्युपनये इदमंशेऽभेदस्य विशेषणत्वात्पक्षीभूतसाध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वं प्रथमाविनक्तेरित्यतिव्याप्तिरित्यर्थः। योयइति। धूमाद्बहिर्मन्महानसस्तद्भिन्नश्च धूमवान् धूमाद्बहिर्मन्महानसस्तद्भिन्नः धूमव्यापकवद्भिमांश्चेति बोधः। व्यापकतायामानसबोधविषयतापक्षे धूमाद्बहिर्मन्महानसो वह्निमानिति बोधानुदयात्। अथ यद्देहदेश्यतावच्छेदककोटिनिविष्टतया तथाविधबोधेन बाधकमिति चेन्न। रक्तदंडवान् दंडवानित्यादौ शाब्दबोधवारणाय दंडवत्पदवान् दंडवानित्यादिः संग्रहाय चावच्छेदकविशेषणतानापन्न उद्देश्यतावच्छेदकताया एव बाधकत्वादिति। यत्तद्देश्यतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकर

एष्यविधेयतावच्छेदकतापर्याप्तनधिकरणत्वेशाब्धबोधः रक्तदंडवानूदंडवानित्यादावपिदंडवानूरक्तदंडवानि
 तिवत्तभवत्येवेतिवदन्तितेषामुक्तबोधोभवत्येवेति। इदमित्यादिकेचिदित्यंतमतांतरंअनुषंगपक्षेप्रकृतहेतुवि
 शिष्टहेतुत्वविषयतावहिर्भूतसाध्यविषयताशून्यशाब्धबोधजनकत्वेसतिसाध्यान्वितस्वार्थबोधकविभक्ति
 शालित्वंलक्षणं। अनुषंगपक्षेतुप्रकृतपक्षविशेषणतयासाध्यविषयकत्वशून्यशाब्धबोधजनकत्वेसतिप्र
 कृतपक्षविशेषणतापन्नसाध्यान्वितस्वार्थबोधकपदशालित्वंलक्षणं। नतुपदेविभक्तिमत्त्वमपिप्रयोजना
 नावात्तापक्षविशेषणतापन्नसद्भावासद्भावान्यालक्षणमेदस्येष्टत्वादितिभावः। साध्यान्वितेतिपक्षविशेष
 णताप्यन्नेत्यर्थः। तत्कृत्ये। अनुषंगकृत्ये। उपनयघटकस्यैवायंपदस्यावृत्तिः। अनुसंधानरूपाननुत्तत्सदृ
 शपदस्येत्याशयेनसिद्धंतयति। वस्तुतइति। निगमनेतितदर्थसाध्यविषयतानिरूपितेदंपदार्थविषयता
 कबोधजनत्वेनाननुविभक्तित्वंसुपूतिइत्येतदन्यतरत्वंतान्निवेशेगौरवंअनुषंगपक्षेइदंपदार्थसाध्यबो
 धोनिगमनजन्यएवतोपनयजन्यइतिबोधेलाघवेनस्वजन्यत्वस्यैवनिवेशादुपनयवारणादित्यतआ
 ह। तादृशबोधेचेति। साध्यान्वतेति। ज्ञानानावादुत्पन्नमित्यत्रयंचमीविभक्त्यर्थस्यविशेष्यतयाप्रकृत्यर्थेप

१२२

122

पर्वतमिन्नत्वप्रकारकज्ञानाभावेऽन्वितत्वेन तादृशप्रकृत्यर्थस्य साध्यतया चेत्यादिः। न चैताव तापि नाति
 याप्तिर्भवति। पक्षविशेषणतायन्नसाध्यान्वितस्वार्थबोधकताया विभक्तावभावादित्यत आह। प्रथमेति। त
 था च प्रथमकल्पे केवलसाध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वमेव विनक्तौ निविष्टं न तु पक्षविशेषणतायन्नसाध्यान्वि
 तस्वार्थबोधकत्वमित्यर्थः। न तु तथापि पंचम्यर्थो निरूपितत्वमेव न तु हेतुत्वं तथा च हेतुतावच्चेदकविशिष्टहेतुवाश
 ष्टहेतुत्वविषयतावहिर्न तत्प्रकृत्यर्थरूपसाध्यविषयताशालित्वात्कथमतिव्याप्तिरिति चेन्न। न खत्र पर्वत
 मिन्नत्वप्रकारकज्ञानाभावजन्यमिति दृष्टं तः किंतु पर्वतमिन्नत्वप्रकारकज्ञानात्प्रमेयत्ववत्पर्वतत्वज्ञा भावा
 नंतस्यैव पर्वतमिन्नत्वप्रकारकज्ञानाभावादुत्पन्नत्वादिति दीधितिभावः। अत्र च पंचम्याः प्रमेयत्वा
 न्वये ज्ञानज्ञाप्यत्वार्थकतया तथा विध्वहिर्न तसाध्यविषयताशून्यत्वा दखतिव्याप्तिः। अत्र पर्वतमि
 न्नत्वप्रकारकज्ञानाभावात्प्रमेयत्वं तादृशज्ञानाभावात्प्रमेयत्ववद्दूरोवाउत्पन्नपदपरित्यागेन ता
 दृशज्ञानाभावाज्ज्ञानमिति व्याख्याना निबोध्यानि। प्रथमकल्पे इति। द्वितीयकल्पे तत्र तन्निवेशादेव
 तत्र नातिव्याप्तिः। ननु इत्यत आह यदि चेत्यसंगतमिति चेन्न। इत्यत इत्याशंकायां यदि चेत्यादिना कृतायां

वाङ्मनापि पर्वतभिन्नत्वप्रकारकज्ञानाभाववान्येन तज्ज्ञाप्यप्रमेयत्ववान्स्यात् इत्येतात्सत्तावान् ~~स~~ गुण इत्याद्यप्रयोगात् ४

तदेत्यादिना समाधानमाहेत्यर्थे नासंगतिः समवायेति। समवायसंबन्धावच्छिन्नतथाविधज्ञानाभावस्य
साध्यहेतुभावेयः पर्वतभिन्नत्वेन ज्ञानातिसपर्वतभिन्नत्वेन ज्ञानातियथा पर्वतभिन्नत्वप्रकारकज्ञानाभा
न वातउत्पत्तेश्चान्नप्रमेयत्ववच्चैत्राभावेति न सदृशो तोदाहरणसंभवः। अन्यज्ञानस्याप्याप्यवृत्तितया साध्यानधिक
रणो न जीवः ईश्वरस्तु नोपेत्य न ज्ञानात् ~~इत्यनयोर्न~~ दृष्टांतता संभवतीति दुपेक्षितं तादृशेति महानसत्त्वप्रकारके ति
त्यर्थः। साध्यस्येति पर्वतभिन्नत्वेन ज्ञानाभाववान् पर्वतरूपादित्यादौ यः पर्वतभिन्नत्वेन ज्ञायते स पर्वतशून्यो रूप
यथा पर्वतभिन्नत्वप्रकारकज्ञानाभावाद्दुत्यन्नज्ञानमित्युदाहरणेन प्रथमरीत्या साध्याविषयकत्वं पर्वतोरूपया
पर्वतभिन्नत्वेन ज्ञानाभावादित्यादावुदाहरणेन साध्यान्वितस्वार्थबोधकविभक्तिमत्वमितिसाध्यहेत्वौरेव्यादर
इत्यर्थः। असंसर्गो ग्रहविध्यावाधज्ञानाभावविधया। तादृशज्ञानाभावस्य पर्वतभिन्नत्वप्रकारकज्ञानाभा
वस्या अयं पर्वत इति ज्ञानं प्रति अयं पर्वतान्य इति ज्ञानस्य ~~इत्युदाहरणविरोधित्वादिभावः~~ हेतुत्वोपेक्षा
व नन्वेव वांस्तरेत्यादि दीधितिरसंगतः यः पर्वतभिन्नत्वेन ज्ञायते स पर्वतभिन्नत्वेन ज्ञायते यथा पर्वतभिन्नत्व
प्रकारकज्ञानाभावाद्दुत्यन्नज्ञानमित्युदाहरणे पंचम्याः प्रकृत्यर्थान्वितत्वं वर्तते तएवाप्रकृत्यर्थस्य तु वस्तु

न २

१२३

य

~~विशेषविशेष~~ स्वमिन्नत्वयदिस्वनिष्ठावयवपयस्थितधिकरणत्वं तदासावदेषः अ
 नुयोगितयाध्ययनत्वपयस्थितिकरणप्रवेशेनेखमतः स्वाघटकेति ॥ अन्वयः विशेष्यविशेषणसाधारणः ततनविभक्तिलवेपथ्ये
 गत्यापर्वतः पर्वतमिन्नस्वप्रकारकज्ञानाभावानितिप्रतिज्ञाघटकपदोपस्थितार्थकतयाः वयवांतरोपस्थि
 तार्थान्वितस्वार्थबोधकताया अस्तत्तया अतिव्याप्तितादकस्थ्यादित्यत आह स्वमिन्नेति उदाहरणाद्वेधेन
 ननीयेस्वघटकपदजन्योपस्थितैरावसामग्रीघटे काः नतुप्रतिज्ञाघटकपदजन्यपर्वतमिन्नत्वप्रकारक
 ज्ञानाभावोपस्थितिस्तथा च तत्संवलितर्या उदाहरणघटकपंचम्यर्थोपस्थितैरेकसामग्रीघटकत्वाभावे
 नस्वमिन्नावयवघटकपदजन्योपस्थितिसहकारेण अवयवांतरघटकपदोपस्थापितार्थान्वितस्वार्थबो
 धकत्वाभावान्नातिव्याप्तिरिति भावः ॥ ~~अत्र नुपेक्षयावयवसंयमसाधारण्य~~ नचैवमनुषंगपक्षे इति ॥ अत्रयध
 पिस्वमिन्नावयवघटकपदजन्योपस्थितिसहकारेण तत्पदार्थान्वितस्वार्थबोधकत्वघटित एकः कत्यः ॥ स्वा
 घटकपदजन्योपस्थितिसहकारेण तत्पदार्थान्वितस्वार्थबोधकत्वघटितोऽपरो न योश्च कत्ययो सस्माद्
 द्विमानिति निगमने ननुषंगपक्षे उपनयैकवाक्यतासत्वेपितथाविधस्वार्थबोधकविभक्तिमत्त्वाभावा
 त्साध्याविषयकत्वमनर्थकमेवेत्यनुषंगपक्षे इत्ययुक्तं तथापि अननुषंगपक्षे तस्मादितरेभ्यो निवृत्त इति
 निगमनेऽतिव्याप्तिः ॥ उपनयघटकार्यपदार्थान्वितारण्यातार्थोश्रयताबोधकत्वादतः साध्याविषयकत्वं

सार्थकं नवतीत्यनुषंगपक्षइत्युक्तं। तस्य क्षेत्रपनयघटकमयंपदं निगमनघटकमेवेति स्वाघटकपदजन्योपस्थिति
 सहकारेणेत्यनेनैव दर्शितं निगमनवारणात्साध्याविषयकत्वं वैयर्थ्यमिति। अथैवमनुषंगपक्षेपि स्वाघ
 टकेत्यादिकल्पेतस्यार्थक्यानावेपि स्वभिन्नावयवघटकेत्यादिकल्पे तस्मादितरेभ्यो मिधुतइति निग
 मने एवानुषंगपक्षे उपनयघटकस्यैवायंपदस्यावृत्तिरनुषंगइति स्वभिन्नावयवघटकपदजन्योपस्थि
 तिसहकारेणास्यातार्थश्रयता बोधकत्वादतिव्याप्तिरतः साध्याविषयकत्वं सार्थकमेवा उपनयघटकस्यायंपद
 स्य स्वघटकत्वेपि स्वभिन्नावयवघटकत्वादिति चेन्न उपनयघटकस्यायंपदस्यैवावृत्तिर्नानुषंगपदार्थः किं
 त्वपनयघटकायंपदसदृशस्यायंपदस्येति उपनयघटकायंपदस्य स्वभिन्नावयवघटकत्वेपि तत्सहकारेण
 निगमनस्य न बोधजनकत्वमित्याशयात् तत्रा चोक्तं स्वभिन्नावयवेत्यादि प्रथमकल्पेनायंदोषइति। न च
 ववैयर्थ्यशंका तापनेपि संदर्भाद्भुद्धिरेव हेतुतावच्छेदकं विशिष्टेत्यादि प्रथमरीत्या साध्याविषयकत्वं निवेश
 कल्पे यदि चेत्यादि नादीधितिकारैरुदाहरणैः तिव्याप्तिमाशंक्ता वयवांतरोपस्थापितेति समाधानस्य प्रदर्शि
 तत्वात् तस्य स्वभिन्नावयवघटकेत्यादि परिष्कारस्य कृतत्वेन प्रथमरीत्या साध्याविषयकत्वस्य चानुषंगपक्षा

विशिष्टहेतुः

निप्रायकत्वा नावादनुषंगपक्षमवलंब्य साध्याविषयकत्ववैयर्थ्याभिधानस्यायुक्तत्वादिति चेन्न। प्रथमरी
 त्यासाध्याविषयत्वकल्पस्यानुषंगाननुषंगोनयपक्षानिप्रायकत्वेवाधका नावादनुषंगपक्षमादाया शंका
 संभवत्येवा। इयं च शंका स्वाघटको ~~मन्वे~~ त्यादिपरिष्कारे कृत एवागतेति ध्येयं। अत्र प्रथमरीत्या साध्याविषयक
 त्वस्यानुषंगाननुषंगोनयपक्षानिप्रायकत्वेपि अवयवांतरेत्यादिपरिष्कारः प्रथमरीत्या साध्याविषयकत्व
 घटित उक्षणे कार्य इति चेन्न। पचतीत्यादिप्रतिज्ञाघातो च यित्पूणा महाचार्याणामभिप्रायः। ये तु तादृशप्रति
 ज्ञामनालोचयंतः प्रथमरीत्या साध्याविषयकत्वस्यानुषंगाननुषंगपक्षानिप्रायकतया यदि चेत्त्यादिनो
 दाहरणेऽतिव्याप्तिरुक्तं तन्नो ~~मन्वे~~ त्यादिना समाधानद्वयसुक्तं तत्राधमननुषंगपक्ष एवानुषंगपक्षे तु द्वि
 तीयमिति वदन्ति तन्मतमाह। प्रथमरीत्येति। इयं। अवयवांतरोपस्थापितेत्यादिप्रथमरीत्या साध्याविष
 यक बोधजनकत्वे सति स्वाघटकपदजन्योपस्थितिसहकरणतत्पदार्थो ~~नि~~ नितस्वार्थबोधकविभक्तिम
 न्यायावयवत्वमननुषंगपक्षे निर्गलितार्थः। न चाननुषंगपक्षमभिप्रेत्य नवलियं विवक्षा साध्याविषय
 कत्वं कथं सार्थकमिति शंका। एतन्मतेपितस्मादितरेन्योभिधत्त इति निगमनवारणाय तत्सार्थकपात्। स्वभिन्ना

एवं जीवितप्रसङ्गपरिणामसाध्याविषयकत्वनिवेशः ३.

वयवघटकपदजन्योपस्थितिसहकारेण यंपदार्थो न्वितस्वार्थबोधकारण्यात् शालित्वादिति। उक्तोदाहरणं। पर्वतमि
नत्वप्रकारकज्ञानाभावसाध्यहेतुकस्थलीयोदाहरणं। उदाहरणान्यत्वे सति प्रथमरीत्या साध्याविषयकबोध
जनकत्वे सति साध्या न्वितः स्वार्थबोधजनकविभक्तिमत्त्वात्। न्यायावयवत्वं निर्गलितार्थः। स्वाघटकपदजन्योपस्थि
तिसहकारेण तत्पदार्थो न्वितस्वार्थबोधकसुखविभक्तिमत्त्वमित्युक्तौ तु अनुषंगाननुषंगयक्षयोः साध्याविषयकत्वं
व्यर्थमिति तत्त्यागः। इदमत्रावधेयं सिद्धं ते प्रथमरीत्या साध्याविषयकत्वं साध्यां शब्ददितं तदघटितं च अतएव द्वि
तीयरीत्या साध्याविषयकत्वस्यावतारिकायां प्रक्षालनाद्वा नित्यायेन तत्परित्यागकत्वात् पुनस्तत्। तत्राद्येदं तं
रेषक्ष विशेषणतापन्नत्वानिवेशमात्रं सिद्धं द्वितीये तु दलान्तरोपादानवैयर्थ्यं। अतो द्वितीयरीत्या साध्याविष
यकत्वं दर्शितं। तत्र हेतुविभक्तिमत्त्वमित्यस्य सार्थकं हेतौ हेतुत्वस्य प्रकृतपक्षविशेषणतापन्नप्रकृतसाध्या
न्वितस्वार्थस्य बोधिकाविभक्तिरित्यर्थात्। साध्यां शब्ददितं प्रथमरीत्या तस्य तु पक्षद्वयाभिप्रायकतया तत्र हेतौ हे
तुत्वस्यावयवांतरोपस्थापितार्थो न्वितस्वार्थस्य बोधिकेत्यर्थः। उदाहरणान्यत्वं निवेश्य समाधानं त्वन्वाच
यः इति। साध्येति। बहिः सामग्रीमत्त्वादित्यादौ। उक्तेति। धूमादालोकानावादि साध्यकेत्यर्थः। उक्तेति। बहिः सा

न हेतुपदवैयर्थ्यं

मग्नीमत्वादीत्यर्थः। उदेति अभावसाध्यकव्यतिरेकि लो रित्यादिः। नियतं^{तु}मिति। हेतुविभक्तिमत्त्वनियतेति परित्या
गेडभयत्राप्यतिव्याप्तिरित्यर्थः। दर्शितेति। यः पर्वतमिन्नत्वेन ज्ञायते स पर्वतमिन्नत्वेन ज्ञायते यथा पर्वतमिन्नत्वे
प्रकारकज्ञानानावाद्युत्पन्नज्ञानमित्युदाहरणवृत्तीत्यर्थः। वैकल्यिकमिति। एकलक्षणे द्वयोर्न प्रवेश इत्यर्थः। नि
रर्थकत्वेति। तत्सार्थकत्वे उदाहरणे उपनये चातिव्याप्तिः स्यात्। उदाहरणेति। यः पर्वतमिन्नत्वेन ज्ञायते इत्यादीत्यर्थः।
पूर्ववदिति। आत्माश्रयजनैः तथाविधा वच्छेदकरूपांतरस्य परिचयोऽपेक्षितः तच्च रूपं यदि निरुक्तसाध्याविष
यकशाब्दबोधजनकत्वे सति निरुक्तहेतुविभक्तिमन्यायावयवत्वादितदा तस्यैव लक्षणत्वाद्यर्थविशेषणता
एवं साध्यादिभेदेन हेतुत्वभेदे वद्विसामग्नीमत्वादित्यादिवृत्तिहेतुत्वस्यैव विषयकज्ञानजनकतानियतत्वा सा
दव्याप्तिः। धर्मादा लोका नावसाध्यकोपनयादावतिव्याप्तिः। साध्यादिभेदेन हेतुत्वाभेदे च मानानावद्वत्यर्थ
ः। विभक्तीति। विभक्तिजन्यहेतुत्वोपस्थितिजन्येत्यर्थः। ननु हेतुत्वं प्रमेयाद्व्यवत्त्ववत्तादात्म्येन हेतुत्वादित्यादे
प्रतिज्ञायामव्याप्तिः। विभक्त्यजन्यहेतुत्वोपस्थित्यजन्येत्युक्तौ तत्रैव हेतावव्याप्तिरिति चेन्न। विभक्तिजन्यहेतु
त्वोपस्थित्यसमवधानप्रयुक्तहेतुत्वमुख्यविशेष्यकशाब्दबोधाभावकत्वस्य तादृशोपस्थित्यभावप्रयुक्ता

नावप्रतियोगितन्मुख्यविशेष्यताप्रयोजकत्वपर्यवसितस्यवाच्यत्वात्। अकारणविरहस्याप्रयोजकतयोक्त
ति प्रतिज्ञायां नाव्याप्तिः। अनुषंगपक्षे पक्षस्यैव विशेष्यतया अनतिप्रसंगादाह। अननुषंगपक्षइति। तादात्म्य
तत्र नेति। एतेन तर्कालंकाराणां यद्वा सिवादेतत्र स्वामितादिसंबन्धेन व्यापकत्वप्रसिद्धमिधानंतदीदृशदीधि
तिकारप्रदर्शितनियमविरुद्धमित्याविष्टं। असंभवेति। अन्यविधहेतुत्वनिवेशे इत्यादि। अभ्युपेत्येति।
नि येन हेतुवाक्येनोदाहरणविज्ञासाननर्जता तत्राव्याप्तिरूपं दोषमभ्युपेत्येत्यर्थः। एवं च स्वरूपयोग्यतानिवेशे
न एव न्यायावयवत्वसार्थक्यमिति मंतव्यं। फलोपधाननिवेशे पितत्संभवात्। लक्षणंतु स्वरूपयोग्यताघटि
तमेव कार्यमिति नाव्याप्तिरिति नाव्याप्येति हेतुत्वपक्षकेतरभेदसाध्यकस्थलीयेतरत्व

फलोपहितमात्रस्य लक्ष्यतामभ्युपेत्येति वार्थः ०

१२५
१२६

१४

वत्रे १३ ६

श्लोक
५५३०

व्यापकाभावप्रतिषेधो निमित्तिदमित्याकारकत्वेत्यर्थः। ननुपनयविशेषानुधावनं व्यर्थं धूमादालोकाभावसाध्यकव्यतिरेक्युदाहरणो एव व्याप-
 तिसंभवादित्यत आह। उदाहरणस्य चेति। यत्र पटे दंडजन्मत्वाभावः साध्यस्तत्स्थलीयस्योदंडसंयोगजन्यद्वयत्वाभाववानसदंडादिसादेः पर्व-
 तः पर्वतमित्रत्वप्रकारकज्ञानाभाववानपर्वतत्वात्तयः पर्वतमित्रत्वेन ज्ञापते स पर्वतत्वाभाववान्यथानधूमादिसादेः व्यतिरेक्युदाहरणस्येत्यर्थः। हे-
 तुत्वेति। स्वघटकभागपूर्वत्वाभाववद्देतुत्वबोधकपदकत्वमर्थः। एवं पंचम्यं ते सत्राणि। द्रव्यासमवेतत्वादिति। द्रव्यपदसंघातायातं मित्रधर्मिकत्वा-
 दवैयर्थ्यं वास्ववाक्यरुतः शब्दस्वरूपं। उदाहरणव्यतिरेकिणि। कचित्सुक्तके द्वितीयलक्षणोदंडद्वयसमवेतं गुणात्तादिति पाठः। उदाहरणोदृत्य-
 नंतरं द्वितीयरीत्या साध्या विषयकत्वे निर्वचनपक्षे गुणात्ताभावसाध्यके तादृशव्यतिरेकदृष्टान्तशालिसुदाहरणोदृतिकचित्पाठः। प्रथमैवांत इति
 । यद्यप्युदाहरणस्य प्रथमांतत्वाभावेऽपि न दोषः वक्ष्यमाणो नोदाहरणस्य तेनैव तद्वारणात्तथापि पंचम्यं ज्ञानस्यत्वाभावेनैव वारणा संभवादुदाहर-
 णस्य त्वानुरोधवैयर्थ्यमित्याशयः॥ साध्यसाधनवदभेदेति यादृसाध्यं व्यापकं साधनं व्याप्यं साध्यसाधनाभाववदभेदेति पाठः। सुगमः। सदंडादि-
 ति। अत्र तु प्रथमांतत्वं नास्तेव। पंचम्यस्य प्रत्ययार्थत्वे नभेदसंबन्धेनान्वये प्रथमाया अनुसंधानं नोपेक्षितं अभेदसंबन्धेऽप्यल एव तस्या अनुसंधानाये-
 सणादिति भावः। यथा दंडादिसादिसुपरस्मत्त्वमनया तत्र हेतुत्वबोधकांतत्वं पंचम्यं तत्वं नानास्तेवेति तदुपेक्षा। अवयवांतरेति। अवयवांतरोपस्थापि-
 तार्थान्वितार्थकहेतुत्वप्रतिपादकपदांतत्वं तादृशपंचम्यंतत्वं वेत्यर्थः। अंतत्वं तु अर्थः। उदाहरणस्यत्वकल्पे तु अंतत्वसार्थं संपूर्ववत्। पंचम्यंततेति।

ग. टी.

१२७

127

तथाचपंचम्याः परस्मैसि लृप्तादिति सूत्रार्थः। नन्वेवमर्थवद्वागस्येत्युक्तावपि वद्विप्रमा तद्वत्पञ्चम्यतस्तस्य हेतुपञ्चम्यतत्ताभाव एव। अतस्तत्तत्तिलो हे
तुपञ्चमीत्वाभावादित्यव्याप्तिः। किंच धूमादालोकभावादिसाध्यके साध्याविषयकबोधजनके धूमादालोकव्यापकी भूतेत्यादित्यतिरेकपुनयेऽतिव्या
प्तिः। धूमादिसत्रधूमइत्यर्थवद्वागस्य हेतुपञ्चम्यतत्तात अतः अंतपदस्य पूर्वताभावोर्थः। अर्थवद्वागस्य पूर्वताभाव इति योजना। तथापि उक्तोपनयेऽति
व्याप्तिरिति परिक्षारोति। स्वघटकेति। यत्र लक्षणं संगमनीयं तदेव स्वपदार्थः। धूमादालोकव्यापके तु पुनपे स्वघटकीयार्थवद्वागस्य लोकाभागाः त
त्पूर्वताभाववत्त्वं न पंचम्याः संभवतीति नातिव्याप्तिः। अत्रापि तादृशपूर्वताभाववद्देतुत्वपदघटितत्वं तादृशपूर्वताभाववत्त्वं चमीघटितत्वं च
मित्रं लक्षणद्वयं वैकल्पिकं दृष्टव्यम्। ननु स्वघटकार्थवद्वागस्येति प्रवेशः। ननु गमइति चेन्न स्वघटकार्थवद्वागस्य पूर्वताप्रयत्ने हेतुत्वबोधकपदघ
टितं यद्यत्वं तदन्वत्त्वस्य वाच्यता न। स्वघटकार्थवद्वागस्येति सूत्रार्थवत्त्वं कीदृशमित्यत आह। अर्थवत्त्वमिति। एतन्नुशादिका नुसारिमतविशेषः। वस्तु
तस्तु अर्थवत्त्वं स्वघटकेतरपदार्था चितार्थकत्वं एकाक्षरकोशलभ्यानामर्थानां तादृशेतरपदार्था चितत्वाभावात्तदोषः। एवं च तसिलादेरकांक्षा
निर्वहकत्वानुगमे तत्र योगवैयर्थ्यमित्यव्याप्तिः। पंचम्यादेरिति। यद्यपि सप्तम्यादेः परस्मैलादित्यर्थेपि सप्तम्यास्त्रलृप्तादेः संभवति एवं च प्रत्यय
प्रकरणे आदेशकथनमपि नास्ति तथापि सप्तम्याव्यवधानेन कुत्रेति प्रयोगेन स्यात्कृतद्वारेति नुशासनाविषयत्वात्। अतस्तत्र यथावच्छिन्नी
क्रियते तथा कृतइति प्रयोगानुरोधेन इहापि वक्ष्ये वयुक्तेति दृष्टान्तार्थमादिपदं। अत्र पंचमीलोपेन तत्कारादिप्रत्ययाव्यवधानस्याश्रयणसंभवाद

राम.

स्वरसस्त्रचनापदीधितौतुकारः। सप्तम्यादेरित्यादिपदाभ्यां सर्वासां विभक्तीनां तस्यैव परिग्रहः। दर्शितेति। हेतुत्वप्रसक्त्यर्थः। अथ मलसरो। अनु
 मितिकारणीभूतेसादिके। तथाचप्रथमलसरोहेतुत्वप्रतिपादकस्य विभक्तित्वेन प्रवेशः। अत्रतुहेतुत्वप्रतिपादकपदत्वेनैवेति भेदः। नचसाध्यावि
 षयकत्वज्ञानजनकत्वस्य चेति समुच्चयार्थकचकारेणातादृशपदशालित्वेपि निर्वक्ष्यमाणतालभ्यतेतथाचपूर्ववदिति दीधिति विरोध इति वाच्यं। च
 कार एवकारार्थस्तथाचसाध्याविषयकत्वमेव निर्वक्ष्यमाणमित्यर्थः। ननुतादृशपदशालित्वं तस्य पूर्वमेव निरूप्यतात्। ननुप्रकृतसाध्यान्वितस्वा
 र्थबोधकपदशालित्वमेवास्तहेतुत्वप्रतिपादकेति किमर्थमित्यत आह। पर्वत इति। विशेषतया साध्यान्वितार्थकं पदं पर्वतपदादिमनुवादिवात चालि
 त्वादतिव्याप्तिरित्यर्थः। ननुहेतुत्वप्रतिपादकत्वनिवेशेपि कचिदतिव्याप्तिः स्यात्तद्वेन विनसरां तत्कारोतुहेतुत्वप्रतिपादकत्ववैयर्थ्यमित्यतः प्र
 योजनान्तरमाह। बहुरिति। पंचम्यर्थहेतुत्वस्य विशेष्यविध्याचपलाभार्थपक्षतावच्छेदककोटौ बहुरिति। तथाचप्रकृतसाध्यान्वितसार्थबोधकहेतुत्व
 प्रतिपादकपंचमीरूपपदव्यतिरिक्ततात्प्रतिव्याप्तिः। सुंदरेति। सुंदरवद्वातिभागमादायेति शेषः। तदावश्यकत्वं हेतुत्वप्रतिपादकपदस्यावश्यकत्वं। विव
 रणायेति। एतेन धूमाद्वह्निमतः सधर्मापर्वतो वह्निमानित्यादिप्रतिज्ञापरित्यागवीजमाविष्कृतं तत्र धूमाद्वह्नीतिभागमादायेव प्रकृतहेतुविशिष्टहे
 तुत्वविशिष्टसाध्याज्ञानजनकत्वसत्त्वेन गारा संभवात्। पूर्वनिरूप्यतन्निवेशे च हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतावहिर्भूतसाध्या
 विषयताशून्यज्ञानजनकत्वनिवेशेचेत्यर्थः। प्रतिज्ञायाः सुंदरवद्दिमत्सधर्मापर्वतो वह्निमानित्यादिप्रतिज्ञायाः संनिगमनं। तथाचतादृशं यन्निगमनं

तदस्य त्वहेतावितिभावः। न चितरनैरपेक्ष्येरोतिव्यर्थं लाघवेन जनकतावच्छेदकधर्मपर्याप्तिसमस्यैव निवेशेन तादृशप्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वरूपधर्मपर्याप्त्यनाश्रयत्वेनैवलक्षणगमनादित्यत आह। एतच्चेति। तरनैरपेक्ष्येताचेत्यर्थः। तादृशधर्मः। प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वरूपः। धूमादिति। वह्निमात्रस्य साध्यत्वे हेतौ धूमादिति व्यर्थं स्यात्। साध्येतन्निवेशे तु अयोगोलके अभिचारः स्यादतस्तत्र तन्निवेशः। न च त्रहेतुतावच्छेदकग्रहेणैवं व्याप्तिग्रहादुदाहरणाकांक्षानुपपत्तिरिति चेन्न साध्याभाववदवृत्तित्वस्य आप्तनात्मकत्वात्। धूमाद्वह्निमस्यैव तादस्य त्रवर्तमानधर्मस्य वा हेतुत्वात्। धूमशून्यवह्निमस्यैव ते अभिचारवारणाय हेतौ धूमादिति निवेशात्। अनर्थकमिति। अतएव भावघटकत्वेऽपि प्रयोजनविकलमित्यर्थः। हेतुत्वपक्षकोपनयेत्यतिरेकिणि। उक्तेति। गोलाभावविशिष्टहेतुत्वपक्षकसाक्षात्भावसाध्यकस्थलीयेत्यर्थः। निरुक्ते हेतुत्वप्रकारकसाध्यविशेष्यैकज्ञानजनकत्वसत्वात्। साध्यां ज्ञेति। साध्या न्वितस्वार्थेत्यत्रेत्यादिः। साक्षादिति। गोलाभावविशिष्टहेतुत्वसाक्षात्भाववदित्यादिप्रतिज्ञायामव्याप्तिः। पदांतररीभूतस्वघटकगोलाभावपराधीभूतेन वैशिष्ट्यद्वारा परंपर्यान्वितहेतुत्वप्रतिपादकपदशालित्वादतः साक्षात्पदं तत्र साक्षाद्गोलाभावान्वितत्वं नास्ति किंतु वैशिष्ट्यद्वारेति नातिव्याप्तिः। प्रकृतेति। मूले साध्याविषयके सत्रविद्यमानसु नजः व्यत्यासं कृत्वा जनकत्वमित्यनेन संयोज्या जनकत्वार्थकत्वं व्यर्थं। साध्याविषयकेत्यादेः प्रकृतहेतुविशिष्टहेतुत्वविशिष्टसाध्याविषयकेत्याद्यर्थस्यैव सम्पत्तादित्यर्थः। वारतोपीत्यपि पदंचपदांतरोपस्थापितेत्याद्यविवक्षारोपिनज्ज्यत्वासादेर्वैयर्थ्यसूचना। प्रतिज्ञायाः कधीजमेति पंचमं मूले हेतुलक्षणां पक्षे साध्यतापकाकांक्षानिवर्तकशाब्दज्ञानजनकत्वे सति साध्यावयवत्वमर्थः। हेतुविभक्तिमत्त्वं स्वरूपकीर्तनं न तुलक्षणावृत्तकं वैयर्थ्यात्। यद्वा हेतुविभक्तिमत्त्वं पंचमं तत्त्वं। एवं च प्रतिज्ञोदाहरणानि गमनविशेषाणां वारणाय जनकांते प्र

तिज्ञोदाहरणानिगमनाम्यत्थार्थकं। एवंचोपनयवा १। रायपंचम्यंतत्त्वनिवेशः। वाक्यत्वं। न्यायव्यवत्वं। दीधितौ अनुमितिपरेति। केचित्तनुमि
 तिपरवाक्यत्वमवयवत्वमितिआत्मानांतरमेवपंचम्यंतेतिपाठधारणयुक्तं। चतुर्थलक्षणास्यतत्पदआख्यानेनषष्ठलक्षणास्यतत्पदस्यआख्यातत्वा
 दितिबाहुः। पंचम्याइतितथाचलाक्षणाकपदवत्त्वमात्रोक्तौनिगमनेपंचम्यालाक्षणाकत्वादतिआप्तिरतः पंचम्यंतेति। तथाचतत्रपंचम्यंतेत्यदक्षा
 लाक्षणाकत्वात्रातिआप्तिरित्येस्युहं। नन्वित्यादौशक्तेः कृमत्वादितिदीधिति। संगतोऽपार्थकत्वादतोआचष्टेइसादीति। विनिगमनाविरहंपथाऽ
 वधित्वेऽवधिमत्वेवाशक्तिः स्वीक्रियतेतथाहेतुत्वादावपिसास्वीक्रियतामितिअमूलकशंकां। लाघवेनेतीति। तथाचगौरवान्नहेतुत्वादौशक्तिरिति
 भावः। नष्टादिति विभजतइतिप्रकृतं। अतिप्रसंगः प्रत्यपातिप्रसंगः। तज्ज्ञानेति। अवधिताज्ञानेत्यर्थः। अवधिमत्त्वमेवेति। यद्यवधित्वएवस्वरूप
 संबंधरूपत्वंस्वीक्रियतेनावधिमत्वेतदावधिमत्वेएवस्वरूपसंबंधरूपत्वंस्वीक्रियतांनत्ववधित्वेइतिविनिगमनाविरहादनायसोभयोरेवस्वरूपसंबं
 धरूपत्वंभवतीत्यर्थः। इत्यग्रहेलक्षणायाअग्रहे। अवधितादिसंबंधः। अवधितादिरूपशक्त्यसंबंधः। उत्तरसंयोगेति। आश्रयोनघटकइत्यतः कर्मत्वा
 पत्तिप्रसंगेति। अधःसंयोगेति। आश्रयोवत्कइतिअकर्मकत्वनिर्वाहः। स्वनिष्ठेति। संपंचम्यंतोपस्थाप्यदृष्टादिसहितइतिसाहित्यस्वरूपजनकताघटितं
 । सामानाधिकरणपंचगयदितिक्रियायामित्यादिः। अप्रयोगः। स्वस्मात्पत्रंपततीतिनप्रयोगः। तथाचविभागमात्रेपंचमीशक्तिः। भेदप्रतियोगितावच्छे
 दकत्वेचप्रयोगोपाधिरितिभावः। तद्विभागएवशक्तिरुज्जति। विभागेशक्तिमुपसंहर्नुमुक्तिमाहावस्तुतइत्यादिना। विशिष्टस्येवचेति। भेदस्येतिशे

स्यन

म. टी.
१२८

129

३
षाक्रियायामन्वयः। भेदेति। यत्रांतरं विशिष्टभेदेत्यर्थः। तस्य त्रिष्टुप्प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावात्तदाश्रयेति। तस्य दस्यपञ्चांतरं विशिष्टभेदोर्थः।
एवं सति दृष्टांतं तात्पर्येणापि दृष्टांतं तृतीति प्रयोगात्तिर्द्विष्टापोऽप्यताया अनयायादितीदंचिंसां विभाग एवेत्येवकारेण भेदश्च दः। भेदस्त
स्याखंडोपाधित्वे प्रमाणाभावः विभागतत्त्वस्य शक्यतावच्छेदकत्वेनाद्यवंचस्त्विति पूर्ववत्। अवधित्वस्य पंचम्यर्थतामतवत्। अत्र तस्य देन लक्षणोत्तिदी
धितेः किं निगमनघटकतस्य धूमज्ञाने लक्षणा नास्तीत्यर्थः आहोस्वित्तस्य लक्षणा रूपं त्रिसहकारेण धूमज्ञानबोधजनकत्वेनास्तीत्यर्थः तत्रार्थदूष
यति तस्य दस्येति। तस्य दशकधूमादिना तज्ज्ञानस्य संबंधसत्ता लक्षणमादुपवादत्वेपीति योजना। द्वितीयं दूषयति। शक्तिज्ञानेति। तच्छेदस्य बुद्धिस्थ
वाचकत्वेपि तस्य धूमज्ञाने इति शेषः। तथा बोधकत्वस्य लक्षणमाधूमज्ञानबोधकत्वस्य। न चैवं निगमने पंचम्यं तलाक्षिणा कपदवत् रूपलक्षणा
तिव्याप्तिरत आह। लक्षणो चेति। तथा च पंचम्यं तलाकार्यतात्पर्यं। हितपदवत्त्वमिति निष्कर्षः। धूमादिस्यादौ धूमादिरूपशकार्यतात्पर्यं नास्तीति ल
क्षणसंगतिः। तस्य दतात्पर्यस्य धूमज्ञानरूपशकार्यसत्ता त्रिगमनातिव्याप्तिः। निगमनस्य तस्य दस्य शक्तिर्बलक्षणा वा विशिष्टधूमज्ञाने भव
तूभयथापि तात्पर्यं तत्रैवास्त्वशकार्यं एवेति शक्तौ वेत्येवकारेण दानसंगतिः। तत्र तस्य दस्य प्रकांतवाचितपाधूमज्ञानेशक्तिर्दृष्टेः सांकां निराक
रोति। तस्य दस्येति। तस्यो गेरा। तस्य द प्रयोगेरा। लाक्षणिक पदेति। शकार्यतात्पर्यस्य पदेत्यर्थः। अप्रकांततादिनि। एतेन तस्य दस्य बुद्धिस्थवाचकत्वं
प्रथमसंगतिः स्त्विति। अतएवानुपदमये स्फुटतरेति तत्पुणः। पंचमीमिति तेन बुद्धिपदमादापनिगमने आह। तस्य संभवेपि न सति। तस्मान्न दंडादिति।

राम०

निगमनेन ज एवाभावज्ञाने लक्षणाननुपंचमीपदे ज्ञास्तीति न पंचमीमादाय व्यावृत्ति संभवः। एतच्चाग्रिमोपसंहारादुरोधेनाभिप्रायमात्रं निर्भस्तुप्र
 थमावतारिकायामेवेति बोध्यं विषयताविशेष्यता। अभेदेनेति पाठे मतुवर्थः मतुवजस्य प्रतीतिप्रकारः। मतुपः संवंध्यर्थकत्वानुरोधेनाह। ज्ञानेति।
 जन्मजनकभावस्येति। स्वरूपसंबंधरूपस्य तस्या संभवेन तत्र पंचम्याल्लक्षणाया आवश्यकत्वादिति भावः। तत्र लक्षणार्थे ज्ञापकत्वाद्दोषविभक्तेः पंचम्यादेः
 षष्ठादीति कर्तृकर्मणोः कृतिइति सूत्रं कृद्योगे कर्तृरि कर्मणि च सादिति वृत्तिः। कृदंतशब्दयोगे कर्तृवाचकात् कर्मवाचकाच्च शब्दात् षष्ठीभवतीति तदर्थः। भार
 तस्य श्रवणं वासस्पृच्छति रिसाधुराहरणं एवं चेच्छाया एवलक्षणा कल्पन नियामकत्वे कर्तृकर्मणोः कृतीति सूत्रवैयर्थ्यमित्यर्थः। उभयपरताम्यात्
 नात्। विभाषागुणोऽस्त्रिणां। अस्त्रीलिंगात् शरावाचकात् विकल्पेन पंचमी जायते इत्यर्थः। पुराणभावेति वाक्यमिति तच्छब्दस्य न तज्ज्ञाने लक्षणोति सूत्र
 नाप्यस्वयमेवेति। तथा तात्पर्यात्। अनादितात्पर्यात्। पंचम्यर्थतामने चेति। एतन्मते धूमादितादौ धूमादिपदस्य मुख्यार्थतया नैतल्लक्षणमिति तु बोध्यं। न
 तज्ज्ञानादीति। वह्निज्ञानादीत्यर्थः। परतोपीति। अनंतरं मपीत्यर्थः। तथा च पुनर्निदिश्यमानप्रतिज्ञास्य साध्यपदस्य तज्ज्ञानार्थकत्वमुपेयत इति भावः। मु
 ख्यार्थो। जन्मद्वयादि। लक्षणार्थे नित्यद्वयादिज्ञानं। उभयपरतया कारणज्ञापकोभयपरतया अन्यतरपरत्वे तु अन्यतरबोधः स्यात्। अबुद्धिज्ञासाया उन्नरा
 ननु कूलत्वादाह। प्रश्नइति। एतेन जिज्ञासायाः कुतश्चाकारकत्वाभावात् प्रश्न इत्युक्तमिति परास्तां तावता केवलजिज्ञासाया उन्नरा नु कूलत्वकथं ताया अनिवृ
 त्तेः। ननु ज्ञाने प्रश्नइत्यसंगतं। किं वह्निमदिति वाक्यस्य तानजिज्ञासाबोधकत्वात् संभवादत्त आहा प्रश्नस्येति वह्नेरेवेत्येवकारेण वह्निज्ञानमुदासः। प्रथम
 प्रश्नः। किं वह्निमदित्येवं रूपः। वह्निपदस्य गृहं वह्निमदित्युत्तरस्य स्यादिति। नार्थस्य लेसे भवमानयेत्यादौ। प्रश्नः कुतश्चाकारः। तदुत्तरं वाक्यं। धूमादिता

ग. टी.
१३०

130

दिः। प्रश्नस्याप्रश्नवाक्यस्य हेत्विति हेतोर्जिज्ञासायाः। किं बहुज्ञानजनकमिति जिज्ञासायाः। एवमग्रेषु। अज्ञानेन शाब्दबोधो धातुद्वयेनापहोतरेति। प्रह
जैज्ञातमित्याध्याहृतं पदं बोध्यं। अत्र गृहं वह्निमदित्यत्र एष वह्निपदस्य प्रथमप्रश्नानुरोधाच्छकार्थपरत्वेन नुद्धितीयप्रश्नानुरोधात् ज्ञानार्थतापीत्यु
क्तं। इष्यति। इदं तिति हेतुर्जिज्ञासेति। हेतोर्जनकस्य जिज्ञासेत्यर्थः। एवं हेतुर्जिज्ञासायामित्यत्रापि। तज्ज्ञानेनाभिप्रायज्ञानेनाहेत्वन्मार्हप्रतिज्ञादौ
तादृशप्रश्नतदुक्तं। पोष्यसाध्यपदस्य साध्यज्ञानलक्षणं व्यवस्थापयति। पुनरुक्तं वेति। द्रव्यत्वादीति। ज्ञानं प्रमा। विषयतायाः। विशेष्यता रूपायाः। विरहा
संभवादिति। विशेष्यपर्याप्तस्य विशिष्टानुयोगिकाभावानुपगमात्। विनिगमनाविरहादिति। पंचम्यंतपादे प्रथमांतपादे वागोरवं बोध्यं। ननु पदद्वये लक्ष
णाप्रवेशे एकपदे लक्षणलक्षणीयसीत्यत आह। एकपदस्येति। पंचमीपदस्य। पदद्वयस्यैव पंचमीसाध्यपदयोरेव। एवं च पंचम्यंतत्वा नुपादाने प्रतिज्ञापाम
तिव्याप्तिर्भवत्येवेति बोध्यं। व्युत्पत्तिभेदादिति। प्रत्ययानामिति व्युत्पत्तिभंगश्च बोध्यः। पदार्थान्तरमिति विशेषणमिति पूर्वणान्वयः। अन्यथेति। अन्यदाह सं
बंधिदहनश्च दाहजनकतावानित्यर्थः। एतदिधनस्येति। दाहसंबंधि एतदिधनं दाहजनकत्वाभाववद्दहनइति बोधः। स्यादित्याशयः। सिद्धं ते च दहनपद
स्यैतद्दहनपरतया एतदिधनदाह एतद्दहनाज्यइति तस्य यथाश्रुतपरतया दहनजन्यदाह एतदिधनासंबंधीति वा बोधो बोध्यः। जन्यत्वे पंचम्यर्थे। लक्ष
णयेति। प्रहतेरिति शेषः। घटजनकादिदिति। दंडादिसाद्युक्तौ कृपालादिजन्यतायाः सत्तात्रापत्तिः स्यादतः सामान्येन घटजनकत्वेनाभिधानं। जन्यत्वध्रमे
ति। अग्रिमं जलादौ कार्यजनकत्वध्रमेति विरोधितानसंपादनं। तत्र गगनं न पारिणः स्यादित्यादौ। अवर्णोपेयत्वादिति। यद्यपि पंचम्यर्थे जन्यत्वेन न ज्ञस्य ले
चावच्छेदकावच्छेदेनैव प्रहस्य निरूपितत्वाभावबोधो व्युत्पत्तिरिति सिद्धः। तदसंभवे च प्रहस्य निरूपितत्वाभावबोधो नैव जायते एवं च दाहो न पारिणः स्यादि

राम -

त्यादेः प्रामाण्यं च तो न च तज न का दित्या देः आत्मा मा एष प्रपद्यते जन्म ता भ्रम स्थले च श्रान्त स ता दृश भ्रम एवो पेय तेन तु हे धाऽभावा न्वय इति परिष्कारः सं
 भवत्येव तथा पि निखिल न त्र स्थले एवो भया भाव बोधः संभवतीति तदा दृशं दृष्ट्यं शश विषा रां नास्तीति अधिक रां धर्मा वच्छिन्ना भावं निराकृत्य
 मणि क ता श श्रेष्ठं गा भाव इत्यर्थं स्पष्टा त्ति प्रतीतिरेव दर्शित ता त् शश पद स्पष्टा शी यत् प्र कार क ज्ञान विषय लक्षणा या आ सार्वत्रिक त्वात्त द पे स या त द्वा क
 स्प भ्रम करणा ता या एवो चित्या दिति जन्म ज्ञान विषयत्वमिति एतत्त धर्मि ता वच्छेद का वच्छिन्न त्व विशिष्टा अय ता संवदेन सा ध्येऽन्वयः तेन व त्या दे र्म य ता दिना
 पृथिवी ता दिज्ञा यत्वे पि पर्वतो व द्दि मान् पृथिवी ता हिति न प्रयोगः तत्र वह्नित्वे व धर्मि ता वच्छेद क ता त् न चैवमपि पर्वतो व द्दि मान् वा च्ये तिस्र मूहा लं
 व ना नुमितेः पृथिवी त्व ज्ञान जन्म तया तत्त यो गे ड वी र इति वा च्य मा जन्म तो वच्छेद क विषय त्व विवक्षा ना त् न च गुणः सत्ता वा न्द य ता दि प्रयोग प्र सं ग इति
 वा च्यं तस्य एष विरोध्य ता निरूपितत्वेन विशेषणा त् वस्तु तत्तु पंचम्यर्थं विशिष्ट सा ध्य वैशि स्य भा नो य ग मा न्न सतिः इत्यनिष्ट विरोध्य ता निरूपित विधे
 य ता विशिष्ट स्य द्वा य भिन्ने वा धा त् पटा दो घट त्व प्र कार क ज्ञान सत्ते पि घट त्व प्र कार क त्व विशिष्टा सत्त्व वत् एतेनोक्त विशेषण प्रक्षेपे ना गार्थ त्वे स्या दित्य पा
 स्त तां प्रकृत्यर्थेति धूमा दित्या दो ला सा णि क धूमा दि प दार्थे धूमा दि ज्ञानं ता दृशेति तद्वा क्य स्य पंचमी प्रकृत्येति शेषः यो भ्रमोऽप्र सिद्ध त्व द न्य त्व मा त्रं न प्रती
 यते यस्तु स प्र सिद्ध त्व द न्य त्वं तु प्रतीयते एवेति सूचना य ता दृशोत्पत्तिं ननु स्वरूप संवधा वच्छिन्न दृश भावेऽदे ता भा से व स्प मा रा री ता प्रमेय ता दे र्भ मः
 संभव सेवेति चेत्तर्हि तद न्य त्वं प्रतीयत एव अत्र भ्रम त्वं न तद भाव वद्विशेष्य क तत्प्र कार क ज्ञान त्वा तत्त दार्थानि नुगमा त् ना पि प्रमा सा मा न्य भिन्न त्वं प्र

ग.टी.

१२९

131

मात्रस्माननुगमात्। तत्तद्भ्रमभेदकूटस्याप्रसयात् अननुभवादक्ष्य रादोषाच्चाह। वस्तुतस्ति। स्वेतिस्वंधः वद्विप्रतियोगिकद्वयानुयोगिक
संयोगाभ्यां ह दादि विशेष्यकवत्यादिप्रकारकभ्रमहयस्य समवायेन पर्वतादि विशेष्यकवत्यादिप्रकारकभ्रमस्य च संग्रहार्थकमेरां संवंधत्रयोपादा
नं अन्यथा प्रकारताया आद्ये द्वितीयतृतीयसंवंधाभ्यां द्वितीये प्रथमतृतीयसंवंधाभ्यां तृतीये प्रथमद्वितीयसंवंधाभ्यां संयोगादिमत्तयाः संग्रहप्रसंगा
त्। नचवायूरूपवान् इति समवायेन भ्रमासंग्रहसमवायस्यैकत्वादिति वाच्यम्। स्वाश्रयनिष्ठविशेष्यतानिरूपितत्वस्वनिरूपकसंवंधप्रतियोगिता
अपवृत्तित्वस्वनिरूपकसंवंधावच्छिन्नत्वे तत्रितयसंवंधेन संवंधानुयोगिता विशिष्टात्मत्वस्य विवक्षितत्वात्। ननु तथापि सौहितः स्फुरिक इति स्वाश्रय
संयोगात्मकपरंपरासंवंधेन प्रमायामतिआनिः। स्वपदेन संयोगोपादाने प्रकारतायाः स्वप्रतियोगिनिष्ठत्वाभावात्। समवायोपादाने च तदनुयोगिनिष्ठविशे
ष्यताकत्वाभावात्। नच स्वपदेन परंपरासंवंधो ग्राह्य इति वाच्यम्। परंपरायाः प्रत्येकानन्यत्वादिति चेन्न। सानुयोगिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितत्वेनैव स्वावच्छि
न्नप्रकारतानिरूपितविशेष्यतानिरूपितसंसर्गताश्रयानुयोगिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितत्वस्य निरूपकसंवंधावच्छिन्नप्रकारतावदितोक्तस्य वाचाच्यत्वा
त्। नच परंपरासंवंधस्यैव प्रत्येकसंसर्गताया उपगमे विशेष्यतायास्तन्निरूपितत्वापत्तिरिति वाच्यम्। पर्वतो निर्वहिरिति तानस्य परंपरापर्वतैव द्विम
त्राज्ञानप्रतिबंधकत्ववारणाय प्रकारताविशेष्यतानिरूपितसंसर्गतयोर्भेदोपगमात्। केचित्तु समवाये क्रमत्वे रूपप्रतियोगिकत्वविशिष्टावच्छिन्नसम
वायेन वायादोरूपादिभ्रमेऽप्यसिरिति स्वविशिष्टपर्याप्तावच्छेदकताकत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिनिष्ठत्वस्य विशिष्टावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितविशेष्य

८३०

राम०

तानिरूपितसंसर्गतावच्छेदकीभूतधर्मविशिष्टानुयोगिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितत्वेतत्रितयसंबंधेनसंसर्गतावच्छेदकविशिष्टान्यप्रकारताशालित्वे
 नानुगमःसमवायेनवायूरूपवानितिप्रमेवापरंपरासंबंधेनप्रमावाएणयभूतांतमित्याहुस्तदसत्।द्वंद्वोवद्विमानितिभ्रमासंग्रहान्।वद्विप्रतियोगि
 कैकसंबंधःद्वंद्वानुयोगिकैकसंबंधस्तद्वयसंसर्गकद्वंद्वोवद्विमानितिभ्रमासंग्रहाच्च।वस्तुतस्तुसाध्यावच्छिन्नत्वसाध्याप्रतियोगिवृत्तित्वसाध्या
 यावच्छिन्नप्रकारतानि।तानिरूपितविशेष्यताविशिष्टसंसर्गताविशिष्टानुयोगितावद्विशेष्यतानिरूपितत्वेतत्रितयसंबंधेनसंसर्गताविशिष्टान्यप्र
 कारताशालित्वेनानुगमः।अनुयोगितायांसंसर्गतावैशिष्ट्यंचसाध्यानिरूपितत्वतावच्छेदकावच्छिन्ननिरूपितत्वोभयसंबंधेन।तेनद्वंद्वोवद्विमान्
 वायूरूपवानितिभ्रमयोःसंग्रहः।उक्तसंयोगद्वयावगाहिभ्रमसंग्रहापचस्वनिरूपितत्वसाध्यानाधिकरणवृत्तित्वोभयसंबंधेनविशेष्यतावैशिष्ट्यं
 ध्या।नचतादृशविशेष्यतानिरूपितसंसर्गताविशिष्टानुयोगिताव्यापकविशेष्यतानिवेशोस्त्वितिवाच्यम्।वद्वोरूपवानितिप्रमायामतिआसेः।नचत
 द्वाएणयसंसर्गताव्यापकप्रतियोगिताकानुयोगिताअथविशेष्यतानिवेशा।पटघटोभयसंयोगवर्तितत्संयोगाभ्यांघटवद्भूतत्वमितिभ्रमासं
 ग्रहात्।अस्माकंनुसाध्याप्रतियोग्यप्रतियोगिकावृत्तित्वेनसंसर्गताविशेष्यतात्रदोषः।एवंसतिवद्विप्रतियोगिकद्वंद्वानुयोगिकसंयोगाभ्यांभ्रमस्य
 वारणोपत्रएकएवघटःविभिन्नाधिकराणोःसंयोगाभ्यांवर्ततेतत्रतदेकंतराधिकरतोताभ्यांसंयोगाभ्यांतद्वयभ्रमसंसंग्रहायसाध्यानाधिक
 रणावृत्तित्वसाध्यावश्यकत्वंबोध्यं।वस्तुतस्तूपदर्शितसंयोगद्वयावगाहिभ्रमसंसर्गताभेदेनप्रकारताभेदात्तादृशविशेष्यतानिरूपितत्वसन्निरूपि

ग. टी.

९३२

132

तत्रकारतानिरूपितत्वोभयसंबंधेन संसर्गताविशिष्टाया संसर्गतातद्विशिष्टेतादिप्राग्वत्। एवं च प्रमेयवानिति प्रमासत्त्वान्न दृशविशेष्यतासमा
नाधिकारतासंबंधाप्रसिद्धावपिनष्टतिरिति। स्वाश्रयावच्छिन्नत्वस्थानेलाघवात्स्वनिरूपितत्वमपि निवेशयति। केचित्तु सानुयोगिनिष्ठविशेष्यता
निरूपितत्वे सप्ततादात्म्यस्वनिष्ठसंसर्गिकविषयतानिरूपितसंसर्गिकविषयताश्रयताम्यतः संबंधेन स्वविशिष्टोयः स्वावच्छिन्नप्रकारतानिरू
पितसंसर्गताश्रयः तदनुयोगिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितत्वेत्यर्थः। साक्षात्संबंधेन प्रमावाश्रयायतादात्म्यनिवेशादित्याहुः। प्रमेयत्वमिति। वाच्यत्वा
दिज्ञानजनकधर्मात्मकज्ञानविषयः प्रमेयत्वमिति धर्मदशायामित्यर्थः। तद्रूपान्यत्वेन। प्रमेयत्वधर्मान्यत्वेन। सा च संभवतीति योजना। अथ सि
द्धाधर्मात्मकप्रमेयत्वज्ञानाप्रसिद्धा। अनवकाशमिति। प्रमेयत्वधर्माप्रसिद्धावपि वाच्यत्वादिज्ञानजनकप्रमेयत्वज्ञानधर्मदशमत्वनिश्चयस्य
विरोधिनिश्चयत्वेन विरोधितया तत्सत्त्वधर्मसामान्यभिन्नत्वशादवोधासंभवादिति भावः। हेत्वभिधानां द्वितीयप्रतिज्ञोत्तरमिति शेषः। बोधकांतार्थ
इति। उक्तप्रतिज्ञाश्रयकपंचम्याः पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतांतर्गततादृशसाध्यविषयतानिरूपितज्ञाप्यत्वविषयतामात्रप्रयोजकत्वाच्चति
प्रसंगइति भावः। पक्षांशिसाध्यविषयताच पूर्वोपदर्शितसाक्षात्परपरासाधारणीबोधाः। पंचमीत्वमिति। बोधकांतंपंचमीपदार्थइत्यग्रे हेतुवाक्यज
न्यशादवोधे जातेपि कथमस्य गमकत्वमित्याकांक्षां विनानोदाहरणादिकंप्रदर्शयितुं शक्यतइत्यतस्तत्तादृशशादवोध्यतादृशजिज्ञासाहेतुतांप्रदर्श
यति। अनुमितितीतिकथमस्य गमकत्वमित्याकांक्षायाः पदूपावच्छिन्नसत्तादृशविषयतया हेतुवाकाडुपस्थितिसद्रूपधर्मितावच्छेदकीकृत्येव तादृश

राम •

विषयता निर्वहक विषयकत्वेन ज्ञानविषयकत्वात्। निर्वहकत्वं ज्ञानस्य निर्वहकजिज्ञासाजनकत्वादिति भावः। लक्षणा नुपगमे विषयविषयके सादि
नियमाग्राहतेः। अवच्छेदकनिवेशायाह। यदिति। तथाच पदूपावच्छिन्नविषयकज्ञानत्वं तज्जनकतावच्छेदकं तदूपावच्छिन्नस्यैवार्थः। शादवो धेनु
स्य विनिवेद्यत्वे मानाभावादर्थतदिति। तत्र हेतौ निर्वहकाकांक्षायां। निर्वहकावातरधर्मजिज्ञासायां। तत्र शुद्धज्ञानत्वावच्छिन्ने परामर्शो। तन्निर्वहकेति।
अनुमितिजनकत्वनिर्वहकेत्यर्थः। वस्तुगत्वेति। तथाच पदूपावच्छिन्नविषयकत्वं अनुमितिजनकतावच्छेदकतया हेत्वर्थस्तदूपावच्छिन्नस्यैव
आसादिप्रदर्शनमिति न नियमः किंतु पदूपावच्छिन्नस्य जनकत्वेन प्रतीतज्ञानीया विषयता तदूपावच्छिन्ने तन्निर्वहकाकांक्षा यो दाहरणादीत्य
र्थः। उक्तप्रतिज्ञादौ। धूमादालोकवान्यवतो वह्निमानिति शंकोक्तप्रतिज्ञास्य विसर्गः। कस्याश्चित् धूमादालोकवानित्यादेः। तत्रा अन्यतमत्वशरीरे। पु
त्रः जन्यत्वविशिष्टः पुमान्। निष्प्रतियोगिक एवेति। ज्ञानस्य निष्प्रतियोगिकत्वादिति भावः। लक्षणा। गोपदस्य गोत्वेति विशेषः। आकांक्षा जिज्ञासा। स
चेति। तथा च ज्ञाप्यत्वस्य पंचमर्थतामते प्रकृत्यर्थान्वयानुपपत्तिर्द्विरेवेति भावः। कल्पकेति। ज्ञानवदर्थकात्पददौ व्यभिचारतापत्तेः सादाविति आदि
ना पाचकदत्तादौ बुधादि कृत्यस्य परिग्रहः। जिज्ञासारूपाकांक्षायाः शादवो धजनकत्वं दूषयति। इदं त्विति। असत्त्वादिति। तथा च शक्त्युपस्थापितगोपदा
र्थैकदेशगोत्वेनित्यपराध्यापत्तिरिति भावः। ज्ञाप्यत्वमात्रस्य पंचमर्थतामते जन्यतायाः स्वतंत्रोपस्थितभावेन प्रकृत्यर्थान्वयानुपपत्तिवत्तज्ज्ञानज्ञाप्य
तायां पंचमर्थतामते ज्ञानस्य स्वतंत्रोपस्थितभावेन तदनुपपत्तिरिति दूषणं समाधानप्रदर्शनेनोद्धरति। एवं चेति। विषयतादीनां निरूपितत्वसंब

ग-टी-

१३३

133

धपरिग्रहः। ज्ञानादीति आत्मानद्वयमित्यादौ शाब्दबोधमयेनेत्यादिः। तर्हि खंतत्र ज्ञानाद्युपस्थितैः कापिशाब्दसाभग्रीघटकत्वेनास्तीति आत्मानद्वयमित्युक्तस्य ज्ञानादौ द्वयभेदबोधसंगतिस्तत्राह। तादृशेति। उक्तातिप्रसंगः। यत्रैकरूपेणाकांक्षाग्रहोऽन्यरूपेण वृत्तिग्रहस्तत्रावर्त्तनी। अव्यवहितोत्तरत्वनिवेशः। दर्शितेति। पंचम्यर्थघटकज्ञानेष्वस्त्यर्थबोधे खंतत्र ज्ञानोपस्थिते रित्यादिः। एतेन। वस्तुतस्त्वितिकल्पस्यादरेणा। ज्ञानत्वाप्रोदं ज्ञानो नदं ज्ञान्यइत्यादौ। औपगवः। उपसमीपवर्तिनी गौर्यस्य उपगुः उपगो। एतं पुमानोपगवः। अधिकमिति। ज्ञानज्ञानविषयत्वस्य पंचम्यर्थत्वे तु नैतदिति भावः। यत्र पदे। अनादित्वपरंपरित्वाधी हेतुत्वाधूमज्ञाननिष्ठं। सारसिकेति। लक्षणायेत्यनुबंगः। धूमज्ञानपदोपस्थिते। अर्थोत्तरे इति। धूमादित्यादौ पंचम्यालक्षणाया विषयत्वे उपस्थापिते तत्र धूमपदार्थान्वयइत्यर्थः। अत्र लक्षणाया ज्ञानविषयतया यद्भेदविशिष्टः पंचमीष्वस्त्यर्थस्तत्रैव व्याख्यादिप्रदर्शनमिति नियमोपगमात् तत्रैतद्युक्तवत्तदस्याद्भिरस्वस्वः। धूमहेतुकस्य लेधूमज्ञानादित्यभिधायतव्याप्यत्वोपदर्शनापत्तिः न हितत्र ज्ञानज्ञानस्य ज्ञापकत्वे तात्पर्येन लक्षणास्यादितिकश्चित्। अत्र सारसिकयोपस्थापितताप्यत्वे प्रकृत्यर्थान्वये आकांक्षाया अनुपगमेन धूमज्ञानादित्यादौ ज्ञापकत्वाबोधकत्वमिति समाधानमयुक्तं निरूढलक्षणायोपस्थापिते ज्ञाप्यत्वे तथैवोपस्थापितप्रकृत्यर्थज्ञानान्वये आकांक्षोपगमेपि ज्ञानोपस्थापिततदन्वये आकांक्षायाः लक्षणाकर्तृभिरप्यनंगीकारस्य सुवचतादिति बोध्यं। यत्रुकारोक्तदीप्तिशाशयेदृष्टांतस्माह। वस्तुतइति। लक्षणाद्वयमपेक्षेकलक्षणायां लाघवमभिप्रेत्य पंचम्यर्थस्योत्तराभिधानं। विषयतैवेति। लभ्यतइत्यनुवर्तते। अवच्छेदकत्वस्य तद्भूतव्याप्तादिनिर्वात्यत्वोपगमे धूमत्वादौ। तन्निर्वाह

एम०

१३३

कां कां सायाः दुर्वी रतया तद्गत आस्याद्युपदर्शनप्रसंग इति युक्तिस्फोरणा यधूमत्तादाविति दृष्टं ताभिधानं लघुनीति। एतेन न्यायावयवसामान्यलस
 रायोर्लघुप्रतिज्ञादिद्यदितमोर्मूलोक्तयोरेव लघुत्वं ननु मूलोक्तगुणतः प्रतिज्ञाद्यदितयो रिति सूचितं। उदाहरणमावर्तनं। यो यो धूमवान् स च द्विमा
 नित्युदाहरणोऽस्य भिन्नपदार्थविशेषकान्वयवोधजनकेऽतिव्याप्तिवारणं। यथाश्रुत इतरः स्वार्थभिन्नोयः साध्यादितदन्वितस्वार्थवोधकतया नो
 दाहरणमावर्तितो व्याचष्टे। स्वभिन्नेति। अवयवत्वं नावयवप्रतिपाद्यत्वमप्यधिकरणात्वेन च स्वार्थसाध्यसंभवति। हेतुघटकं च प्यर्थान्वय
 सत्त्वेऽपि तद्वटकप्रकृत्यर्थान्वयाभावादित्यत आह। स्वभिन्नावयवघटकपदेति। यद्यपि तादृशपदप्रयोज्यविषयता निरूपितस्वार्थविषयताशालि
 त्वं लभ्यते तथापि वैषय्यार्थानुपेक्षाह। एवं चेति। न च सहकारेणोत्पत्तेन बोधे जमत्वेन चैतावतो दाहरणमावर्तितिरिति वाच्यम्। तदभावप्रयुक्तस्वभा
 वकत्वं सहकारः। वैशिष्ट्ये तृतीयावोधेऽन्वयः। स्वजन्यतावच्छेदकीभूतबोधवृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावत्वेन च प्रयुक्तत्वं यदा तादृशपदप्रयुक्तविषय
 तानिरूपितस्वतात्पर्यविषयवोधीयविषयताप्रयोजकत्वं हेतुदाहरणवोधमादायो दाहरणावधारणयतात्पर्यनिवेश इत्यदोषात्। न च त्रैलोक्यपक्षे
 निगमनेऽतिव्याप्तिः। स्वभिन्नावयवघटकमप्यदोषस्यापि तार्थान्वितस्वार्थवोधकत्वात्। अतो द्वितीयपदले अंत्यभिन्नपदविशेषां स्त्रीपलत्वेन
 राघटकत्वरूपं निवेश्य यथाश्रुतेन तेनाधारणतया च गौरवमित्यत आह। साघटकेति। तच्च स्वविषयकनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकविषयि
 ताकत्वं विभक्त्यर्थमेति। न चोत्पत्तेविभक्तं तत्त्वं न घटकं। एवं च पदे विभक्तं तत्त्वं विशेषां तथाप्युक्तदोषनिरासादिति वाच्यं। तथा सत्युपनयेः

३

ग. टी.

१२४

134

ति आत्मेः अंत्यत्वे विभक्तं तत्त्वस्यावश्यकत्वात्। अंत्यमिदमेति। मुख्यविशेष्यता निवेशनात्तेन नोपनयादावतिव्याप्तिः। नन्वयं पदमादायेव निगमनत्वं
पर्यवसानस्याभिधानात् उपनयसहकारेण बोधकतैव नास्तीत्यत्र आह। तादात्म्येनेति। इदमत्वसाध्यकैरद्वयत्ववदित्येव प्रतिज्ञातत्र इदमत्वपदं
न विभक्तं तस्मात्तादात्म्यसंबंधात्तु सरां। एतच्च स्वरूपकविभक्तं तत्पदं प्रागभावसमानकालीनस्वघटकविभक्तं तत्पदं भिन्नस्वघटकवि
भक्तं तत्त्वप्रवेशाद्भूमादित्येकपदहेतुवाराणां तत्पदद्वयघटितहेतुनुराणाम् हेताविति। न च तादृशपदसहकारेण स्वार्थमुख्यविशेष्यकबोधोपा
दानात्र दोषः। एवमप्युपनयेऽतिव्याप्तेः। अंत्यीभूते पदान्यनिगमनसहकारेण स्वार्थमुख्यविशेष्यकबोधजनकत्वात् स्वीयत्वमिति। यद्यपि स्वीयाद्य
पदार्थविशेष्यकान्यबोधजनकत्वोक्तावपि उपनयादिभिरासः संभवति तथापि धूमादात्मात्मादिप्रतिज्ञास्वयासेत्तमागः। अत्र स्वघटकवि
भक्तिप्रागभावसमानकालीनस्वघटकविभक्तिप्रत्यर्थविशेष्यकबोधजनकत्वं सम्पत्तिवदंति। ननु स्वघटकपदद्वयस्वघटकपदप्रागभावसमानका
लीनत्वस्याभाववत्त्वघटकत्वरूपांस्तत्वे स्वघटकपदद्वयत्वे त्वप्रवेशदोषदानमसंगतमत आह। एकमात्रेति। स्वघटकपदप्रागभावसमानकालीन
स्वघटकपदत्वमंत्यत्वं। यदिति। उपनयादिकमित्यभिप्रायः। स्वघटकैति। स्वधूमादित्यादिपदं तद्वत्कमपि तदेव तदुत्तरमुदाहरणादिघटकपद
मेव तदविषयकप्रतीतिविषयत्वाद्भूमादित्यादौ नातिव्याप्तिः प्रतिज्ञायां च घटकपदोत्तरं बहिर्मानिति पदं तदविषयकप्रतीत्यविषयत्वात्सारासम
न्वयः। स्वघटकविभक्त्युत्तरविभक्त्यघटितं पदत्वं तदम्यत्वं तु लघुत्वाज्ज्ञायः। अत्र स्वीयानंत्यपदार्थविशेष्यकान्यबोधजनकत्वावच्छिन्नभेदः तादृ

राम०

शजनकसमुदायभेदो वाया सज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिताकभेदानुपगमात्रमुनिवेशइसाशंकते। नचेति। अतिव्याप्तिरिति। स्वीयानंत्यपदार्थविशेष्यकान्वयबोधाजनकत्वाप्रसिद्धिरित्यर्थः। तादृशबोधेति। ननु महावाक्यार्थबोधेऽवांतराकार्यज्ञानस्य हेतुत्वेन वह्न्याप्यधूमवान्पर्वतइत्युपनयार्थबोधे वह्न्याप्यधूमइतिज्ञानस्य निगमनजन्यबोधे च तस्मादित्यर्थं ज्ञानस्य तस्माद्वहीत्यर्थं ज्ञानस्य वाऽपेक्षणीयतयाऽतिव्याप्तिवारोपिददंस्पर्शवत्भूतत्वे सति मूर्तत्वादिसादिन्यायांतरगतहेतावतिव्याप्तिः। स्वीयानंत्यपदार्थविशेष्यकबोधस्यैव तत्रानुदयादिति चेन्न शोभनं भूतत्वमित्याकारकबोधप्रसिद्धेः। स्वीयानंत्यपदप्रयोज्यमुख्यविशेष्यताशालिबोधजनकतासामान्यस्य वाभिधानात्। भूतत्वे इत्यस्माद्विभक्त्यर्थविशेष्यकबोधे विभक्तं तभूतत्वपदस्य जनकत्वात्। तेन यादृशहेतुघटकप्रथमपदात्वाघटकपदार्थप्रकारकबोधोऽप्रसिद्धस्तत्रापि न दोषः। उपनयादिनिष्ठबोधजनकतायां सामान्यांतरगतायमुपनयाद्यवृत्तित्वाभावादप्रसिद्धेर्वाणामुत्पत्तौ पदानां धूमादालोकयाम्यर्चते वह्निमानित्यादिप्रतिज्ञासंग्रहाय सामान्यपदं। अथ स्वीयानंत्यपदार्थविशेष्यकबोधजनकं यद्यत्वे तद्विन्नं यद्यत्तद्विन्नत्वं कुतो नोक्तमिति चेन्न। भिन्नभेदस्य प्रतियोगितावच्छेदक रूपत्वेऽनुयोगित्वेव सत्त्वं निवेशपर्यवसानात्। अभावांतरतया वैयर्थ्यमिति पक्षे च व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिताकभेदानुपगमेनोपनयाद्यवारणान्तादृशजनकत्वस्योपनयादावसत्तादिति। इदं तु बोध्यं। स्वीयानंत्यपदप्रयोज्यस्वजन्यशाब्दबोधीयमुख्यविशेष्यताकमजनकतायाः अनुषंगपक्षे च संज्ञेन निगमनमुदासइति। अवयवांतरभेदः। हेतुत्वतोदाहरणान्यत्वं। केचित्संज्ञपदवत्परिष्कारोप्येवमेवेसाहुतत्रास्वघटकपदोत्तरपद

ग. टी.

१३५

135

घटितत्वं यादृशमुदायावृत्तितादृशमुदायरूपत्वमित्रत्वमिति परिकारस्य निष्पद्यो जनकत्वात्। घटितत्वस्य स्वघटकपदसाधारणतया समुदायावृत्तित्वावाध्यासंप्रदायमतमुपनयस्यति। एषिवीलादिनाकेचिद्यावस्तदसंतेना तस्माद्विमानित्यत्र स्वघटकविभक्तं तपदमध्ये यदंतं मतुप्पदं तदर्थविशेष्यकवोधजनकत्वादाह। निगमनविशेषेति। एतच्च प्रयोजनं स्वघटकविभक्तं तपदमध्ये इत्यत्र पदस्य विभक्तं तत्वाविवक्षणेन घटत इत्यतस्तत्रापि तद्विवक्षति। अंत्यपदशरीरे इति। अंत इति। तथा चांसी भूतमुप्पदमित्रैदं पदार्थविशेष्यकवोधजनकत्वादिति व्याप्तिरित्यर्थः। उपनयस्येति। स्वघटकविभक्तं तपदप्रागभावासमानकालीनविभक्तं तमित्रविभक्तं तपदेति। अंत्यपदयोर्विभक्तं तद्रूपयो रूपादानेपि स्वघटकपदप्रागभावासमानकालीनत्वस्यां त्वघटकपदं विभक्तं तमेव निवेष्टं। अन्वयोपनयनिगमनयोस्तद्वृत्तीभूतेदं पदमतुप्पदयोस्तद्वृत्तकचरममुप्पदविभक्तिपदप्रागभावसमानकालीनतया तदन्वत्वमिहे। तान्नादृशान्यत्वाश्रयतडुत्तरकालीनवाकांतरस्य स्वघटकविभक्तं तपदमित्रतया विभक्तं ततया चातिव्याप्तिवारणासंभवात्। तत्पदस्य विभक्तं तद्रूपस्योपादाने चां त्वपदमित्रपदयोर्विभक्तं तत्त्वानुधावनं निष्कलं। उपनयनिगमनघटकयोरिदं पदमतुप्पदयोः स्वघटकविभक्तं तपदप्रागभावासमानकालीनतया तमित्रत्वासंभवेनातिव्याप्तिमावादित्यर्थः। न चां त्वघटकपदस्य विभक्तं तद्रूपस्य ग्रहणे एव दीधितितात्पर्यं। तथा सति पदस्य विभक्तं तत्वाविवक्षणे निगमनवदुपनयेपि उक्तरीत्यातिव्याप्ति संभवेन निगमनमात्राभिधानस्य निष्प्रायकत्वापत्तेरिति भावः। अत्रोक्तानुपनिषेनां तमित्रपदस्य विभक्तं तद्रूपस्य विवक्षावीजं सयमाहावत्तु तस्त्विति। यत्तु ननु यं पश्ये तस्मान्नेतराणीति निगमनमेव नोपगम्य

राम.

ॐ

ते। अनुषंगपक्षे च न त्रयमुत्पत्तिरोप्य कवौ धाजनकत्वस्यैव सत्त्वेन तदन्वयत्वे वदुर्धत्तादिति। तन्न साधीयः। अनुयोग्यमिश्रितनत्रयविषयकमहावा
कार्यबोधानुपगमात् अत्रांतराकार्यबोधे वाधकाभावात्। अथवा तादृशसंप्रदायसिद्धनिगमनापलापपत्तेरिति सिद्धांतमभिप्रेत्यैतदभिधानात् केचित्तु
प्राचीनुपमतेनेदं व्यावृत्तिप्रदर्शनमित्याहुः। तथा चानुषंगपक्षेऽनुषक्तस्य न निगमनघटकत्वं पक्षद्वये निगमनत्वसमनियमात् तदनुसंधानं तु सामग्रीघट
कमात्रं। अप्यं पदं तभीवेरानिगमनत्वपक्षे तु न्यायावयवत्वं तदंतर्गतत्वमात्रं। नीलः पर्वतो वह्निमान् धूमादितादौ धूमादह्निमान् पर्वत इति बोधस्यात्रांतरा
कार्यबोधाभावेन वादितासूर्यागोचरतया स्वीयानंत्यपदार्थविशेषकान्वयबोधजनकान्वयत्वाभावेनैव वाश्यायावयवत्वपर्यंतवैयर्थ्यात्। तथा च नि
गमने कदेशे अतिव्याप्तिः। प्राचीनैस्तनुयोग्यमिश्रितनत्रयबोधादिभिस्तस्मान्नैतराणीत्यस्य वाक्यत्वत्वीकारादननुषंगपक्षे तन्मते व्यावृत्तिरिति सिद्धम्। त
स्मिन्नाख्ये तन्नेत्रां स्य पदस्यातथा तत्र विभक्तं तत्त्वविवक्षायां न दीधिति तासूर्यमिति संप्रदायमतदूषणांतरं संचितं। न चैवमवयवानामपि विभक्तिप्रकृतित्वं न
स्मात् तदर्थे नापि विभक्त्यर्थान्वयात्तथा च स्वः पुरुषार्थइत्यादिप्रतिज्ञायामव्याप्तिरत आह। स्वरादीति। अथ यीभावसमासयोरिति। सुवंतावयवस्यैवावयवीभा
वसमर्थपदत्वात्। न चार्थाभावेऽवयवीभावविधानसामर्थ्यादसुवंतत्वेऽप्यवयवीभावो भविष्यतीति न त्रभिन्नावयवेनार्थभावेऽवयवीभावानुपगमादिति वाच्यम्
। अथ यं विभक्तीत्यनुशासनघटकस्यावयवपदस्यैकतया केवलान्वयसुवंतावयवपुरुषार्थद्वयार्थमवात्त एवंचावयवोत्तरानिर्मलिकमित्याद्यवयवीभावोपि सि
ध्यतीत्यवधेयं। ननु नत्रः सुवंतलोपगमे घटः पटो नश्च घटश्चेति विग्रहसंभवाच्च घटाविति हंदापत्तिरत आह सुवंतेति। समासेति। अथ घटस्य विशेषणयो

गोनैतिमुसतिः तदर्थं असमासघटकपदोपस्थाप्ये समासाघटकपदार्थस्य नान्वयः। अन्यथा अद्वय राजमातं गइसादिष्यो मापत्तेः राजा हावडादिपदार्थयो
 गपतासत्तात्। एवं तद्वितां तस्य कर्तृत्वं तस्य नाम धातुपदस्य च घटकपदोपस्थाप्ये न तदघटकपदार्थान्वयः। तेन शोभनं वैष्णवरादसादौ अध्ययनस्य प्रत्यया
 थैकदेशे न शोभनाद्यन्वयः। तत्कस्य हेतोरिति चेत् आकांक्षा विहात। आकांक्षापिन समभिवाहारात् किं तु बोधविशेषे पदविशेषयोः समभिवाहारः।
 नामार्थयो रभेदबोधे च समानविभक्तिकनाम्नोः समभिवाहारः उक्तस्य लेचनसोस्ति राजपदस्य निर्विभक्तिकत्वात्। न चैतावता यथा राजमातं गइति समा
 सो वा र्धते तद्वत् न जपदेन द्वंद्वसमासः कथं वार्थते न जर्थे इतरान्वयमात्रस्य वारणीयत्वा दिति चेत् शोभने वने चरत्वा क्रोशार्थे अरूपाया दास्याः पुत्रइत्यादेः सा
 धुता वारणा यसापेक्षमसमर्थवद्ववतीत्यसामर्थ्यातिदेशात् अन्यथा तत्र शोभनाद्यभेदान्वयबोधोपधिकाकांक्षा सत्तेन शाब्दबोधापत्तेः। अतएव कइस्य रा
 जमातं गइसादावपि राजपदोत्तरविभक्तिस्मृतिकस्य नैव्यसामर्थ्यमेव तथा विधप्रयोगवारकं शादिकै रभिधीयते। सापेक्षत्वं च प्रकृतसमासाद्य निविष्टपदार्थो
 नितित्वा र्थपरत्वं। तादृशपदार्थान्वितस्वार्थतात्पर्यकत्वमिति यावत्। नन्वेव मुत्तमो राजपुरुषः दर्शनीयो राजमातं गइसादेः साधुताय सार्थः प्रधानमिन्नत्वेन वि
 शेष्यः। प्राधान्यं च समासजन्यबोधे मुख्यविशेष्यत्वमेवा। न च यवीयां सं राजपुरुषमानयेति प्रयोगो न स्यात्। सामासिकार्थस्य विभक्त्यर्थकमेतत्प्रकारत्वादिति वा
 च्यम्। समासजन्मांतरबोधे मुख्यविशेष्यतामाशयोपपत्तेः। समासप्रयुक्तमुख्यविशेष्यतात्वं वा विवक्षणीयं एवं च प्रकृतसमासे न जर्थस्य मुख्यविशे
 ष्यत्वात् सामर्थ्यमिमांशका वारणा यप्रतियोगीत्युक्तं। प्रधानीभूतस्वार्थभेदेनेतन्नामार्थान्वये समासः ननु भेदेनेति भावः। एतेन प्रधानार्थकबोधकप

नि
सा

दस्यसापेक्षत्वे समासस्य साधुत्वशो भनाच्चित्रगुरितिसमासापत्तिः मुख्यविशेषीभूतचित्रगो सामिवोधकगोपदस्य प्रधानार्थबोधकतयातदपस्याप्य
गविशोभनपदार्थान्वयसंभवादिनिस्तमा तत्रस्वामिविशेषणस्य गोपधानत्वात् ननु प्रकृतसमासाद्यप्रविष्टपदार्थान्विताप्रधानसार्थातात्पर्यक
त्वस्यासापेक्षत्वरूपत्वेक्यं चैत्रस्य दासभार्यः शरैः शातितपत्रो वृत्तइत्यादिप्रयोगः दासत्वशातनादिरूपाप्रधानसार्थस्य तथाविधचैत्रीयत्वशरकराकृत
रूपपदार्थान्वयेन दासशातितदिपदस्य विभक्तं तच्चैत्रशादिपदसापेक्षतया समासाधुत्वाप्रसक्तेः अभेदेनेतान्वयस्यासापेक्षताद्यद्वत्त्वे चैत्रसं
बंधान्वयविवक्षया चैत्रस्य गोपमित्यादिप्रयोगात्तैः एवं चैत्रस्य सत्सुर्धनमित्यर्थे चैत्रसखिधनमित्यादिसमासो न स्यात्पदत्रयतत्पुत्राभा
वेन सत्सुर्धनसखिधनमितिसमासानंतरं चैत्रस्य सखिधनं चैत्रसखिधनमितिसमासस्यादरणीयत्वात् तथा सति चैत्रसंबन्धिन एव प्रकृत
समासानिविष्टचैत्रपदलक्ष्यार्थस्याभेदेन सखिपदार्थान्वयात् चैत्रस्य सत्त्वाच्चैत्रसत्त्वात्सखिधनमितिसमासादरेचसखिपदोक्तं समासांतत्र्य
त्ययप्रसंगेन चैत्रसखिधनमित्येव प्रयोगः स्यात् एतेन कारकप्रतियोगिपदातिरिक्तपदसापेक्षपदेनैव न समासः तदुक्तं प्रतियोगिपदादन्यद्वत्त्वा
रकादपि ॥ वृत्तिशब्देकदेशेन न तस्यान्यपश्यते इति कारकप्रतियोगिपदां यदि चान्यदपेक्षते सापेक्षत्वादसामर्थ्यादिति तत्र नुनेष्यते इति च चैत्रस्य दास
भार्यइत्यादौ दासत्वसंप्रतियोगिकमिति चैत्रादिपदस्य समासपदार्थस्य प्रतियोगिवोधकतया शरैः शातितपत्रइत्यादौ शातनादिक्रियायां शरादिः का
रकमिति शरादिपदस्य समासस्य पदार्थक्रियाकारकबोधकतया च समासः साधुरिति निस्तं चैत्रसखिधनमित्यादौ चैत्रसंबन्धार्थकचैत्रादिपदस्यपत्ति

ग. टी.

१३७

137

योगिपदत्वाभावात्तच्चैत्रादिसंवेधिनः सखित्वाद्यप्रतियोगितात्मेवमाम्यत्र हि विशेष्यरूपे समस्यमानपदार्थे इतरान्वयविवक्षात्तत्र न समासः। यत्र
 च तादृशपदार्थतावच्छेदके एव तदन्वयस्तत्र भवत्येव। चैत्रस्य दासभार्य इत्यादौ दासत्वे एव चैत्रादिसंवेधान्वयः न तु दासपदार्थदासे। शारेः शाति तपत्र
 इत्यादौ शातने शारकरणात्तान्वयः न तु शाति तपदार्थे शातनकर्मणि अतो भवत्येव समासः। चैत्रसखिधनमित्यादावपि सखित्वे एव चैत्रसंवेधन्य
 यः न तु सखिपदार्थे सखौ इति नानुपपत्तिः। न चैवं दासत्वादौ प्रमेयपदार्थान्वयविवक्षायां प्रमेयस्य दासभार्य इत्यपि प्रयोगः स्यात् प्रमेयो दास इत्यादाव
 पि दासत्वादावभेदेन प्रमेयाद्यभेदान्वयाभावेन तत्राभेदेनान्वयस्यास्युत्पत्तिस्तत्तात्पर्याद्युपस्थितप्रतियोगित्वस्य लक्षणाया नामोपस्थाप्यतत्प्रतियो
 गिकस्य च भेदाभेदसंवेधान्मांससंवेधिकदासत्वादावन्वयोत्पत्तिसिद्ध एव चैत्रस्य दासश्चैत्रदास इत्यादौ तादृशबोधो दयात् अतः चैत्रस्य दासभार्य इत्या
 दिसमासनिर्वाहः। पितुः स्वर्गिकाय इत्यादौ तु स्वर्गपदार्थस्वर्गादौ न पित्रादिसंवेधान्वयः किंतु कामनायामेव स्वर्गभागित्वेन विषयता विशेषस्य पित्रादि
 संवेधस्यान्वयः। अतएव पितरि स्वर्गबोधेन तादृशवाक्यप्रायोग्यतान्न चैवमपि कामनाबोधकपदस्य सापेक्षतया समासो न स्यात् तत्पदस्य प्रधाना
 र्थकत्वे पिप्रधानार्थकपदस्या प्रधानार्थे इतरान्वयेन सापेक्षतात्। अन्यथांशोभनश्चित्रगुरित्यत्रापि गवादेशोभनान्वयविवक्षायां समासापत्तेरि
 ति वाच्यम्। क्रियाभिन्नप्रधानार्थकपदोपाख्याये कदेशे इतरान्वयेनैव प्रधानार्थकपदस्य सापेक्षताया असाप्रर्थप्रयोजकत्वोपगमात्। प्रकृते काम
 नायाः क्रियातेनानुपपत्त्यभावात्। एवं चैत्रस्य प्रकृतोपकारकोयमित्यादावप्युक्तं। क्रियाभिन्नत्ववत्प्रतियोगिकान्यत्वमपि विशेष्ये दैवं। तेन चैत्रस्य

राम

७१

स्वपुत्रो यमित्यादौ पुत्रत्वादौ चैत्रसंवा नुयोगित्वेपि न समासा नुपपत्तिः । न चैवं चैत्रस्य दुष्टपुत्रो मेव इत्यादि रपि प्रयोगः स्यात् । इष्टत्वा दिति दिक्
 शाब्दबोधोपपत्तिकेति । केचित्तु विभक्तं तत्त्वं विभक्त्यर्थं च यित्वा । दधिप्रमेयमित्यादौ च तद्धीत्यादाविवलुप्तविभक्ता एकत्वं प्रसाप्यते इति नाव्याप्तिः ।
 ननु तत्र विभक्तेश्चार्थविवक्षया न तस्मान्नेतराणीत्यादावतिव्याप्तिः । निपातसमभिव्याहृतविभक्तैस्तत्तदण्यन्वितस्यार्थबोधस्य केनाप्यनङ्गीकारादि
 ति प्राहुः । स्वरादीति । स्वोऽमराणि यमित्यादौ । अत्र वदन्ति । एतत्स्वशेषोऽप्यपदवत्त्वं व्यर्थमेव तथा हि स्वीयानं त्यपदेत्यस्योऽप्यपदमिन्नपदेत्यर्थः । तत्रानं त्य
 त्वं स्वघटकपदप्रागभावसमानकालीनत्वं तथा च स्वघटकविभक्तिप्रागभावसमानकालीनविभक्त्यर्थविशेष्यकान्वयबोधजनकत्वं ता
 दृशान्वयबोधजनकताया दृशया दृशसमुदाया दृतिता दृशता दृशसमुदायात्मकं यत्स्वं तदप्यत्वं वा समुदायार्थः । धूमादित्यादौ च स्वघटकपञ्चमी
 विभक्तिप्रागभावकालीनविभक्तेश्च सिद्धानातिव्याप्तिः । उपनयनिगमनयोश्च स्वघटकपदप्रागभावाकालीनपदं इदं पदोऽज्ञातमनुपपद्योऽज्ञराचवि
 भक्तिः । तदंतार्थविशेष्यकान्वयबोधजनकत्वादेव नातिव्याप्तिरिति । एतेन स्वघटकविभक्त्युत्तरविभक्त्यघटितं यत्स्वं तदप्यत्वं मप्यनादेयमेवेति । व
 स्तुतस्तु स्वघटकपदप्रतियोगिकया वत्त्वं साधिकरणोऽप्यत्र ध्वंसप्रतियोगित्वं । प्रागभावाघटितमंत्यत्वं । यत्किंचिदेकध्वंसाप्यस्वघटकावध्वंससमा
 नकालीनत्वं तदित्यये । पक्षसंस्पृष्टत्वेन प्रतीयमान इत्युक्तावयवाह । पाषाणमय इति । वाक्कादृशसीमाता । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिरूपि
 तस्यार्थविषयताप्रयोजकपदप्रयोगविषयतात्वेनोपादानमपिशिरोवेष्टनमप्यस्तत्त्वादाहापक्षतेति । ननु सार्थकदेशस्य सार्थत्वाभिमानमूलाति

३३८

138

८६

आसिंशंकया प्रमेयत्वमित्यादिग्रंथो नावतारणीयः किं तु चरमविषयतायाः विषयतात्वेन प्रवेशाभिमानमूलातिआसिंशंकयेव तथासति प्रका
रतारूपत्वविवक्षया तदुद्धारसंवादि सत आह। एवमिति। ननु द्वितीयविषयतायाः प्रकारतारूपत्वाभिधानेनायमतिप्रसंगइत्यत आह। पक्ष
तावच्छेदकेति। विशेषणतयेति। यत्किंचिद्विषयतानिरूपितप्रकारतानिरूपितेत्यर्थः। निगमनार्थस्येति। उपनयस्येदंपदार्थेन प्रकारेतिभावः। पक्ष
साध्ययोरिति। प्रमेयत्वं प्रमेयमभिधेयत्वाद्गोलाभावान्सास्त्राभावादिसादौ। नचपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिरूपितविषयता
त्वेन तत्र निरूपितविषयताप्रयोजकत्वनिवेशादेव निर्वाहाच्छुद्धत्वेत्यर्थमिति वाच्यम्। अभिधेयत्वमाप्यप्रमेयत्ववांश्चायमित्युपनयार्थघटकप्र
मेयत्वरूपपक्षतावच्छेदकात्मकहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितेदंपदार्थविषयतात्वेन तन्निरूपितस्वार्थविषयताप्रयोजके निगमनेति
व्याप्तेः शुद्धत्वस्यावश्यकतात्। शुद्धत्वनिवेशवैयर्थ्यादिमतमुपनयस्येति। यत्किंचिन्वाधकविरहेणोति। नचदंडिपुरुषवानिति बुद्धेः पुरुषादिनिष्ठप्र
कारतानिरूपितदंडादिनिष्ठविशेष्यताशालेन दंडः पुरुषी नवेति संशयप्रतिबंधकत्वात्। दंडः पुरुषो भूभाववानिति वाधबुद्धिप्रतिवध्यत्वात्। अत्र
तिवाच्यम्। दंडत्वावच्छिन्नविशेष्यतात्वेन पुरुषत्वावच्छिन्नप्रकारतात्वेन निरूप्यनिरूपकभावानुपगमात्। दंडवान्पुरुषः पुरुषवाश्च देशइतिसमू
हात्वं नानेदवारणाय तयो रभेदोपगमः विषयतयो रभेदमते शुद्धत्वनिवेशावश्यकत्वं दृश्यते। यो रवच्छेदावच्छेदकभावमते तत्रिवेशायाह।
यद्वेति। हेतुपक्षयोरिति। प्रमेयत्वमभिधेयंप्रमेयत्वादिसादावभिधेयत्वमाप्यप्रमेयत्ववांश्चायतस्यादभिधेयत्ववानिति बोधे अभेदविद्वे विभिरव

१५५.

छेदकत्वाच्चप्रकारतादिसीकारेण तस्य रिहाणसंगतेरिति। यद्यपि तत्र तादृशविशेष्यतयोः सद्भावमात्रेण स्वस्य स्वधर्मितावच्छेदकत्वापत्तिः सुवारा
 तथापि अवच्छेद्यावच्छेदकभावापन्नसमानाधिकाराविशेष्यताद्वयसत्तेतया विधप्रकारताविशेष्यतयोर्नावच्छेद्यावच्छेदकभावः सिध्येत्। अत्र
 नियमादिति विशेष्यतयोरेव्यवच्छेद्यावच्छेदकभावोऽङ्गीकृतः। एवं च शुद्धत्वनिवेशावश्यक इति भावः। स्वार्थपदस्य द्वितीयस्यानिगमनेति स्मा
 दमिधेयत्ववानित्याकांको तादृशार्थेति। उपनयार्थपक्षे विशेषणतया नितसाध्यरूपार्थत्वार्थः। अधिकारश्च प्रकृतान्तिव्याप्तिवारो ३ भयोऽत्यतः
 स्पेकोपयोगलाभार्थः। वस्तुत उपनयति। अतिव्याप्तिवारणाय पुद्गलपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेत्युपादानावश्यकत्वाद्धक्कनिगमनेऽतिव्याप्तिरेवनास्ती
 तिविशेषणतया पक्षान्वितत्वं न निवेशं। पंचम्यर्थेति। धूमज्ञानज्ञाप्यत्वमिति बोधः। लक्षणात्रयमिति। प्रथमलक्षणां तृतीयबोधघटितं द्वितीयं प्र
 थमबोधघटितं तृतीयं च द्वितीयबोधघटितं। क्वचित्तथैव पाठः। स्वतात्पर्येति। स्वहेत्ववयवः। स्वार्थबोधः। स्वार्थमुख्यविशेष्यकबोधः। अत्र्यावर्त
 कत्वात्। सर्वावयवार्थसाधारणत्वात्। स्वार्थविशिष्टवेक्षिष्यबोधे विशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानविधया सर्वावयवार्थज्ञानस्य हेतुत्वादतिव्याप्ति
 रतः स्वतात्पर्येति। अवयवजन्येति न च गोलाभावो गोलाभावो गोलाभावत्वादित्यादौ तादात्म्येन साध्येऽवयवप्रयोगोऽप्यविशेष्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्व
 पर्यंतोपादानेपि हेत्वर्थविशिष्टसाध्यविशेष्यकबोधमादाय हेतावतिव्याप्तिः। घटौघटइति वत्। तादृशप्रतिज्ञाया एवाप्तत्वात्। अननुषंगपक्षेऽवयव
 प्रयोग्यमुख्यविशेष्यतानिरूपितस्वार्थप्रकारताया उपादानाद्वा अवयवघटकपदप्रयोग्यत्वे निवेशानुषंगपक्षसंग्रहेतुधूमाद्वहिरिति बोधमादा

ग. टी.

१३९

139

यदेतावतिव्याप्तेरिति। स्वार्थप्रकारकेति। अन्यनातिरिक्तविषयकबोधजनकतावच्छेदकविषयिताघटितलक्षणोऽनतिरिक्तपदप्रयोजनदानाया
 नुषंगपक्षोपस्थापितदशमाणिकत्वमेवातत्प्रामाणिकत्वेपि निगमनत्वमप्यप्यंशतर्भावोवतथैवमवहारात्। जनकतावच्छेदकविषयिताघटि
 तलक्षणोत्पत्त्याऽप्यप्यंशतर्भावोवतथात्वमिति बोध्यं। मूले हेतुविभक्तीति। प्रत्यर्थे हेतुविभक्त्यर्थान्वयोनस्यात्। धूमादिनिष्ठजनकताप्रसिद्धेरिति
 भावः। युक्तं तस्मादस्माह। तथैवेति। धूमादिज्ञाननिष्ठजनकताबोधनस्यैव कुतो वह्निमानिति जिज्ञासा निवर्तनत्वादित्यर्थः। कस्यचित्संज्ञाया माहा अ
 नुमितीति। तस्य तस्यासिंकाया अहस्यं तमतिव्याप्तिशंकाया अवारणार्थं। तत्रापार्थज्ञानस्य महावाक्यार्थबोधरूपस्यान्वाद्यस्य बोधनयार्थवि
 षयकत्वेन परामर्शत्वेनानुमितिकारणत्वमित्यभिमानेन कारणं तदुपात्तमित्यभिप्रेत्य दूषयति। जातिविनेति। परामर्शत्वं न जातिर्मानाभावात्।
 जातित्वेपि महावाक्यार्थबोधे तदनुपगमात् अन्यरूपेण च नकारणत्वं मानाभावादिति अनुमितिकारणत्वं अपार्थबोधेनास्तीत्यसंभव इत्यर्थः। नन्वे
 वं कारणं तं परित्यज्य तां तथापि शेषलक्षणात्वं संभवादित्यत आह। वाकोति। जन्यतेति। धूमादित्युदासीनवाक्यजन्यबोधमाह तत्र जन्यतावच्छेदकं
 विनेत्यर्थः। दुर्ग्रहात् उदासीनतदाकातिव्याप्तिवाक्कृतात्। तत्साधारण्यस्तु तस्याः मानभावेन प्रागेव निराकरणमिति भावः। सामान्यलक्षणमुक्त्वा
 विशेषलक्षणमाह। अन्ययेति। व्यतिरेकव्यतिषयताश्रयोपदेशान्वितस्वार्थबोधस्तज्जनकः तदपस्यापकजितासा जनकबोधजनकन्यायाव
 यवत्वमर्थः। हेतुविभक्तिमत्त्वं स्वरूपकीर्तनं। व्यतिरेकेति। अन्यव्याप्त्यविषयकेतरान्वितस्वार्थबोधजनकत्वमर्थः। अन्ययेति। इतरान्वितोपावन्व

राम०

पयतिरेक्यासिधित्तसार्थे तदुभयबोधजनकाकांक्षोत्थापकजाकांक्षजनकबोधजनकत्वसतिन्यायावयवत्वमर्थः। वस्तुतस्तदाहरणस्यैक्या
 सिमात्रबोधकत्वेनेकलक्षणस्यासंभवप्रसक्तत्वात्तत्राग्लिंगत्रैविध्याभिधानात्तदनुरोधेनहेत्वयवयवत्वमप्यति। यदेति। प्रकृतहेतुविशिष्ट
 हेतुत्वविषयतावहिर्भूतसाध्यविषयताशून्यशाब्दानजनकत्वसतिप्रकृतसाध्यान्वयबोधनसमर्थोपस्थितिजनकविभक्तिमन्यायावयवत्वा
 दिरूपहेतुत्वंहेतुवचनार्थः। सपक्षवृत्तित्वंसाध्यसामानाधिकरण्यविषयमावृत्तत्वंसाध्याभाववद्वृत्तित्वंआभ्यांयतिरेकिसाध्यसाध्यसामानाधि
 करण्येनलिंगज्ञानकालीनत्वंतद्वृत्तकशाब्दबोधविशेषणं विवक्षितंशेषवैयर्थ्यात्। एतदेवागृहीतस्वसामानाधिकरण्यकयतिरेकिसाध्यक
 शाब्दबोधवृत्तित्वंकेवलमतिरेकिहेतुलक्षणां। एतन्मतेमतिरेकिसाध्यकएवान्वयसहचारग्रहाग्रहाभ्यांअन्वयमतिरेकित्वंकेवलमतिरेकित्वम
 वद्वारात्। केवलान्वयिहेतुलक्षणमाहात्म्यंताभावेति। तादृशसाध्यसामानाधिकरण्यत्वेनलिंगज्ञानकालीनत्वंतद्वृत्तकशाब्दबोधविशेषणं। शो
 षवैयर्थ्यात्। वस्तुवस्तुसार्थविशिष्टगृहीतान्वयमतिरेकिसाध्यवैशिष्ट्यावगाहिशाब्दानजनकत्वमन्वयमतिरेकिहेतुत्वं। स्वार्थविशिष्टागृ
 हीतान्वयमतिरेकिसाध्यवैशिष्ट्यावगाहितवृत्तित्वमतिरेकिहेतुत्वंस्वार्थविशिष्टात्म्यंताभावाप्रतियोगिसाध्यवैशिष्ट्यावगाहितवृत्तित्वमन्वयि
 हेतुत्वंशेषमूलैस्वरूपकीर्तनं। आसिग्राहकसहचारभेदएवहेत्वयवभेदकः। अतिरेक्याप्यभावादितिप्रतमनुरूपविशेषलक्षणत्रयमाहापदे
 ति। कारणं तन्म्यायावयवत्वार्थकांसाध्याविषयकत्वंप्रकृतहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतावहिर्भवेणाहेतुविभक्तिमत्त्वंप्रकृतसाध्यान्वयबोधनसमा

ग. गी.

२४०

१५०

र्थोपस्थितिजनकहेतुविभक्तिमत्त्वं हेतुपदं संपातायात्। अथ यदा ततोपस्थापितार्थान्वितस्वार्थबोधकविभक्तिमत्त्वं वा सर्वत्र प्रयोजनं पूर्ववत् प्र-
 तीतसाध्यान्वयसाधनत्वं च व्याप्तिग्राहकज्ञानविषयसहचारत्वव्यापकप्रकृतव्याप्तिघटकसहचारत्वकत्वं। स्वनिष्ठप्रकृतसाध्यविधेयताप्रयोजकप्र-
 कृतव्याप्तिविषयताप्रयोजकसहचारविषयतात्वव्यापकप्रकृतव्याप्तिघटकसहचारविषयतात्वकानुमितिकरणात्वमितियावत्। तदा च कत्वेन
 विशेषणज्ञानानुमानमतेवाधात् किंतु तथाविधकरणाज्ञानविषयप्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविषयताकत्वं प्रकृतसाध्यविषयतानिरूपेत वि-
 षयताविशेषणं। अप्रतीतेति। स्वनिष्ठप्रकृतसाध्यविधेयताप्रयोजकप्रकृतव्याप्तिविषयताप्रयोजकसहचारविषयतात्वव्यापकप्रकृतव्याप्य-
 घटकव्यतिरेकसहचारविषयतात्वकानुमितिकरणाज्ञानविषयप्रकृतहेतुविषयतानिरूपितत्वमर्थः। प्रकृतव्याप्यघटकव्यतिरेकयोर्विकल्पेनोपा-
 दानं। एतच्च तथाविधसहचारविषयतात्वव्यापकप्रकृतव्याप्तिघटकतद्घटकसहचारविषयतात्वकानुमितिकरणाज्ञानविषयप्रकृतहेतुविषयताक-
 त्वरूपविशेषणं प्रवेशान्वयव्यतिरेकिहेतव्यवयवसंज्ञां बोधं। केचित्तु पक्षेति द्वयोर्द्वयं धूमादित्वाद्यौ आभासी भूते हेतव्यवयव-
 शः। एषि वीतरेभ्यो मिथ्यते एषि चैत्वादित्वाद्यौ व्यतिरेकिणो तत्रातिव्याप्तेः सपक्षवृत्तित्वनिवेशः। सपक्षत्वं निश्चयगर्भा धूमवान्वहे रित्वाद्यौ भासे इदं वा-
 च्यं नैयत्वादित्वाद्यौ केवलान्वयिनिचातिव्याप्तेर्विपक्षवृत्तित्वनिवेशः। विपक्षत्वं निश्चयगर्भा तेन वद्विमान् धूमादित्वाद्यौ पर्वतो निर्वहिरिति ज्ञान-
 दशायोगाव्याप्तिः। एतन्न ते पूर्वोक्तकेवलान्वयिहेतुलक्षणां न सम्पक्। पर्वतो वद्विमान् धूमादित्यन्वयव्यतिरेकिणोपतिव्याप्तिरतः केवलान्वयिहेतुल-

 वा
 राम०

सरामाहा असंतेति। एतन्मते केवलान्वयि साध्यकः सर्वोपलक्ष्यः। आकाशाभावस्याभावोनास्ती साशयेनेदं। तेनाकाशाभावादि साध्यकस्य नासंशयः।
 प्रतियोगितानवच्छेदकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशात्ता संभवः। अनवच्छेकांतोपादात्तान्वयव्यतिरेकिहेत्ववयवेऽतिव्याप्तिः। सर्वमभिधेयं
 प्रमेयत्वादित्यनुपसंहारिहेत्ववयववारणाय सपक्षवृत्तिवनिवेशः। सपक्षत्वे निश्चयार्थमनंतदोषतादवस्थमाचार्यमते दशा विशेषे वक्ष्यादिसा
 ध्यकधूमादेरन्वयितया तन्मतमनुवर्तमानाह। यद्वेति। कारणं तस्यावयवार्थं कुमुदासीनवाक्यवारणाय धूमादालोकवानित्यादिप्रतिज्ञादिवारणा
 यजनकांतं प्रकृतहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतावहिर्भावेन साध्याविषयकत्वनिवेशात्तत्पर्वतो वहिमान्वहिसामग्रीमत्तादित्यादावव्याप्तिः। व्यतिरे
 किहेत्ववयववारणाय बोधकांतं प्रतीतः साध्यान्वयः साध्यसहचारमात्रमत्रैदं शंभत्साधनंतदोषकेत्यर्थः। प्रतीतान्वयसाध्येति पठेव्यसासेन साध्या
 न्वयो बोध्यः। एतन्मतेऽन्वयव्यतिरेकि शिकराचिद्यासियोगात्पूर्वोक्तव्यतिरेकिहेत्ववयवत्वधरातिव्याप्तिरतस्तस्मात्सरामाहा एतदेवेति। प्रतीतोभय
 सहचारकत्वघटितमन्वयव्यतिरेकिलक्षणं दृष्टव्यमित्याहुः। मीमांसके तु प्रतिज्ञादित्रिकं वापि यदोदाहरणादिकमिति मतभेदेन लक्षणत्रयं प्रदर्श्य पक्षध
 र्मताया अप्रदर्शनात्प्रतिज्ञादित्रिकस्यालक्ष्यताद्यवयववादिभिरेपि पक्षधर्मताप्रदर्शकांतर्भावो वलक्ष्यतासीकारात् इत्याक्षेपसमाधातुं धूमादिति
 नहेतुः किं तु धूमवत्त्वादित्येव तथा च हेतुसंबन्धिनः प्रकांतपदस्य लाभात्तदोषइत्यभिहितं दूषयति। कथायामिति। व्याप्तिपक्षधर्मतामात्रप्रदर्शकाव
 यद्वयवादिबोधानामपि हेतुसाध्योक्त्याप्यज्ञापकभावाप्रदर्शने अनाकाशिततद्याप्तिप्रदर्शनासंभवात्प्रतिज्ञाहेतुभयप्रदर्शनमावश्यकं। उपनय

ग.टी.

१४९

१५१

त्वयैव वस्याप्यः। एवं पक्षे साध्यस्य प्रज्ञात अवगमे विदोषविशेषजन्य बाधशंका नुच्छेदात् निगमनप्रदर्शनमिति पंचानामवयवत्वसिद्धौ मनुष्य
 आधिक्यमित्यर्थः। अपार्थक्यविशेषः। अन्वयबोधाजनकः। हेतुप्रयोगानन्तरं उदाहरणमेव नोपनय इत्यत्र विनिगमकमाह। व्याप्तेः। प्राथम्यादिति। सा
 यार्थज्ञानानन्तरं मध्यस्थे परामर्शो जायते तत्र व्याप्तेः प्रकारतावच्छेदकत्वादित्यर्थः। अवच्छेदकामिलापपूर्वकप्रकारामिलापादिति भावः। यदा कथम
 स्पगमकत्वमिति जिज्ञासायाः गमकत्वोपयिकलिंगनिष्ठप्रकारविषयकत्वादित्यर्थः। अनुमितिर्ज्ञानजनकान्तरं व्यावर्थात्। तद्वर्मधर्मितावच्छेद
 कतद्वर्मव्यापकताविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहितप्रयोजकविषयताश्रयवीसावत्त्वविशेष्यदलार्थः। यो यो धूमवान्सवह्निमान् इत्यादौ स्वघटकीभूतवीसा
 सममिव्याहतसाध्यबोधकपदस्य हेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यैलक्षणयो यो न वह्निमान्सनधूमवानित्यादौ नुतथाविधहेतुभावबोधकपदस्य साध्याभा
 वव्यापकताविशिष्टहेतुभावे लक्षणा। प्रयोजकीभूतसममिव्याहारविषयताघटकवीसाविषयतायाः प्रयोजकत्वाल्लक्षणासमन्वयः। यत्र गोलंतत्र गोल
 त्वमित्युदाहरणसंश्रुत्यलेतुप्रकारः परिचितनीयः। यो यो वह्निमान्सतेजसीत्यादिवाक्स्वाराणां प्रकृतस्यावयवत्वविशेषरोनेति भावः। विशेष
 षणल्लक्षणादयमाह। साध्येति। प्रकृतहेतुधर्मितावच्छेदकप्रकृतहेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यावगाहितप्रयोजकविषयताश्रयवीसा
 वत्त्वप्रकृतसाध्याभावधर्मितावच्छेदककतस्यापकताविशिष्टसाधनाभाववैशिष्ट्यावगाहितप्रयोजकविषयताश्रयवीसावृद्धावत्त्वार्थः। तादृश
 साध्यतादृशसाधनाभाववगाहितान्यतरघटितं नुन सामान्यलक्षणं केवलान्वपिन्यव्याप्तेरिति बोधः। प्राचोमतमाह। न्यायेति। न्यायावयवत्वे सति

राम.

यथापदार्थान्वित स्वार्थबोधकनामोत्र प्रथमावत्वमर्थः। यथापदार्थश्च हेत्वादिसमितिहेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यादिमत्त्वमेव। एतन्मतेवाकद्वयात्म
 कमुदाहरणं। यथापदार्थः कइति जिज्ञासा मुदासाया प्रथमवाक्यसावश्यकतेति। सामयिकत्वेनमयासदृशतमेवोदाहरणं प्रयोक्तव्यमित्यमिलापवि
 शेषनियंत्रितत्वेन। असार्वत्रिकत्वात् सकलोदाहरणघटकत्वात् तथाचाव्याप्तिरितिभावः। स्वल्सरोऽव्याप्तिशंकांनिरस्तुति। योपइति। इत्येवइतिवा
 कादेवाव्याप्तिर्यापकत्वं प्रकृतेति। तस्यसाध्याकानुमितिजनकज्ञानविषयव्याप्तिबोधकत्वे सतिन्यायावयवत्वं तस्यसाध्याकानुमितिप्रयोजकोदाहरण
 त्वमित्यर्थः। उपनयेति। इदमापाततः। व्याप्तिबोधस्यपक्षधर्मत्वाविषयकत्वेन विशेषणत्वं चमविषयतांशोविशेषणत्वात् प्रकृतानुमितिजनकतावच्छे
 दकतापरीक्षणधिकारधर्मवद्विषयकत्वे सतिचतुर्थविषयताशून्यबोधजनकत्वे सतिन्यायावयवत्वं समुदायार्थः। उपनयेत्यादि। उपनयजन्यशाद
 बोधनिवर्त्तनीयाः जिज्ञासायाः कः साध्याव्यावृत्तिकाण्यः जनकत्वे सतिन्यायावयवत्वमर्थः। पक्षः साध्याव्यावृत्तवेतिसंशयस्तुजिज्ञासाप्रयोजकः।
 अन्येति। अन्यव्याप्तिबोधकोपनयेप्रयोजकजिज्ञासाजनकत्वे सतिन्यायावयवत्वमन्यमुदाहरणत्वं। अतिरेकव्याप्तिबोधकोपनयेप्रयोजकजि
 ज्ञासाजनकत्वे सतिन्यायावयवत्वमतिरेकमुदाहरणत्वं। अन्यमतिरेकमुदाहरणचनावेतिभावः। गादाध्यायुगपत्सकलधर्मप्रत्यायनेच्छावीसेसा
 शयेनशंकते। नन्विति। उद्देशेतिव्यभिचारशंकानिवृत्तौसहचारग्रहेचमानसव्याप्तिग्रहेइत्यर्थः। तत्रव्यभिचारशंकानिवर्त्तकत्वं प्रदर्शयति। यावदिति। इदमु
 पलक्षणं अतिरेकमुदाहरणोसाध्याभाववतिसाधनाभाववत्तानिश्चयोपिविपरीतनिश्चयत्वेनतच्छेकाविरोधीबोधः। शब्दतोव्याप्तिप्रत्ययार्थमेवव्याप्तिप्र

त्यामनेच्छास्मावीसेति मतं निराकर्तुमुपक्रमते। सर्वत्रैवेति। द्विरुक्तपदसमभिव्याहारस्य लेतस्य दार्ढ्यं शो विधेयबोधकपदस्य पदार्थविधेयव्यापकता
 विशिष्टत्वार्थलक्षणेति निरस्यति। द्विर्यत्र योगोपीत्यादिना। महानसत्त्वादिनेति। महानसत्त्वादिनोपस्थितेष्वधिकारोषु साध्यवत्त्वप्रतीतावपि धूमवत्त्वा
 वच्छेदेन वद्विमत्ताग्रहाज्ज्ञाप्यमानाधिकारणेन तेव्वेवाधिकारोषु साध्याभावावगाहिम्यभिचारबुद्धौ बाधकाभावइत्यर्थः। इदमुपलक्षणां व्याप्तिबो
 धानुपगमे धूमवत्त्वधिकरणानामेव यत्र बुद्धिस्थिता तत्र यो यो वद्विमान्सधूमवानिति प्रयोगस्यापि प्रामाण्यापत्तेः। तादृशतत्त्वस्य दार्ढ्यं सर्वेषु धूमव
 त्त्वावाधात्। धूमशून्याधिकरणस्या बुद्धिस्थितेन तत्त्वस्य दार्ढ्यता विरहादित्यपि दृष्टम्यच्छेदानुबोधादिनेति। अत्र तत्त्वदेन वीसेति नियमः। किंतु वीसे
 तत्त्वस्य दसभिव्याहृतपदार्थता वच्छेदकव्यापकत्वबोधे यत्र तत्त्वस्य दैववीसेत्येव यथाप्यमित्यादौ नाशप्रतियोगिता रूपकर्मत्वे मदीयपक्षे
 व्यापकता बोधात्। यत्र तथा विध्यापकता बोधेन तत्त्वस्य दैववीसापथा संचारिता तत्त्वपतिवराकर्तृकव्यत्यपकर्मता विशिष्टमहीपाल
 त्वव्यापकत्वस्यैव रर्पणासौ बोधना संभवात्। तादृशकर्मतात्वेनानुपस्थितेः। किंतु तत्र तत्र द्वित्रकर्मकात् तत्त्वस्य समानकालीनैव रर्पणासि मत्तद्वि
 त्रमहीपालस्य समूहालंबनबोधइति। अतस्त्रिः। सक्कडुच्चरितः सक्कदर्थगमयतीत्याकारा। द्विरुक्त्यत्वेनापि। द्विर्वचनसादेशरूपतया पदभेदाभावात् अवि
 रोधमिति अथ सक्कडुच्चरितइत्यत्र एकपदानुसंधानं उभयस्वार्थाबोधकमिति नियमः। एकत्वं स्वसमानार्थकपदांतरानुसंधानासंभवहितत्वमिति न संभ
 वति। वरौ वराइत्याद्येकवृत्तपदानुसंधानेऽनेकवृत्तबोधकत्वेन अभिचारात्। न च तत्रैकबोधेण सरूपपदांतरलोपात्तत्वात्तिसंधानादेव नानावृत्तबोधः। ध

ना

८

नच ९

घटपदानुसंधानसमाचार्यकपरांत एतुसंधानासमवहितत्वरूपैकताभावादुक्तनियमस्याप्यभंगइतिवाच्यम्। तथापि च यवानयेत्यादौ एकैकधातुप
 देनानयद्वयबोधान्नियमासंभवाद्दुक्तनियमस्याप्यभंगइति। नच प्रातिपदिकमंतर्भाव्यनियमोस्ति त्रिवाच्यम्। तथा सति घटं पटं चानयेत्यादावेकेना
 यिक्रियापदेनानानयौदिवोधसंभवात्तत्रावृत्तिस्वीकारविरोधात्। एतेनानावृत्तिविषयार्थबोधकत्वमिति नियमोपि प्रत्युक्तः। उक्तस्यलेखरपदानपुन
 योरेकशक्तेवैपस्यापनेनावृत्तिस्वीकारविरोधात्तदवस्थात्। नचानेकवाक्यार्थबोधकत्वनियमः। घरावानयेत्यादौ घटद्वयरूपवाक्यार्थस्यैवाहुटं पटं च।
 नयेत्यादौ घरावनयनपरावनयरूपवाक्यार्थस्यभेदात्तामंजस्यमितिवाच्यम्। पदार्थभेदेतद्वदितवाक्यार्थभेदस्यावश्यकतया घरावानयेत्यादौ वाक्या
 र्थभेदस्य विचारसहतात्। नचैकपदानुसंधानजन्यबोधेतदर्थमिष्टानेकविषयताकलाभावनियमः। घरावानयेत्यादिवाक्यजन्यबोधे घटद्वयता
 यवच्छिन्नघटद्वयादितदानयतायवच्छिन्नानयनद्वयविषयताकामिन्नैवायटं पटं चानयेत्यादिवाक्यजन्यसमूहालंबनबोधे घरावनयनत्वपरावनय
 नत्वादिरूपविभिन्नधर्मावच्छिन्नविषयताद्वयमवच्छेदकभेदाद्विद्यतइतिनानुपपत्तिरितिवाच्यम्। घरावानयेत्यादिवाक्यजन्यबोधे एकघरावनयनविष
 यतायाः अपरघरावनयनविषयताया अभेदे यत्रानयने यद्वटकर्मकत्वं बाधितं तदानयननिष्ठविषयतायास्तदानयनावृत्तिनद्वटकर्मकत्वावच्छिन्नतद्वरा
 नयनादिविषयताभेदेन तद्वोधस्यतदवृत्तिधर्मावच्छिन्नतत्रिष्टविषयताकत्वेन भ्रमस्तत्प्रसंगात्। तत्रविषयताभेदस्यावश्यकतया तत्रावृत्तिनियमोपि
 अभिचारात्। तत्सद्विषयकैकानुसंधानजन्यबोधे मिथो विलसरातदर्थविषयताकलाभावनियमः। मिथो विलसरा त्ववपरसरा नवच्छिन्नप्रतिबंध

ग. टी.

१४३

१५३

कतावच्छेदकत्वं घटं पटं चानयेत्सादिवाक्सात्समूहालंवनबोधे चटपरा नयनविषयतयोरानयनं घटकर्मकं न वा आनयनं पटकर्मकं न वेत्सादिसंश
यनिरूपितपरस्परानवच्छिन्नप्रतिबंधकतावच्छेदकतामिथोवैलक्षण्यमित्यानयनपराहृत्तिस्वीकारः। तत्स्वीकारे क्रमेणार्थबोधः। घटावानये
त्सादौ घटद्वयानयनविषयतात्वेन तद्विषयतयोर्निरूपकं वैलक्षण्यं विपरित्तज्ञानस्य समानप्रकारकत्वेनैव प्रतिबंधकताया तद्वेदानयननिष्ठो
क्तरूपावच्छिन्नविषयतायास्तदानयने तद्वृत्तीयत्वकोटिकपादशसंशयविरोधितावच्छेदकत्वं अन्यघटानयननिष्ठतद्रूपावच्छिन्नविषयताया अपि
तदानयने तद्वृत्तीयत्वकोटिकसंशयविरोधितावच्छेदकतादिति वाच्यम्। चटपरावानयेत्सादिवाक्सात्समूहालंवनविलसरास्यानयनत्वावच्छिन्नैषु
गपटपटकर्मकत्वोभयविशेषणकबोधस्यानुपपत्तेस्तादृशबोधीयघटकर्मकत्वावच्छिन्नतदानयनविषयतायाः पटकर्मकत्वावच्छिन्नतदानयन
विषयतायाश्च निरूपकवैलक्षण्यसत्तात्तत्तादृशक्रमिकानयनद्वयबोधोपगमस्तु न संभवति तथासति चटपटपटयोः सा मर्षाभावेन हं हानुप
पत्तेः नैवम्। एकतत्परा नुसंधानजन्यबोधे एकविषयत्वानिरूपिततत्रार्थविषयताद्वयाभावनियमः अभिप्रेतः। घटावानयचटपरावानयेत्सादौ आन
यनभेदेन विषयताभेदे पितत्रिरूपितानयनत्वप्रकारता रूपविषयताएकैवोपेयते विषयभेदविरहात्। घटं पटं चानयेत्सादौ घटानयनं पटानयनं चे
तिसमूहालंवनबोधोपगमे तत्रदानयनविषयतानिरूपितानयनत्वविषयतामिधत्ते समूहालंवनस्य प्रत्येकज्ञानोत्सादकसामग्रीसमाजाधीनतया
प्रत्येकज्ञानीयविषयताद्वयनियामकवशादेव विषयताद्वयसंभवादतस्तत्रादृशक्रमेणानेकार्थबोधिस्वीकारइति। एवं च पादशस्यले एतत्पदविषय

राम.

कमेकमनुसंधानमेतत्पदस्यार्थद्वयं बोधयित्वाकारकतात्पर्यं तत्र घटं पटं चानयेत्सादौ समूहं लंवनबोधस्योक्ततात्पर्यं घटितानेकार्थबोधसामग्रीव
 शैतोसादसंभवात्। तथाविधनियमेदर्शिततात्पर्यं न धीनतस्योद्देश्यविशेषरात्वावश्यकतया प्रकृततत्पदेपितदविरोधइत्यर्थः प्रकृतेच बुद्धिस्थ
 वाचित्वं प्रकांतवाचित्वोपलक्षणं दीधितिकारणं विरूपोपस्थितयो रितिलिखतां च प्रकांतवाचित्वे एव निर्भरः। समूहं लंवनबोधोपि व्यापकत्वा नव
 गाहीतदवगाहीवेति दीधिति व्याख्यानावसरे ग्रंथकारेणोक्तं। इदानीमुदाहरणभासानाह। मूले इदं चेति। साधसाधनोभया अपविकलः दत्तादेशभा
 सइत्यनेनान्वयः। धूमवान् वद्देः वह्निमान् धूमादित्यादौ दृष्टांतस्यायोगोलकस्य साध्यवैवर्त्यं साधनवैकल्यं चोदाहरणभासः तदुभयमाश्रयो निरूप
 कं पस्या व्याप्तेरिति व्युत्पत्त्यापर्वतो धूमवान् वद्देरित्यादौ यो वह्निमान् स धूमवानिति प्रकृतसाध्यसाधनव्याप्तियेकत्वादाभासः। अनुपदर्शितान्वयः।
 अनुपदर्शितोऽन्वयोऽन्यव्याप्तियेनेति व्युत्पत्त्या इदं वाच्यं तत्तादित्यादौ यो वा अत्ताभाववान् स ज्ञेयत्वाभाववानित्यनुपदर्शितान्वयव्याप्तिकत्वा
 दाभासः। विपरीतोपदर्शितान्वयः। विपरीतक्रमेणोपदर्शितोऽन्वयोऽन्यव्याप्तियेनेति व्युत्पत्त्यापर्वतो वह्निमान् धूमादित्यादौ यो यो वह्निमान् स धूम
 वानिति विपरीतक्रमेणोपदर्शितव्याप्तिकत्वादाभासः। अनुपदर्शितव्यतिरेकः। अनुपदर्शितो व्यतिरेको व्यतिरेकव्याप्तियेनेति व्युत्पत्त्या अप्येमेत
 द्वयमभिन्नः एतद्वदत्तादित्यादौ य एतद्वदत्तवान् स एतद्वदत्ताभिन्न इति अनुपदर्शितव्यतिरेकव्याप्तिकत्वादाभासः। विपरीतोपदर्शितव्यतिरेकः। विप
 रीतक्रमेणोपदर्शितो व्यतिरेको व्यतिरेकव्याप्तियेनेति व्युत्पत्त्या उक्तस्थले य एतद्वदत्ताभाववान् स एतद्वदत्ताभिन्न इति विपरीतोपदर्शितव्यतिरेकव्या

ग.टी.

१४४

१५५

सिकतादाभासः। एषु च प्रकृतसिद्धोपपत्तिक्यासिप्रमानुपधायकत्वमाभासताप्रयोजकं बोध्यं॥ ॥ आसमिति। पक्षः साध्यव्याप्यहेतुमात्रवेत्ताकां
सोपलक्षणाभेदेन साध्यनिष्ठव्यापकतानिरूपकहेतुमान्कडस्यर्थः। अनुमितीति। पक्षांशो। प्रकृतसाध्यानुमितौ पथिक्यासिविशिष्टप्रकृतहेतुवै
शिष्ट्यावगाहिशाब्दानजनकत्वमर्थः। अवयवत्वं व्याप्यवयवत्वं साध्येति। हेतुमापकत्वविशिष्टसाध्यवद्विज्ञातविशिष्टहेतुवैशिष्ट्यावगाहिशाब्द
बोधजनकत्वं बोधकांतार्थः। साध्येति साध्याभावमापकीभूताभावप्रतियोगिताविशिष्टहेतुवैशिष्ट्यावगाहिशाब्दबोधजनकत्वं बोधकांतार्थः। तती
येति। प्रकृतसाध्यानुमितौ पथिक्यासिविशिष्टपक्षधर्मज्ञानस्योपनयमित्रादलाभादित्यर्थः। तथा च तत्संपत्त्यर्थमुपनयनव्यावश्यकइति भावः।
ननु मीमांसकानां विशिष्टपरामर्शो नानुमितिजनकइति किमुपनयनं येनैतत्तत्राह। तदिति। मीमांसकैरेतन्मिति हेतुत्वेन विशिष्टज्ञानानुपगमे
पितेषां व्याप्यतावच्छेदकप्रकारकपक्षधर्मज्ञानस्यानुमितौ पथिकतयोपनयनविना तदसंभवादित्यर्थः। तथा चोपनयनप्रयोगव्यावश्यकइति भावः।
धूमवत्त्वादित्यादिहेतुप्रयोगमिमानं निराकरोति। नचेति। हेतुवचनात्। हेतवयवत्वात्। तस्य हेतवयवव्याप्यत्वे हेतुः। कुतः। प्रकृतत्वेन। प्रकृतत्वेनाहेति
ति। प्रकृतहेतुविशिष्टहेतुत्वोपस्थापकत्वेनेत्यर्थः। अतस्तत्त्वात्पक्षधर्मत्वाबोधकत्वात्। पक्षधर्मताया अनाकांक्षितत्वादिति भावः। प्रत्युत मनुपपत्त्या
धिकमपि प्राशस्त्यं दृष्टव्यं। शंकते। वादीति। हेतुतादित्यर्थः। हेतुत्वेन पक्षे हेतुज्ञाप्यसाध्यवत्ताप्रत्ययेन यो योपस्थाप्यसाध्यवत्तद्वानितिसामान्यमुखी
व्याप्याहेतौ पक्षधर्मतानुमानादेव निर्वाहादुपनयनवैपथ्यमित्यर्थः। समाधत्ते। तदर्थस्येति हेतुतादर्थस्य असिद्धत्वेन। हेतुतादर्थजमज्ञानस्य वादिवाक्यज

राम -

न्यत्वेनाप्राप्ता एव शंका कलंकिततया तदभावविशिष्टहेतुमत्तानिश्चयासंभवेन अनासेयकत्वात्। पक्षे हेतुमत्तानुमायकत्वासंभवात्। अन्यथा। प्र
 कारांतरेण हेतुमत्तानिश्चये प्राप्ता एव ताभाभावापेक्षोपि अवयवाधीने तत्र तदभावानपेक्षोपि प्रतिज्ञेति। प्रतिज्ञाजन्यशाब्दबोधानंतरं यो यो मत्साध्य
 वान् सतज्ज्ञापकहेतुमानिति व्याप्ता तादृशज्ञापकानुमानसंभवाद्देत्ववयवाभिधानवैयर्थ्यप्रसंगादित्यर्थः। तथा च प्रतिज्ञाजन्यबोधस्याप्राप्ता एव
 ज्ञानानास्कंदिततया हेत्वभिधानस्यैवोपनयाभिधानस्याप्यावश्यकत्वमिति भावः। न नूतनयवाकाभावेऽपि प्रतिज्ञा हेतुमत्तासाध्यवयवस्य हेतोरूपस्यै
 नौ मध्यस्थ्यादेः पक्षो हेतुमानिति पक्षधर्मोपनीतभानसंभवादुपनयनैर्यकामित्याप्रायेऽनशंकते। प्रतिपाद्यानामिति। मध्यस्थ्यादीनां स्वतएव उप
 नयप्रयोगविना। तदवगमः। हेतौ पक्षधर्मलोपगमः समाधत्ते। तेनामिति। प्रतिपाद्यानां। व्युत्पन्नेति। केवांचित्वाकूपक्षे हेतुमत्तानुमानप्रसक्तिकेवांचित्त
 नास्तीति सर्वसाधारणेन पक्षधर्मलोपनीतभानसंभवादित्यर्थः। एतच्च तद्वर्त्मिकतदुपनीतभाने तद्वर्त्मिकतदुपनायकज्ञानमेव हेतुरिति मतेन। उ
 पनायकज्ञानमात्रहेतुत्वेऽप्याह। प्रतिपादकेनेति। वादिनेत्यर्थः। कः साध्यव्याप्यज्ञानिति जिज्ञासायाः शाब्दबोधावगाहित्वेन तत्रिष्टमर्थत्वमापास्योन
 यप्रयोगरूपस्यावश्यकतादित्यर्थः। अथ क्व निति जिज्ञासायाः कक्षायाः ज्ञानावगाहित्वमुपगम्य तत्रिर्वर्तकशब्दानभिधाने। अवयवांतरेति। उक्तरीत्या
 ज्ञापकोपनीतभानसंभवेन हेत्ववयवादेन भिधानापत्तेरित्यर्थः। तत्रापि जिज्ञासायाः ज्ञानविषयकत्वोपगमसंभवादिति भावः। अनुमितीति। कारणांत
 रन्यायावयवार्थकं। प्रकृतसाध्यापप्रकृतमातिविशिष्टप्रकृतपक्षधर्मताविशिष्टप्रकृतहेतुज्ञानज्ञाप्यत्वविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वबोधजनकत्ववि

प

ग.टी.

९४५

१५५

शेषदलार्थः। अनुषंगपक्षेचेदं। प्रतिज्ञायामतिव्याप्तिवारणायविशिष्टांतात्तत्रापिधूमाद्विमतःसधर्मापर्वतोवद्विमानितिप्रतिज्ञावारणायविशिष्टांतावद्विद्यासिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वविशिष्टधूमाद्विमतःसधर्मापर्वतोवद्विमानितिप्रतिज्ञावारणायप्रकृतपक्षनिवेशः। पर्वतोवद्विद्याप्यपर्वतवृत्तिधूमाद्विमानधूमादिस्यत्वेतिज्ञावारणायप्रकृतसाध्यनिवेशः। प्रकृतसाध्यं च पक्षे पक्षदूपावच्छिन्नबोधिकाः प्रतिज्ञाः संप्रदायसिद्धास्तत्तदूपावच्छिन्नैवेवतादृशतत्तदूपावच्छिन्नवैशिष्ट्यबोधान्यतमबोधजनकत्वमर्थः। तेनतस्मादितरेभ्योभियतइत्यादिनिगमानां संग्रहः। निगमनवैयर्थ्यं शंकते। नचेति। पर्याप्तेः लाभात् तेन निगमनेन। अपर्ययानात्। अनुमितिसामग्र्यसंपादकत्वात्। अभिधानाभिधेययोः। अनुमित्यौप्यिकार्थबोधकशब्दतत्प्राधान्ययोः। पर्यवसानं। पूर्णत्वं। अवयवांतराणां। निगमनानां। ननु निगमनानंगीकारेपक्षः साध्यवा नवेतिशंकायाः कथं निवृत्तिरित्यत आह। विपर्ययतेति। ततएवासाध्यव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यबोधकशब्दादेव। अन्यथा। तथाविधादुपनयात्तादृशशंका निवृत्त्यनंगीकारे। तद्वाराणाप्रसंगात्। विशेषदर्शनत्वरूपविरोधितावीजसाम्यमुत्पादयति। नहीति। तथाचग्राह्याभावावगाहितमिवग्राह्याभावव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहितंविशेषदर्शनत्वमेवेतिनिगमनमर्थमितिभावः। शंकते। सिद्धेति। निगमनं सिद्धत्वविशिष्टसाध्यबोधकतया तच्छंकाविरोधीत्यर्थः। स्वरूपेति। मात्रपदंसिद्धत्वविषयताव्यवच्छेदार्थः। तथाचवादिवाकोलसराणविरहाद्विपदस्यनसिद्धत्वविशिष्टवद्वेदरूपस्यापकलंकिं नुवद्वित्वस्वरूपमाश्रयेतिनसिद्धत्वबोधसंभवइत्यर्थः। एतच्च सिद्धत्वं प्रमाणासिद्धत्वमित्याशयेन हेतुविभक्तिसाकांक्षत्वाभावः सिद्धत्वमित्यत्राहासाध्यत्वेति। तथाच निगमनमर्थ

गम-

एकवद्विमलदेहेतुविभक्ति साकांक्षतानुगमेतत्साकांक्षत्वस्यैवासत्वेन तज्ज्ञानाभावात् त्वस्यादौ हेतुविभक्त्यर्थान्वयोनस्यदित्यर्थः। जिज्ञासा रूपा
 कांक्षायावद्वा बुधमेसमभिव्याहाररूपाकांक्षायाः शाब्दबोधोपयिकत्वासंभवेनाकांक्षाज्ञानाभावासंभवादिति भावः। व्याप्तीति वाधकान्वयप्रतिपत्तिः।
 विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहितेनैव विरोधिता उपनये च पक्षधर्मतामात्रमानमित्याशये नैदं साध्येति। साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबंधकत्वादित्यर्थः। तदभावेति।
 अवाधितत्वादिवोधकनिगमनानुगमे इत्यर्थः। समीहितानिर्वाहादिति। अवपवांतरादवाधितत्वादिविशिष्टसाध्यबोधासंभवादाधनिश्चयादितः
 साध्यवत्ताज्ञानानुदयप्रसंगादित्यर्थः। साध्याभावनिश्चयोवाधइति तदभावोऽवाधितत्वम्। एवं सत्प्रतिपक्षितत्वं निश्चयगर्भमित्याशयेन वाक्येऽप्येति।
 नन्वाधितत्वबोधेऽनुमिति सत्त्वमित्यन्यव्यतिरेकानुविधानमेव मानमित्यत आह। असिद्धेरिति। वाधसत्प्रतिपक्षो निश्चयागर्भा वित्याशयेन व्याप्ति
 मुपन्यस्य समाधत्ते। यज्ज्ञाने सतीति। अनन्वयइति। अवाधितत्वबोधकशब्दाभावादिति भावः। हेतुना कांक्षितत्वलक्षणसिद्धत्वं अवाधितत्वादि। तथा च
 वद्विपदसाधितत्वादिविशिष्टवद्बोले लक्षणं। विभक्त्यर्थान्वयोनरमेव हेतुत्वेन एकवारं विभक्त्यर्थान्वये जाते पुनर्विभक्त्यर्थान्वयतात्पर्यानुपपत्त्या लक्षणो नि
 स्फुटयति। नत्विति। वस्तुतस्तु निगमनात्साध्ये साध्यव्याप्यपसहजिहेतुज्ञानज्ञाप्यत्वं तस्मात्सदलभ्यं भासते तदेतुका अवाधितत्वादेरनुमिति रूपनयोवा
 तत्र साध्ये हेतुविभक्त्यर्थान्वयः कथं सिद्धत्वादित्याशंका वारणाय हेतुति। ज्ञानादिति सत्त्वादित्यर्थः। हेतुविभक्त्यर्थान्वयप्रयोजका कांक्षाशून्यत्वं हेतुना
 कांक्षितत्वं तत्सत्त्वैपि नैहाकांक्षाप्रतिबंधोऽस्ति शुद्धहेतुज्ञाप्यत्वसिद्धावपि विशिष्टहेतुज्ञाप्यत्वासिद्धेरिति भावः। एवं च साध्यांशोऽवाधितत्वादिवोधेऽ

ग. टी.

१४६

१५६

पनमोपस्थापितसाध्यव्याप्तिविशिष्टपक्षवृत्तित्वस्य न हेतुतावैयधिकरणता। नापितादृशपक्षवृत्तिहेतुकत्वस्य अप्रयोजकत्वशंकासत्ता तदिति निगम
 नानुधावनं। तथा सति साध्याभावस्य पक्षवृत्तित्वे प्रमात्मक परामर्शजन्य प्रमाविषयत्वानुपपत्तिरूपतर्कसंभवात्तच्छेदकेति बोध्यं। तस्मात्तथेति निगम
 नं निराकर्तुमाहेति। अशेषरूपं व्याप्तिपक्षधर्मत्वोभयं। सिद्धस्य लेभेनः पचति अयमपि तथेसादौ। लोकप्रसिद्धस्य ले। विरोधः। उपक्रांतप्रतिज्ञया सहो
 पसंहतनिगमनस्यैकार्थबोधाजनकत्वरूपः। तस्मात्तथेत्युक्ते तस्य प्रक्रांतार्थत्वात्तत्रोक्तविरोधग्रहः। तस्माद्द्विमानित्यभिधाने तु वद्विपदस्यातथात्वात्
 तद्विपदस्यान्यएवार्थ इति भ्रमेणोक्तविरोधग्रहापत्तिरित्यर्थः। अये तु तस्मात्तथायमिति निगमने प्रतिज्ञया सहोभूतार्थबोधाजनकत्वात्मको न विरोधः। तस्मा
 द्द्विमानित्यादौ तु पक्षाभावेन विरोध इत्याहुः। तच्चिंत्यम्। तथा सति तस्माद्द्विमानयमिति निगमनेऽदोषात्। वस्तुतस्तु तस्माद्द्विमानिति वाक्यं प्राचीनमनेन
 प्रहाय विरुद्धमेव सम्यक्। स्वरूपे। पूर्ववाक्यजन्यशाब्दबोधविशेष्ये। प्रकारे तथा विधशाब्दबोधविशेष्ये। सादृश्ये। तथा विधशाब्दबोधविशे
 ष्यसादृश्ये। तथेति। हेतुमानित्यर्थः। तथा शाब्दाद्देतुमडुपस्थितिः। ननु हेतुत्वज्ञानज्ञाप्यो हेतुमानिति शाब्दबोधो स्तित्यत आह। नहीति। तादृशज्ञाप्य
 त्वस्योद्देश्यतावच्छेदकत्वे उद्देश्यतामः। हेतुमत्त्वस्य तथात्वेन तात्पर्यं अभेदेताप्यज्ञापकभावान्नयस्यामुत्पन्नता तस्यैव तस्माच्छेदार्थान्वयाभिप्रा
 याच्चेति भावः। पक्षस्योपनयजन्यबोधविशेष्यस्यापि सामान्यतोऽधिकरणात्तादिनाऽन्यव्याप्तिघटकत्वेन प्रकारतात्तात्वेनैव निगमनजन्यबोधीयप्रका
 रान्वयोवाच्यः। पर्वतो हेतुमत्त्वज्ञानज्ञाप्य इति बोधेन तात्पर्यमित्यर्थः। हेतुः पूर्वोक्त एवाभेदेति। प्रकारो भिन्नक्रमः। तस्मादिति। उक्त निगमनघटकत

राम.

याशब्दार्थसादृश्यान्वयसंभवादित्यर्थः। घटो घटाभिन्नो घटत्वादित्यादौ घटसदृशो घटत्वात्प्रापकत्वेन घटत्वज्ञाप्यत्वाभावात् प्रमेयपक्षकैवेदघटितपक्षसा-
 दृश्याप्रसिद्धेति भावः। ननु तथाप्यदं बुद्धिस्थत्वेन साध्यबोधकमितिसाध्ये पंचमर्थान्वयइत्यत आह। वदूनामिति। प्रक्रमे बुद्धिस्थे। विशिष्यनियमतः साध्ये
 एव तदन्वयस्य दुर्वचत्वात्। अयमस्माद्विबुद्धिस्थत्वादिति भावः। नन्वयत्र वाधा त्रपंचमर्थान्वयइत्यत आह। वादीति। वादिवाक्ये इति बुद्धिस्थे इत्यर्थः। योप-
 तथा वाधाभाववत्तात्। पंचमर्थान्वययोगीकारेऽतिप्रसंगात्। बुद्धिस्थधूमसंयोगादावपि निगमनघटकपंचमर्थान्वयप्रसंगात्। तथा चोपक्रमोपसंहार-
 योर्विरोधो दुष्यति हरस्वेति भावः। एतच्च तथा चामित्युपनयदूषणोपलक्षणां तदुपनये तथा शब्दस्य पूर्ववाक्यजन्यबुद्धिविशेष्यकार्यकत्वे हेतुमदृष्टां-
 तस्य तत्र विशेष्यत्वात् तत्रायं पदार्थान्वयः। तद्विशेष्यत्वे सति प्रकारार्थकत्वे तथा विधदृष्टांत एव साहचर्यघटकत्वेन प्रकारइत्युक्तदोषो दुर्वारः सादृश्या-
 कत्वे च तादृशदृष्टांतसादृश्येऽयं पदार्थान्वयइति दृष्टमयः। ननु तस्माद् द्विमानिति निगमनवादिमतेपि कथं तद्वटकपंचमर्थान्वयः। तच्छब्दस्य बुद्धिस्थ-
 वाचित्तया घटादेर्बुद्धिस्थत्वेन तज्ज्ञाप्यत्वस्य साध्ये वाधादित्यत आह। तस्मादिसत्वेति। साध्यान्वयि पंचमर्थज्ञाप्यत्वे योग्यता तात्पर्याभ्यां प्रकृतहेतोरिवान्वय-
 इत्यर्थः। ननु निगमनोत्तरं कुत इत्याकांक्षा कुतो न जायते इत्याकांक्षया माह। तस्मादिति। विशिष्यसिद्धता प्रकृतसाध्ये हेतुविभक्त्यर्थान्वयनिर्वाकांक्षता साध्य-
 तयोक्तस्याहेतुज्ञानज्ञाप्यत्वेन बोधितस्य। समर्थेति। व्याप्तिपक्षधर्मता विशिष्टहेतुज्ञानज्ञाप्यत्वेन पुनर्बोधनादित्यर्थः। तथा च हेतुविभक्त्यर्थबोधोत्तराबोधवि-
 षयविभक्त्यर्थवत्त्वस्तिगेन तादृशनिर्वाकांक्षता नुमिति र्वाकांक्षाज्ञानविषटिकेति न तादृशकांक्षासंभवइति भावः। अयमप्यानिगमनानंतरं मनुमाना तथा बोधा-

ग. टी.

१४७

१५७

नंगीकारे निगमनवैषम्यप्रसंगात् एतच्चावाधितबोधश्च निरुक्तास्तत्त्वबोधोपि निगमनप्रयोजनमिति मतेन। वस्तुनस्तु तस्मादित्यत एव हेतुताप्यत्वस्य
 लाभात्तत्त्वाकांक्षाप्रसक्तिः॥ न च हेतुसंबन्धसाधेतदाकांक्षा। तादृशसाधनस्य वादिनाऽपरिग्रहात्। तादृशसाधनमवद्विषयनिरुक्तास्तत्त्वबोधा उपपादनाच्चेति
 । ननु साध्यसंशयादेरपि अवयवत्वाज्ज्ञेयं च तत्त्वकथना संगतिरित्यत आह। संशयेति। प्रयोजनसाध्यनिर्णीयेच्छा। आदिना हेत्वाकांक्षादयः। लक्षणां उचि
 तानुपूर्वीकत्वघटितं आनुपूर्व्याः शब्दधर्मत्वात्। न्यायगतत्वेन न्यायसंपादकत्वेन। उपपुञ्जते। अवेक्ष्यते। कंटकोद्धारस्य कोवद्विमान्कृतो वद्विमान्कृत्यम
 स्य गमकत्वमिति प्रश्नसमूहस्य समयेति। कादाचित्कत्वादित्यर्थः। प्रकारान्तरेण प्रतिवादिनस्तथाविधाकांक्षाबोधेन क्रमिकपंचवाक्यप्रयोगस्य लेकं
 कोद्धारसंभवादिति भावः॥ ॥ ६९॥ इत्यवयवग्रंथे कृष्णभट्टीयम्॥ ६९॥

राम-